

Författningar om skattebetalning 2011

ISBN 978-91-86525-40-8
SKV 406 utgåva 13

Elanders i Sverige 2011

Förord

Denna författningssamling har sammanställts av Skatteverket och avser inkomståret och beskattningsåret 2011. Intagna författningar återges i regel i deras lydelse per den 1 januari 2011.

Övergångsbestämmelser finns intagna efter respektive lag. Hänvisning till dessa har gjorts i slutet på berörd paragraf. I en del fall har övergångsbestämmelsen i sin helhet eller till den del den berör paragrafen tagits in direkt i anslutning till paragrafen. Hänvisning till senaste lydelse av en ändrad paragraf har gjorts under paragrafen.

I anslutning till paragraferna ges även hänvisning till vissa föreskrifter, rekommendationer och allmänna råd m.m., som meddelats av Skatteverket.

Författningssamlingen är närmast avsedd för Skatteverket och tillhandahålls förvaltningsdomstolarna och Kronofogdemyndigheten genom Skatteverkets försorg.

Solna i mars 2011

Vilhelm Andersson

Innehåll

Förord	3
Innehåll	5
Skattebetalningslag (SFS 1997:483)	13
1 kap. Tillämpningsområde, definitioner och valuta	13
2 kap. Beslutande myndighet	17
3 kap. Registrering och skattekonton	18
4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt	21
5 kap. Skatteavdrag	24
6 kap. Beräkning av F-skatt	29
7 kap. Beräkning av särskild A-skatt	31
8 kap. Beräkning av skatteavdrag	31
9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter	39
10 kap. Skyldighet att lämna deklARATION	40
10 a kap. Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster	58
11 kap. Beskattningsbeslut	64
12 kap. Ansvar för skatt	71
13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet	78
14 kap. Utredning i skatteärenden	79
15 kap. Särskilda avgifter	83
16 kap. Inbetalning av skatt	90
17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt	94
17 a kap. Anstånd vid uttagsbeskattning	98
18 kap. Återbetalning av skatt	99
19 kap. Ränta	103
20 kap. Indrivning	108
21 kap. Omprövning	109
22 kap. Överklagande	114
23 kap. Övriga bestämmelser	119
Skattebetalningsförfordning (SFS 1997:750)	125
Tillämpningsområde och definitioner	125
Registrering	125
Kontoutdrag	126
F-skattsedel	126
Registrering	126
Beräkning av F-skatt och särskild A-skatt	127
Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	127
Skyldighet att lämna deklARATION	129
Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster	129
Beskattningsbeslut	130
Underrättelser om beskattningsbeslut	131
Befrielse från betalningsskyldighet	132
Utredning i skatteärenden	133
Inbetalning av skatt	134
Anstånd med inbetalning av skatt	134
Återbetalning av skatt	134
Ränta	136
Indrivning	136
Domstols skyldighet att lämna uppgifter	137

6 Innehåll

Övriga bestämmelser.....	137
Utdrag ur Taxeringslag (SFS 1990:324)	139
6 kap. Överklagande.....	139
Lag om allmän löneavgift (SFS 1994:1920).....	142
Lag om allmän pensionsavgift (SFS 1994:1744).....	144
Förordning om omföring av allmän pensionsavgift (SFS 1994:1966)	147
Socialavgiftslag (SFS 2000:980)	149
1 kap. Innehåll och definitioner	149
2 kap. Arbetsgivaravgifter.....	151
3 kap. Egenavgifter	156
4 kap. Förfarandet	161
Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2011; (FKFS 2010:41).....	163
Lag om fördelning av socialavgifter (SFS 2000:981).....	164
Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) (SFS 2001:1170)	169
Bilaga.....	171
Utdrag ur Socialförsäkringsbalk (SFS 2010:110).....	173
25 kap. Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid.....	173
58 kap. Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension.....	178
59 kap. Pensionsgrundande inkomst.....	182
61 kap. Pensionsrätt och pensionspoäng	189
110 kap. Handläggning av ärenden.....	193
112 kap. Om beslut.....	203
113 kap. Ändring, omprövning och överklagande av beslut	205
Utdrag ur Lag om införande av socialförsäkringsbalken (SFS 2010:111)	212
1 kap. Allmänna bestämmelser	212
2 kap. Övergångsbestämmelser till 1–7 kap. (avdelning A)	214
6 kap. Övergångsbestämmelser till 53–74 kap. (avdelning E).....	218
9 kap. Övergångsbestämmelser till 104–117 kap. (avdelning H)	223
Utdrag ur Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egen- företagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	229
Utdrag ur rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	244
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen.....	247
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen.....	258
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden (SFS 1999:591).....	264
Förordning om anställningsstöd (SFS 1997:1275).....	265
Förordning om sjöfartsstöd (SFS 2001:770)	277
Lag om statlig ålderspensionsavgift (SFS 1998:676)	282
Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m. (SFS 1998:1512)...	285

Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011 (SFS 2010:1168).....	287
Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010 (SFS 2009:1019).....	287
Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2009 (SFS 2008:907).....	288
Lag om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (SFS 1959:551)	289
Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (SFS 1990:659) ..	290
Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader (SFS 1991:687).....	293
Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader (SFS 1991:704).....	296
Lag om statlig fastighetsskatt (SFS 1984:1052)	298
Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (SFS 1991:586)	304
Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. (SFS 1991:591)	312
Utdrag ur Begravningslag (SFS 1990:1144).....	319
9 kap. Begravningsavgift	319
Förordning om begravningsavgift (SFS 1999:729)	321
Lag om avgift till registrerat trossamfund (SFS 1999:291).....	322
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:146)	324
Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:654).....	327
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m. (SFS 1993:891).....	328
Indrivningsförordning (SFS 1993:1229).....	333
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:324)	339
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:789)	341
Utdrag ur Aktiebolagslag (SFS 2005:551).....	344
8 kap. Bolagets ledning.....	344
Förordning om hantering av statliga fordringar (SFS 1993:1138)	355
Lag om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (SFS 1978:880)	360
Förordning om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (SFS 1978:881)	366
Lag om preskription av skattefordringar m.m. (SFS 1982:188)	368
Lag om viten (SFS 1985:206)	372
Delgivningsförordning (SFS 1979:101).....	375
Bilaga.....	381
Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:314).....	382
Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:320)	389
Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1990:226)	392
Bilaga.....	392
Förordning om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (SFS 1991:171).....	402

Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1997:1157)	403
Bilaga 1.....	403
Bilaga 2.....	410
I. Inledande bestämmelser.....	410
II. Uppbörd av skatt på arbetsinkomst.....	411
III. Överföring av inkomstskatt.....	413
IV. Övriga bestämmelser.....	415
Avgiftsförordning (SFS 1992:191)	417
Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft (SFS 1993:440)	424
Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning (SFS 2006:1097)	426
Utdrag ur Kommunallagen (SFS 1991:900)	428
8 kap. Ekonomisk förvaltning.....	428
Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. (SFS 1965:269)	430
Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2011; (SFS 2010:1137)	435
Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2010; (SFS 2009:1209)	435
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting (SFS 1979:417)	436
Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m. (SFS 1950:431)	438
Lag om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:342)	440
Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:776)	442
Bilaga.....	444
Lag om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:773)	448
Förordning om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:881)	453
Bilaga.....	464
Lagregister	469

Innehållsförteckning

1 kap.	Tillämpningsområde, definitioner och valuta
1–2 b §§	Lagens tillämpningsområde
3–6 §§	Definitioner
7 §	Valuta
2 kap.	Beslutande myndighet
1 §	Beslutande myndighet
2 §–5 a §§	Upphävda
6 §	
7 §	Upphävd
8 §	
3 kap.	Registrering och skattekonton
1 §	Registrering
2–3 §§	Anmälan för registrering
4 §	Föreläggande
5–6 §§	Skattekonton
4 kap.	Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt
1–5 §§	Skyldighet att betala preliminär skatt
6 §	Skattsedel på preliminär skatt
7–11 §§	Utfärdande av F-skattsedel
12 §	F-skattebevis
13–15 §§	Återkallelse av F-skattsedel
16 §	Utfärdande av A-skattsedel
5 kap.	Skatteavdrag
1 §	Skyldighet att göra skatteavdrag
2–7 §§	Skatteavdrag från ersättning för arbete
8–9 §§	Skatteavdrag från ränta och utdelning
10–11 §§	Beslut om befrielse från skatteavdrag
12 §	Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag
13 §	Skyldighet att tillämpa vissa beslut
14 §	Återbetalning av skatteavdrag
15 §	Föreläggande att göra skatteavdrag
16 §	Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.
6 kap.	Beräkning av F-skatt
1–2 §§	Beräkning av F-skatt enligt schablon
3–4 §§	Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering
5 §	Ändrad beräkning av F-skatt
6 §	Hänsyn till andra belopp
7 kap.	Beräkning av särskild A-skatt
8 kap.	Beräkning av skatteavdrag
1–7 §§	Skatteavdrag enligt skattetablell
8–10 §§	Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

10 Innehållsförteckning

11–13 §§	Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag
14–25 §§	Underlag för beräkning av skatteavdrag
26 §	Skatteavdrag från förskott
27–28 §§	Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning
29 §	Ändrad beräkning av skatteavdrag
30 §	Skatteavdrag från ersättning i utländsk valuta
9 kap.	Beräkning av arbetsgivaravgifter
1–3 §§	Arbetsgivaravgifter
10 kap.	Skyldighet att lämna deklaration
1–8 §§	Preliminär självdeklaration
8 a–8 c §§	Skalbolagsdeklaration
9–24 §§	Skattedeklaration
25–28 §§	Hur en deklaration skall lämnas
29–36 a §§	Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt
37 §	Redovisningsskyldighet vid avveckling
10 a kap.	Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster
1 §	Definitioner
2–7 §§	Identifieringsbeslut
8–14 §§	Redovisning och betalning av mervärdesskatt
15–17 §§	Omprovning
18–19 §§	Överklagande
20–22 §§	Tillämpning av bestämmelser i andra kapitel
11 kap.	Beskattningsbeslut
1–2 §§	Innebörden av beskattningsbeslut
3–8 §§	Preliminär skatt
9–15 §§	Slutlig skatt
16–19 §§	Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter
20 §	Beslut om vissa debiteringsåtgärder
12 kap.	Ansvar för skatt
1–2 §§	Betalningsansvar för preliminär skatt
3–4 §§	Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §
5 §	A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter
6–8 §§	Ansvar för företrädare för juridisk person
8 a §	Ansvar för delägare i handelsbolag
8 b §	Ansvar för näringsidkare i mervärdesskattegrupp
8 c §	Ansvar för den som avyttrat ett skalbolag
9 §	Dödsbo
9 a §	Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder
10–13 §§	Regress

13 kap.	Befrielse från betalningsskyldighet
1 §	Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt
2 §	Andra bestämmelser om befrielse
14 kap.	Utredning i skatteärenden
1 §	Den skattskyldiges rätt att yttra sig
1 a §	Identitetskontroll
2 §	Skyldighet att föra anteckningar
2 a–2 b §§	Särskilda regler om bevarande av fakturor
3–5 §§	Föreläggande att lämna uppgift
6 §	Besök eller annat personligt sammanträffande
7–7 a §§	Skatterevision
8 §	Utlämnande av uppgifter
15 kap.	Särskilda avgifter
1–7 §§	Skattetillägg
8 §	Förseningsavgift
9 §	Kontrollavgift
10–11 §§	Befrielse från särskild avgift
12 §	Befrielse även när något yrkande inte framställts
13–14 §§	Beslut om skattetillägg i vissa fall
15 §	Speciella situationer där särskilda avgifter inte tas ut
16 §	Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt
16 kap.	Inbetalning av skatt
1 §	
2–3 §§	Inbetalning till särskilt konto
4–8 §§	När skatten skall vara betald
9–10 §§	Avräkning av inbetalda belopp
11–12 §§	Fördelning av skatteskuld
13 §	Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig
17 kap.	Anstånd med inbetalning av skatt
1 §	Deklarationsanstånd
2–3 §§	Anstånd vid omprövning eller överklagande
3 a §	Anstånd vid återföring av periodiseringsfonder
4 §	Anstånd vid avyttring
4 a §	Anstånd med betalning av punktskatt
5 §	Anstånd vid totalförsvarstjänstgöring
6 §	Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning
7 §	Anstånd i övriga fall
8–11 §§	Gemensamma bestämmelser
17 a kap.	Anstånd vid uttagsbeskattning
1–2 §§	Förutsättningar för anstånd
3–7 §§	Anståndsbeloppet

12 Innehållsförteckning

8–9 §§	Förfarandet
18 kap.	Återbetalning av skatt
1–4 b §§	Återbetalning
5–6 §§	Överföring av skatt till en annan stat
7–7 a §§	Hinder mot återbetalning
8 §	Förbud mot överlåtelse
9 §	Utmätning
10 §	Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd
19 kap.	Ränta
1–2 §§	Grunder för ränteberäkning
3 §	Basränta
4–11 §§	Kostnadsränta
12–14 §§	Intäktsränta
15–16 §§	Ändrad ränteberäkning m.m.
20 kap.	Indrivning
1–5 §§	Begäran om indrivning
6 §	Ränta
7 §	Konkurs
21 kap.	Omprövning
1–3 §§	Beslut som kan omprövas
4–7a §§	Omprövning på initiativ av den skattskyldige
8–9 §§	Omprövning på initiativ av Skatteverket
10–13 §§	Efterbeskattning
14–20 §§	Tidsfrist för efterbeskattning
22 kap.	Överklagande
1–1 d §§	Överklagande av Skatteverkets beslut
2 §	Beslut som inte får överklagas
3–5 §§	Den skattskyldiges överklagande
6 §	Förfarandet vid överklagande
7–9 §§	Det allmänna ombudets överklagande
10–15 §§	Överklagande av förvaltningsrättens och kammar- rättens beslut
23 kap.	Övriga bestämmelser
1 §	Avrundning
2 §	Vite
3 §	Representant för enkelt bolag eller partrederi
3 a–3 b §§	Huvudman för en mervärdesskattegrupp
3 c §	Ombud för generalrepresentation
3 d §	Skatterepresentant för utländsk försäkringsgivare m.m.
4 §	Ombud för utländsk företagare
5–6 §§	Behörighet att lämna uppgift
7–8 §§	Verkställighet
9 §	Gallring

Skattebetalningslag (SFS 1997:483)

12 juni 1997

Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23,

rskr. 1996/97:276

1 kap.* Tillämpningsområde, definitioner och valuta

* Rubriken ändrad genom lag 2000:55

Lagens tillämpningsområde

1 §* Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980),
3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),
5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) samt sådant belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket den lagen,
6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Lagen gäller även, om inte annat särskilt anges, vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av punktskatt. Med punktskatt avses i denna lag skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
4. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
5. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
6. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
7. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
8. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
9. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
10. lagen (1994:1564) om alkoholskatt
11. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
12. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
13. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och

15. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser*

14 Skattebetalningslagen 1 kapitel

gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2007:462.

1 a §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2006:1429, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningsskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.]*

* Senaste lydelse 2004:1345.

1 b §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2004:1142]*

* Senaste lydelse 2002:400.

2 §* Lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 §,
2. förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
3. kontrollavgift enligt 15 kap. 9 §,
4. kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.,
5. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher,
6. transporttillägg som avses i 4 kap. 9 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
7. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m., och
8. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg, avgift och transporttillägg som avses i 1–7. *Lag 2008:1320, som träder i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1318

2 a § Lagen gäller inte, om det inte särskilt anges, när skatt ska tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor eller när det är fråga om punktskatt som ska betalas till Tullverket enligt någon av de lagar som anges i 1 § andra stycket. I sådana fall gäller tullagen (2000:1281). *Paragrafen införd genom lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

2 b §* Lagen gäller inte för skattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energi-produkter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energi-produkter.

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, skall dock lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats. *Lag 2007:462, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Definitioner

3 §* Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar som anges i 1–2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Vidare avses med juridisk person också dödsbon och handelsbolag. *Lag 2001:328 som trätt i kraft den 1 juli 2001. Om en bouppteckning, arvsdeklaration eller gåvodeklaration kommit in till en tingsrätt eller skattemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

4 §* Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,

2. belopp som ska dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt

3. skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift, transporttillägg och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift, transporttillägg eller ränta.

Med skatt likställs

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag,

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut ska betalas in igen till Skatteverket, och

3. belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

16 Skattebetalningslagen 1 kapitel

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §,
2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §.
4. den som Skatteverket enligt 23 kap. 3 § har beslutat ska svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi,
5. den som är gruppövudman enligt 6 §,
6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt,
7. den som har rätt till återbetalning enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
 - d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
8. den som har rätt till återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a, 9, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket samma lag,
9. den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 eller 6 a § eller som träffat överenskommelse enligt 12 kap. 7 c §, och
10. den som i egenskap av ombud för en generalrepresentation eller skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare är betalningsskyldig för skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §. *Lag 2008:1318, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2007:1377.

5 §* Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Vad som sägs i denna lag om ekonomiska föreningar gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS). *Lag 2009:722, som trätt i kraft den 1 augusti 2009.*

* Senaste lydelse 1997:483.

6 §* I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetsstagare: den som tar emot ersättning för arbete,

beskattningsår: i fråga om

- a) skatt som avses i inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader samt avgift som avses i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen,

b) mervärdesskatt, beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen (1994:200) eller, för förvärv av sådana varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen, det kalenderår under vilket förvärvet skett,

c) punktskatt, samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen eller, om skatteredovisning inte sker för redovisningsperioder, det kalenderår under vilket den skattepliktiga händelsen inträffat,

d) skatt som inte avses i a–c, det kalenderår för vilket skatten ska betalas,

grupp huvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt. *Lag 2007:1405, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Valuta

7 § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 5 kap. 12 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. *Paragrafen införd genom lag 2000:55.*

2 kap. Beslutande myndighet

1 §* Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

2 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 2001:328.

3 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 2002:400.

4 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 2000:486.

18 Skattebetalningslagen 2 och 3 kapitel

5 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 1997:483.

5 a §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 2002:400.

6 §* Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till verket med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande om handlingen har getts in före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

7 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]*

* Senaste lydelse 2003:213.

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden, om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

3 kap. Registrering och skattekonton

Registrering

1 §* Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman,

4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

5 a. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EG-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 2, 4 eller 5,

5 b. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EG-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

6. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

7. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) 4 § första stycket 1 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

d) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

e) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

f) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

g) 9, 12, 14 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

i) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

j) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

l) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Om skatt ska betalas enligt 23 kap. 3 c eller 3 d § av ett ombud för en generalrepresentation eller av en skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare, ska ombudet respektive representanten registreras i stället för försäkringsgivaren. *Lag 2009:1498, som trätt i kraft den 1 oktober 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet*

* Senaste lydelse 2009:1335.

Anmälan för registrering

2 §* Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos Skatteverket.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Om inte något hindrar det skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas. Den vars verksamhet är yrkesmässig endast enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som enligt 10 kap. 31 § i denna lag skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen anses ha fullgjort anmälnings-skyldigheten genom att lämna deklARATIONEN. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

20 Skattebetalningslagen 3 kapitel

3 §* Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Föreläggande

4 §* Skatteverket får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skattekonton

5 §* Skatteverket skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag.

Skatteverket får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. För en gruppövudman skall det upprättas ett särskilt skattekonto för registrering av mervärdesskattegruppens mervärdesskatt. Ett särskilt skattekonto skall upprättas även för ett sådant ombud eller en sådan skatterepresentant som skall svara för betalning av skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §

På skattekontot skall, om inte annat följer av fjärde stycket, Skatteverket registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen A-skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning. Belopp som skall betalas in registreras på förfallodagen. Belopp som skall tillgodoräknas registreras så snart underlag finns.

Belopp som har betalats av en företrädare för en juridisk person på grund av en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skall registreras på den juridiska personens skattekonto. *Lag 2007:462, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2003:747.

6 §* Skatteverket skall dels årligen, dels månatligen stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts.

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

Den årliga avstämningen skall göras sedan den slutliga skatten har registrerats. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

- * Senaste lydelse 1997:483.
- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2008:6.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt för en skattskyldig skall betalas för inkomst-året med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (A-skatt) eller enligt särskild debitering (F-skatt eller särskild A-skatt).

3 § Skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap.

4 § F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Av 5 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall skall göras även för den som har fått en F-skattsedel.

5 §* Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av Skatteverket. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel.

Beslut om särskild A-skatt får meddelas under förutsättning att överensstämelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast skatteavdrag görs. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

- * Senaste lydelse 1997:1032.

Skattsedel på preliminär skatt

6 §* Skatteverket skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel och A-skattsedel*). *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

- * Senaste lydelse 1997:483.

Utfärdande av F-skattsedel

7 §* En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, efter ansökan utfärdas för den som uppger sig bedriva eller ha för avsikt att bedriva näringsverksamhet här i landet, såvida det inte finns skäligen anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas. *Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*

- * Senaste lydelse 1997:483.

22 Skattebetalningslagen 4 kapitel

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

8 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

9 §* Skatteverket får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den återopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

10 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarrens intäkter från bolaget.

11 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 2, 4–7 eller 9, så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

F-skattebevis

12 §* För den som får en F-skattsedel skall Skatteverket också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Återkallelse av F-skattsedel

13 §* Skatteverket skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,

2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,

3. inte följer villkor som har meddelats enligt 9 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,
4. inte följer ett föreläggande att lämna självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 3 kap. 18 eller 19 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,
5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag eller motsvarande utländsk skatt i en utsträckning som inte är obetydlig,
6. har meddelats näringsförbud,
7. är i konkurs,
8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller
9. är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3–8. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2001:1239.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

14 §* Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006: och SKV M 2009:4

15 §* Om en F-skattsedel har återkallats, får Skatteverket förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till verket. Skatteverket får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som verket känner till. *Lag 2004:127, som trätt i kraft den 1 april 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

Utfärdande av A-skattsedel

16 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med villkor enligt 9 §.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 §* Den som betalar ut sådan ersättning för arbete, ränta eller utdelning som skall tas upp som intäkt är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker. *Lag 2000:1164, som trätt i kraft den 1 januari 2001.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; RSV S 1998:8.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 §* Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3–5 §§, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
 2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
 3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tecknats i samband med tjänst om ersättningen inte utgör livränta,
 4. engångsbelopp på grund av personskada,
 5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
 6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
 7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen skall dra av i inkomstslaget näringsverksamhet,
 8. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord, och
 9. annan kontant ersättning som utgår med anledning av tjänsten.
- Lag 1999:1300, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och som tillämpas från och med den 1 januari 2001.*

* Senaste lydelse 1997:1032.

3 §* Skatteavdrag ska inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och
 - a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
 - b) ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,
 - c) utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 25 kap. 13 § 4 socialförsäkringsbalken, samt

d) det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken,

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,

6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller

7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret. *Lag 2010:1268, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:31 (se även SKV M 2010:17).

4 §* Skatteavdrag ska inte göras från ersättning som betalas ut till

1. staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund,

2. fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,

3. utländska juridiska personer, eller

4. mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om

– ett sådant beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för mottagaren som avses i 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har visats upp för utbetalaren eller denne fått kännedom om att ett sådant beslut finns, eller

– ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

Första stycket 2 gäller inte heller, om ersättningen

– ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 inkomstskattelagen (1999:1229), eller

– är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och skatteavdrag inte ska göras enligt den lagen. *Lag 2009:1063, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1142.

5 §* Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens

26 Skattebetalningslagen 5 kapitel

personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen. *Lag 1999:1058 som trätt i kraft den 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1997:483.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet

7 §* Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor, trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:1032.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2000:6 och SKV M 2009:4.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 §* Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 8 eller 9 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag 2001:1239, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 1997:483.

9 §* Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
3. ränta eller utdelning som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,
4. ränta på ett föfogarkonto som avses i 8 kap. 6 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor,
5. ränta på ett konto för klientmedel,
6. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt

8 kap. 5 § andra stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

8. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713),

9. utdelning på andelar i en svensk ekonomisk förening,

10. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant finansiellt instrument kontoförs,

11. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant finansiellt instrument kontoförs, eller

12. räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för upplupen men inte förfallen ränta. *Lag 2007:546, som trätt i kraft den 1 november 2007.*

* Senaste lydelse 2006:579.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 §* Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete,

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas om att skatteavdrag skall göras här i landet, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

11 §* Skatteverket får besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som är obegränsat skattskyldig här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Skatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får verket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

12 §* Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta och skatteavdraget beräknats på ersättning som räknats om enligt en annan valutakurs än kursen vid utbetalningstillfället, skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. *Lag 2000:55, som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skyldighet att tillämpa vissa beslut

13 § Ett beslut om skatteavdrag enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § skall följas senast från och med det första utbetalningstillfället som infaller sedan två veckor har gått efter det att den som skall göra avdraget fick del av beslutet.

Återbetalning av skatteavdrag

14 §* Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till Skatteverket, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 §§ skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:1032.

Föreläggande att göra skatteavdrag

15 §* Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av Skatteverket att fullgöra skyldigheten. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

16 §* Den som ska ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas,
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från Skatteverket om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen,
5. visa upp ett beslut om särskild inkomstskatt enligt 8 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller
6. visa upp ett beslut enligt 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag ska genast visa upp beslutet för den som ska göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte ska gälla ett visst slag av ersättningar. *Lag 2009:1063, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1142.

6 kap. Beräkning av F-skatt

Beräkning av F-skatt enligt schablon

1 § F-skatt skall, om inte annat följer av 3 §, beräknas enligt schablon.

För annan skattskyldig än handelsbolag tas F-skatt i sådant fall ut med 110 % av ett belopp motsvarande den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret. Om den slutliga skatten understeg den debiterade preliminära skatten, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 5 §, tas dock F-skatt ut med 105 % av den slutliga skatten.

För handelsbolag skall vid beräkning enligt schablon F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande handelsbolagets slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

F-skatt enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

2 § Vid beräkning av F-skatt enligt schablon skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av F-skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

3 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*),

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret,

2. I annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller

3. om det finns andra särskilda skäl.

Även om det inte följer av första stycket, skall F-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering, om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration.

4 §* Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen av F-skatten tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. Lag 2003:227, som trätt i kraft den 1 juli 2003.

* Senaste lydelse 1997:483.

Ändrad beräkning av F-skatt

5 §* Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 1997:483.

Hänsyn till andra belopp

- 6 §** Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till
1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
 2. andra belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver F-skatten.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

- 1 §** Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetablell

- 1 §*** Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetableller, om inte annat följer av 6–9 §§ eller av Skatteverkets beslut enligt 11 §. Skattetablellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetablell som har beslutats för den fysiska personen.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetablell som senast tillämpats under det föregående inkomståret. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Allmänna skattetableller

- 2 §** Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetableller från sådan ersättning för arbete som hänförs till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:18.

- 3 §*** De allmänna skattetablellerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,
3. arbetstagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), avgift enligt

32 Skattebetalningslagen 8 kapitel

lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än grundavdrag, och att

5. arbetstagaren medges skattereduktion för allmän pensionsavgift och arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Skattetabellerna ska ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt, begravningsavgift enligt begravningslagen och avgift som avses i lagen om avgift till registrerat trossamfund beräknas efter en sammanlagd skatte- och avgiftssats i hela krontal.

Av tabellerna ska också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift. *Lag 2009:196, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2006:1343.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:18.

Särskilda skattetabeller

4 §* Skatteavdrag ska, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30 och 31 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), med undantag för vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken.

De särskilda skattetabellerna ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 25 och 26 kap. socialförsäkringsbalken ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag 2010:1268, som trätt i kraft den 1 januari 2011, äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2000:794.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:14.

5 §* I fråga om sjöinkomst ska skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag 2009:196, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:15.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 §* Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt den skattetablell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den

ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av den ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*sidoinkomst*).

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av Skatteverket om vilket skatteavdrag som skall göras. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 2000:1346.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 §* Om en arbetstagar anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från ersättning som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*huvudinkomst*) skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor gått efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om Skatteverket med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 §* Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen,
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, och
5. sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a §.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag 2000:1000, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:16 och 17, RSV S 1998:8, SKV A 2008:31 (se även SKV M 2010:17).

Pension och sjukpenning m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 %, om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 §* Skatteverket får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar ska beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre.

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket ska ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som ska gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, ska den tidigare skattesatsen tillämpas.

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt eller kommunal fastighetsavgift, får Skatteverket besluta att skatteavdraget ska beräknas också med hänsyn till detta. *Lag 2007:1405, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

12 §* När Skatteverket beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

När det gäller ersättning till handelsbolag får beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund fattas endast om det finns särskilda skäl. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

13 §* I fråga om ränta och utdelning får Skatteverket besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 §* Om en arbetstagare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, ska skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagaren har betalat ersättning för en förmån, ska ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

I fråga om sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska den i vars tjänst rättigheten förvärvats anses som arbetsgivare.

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, ska den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. I fråga om intäkt i form av en förmån eller ersättning, som getts ut eller anses utgiven av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, ska den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige anses som arbetsgivare, om förmånen eller ersättningen kan anses ha sin grund i anställningen i Sverige och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och den skattskyldige.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen ska räknas med då rätten utnyttjas eller överlåts. Intäkter som avses i fjärde stycket ska räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om dem. *Lag 2008:323, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 1998:341.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; RSFS 2001:23, RSFS 2002:29, RSFS 2003:31, SKVFS 2004:37, SKVFS 2005:16, SKVFS 2006:25, SKVFS 2007:18, SKVFS 2008:18, SKVFS 2009:25, SKVFS 2010:11, 12 och 24. SKV A 2010:18 och 21. SKV M 2010:14 och 16.

15 §* Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genom-

36 Skattebetalningslagen 8 kapitel

snittsvärden. *Lag 2000:1000, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:13, SKV A 2010:18, (se även SKV M 2010:14).

16 §* Om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

17 §* Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna om jämkning i 61 kap. 18 § inkomstskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av Skatteverket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:12 och 13, SKV A 2007:41, SKV A 2008:31, SKV A 2010:18, SKV M 2007:34, SKV M 2010:14 och 17.

Drickspengar

18 § Om en arbetstagare på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon annan liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 §* Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. *Lag 2006:993, som trätt i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2007:41, SKV A 2008:31, SKV A 2010:22 (se även SKV M 2007:34, SKV M 2010:17).

Andra ersättningar för kostnader i arbetet

20 § Från andra ersättningar för kostnader i arbetet än som avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:23, SKV M 2008:17.

Avgifter i samband med tjänsten

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som arbetstagaren i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och

2. avgifter som arbetstagaren betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

Kostnadsavdrag

22 §* Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. arbetstagaren är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och

2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret.

Av 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) följer att arbetstagarens utgifter i vissa fall skall beräknas enligt schablon. Finns det inte någon schablon skall Skatteverket på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 2000:985.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2004:36, SKVFS 2005:29, SKV A 2008:31 (se även SKV M 2010:17).

Hemresor

23 §* På begäran av en utbetalare får Skatteverket besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen

38 Skattebetalningslagen 8 kapitel

(1999:1229). Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

* Senaste lydelse 1999:1300.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2007:41 (se även SKV M 2007:34).

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 §* Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa. Lag 2002:391, som trätt i kraft den 1 juli 2002.

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2007:41 (se även SKV M 2007:34).

Förmån av hushållsarbete

25 §* Vid beräkningen av skatteavdrag ska hänsyn inte tas till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om arbetet har utförts av innehavare av F-skattsedel enligt 67 kap. 16 § 1 eller motsvarande handling enligt 67 kap. 17 § samma lag. Detta gäller dock endast förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per inkomstår. Lag 2009:541, som trätt i kraft den 1 juli 2009.

* Senaste lydelse 2009:196.

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 §* För den som är försatt i konkurs får Skatteverket efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas konkursgäldenären utöver A-skatt. Lag 2003:664, som trätt i kraft den

1 januari 2004. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande för skattemyndighetens beslut.

* Senaste lydelse 1997:483.

28 §* Bestämmelserna i 27 § gäller också efter ansökan av Kronofogdemyndigheten när ersättning skall tas i anspråk genom utmätning. *Lag 2006:727, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 §* Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver

A-skatt och till sådana belopp som avses i 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skatteavdrag från ersättning i utländsk valuta

30 § Om ersättning för arbete betalats ut i utländsk valuta och uppgift om skatteavdragets belopp, enligt 5 kap. 12 § andra stycket, lämnats i denna valuta, skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. *Paragrafen införd genom lag 2000:55 som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 §* Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i

1. 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Lag 2000:985, som trätt i kraft den 1 januari 2001.*

* Senaste lydelse 1997:483.

40 Skattebetalningslagen 9 och 10 kapitel

2 §* Förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av förmånen om

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19 eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om Skatteverkets beslut. *Lag 2006:1496, som trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på förmåner som getts ut efter utgången av år 2006.*

* Senaste lydelse 2003:664.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; RSFS 2001:23, RSFS 2002:29, RSFS 2003:31, SKVFS 2004:37 SKVFS 2005:16, SKVFS 2006:25, SKVFS 2007:18, SKVFS 2008:18, SKVFS 2009:25, SKVFS 2010:11, 12, 13 och 24. SKV A 2008:31, SKV A 2010:18 och 21 (se även SKV M 2010:14, 16 och 17).

3 §* Om en arbetsgivare har utgett ersättning som till viss del motsvarar utgifter i arbetet och ersättningen till den delen är avgiftsfri enligt 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), gäller vid beräkningen av utgifterna bestämmelserna i 8 kap. 22 § andra och tredje styckena. *Lag 2000:985, som trätt i kraft den 1 januari 2001.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2004:36, SKVFS 2005:29.

10 kap. Skyldighet att lämna deklARATION

Preliminär självdeklARATION

Skyldighet att lämna preliminär självdeklARATION

1 § En preliminär självdeklARATION skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och

2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

2 § En skattskyldig får lämna en preliminär självdeklARATION även i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklaration med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklaration.

4 § I de fall som avses i 1 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklaration efter den 30 november inkomståret.

5 §* Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 1 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 1 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklarationsskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp

7 §* En preliminär självdeklaration ska innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag 2007:1405, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Uppgift om kommande utbetalningar

8 §* Efter föreläggande av Skatteverket är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skalbolagsdeklaration

Skyldighet att lämna skalbolagsdeklaration

8 a §* Om 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas skall det avyttrade företaget lämna en skalbolagsdeklaration.

Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats skall i stället den delägare som har avyttrat andelen lämna en skalbolagsdeklaration. Handelsbolaget skall till delägaren lämna de uppgifter som framgår av 3 kap. 18 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter som behövs för dennes skalbolagsdeklaration. *Lag 2003:227, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 2002:538

När en skalbolagsdeklaration skall lämnas

8 b § En skalbolagsdeklaration skall lämnas inom 30 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller, i fråga om handelsbolag, avyttringen eller tillträdet. *Paragrafen införd genom lag 2002:538, som trätt i kraft den 1 juli 2002 och tillämpas från och med den 4 april 2002. En skalbolagsdeklaration för en avyttring som skett före den 1 augusti 2002 skall lämnas senast den 2 september 2002.*

Vad en skalbolagsdeklaration skall ta upp

8 c §* En skalbolagsdeklaration ska innehålla

- de uppgifter som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och
- nödvändiga identifikationsuppgifter för den som avyttrat och för den som förvärvat andelen. *Lag 2008:1065, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:227.

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

9 §* En skattedeklaration ska lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag ska göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,

5. den som är grupphuvudman,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, och

7. den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4, 5 eller 5 a, om inte annat följer av 31 §. *Lag 2009:1335 som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:391.

9 a § En punktskattedeclaration skall lämnas av den som är skattskyldig enligt någon av de lagar som anges i 1 kap. 1 § andra stycket.

Vad som sägs i denna lag om skattedeclarationer skall, om inte något annat anges, gälla även punktskattedeclarationer.

I 32 a och 32 b §§ finns bestämmelser om särskild skattedeclaration. *Paragrafen införd genom lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

a) *redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och*

b) *skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.*

10 §* Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeclaration. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

11 §* Skatteverket skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeclaration,

1. om den skattskyldige begär det, eller

2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i första stycket 1, minst två på varandra följande beskattningsår. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

12 §* Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på

44 Skattebetalningslagen 10 kapitel

något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

13 §* En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod. Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 1–5 inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om Skatteverket skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklARATION inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden.

Ifråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklARATION. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

13 a §* En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna skattedeklaration för den ersättningen genom att lämna en *förenklad skattedeklaration*, om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje betalningsmottagare och för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut.

Vad som sägs i 10 kap. 22 och 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3 och 7 §§, 16 kap. 4 §, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedekARATIONER skall gälla även förenklade skattedekARATIONER. *Lag 2003:1205, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Redovisningsperioder

14 §* En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad om inte något annat särskilt föreskrivs. *Lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

a) *redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och*

b) *skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 1997:483.

14 a § För en sådan mervärdesskattskyldig som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskaps-interna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt

uppgå till högst 40 miljoner kronor, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara tre kalendermånader.

Första stycket gäller även den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4 eller 5, om redovisningen inte ska ske enligt 31 §. *Paragrafen införd genom lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

14 b § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för tre

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst tjugofyra på varandra följande redovisningsperioder, om inte särskilda skäl talar emot det. Ett beslut enligt första stycket 2 gäller till dess Skatteverket beslutar annat. *Paragrafen införd genom lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet. Om den skattskyldige inkommit till Skatteverket med en begäran enligt 10 kap. 14 b § första stycket 1 senast den 15 januari 2008, ska redovisningsperioden om en kalendermånad gälla från och med den 1 januari 2008.*

14 c § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras till en kalendermånad i stället för tre eller omvänt, ska den nya redovisningsperioden börja gälla vid ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den tidpunkt då de förhållanden som ligger till grund för ändringen inträffade eller beslut enligt 14 b § första stycket fattades.

Om omständigheterna talar för det, får Skatteverket dock besluta att den nya redovisningsperioden ska börja gälla ett kalenderkvartal senare än vad som anges i första stycket. *Paragrafen införd genom lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

14 d § Utan hinder av 14 c § ska en ny redovisningsperiod gälla omedelbart, om beslut har fattats enligt

1. 14 b § första stycket 2, eller
2. 14 b § första stycket 1 och det finns särskilda skäl. *Paragrafen införd genom lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

15 §* För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

16 a §* För en skattskyldig som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp om högst 20 000 kr för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten skall vara ett helt beskattningsår.

Ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den skattskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad under vilken konkursbeslutet har meddelats. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 §* En skattedeklaration skall, utom i de fall som anges i 17 a §, ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:
 - a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
 - b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens sammanlagda avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

En skattedeklaration som skall lämnas av en gruppövudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp. *Lag 2000:1000, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.*

* Senaste lydelse 1998:347.

17 a §* En förenklad skattedeklaration ska ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för både utbetalaren och betalningsmottagaren.
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. uppgift om den ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter,
4. verkställt skatteavdrag,
5. periodens arbetsgivaravgifter,
6. avdrag för preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete, och
7. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Om betalningsmottagaren är begränsat skattskyldig, ska skattedeklarationen även ta upp uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande samt mottagarens medborgarskap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från uppgiftsskyldigheten i andra stycket om

1. undantaget inte kan antas komma att försvåra kontrollen av att deklarationsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. uppgiften saknar betydelse för beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och
4. undantaget inte påverkar Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration ska ta upp. *Lag 2009:196, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2005:1118.

17 b § En punktskattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. skattens bruttobelopp,
4. yrkade avdrag,
5. skattens nettobelopp, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av punktskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad en punktskattedeklaration skall ta upp. *Paragrafen införd genom lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

- a) *redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och*

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

När en skattedeklaration skall lämnas

18 §* Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt eller som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4, 5 eller 5 a ska, om inte annat följer av 19–24 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>ska avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden,</i>	<i>punktskatter för redovisningsperioden</i>	<i>och mervärdesskatt för perioden</i>
12 februari	januari	december	oktober–december
12 mars	februari	januari	
12 april	mars	februari	
12 maj	april	mars	januari–mars
12 juni	maj	april	
12 juli	juni	maj	
17 augusti	juli	juni	april–juni
12 september	augusti	juli	
12 oktober	september	augusti	
12 november	oktober	september	juli–september
12 december	november	oktober	
17 januari	december	november	

Om Skatteverket har beslutat enligt 14 b § första stycket att redovisningsperioden ska omfatta en kalendermånad, ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket.

Skatteverket ska besluta att mervärdesskatt som annars ska redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket ska redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Om tidpunkten för lämnandet av en skattedeklaration redan har passerats när beslut enligt 14 b § första stycket 2 eller 14 d § fattas, ska den skattskyldige lämna deklARATIONEN senast när deklARATIONEN för nästa redovisningsperiod ska lämnas. *Lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:1377.

19 §* Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 21 §.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden</i>
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad då den överskjutande ingående mervärdesskatten redovisas, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats eller bestämts genom ett omprövningsbeslut. Detsamma gäller i fråga om mervärdesskatt.

21 §* Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för sig i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1–4 och 6. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2004:127, som trätt i kraft den 1 april 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

50 Skattebetalningslagen 10 kapitel

22 §* En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och punktskatt för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 2002:400.

22 a §* En annan skattskyldig än den som anges i 14 a §, som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad, ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

23 §* Kommuner och landsting ska alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 § första stycket, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden. Dessutom ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i 18 § första stycket.

Vad som sägs i 20 § gäller inte kommuner och landsting. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

24 §* Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till Skatteverket senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2004:127, som trätt i kraft den 1 april 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:17 (se även SKV M 2008:14).

Hur en deklaration skall lämnas

25 §* Preliminära självdeklarationer, skalbolagsdeklarationer och skattedeklarationer skall lämnas till Skatteverket enligt fastställda formulär. Om Skatteverket har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklarationen lämnas dit.

Deklarationen skall vara egenhändigt underskriven av den som är skyldig att lämna deklarationen eller av den som är behörig företrädare enligt 23 kap. 3–5 §§.

En sådan skattedeklaration som avses i 1 § första stycket lagen (2005:1117) om deklarationsombud, får även skrivas under av ett deklarationsombud. *Lag 2005:1118, som trätt i kraft den 1 januari 2006. De nya föreskrifterna tillämpas från och med den 1 april 2006.*

* Senaste lydelse 2003:664.

26 §* Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 25 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:391.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:2, 4 och 11, SKVFS 2009:17 och 19.

27 §* Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklaration eller en skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får Skatteverket förelägga den deklarationsskyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1997:483.

28 §* Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2004:127, som trätt i kraft den 1 april 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt

29 §* I 13 kap. 6–28 b §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt. *Lag 2000:501, som trätt i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden för ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

30 §* Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt. *Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

30 a §* Till varje redovisningsperiod skall den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. Skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. skall dock hänföras till den redovisningsperiod då skattskyldigheten inträder.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit kan Skatteverket, om principen för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överlåts.

Om en skattskyldig försätts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet. *Lag 2007:462, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Redovisning i självdeklaration

31 §* Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är

skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupp huvudman, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om Skatteverket inte beslutat annat enligt 11 §.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2004:127, som trätt i kraft den 1 april 2004.*

* Senaste lydelse 2001:1239.

Redovisning i särskild skattedeklaration

32 §* Den som är betalningsskyldig enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska, om 13 kap. 27 § första stycket samma lag inte är tillämplig, redovisa beloppet i en särskild skattedeklaration. Deklarationen ska lämnas in före utgången av månaden efter den månad då den felaktiga handlingen utfärdades.

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen ska lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Den nya bestämmelsen i första stycket ska inte tillämpas på belopp som angivits i faktura eller liknande handling som har utfärdats före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:400.

32 a §* Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel och som inte ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b eller f–h, ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen ska lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. För den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen om skatt på energi ska dock deklarationen lämnas in senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

Även den som är skattskyldig enligt 16 § lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen ska lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen.

I stället för vad som föreskrivs i första stycket ska deklarationen lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen av den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 6 lagen om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen om skatt på energi, och som inte ställt säkerhet för skattens betalning.

2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi. *Lag 2009:1506 som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.*

* Senaste lydelse 2006:591.

32 b § Den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. *Lag 2006:591, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:400.

32 c §* Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skatteverket enligt fastställt formulär.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en särskild skattedeklaration.

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3, 7 och 8 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer. *Lag (2003:664).*

2. *De nya bestämmelserna tillämpas första gången när det gäller*

a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*

b) *skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*

c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Äldre bestämmelser skall alltjämt gälla för*

a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret före 2004,*

b) *skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*

c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:336.)*

* Senaste lydelse 2002:400

Periodisk sammanställning

33 §* Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om

1. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och

2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EG-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG.

Uppgifterna ska tas upp för den period som omfattar den tidpunkt som avses i 13 kap. 8 b § andra stycket eller 8 c § mervärdesskattelagen (1994:200).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning ska lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger. *Lag 2010:1894, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2009:1335.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2009:38, SKVFS 2010:23

34 §* En periodisk sammanställning ska lämnas enligt fastställt formulär.

En periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av

1. elektronisk filöverföring, i enlighet med närmare föreskrifter om detta, eller

2. annan automatisk databehandling, dock endast i enlighet med närmare föreskrifter om detta.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar sådana föreskrifter som avses i andra stycket 1 och 2. *Lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Om den som är skyldig att lämna den periodiska sammanställningen inkommit till Skatteverket senast 14 dagar från den dag lagen träder i kraft med en begäran om att få lämna sammanställningen för omsättning, förvärv och överföring av varor för varje kalenderkvartal ska rapporteringsperioden ett kalenderkvartal tillämpas från och med dagen för lagens ikraftträdande. Detta gäller under förutsättning att villkoren i 10 kap. 35 a § är uppfyllda och det inte föreligger särskilda skäl för månadsrapportering enligt 10 kap. 35 b §. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:3.

35 §* Den periodiska sammanställningen ska göras för varje

1. kalendermånad för uppgifter om varor som avses i 33 § första stycket 1, eller

2. kalenderkvartal för uppgifter om tjänster som avses i 33 § första stycket 2.

Om uppgifter ska lämnas avseende både varor och tjänster enligt 33 § första stycket 1 och 2, ska sammanställningen göras enligt första stycket 1.

Den som övergår från att lämna sammanställningen enligt första stycket 2 till att lämna den enligt första stycket 1, ska tillämpa den nya perioden till och med utgången av det fjärde kalenderkvartalet som följer efter den tidpunkt när bytet av period gjordes. *Lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Om den som är skyldig att lämna den periodiska sammanställningen inkommit till Skatteverket senast 14 dagar från den dag lagen träder i kraft med en begäran om att få lämna sammanställningen för omsättning, förvärv och överföring av varor för varje kalenderkvartal ska rapporteringsperioden ett kalenderkvartal tillämpas från och med dagen för lagens ikraftträdande. Detta gäller under förutsättning att villkoren i 10 kap. 35 a § är uppfyllda och det inte föreligger särskilda skäl för månadsrapportering enligt 10 kap. 35 b §. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2004:1156.

/Upphör att gälla 31 december 2011/

35 a § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och

2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 500 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Paragrafen införd genom lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

/Träder i kraft den 1 januari 2012/

35 a § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och

2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 1 000 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Lag 2009:1343, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

35 b § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställningen ska göras för varje kalendermånad i stället för vad som föreskrivs i 35 § 2 eller 35 a §, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, eller
2. det finns särskilda skäl. *Paragrafen införd genom lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

35 c § Ett beslut enligt 35 a § ska börja gälla vid ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den kalendermånad då beslutet fattades.

Ett beslut enligt 35 b § 1 eller 2 gäller omedelbart. *Paragrafen införd genom lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

35 d § Skatteverket ska upphäva ett beslut enligt 35 a § när de förutsättningar som anges i 35 a § 2 inte längre är uppfyllda.

Ett beslut enligt första stycket gäller omedelbart. *Paragrafen införd genom lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

35 e § Om ett beslut har fattats enligt 35 b eller 35 d §, ska en sammanställning göras för varje kalendermånad som förflutit sedan ingången av det kalenderkvartal under vilket beslutet fattades. *Paragrafen införd genom lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

36 §* Den periodiska sammanställningen ska lämnas till Skatteverket.

Sammanställningen ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring eller annan automatisk databehandling, eller

2. den 20 i månaden efter utgången av den period som den avser i andra fall.

Sammanställningar som ska göras enligt 35 e § ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter utgången av den månad under vilken beslutet fattades. *Lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

36 a §* Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att lämna en periodisk sammanställning eller som lämnar en ofullständig sådan, att lämna eller komplettera den. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:1005.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas, skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

10 a kap.* Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster

* Kapitlet infört genom lag 2003:222.

Definitioner

1 §* I detta kapitel förstås med

icke-etablerad näringsidkare: en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller i ett annat EG-land och inte eller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 18 § 12 mervärdesskattelagen (1994:200),

motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land: bestämmelser som gäller i ett annat EG-land och som har sin grund i bestämmelserna i rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg,

e-handelsdeklaration: en sådan skattedeklaration som är avsedd för redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel. *Lag 2009:1335, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Identifieringsbeslut

2 §* Skatteverket skall fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel (*identifieringsbeslut*) om

1. näringsidkaren ansöker om det,
2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av elektroniska tjänster,
3. tillhandahållandena skall beskattas i Sverige eller i ett annat EG-land,
4. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,
5. det inte redan fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EG-land, och
6. näringsidkaren inte är eller skall vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EG-land. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 2003:222.

3 § Den som omfattas av ett identifieringsbeslut skall inte redovisa och betala mervärdesskatt enligt övriga bestämmelser i denna lag för de tjänster som beslutet avser. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.*

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

4 § Om den som är skattskyldig i Sverige med avseende på tjänster som omfattas av 2 § innehar ett identifieringsbeslut i ett annat EG-land, skall han redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i detta land. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.*

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

5 §* När Skatteverket fattar ett identifieringsbeslut skall näringsidkaren tilldelas ett individuellt nummer (*identifieringsnummer*).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om identifieringsnumrets utformning. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

6 §* Om en näringsidkares verksamhet har ändrats på ett sådant sätt att han inte längre får omfattas av ett identifieringsbeslut eller om verksamheten har upphört, skall näringsidkaren underrätta Skatteverket om ändringen. Detsamma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

7 §* Skatteverket skall fatta ett beslut om att återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren

1. anmäler att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller det på annat sätt kan antas att denna verksamhet har upphört,

2. inte längre uppfyller de övriga krav som anges i 2 §, eller

3. vid upprepade tillfällen har brutit mot bestämmelserna i detta kapitel. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 2003:222.

Redovisning och betalning av mervärdesskatt

8 § En näringsidkare som omfattas av ett identifieringsbeslut skall för varje redovisningsperiod lämna en e-handelsdeklaration.

En e-handelsdeklaration skall lämnas även om näringsidkaren inte har någon mervärdesskatt att redovisa för perioden. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

9 § En redovisningsperiod omfattar ett kalenderkvartal. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

10 § En e-handelsdeklaration skall ta upp

1. identifieringsnumret,
2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EG-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster skall beskattas:

a) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av ersättningsarna för dessa tjänster under redovisningsperioden,

b) det sammanlagda beloppet av mervärdesskatten på tjänsterna, och

c) tillämplig skattesats, samt

3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som skall betalas för redovisningsperioden. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

11 § Belopp som redovisas i en e-handelsdeklaration skall anges i euro.

Om de tillhandahållna tjänsterna har fakturerats i en annan valuta, skall beloppet räknas om till euro. Omräkningen skall göras enligt den växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken för den sista dagen i redovisningsperioden, eller, om någon kurs inte har offentliggjorts för den dagen, enligt den växelkurs som offentliggörs närmast därefter. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.*

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

12 §* En e-handelsdeklaration skall ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

13 § Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklarationen. Detsamma gäller i fråga om en deklaration som har lämnats till myndighet i ett annat EG-land i enlighet med de motsvarande bestämmelser som gäller i detta land. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.*

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

14 §* Mervärdesskatt som skall redovisas i en e-handelsdeklaration skall ha betalats till Skatteverket senast den dag då deklarationen skall ha kommit in enligt 12 §.

Inbetalning skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt detta kapitel. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

Omprövning

15 §* Skatteverket skall ompröva ett beslut i fråga om identifiering enligt 2 § eller ett beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut om den näringsidkare som beslutet gäller begär det eller om det finns andra skäl.

Den som vill begära omprövning får göra detta på elektronisk väg. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 21 kap. 3 § gäller också för fråga enligt första stycket som avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

16 §* Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut som avses i 15 § första stycket, skall beslut meddelas senast tre veckor från den dag då det omprövade beslutet meddelades.

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att det beslut som omprövas är felaktigt. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:222.

17 § Bestämmelserna om omprövning i 21 kap. 1, 3–6 och 8–14 §§, 15 § första stycket samt 16–20 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.*

3. *Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.*

Överklagande

18 §* Beslut av Skatteverket i fråga om identifiering enligt 2 § eller beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Överklagandet skall ha kommit in senast tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 22 kap. 1 § första stycket andra meningen, 2 § 2, 6 § första stycket samt 13 § gäller också för beslut som avses i första stycket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre*

föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som sägs om Riksskatteverket i första stycket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket. Även överklagande av beslut om anstånd med inbetalning av skatt som har fattats efter ikraftträdandet skall då prövas av den domstol som prövar överklagandet av själva skattebeslutet.

* Senaste lydelse 2003:222.

19 § Bestämmelserna om överklagande i 22 kap. 1 § första stycket, 2–4 §§, 6 § första stycket samt 7, 9, 11 och 13 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Tillämpning av bestämmelser i andra kapitel

20 § I fråga om identifiering enligt 2 § och återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket samt 23 kap. 5, 6, 8 och 9 §§. *Paragrafen införd genom lag 2003:222, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.

3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

21 § I fråga om redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket, 10 kap. 37 §, 11 kap. 1, 2 och 20 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 12 § första stycket och 13 §, 13 kap. 1 § första stycket, 14 kap. 1 §, 2 § första stycket och 4–8 §§, 16 kap. 6 § andra stycket första meningen samt tredje och fjärde styckena samt 13 §, 17 kap. 2, 3 och 8–11 §§, 18 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket, 20 kap. 1–5 §§ och 23 kap. 5–9 §§. *Lag 2007:1278, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2003:222.

22 §* Om Skatteverket begär det, skall näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 14 kap. 2 § första stycket tillgängligt på elektronisk väg för verket.

Underlaget skall bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes. *Lag 2004:500, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 §* Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
5. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) 29 eller 30 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt, och
 - d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och
6. beslut om återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a, eller 9 §, 9 b tredje stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. beslut om betalningsskyldighet för särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och
8. överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c §, om företrädaren har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid. *Lag 2006:1509 som, enligt regeringens beslut (SFS 2006:1513), har trätt i kraft den 2 januari 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1429.

2 §* Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklARATION och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får Skatteverket hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret.

4 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 §* F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 6 §.

Skatteverket får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl.

Skatteverket skall på begäran av en skattskyldig som startar en näringsverksamhet besluta att F-skatt eller särskild A-skatt skall börja betalas tre månader senare än vad som följer av bestämmelserna i 16 kap. 5 §, dock inte senare än den 12 augusti året efter inkomståret. Detta gäller inte om

1. näringsverksamheten har övertagits från någon annan
2. den skattskyldige redan bedriver näringsverksamhet, eller
3. särskilda skäl talar emot det. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:1005.

A-skatt

6 §* För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall Skatteverket bestämma tillämplig skattetabell med ledning av

1. den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och
3. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:315.

7 §* Om det i summan av de skatte- och avgiftssatser enligt 6 § första stycket som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med de närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal. *Lag 1999:315, som trätt i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.*

* Senaste lydelse 1997:483.

8 §* Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 § första stycket eller 7 §, skall den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas. *Lag 1999:315, som trätt i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Slutlig skatt

9 §* Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning.

1. lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift,
2. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,
3. 67 kap. 2–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och
4. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag 2009:196, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2008:827.

Vad som ingår i slutlig skatt

10 §* I slutlig skatt ingår

1. skatt och avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 7,
5. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag ska redovisas i självdeklaration,

6. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund. *Lag 2007:1405, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2000:985.

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

11 §* När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften skall betalas till, och att

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet. *Lag 2004:789, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser i 11 kap. 11 § tillämpas på uppgifter som har lämnats före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:227.

Säkerhet för slutlig skatt

11 a §* Om en skalbolagsdeklaration som avses i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) har lämnats, får Skatteverket begära att säkerhet ställs. Vid prövningen av om säkerhet ska begäras ska tidigare ställd säkerhet samt ansvar enligt 12 kap. 8 c § beaktas.

Storleken av en sådan säkerhet som avses i första stycket ska i ett särskilt beslut bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om handelsbolag ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett handelsbolag ska storleken av säkerheten dock beslutas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas in ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration.

Om Skatteverket inte begär att säkerhet ställs, gäller bestämmelserna i 12 kap. 8 c §. *Lag 2008:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Om skalbolagsdeklarationen till någon del avser tid före ikraftträdandet, ska dock vid beräkningen av säkerhetens storlek enligt 11 kap. 11 a § andra stycket procenttalet 28*

användas i stället för 26,3. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2002:538.

11 b §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2008:1065]*

* Senaste lydelse 2003:664.

12 §* En sådan säkerhet som avses i 11 a ska vara en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten ska ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt ska bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning om statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om Kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska skälig kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska tillämpas. *Lag 2008:1065, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2004:435.

För hög preliminär skatt

13 §* Om debiterad preliminär skatt tillsammans med andra belopp som skall tillgodoräknas den skattskyldige enligt 14 § andra stycket 1 överstiger den slutliga skatten, med tillägg enligt 14 § andra stycket 2, skall den debiterade preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. *Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Besked om slutlig skatt

14 §* Sedan den slutliga skatten har bestämts ska Skatteverket göra en avstämning av skattekontot.

Innan avstämning görs ska Skatteverket

1. från den slutliga skatten göra avdrag för

a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

b) avdragen A-skatt,

c) A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket,

d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,

e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

f) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, om den skattskyldige enligt 4 § den lagen har begärt att bli beskattad enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

g) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen,

h) skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG,

i) beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus,

2. till den slutliga skatten lägga

a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 3 § första stycket,

b) skatt som överförts till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,

c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), och

d) preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete. *Lag 2009:1063, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppstår efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2009:196.

15 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 14 § andra stycket skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

16 § Om en skattedeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

17 § Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeklaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklARATION ANNARS SKULLE HA LÄMNATS.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklaration

18 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklarationen, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

18 a § Om skatt redovisas i flera skattedekclarationer av vilka någon är en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §, skall skatt anses beslutad i enlighet med redovisningen även i en skattedeklaration som har lämnats för sent.

Detta gäller dock inte om ett beslut om omprövning redan har meddelats. *Paragrafen införd genom lag 2001:1171, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

19 §* Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av Skatteverket.

Vid en omprövning ska skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, ska skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*).

Vid skönsbeskattning får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar (*skönsbeskattning enligt schablon*). Beslut rörande mervärdesskatt eller punktskatt ska dock kvarstå, om endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

20 §* Om ett beslut om omprövning eller taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall Skatteverket göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

12 kap. Ansvar för skatt

Betalningsansvar för preliminär skatt

1 §* Den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §.

Skatteverket får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänförs till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp. Beslut enligt andra stycket får inte gälla handelsbolag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

2 § Den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 §* Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får Skatteverket besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas, om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelns innehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 §* Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får Skatteverket besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet.

Som förutsättning för ett beslut enligt första stycket gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han var arbetsgivare och rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Ansvar för företrädare för juridisk person

6 §* Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den.

Betalningsskyldighet är, om inte annat följer av tredje stycket, knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha betalats enligt vad som anges i 10 och 16 kap.

Vid ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod avses med förfallodag enligt andra stycket den förfallodag som beslutats med tillämpning av 11 kap. 2 § andra stycket. Beträffande slutlig skatt tillämpas den förfallodag som gäller för det grundläggande beslutet om slutlig skatt enligt 16 kap. 6 § första stycket. *Lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 2003:747.

6 a § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet

av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

6 b § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

7 §* En ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall göras hos den förvaltningsrätt där den juridiska personen kan föra talan om den grundläggande skattefordran.

Talan om betalningsskyldighet enligt första stycket får inte väckas om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § har träffats. En överenskommelse som har upphört att gälla enligt 7 e § andra stycket utgör dock inte hinder för ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.

* Senaste lydelse 2003:747.

7 a §* Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att fastställas.

Företrädaren skall upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:747

7 b § Mål om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall handläggas skyndsamt. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

7 c § Överenskommelse får träffas om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt. Överenskommelsen träffas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Om talan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § har väckts vid domstol när överenskommelsen träffats, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet återkallats och målet avskrivits. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt

avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

7 d § En överenskommelse enligt 7 c § skall innehålla uppgift om

1. parternas namn eller firma samt person-, organisations- eller annat identifikationsnummer,

2. datum för överenskommelsen,

3. den skatteskuld som överenskommelsen avser,

4. det belopp som företrädaren skall betala, och

5. den tidpunkt eller de tidpunkter när betalning senast skall ske.

Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

7 e § Om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § fullföljs på överenskommet sätt inom rätt tid, avstår staten från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende den juridiska personens skulder som omfattas av överenskommelsen.

Om en företrädare inte har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid, upphör den att gälla. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren själv för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själv haft förpliktelserna.

Ansvar för delägare i handelsbolag

8 a §* Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt enligt denna lag. Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 1997:1032.

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

8 b § Om gruppövudmannen har underlåtit att göra en föreskriven betalning av mervärdesskatten, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med gruppövudmannen skyldig att betala skatten jämte ränta till den del skatten hänför sig till verksamhet som gruppen bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen. Lag 1998:347, som trätt i kraft den 1 juli 1998.

Ansvar för den som avyttrat ett skalbolag

8 c §* Om Skatteverket inte har begärt sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 a §, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett handelsbolag är den som avyttrat

andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt. Betalningsansvar för den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten kan uppgå högst till det belopp för vilket säkerhet skulle ha ställts om sådan hade begärts.

Säkerhet som anges i 11 kap. 12 § ska tas i anspråk för företagets slutliga skatt innan krav enligt första stycket ställs mot någon som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten. *Lag 2008:1065, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Dödsbo

9 §* Ett dödsbo ansvarar för sådan skatt enligt denna lag som skulle ha betalats av

1. den avlidne eller

2. boet, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade.

Om dödsboet har skiftats, ansvarar dödsbodelägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken. *Lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 2001:328.

Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder

9 a §* Om en investeringsfond har sammanlagts eller delats enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, övergår rättigheter och skyldigheter när det gäller skatt som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. *Lag 2004:63, som trätt i kraft den 1 april 2004. Vad som sägs i 12 kap. 9 a § om investeringsfond skall också gälla sådan värdepappersfond som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av 3 § lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.*

* Senaste lydelse 1999:1300.

Regress

10 § Den som har betalat A-skatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § har rätt att kräva mottagaren av ersättningen på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än mottagaren av ersättningen, får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

12 §* En företrädare för en juridisk person som har betalat skatt enligt 6, 6 a eller 7 c §, har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § har rätt att kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet. *Lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

* Senaste lydelse 1997:483.

13 § Regressfordran enligt 10–12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 §* Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt, om det finns synnerliga skäl.

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdes-skattelagen (1994:200) vid import av varor och när punktskatt skall betalas till Tullverket.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta. Lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.

2. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

- a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och
- b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

* Senaste lydelse 1999:316.

Andra bestämmelser om befrielse

2 §* Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 10 och 12 §§ samt 19 kap. 11 §. Paragrafen införd genom lag 2003:213, som trätt i kraft den 1 juli 2003.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången när det gäller

- a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,
- c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Äldre bestämmelser skall alltjämt gälla för

- a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret före 2004,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,
- c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:336.)

* Senaste lydelse 1997:483.

14 kap. Utredning i skatteärenden

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Identitetskontroll

1 a §* En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Säljaren ska föra anteckningar om identitetskontrollen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten.

Handlingar eller uppgifter som använts vid identitetskontroll ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag 2009:68, som trätt i kraft den 15 mars 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1186.

Skyldighet att föra anteckningar

2 §* En deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser. Underlag för att kunna fullgöra skyldigheten att jämka enligt 8 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då korrigerings-tiden löpte ut. *Lag 2000:501, som trätt i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Särskilda regler om bevarande av fakturor

2 a § Den som enligt 11 kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall säkerställa att faktura utfärdas är även skyldig att säkerställa att ett exemplar av fakturan bevaras. Skyldigheten att bevara ett exemplar av fakturan gäller även fakturor som näringsidkaren tagit emot.

Den som avses i första stycket skall även säkerställa att uppgifterna i fakturor som lagras i elektronisk form är oförändrade och läsbara under hela lagringstiden.

Med bevarande av fakturor på elektronisk väg avses bevarande av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel. *Paragrafen införd genom lag 2003:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på fakturor som utfärdas eller tas emot efter ikraftträdandet.*

2 b § I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation för fysiska och juridiska personer som är bokföringsskyldiga.

För den som inte är bokföringsskyldig, men som omfattas av skyldigheten att bevara fakturor enligt 2 a §, skall bestämmelserna om former för bevarande av fakturor i 7 kap. 1 § andra stycket och 6 § bokföringslagen samt platsen för bevarande av fakturor enligt 7 kap. 2–4 §§ bokföringslagen tillämpas. *Paragrafen införd genom lag 2003:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på fakturor som utfärdas eller tas emot efter ikraftträdandet.*

Föreläggande att lämna uppgift

3 §* Skatteverket får förelägga

1. den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag,

2. den som ska utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen,

3. den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten, och

4. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 14 kap. 2 § denna lag fullgörs. *Lag 2010:851, som trätt i kraft den 1 november 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

4 §* Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1999:1118.

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas från föreläggande gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 §* Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Skatterevision

7 §* Skatteverket får besluta om skatterevision för att kontrollera

1. att deklara- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som ansökt om återbetalning, kompensation eller nedsättning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 9 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter, eller
5. att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 8 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; RSFS 2002:33, SKVFS 2006:29.

7 a § Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,
4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap.,
5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen om skatt på energi (1994:1776),

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag 2009:1506, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010. Bestämmelsen i 14 kap. 7 a § första stycket 10 tillämpas dock från och med ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap.*Särskilda avgifter

* Rubriken införd genom lag 2003:212.

Skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift

1 § Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för beskattningen, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift skall anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utlämnat en uppgift till ledning för beskattningen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör

tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

Skattetillägg vid skönsbeskattning

2 §* Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdes-skatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:212.

3 §* Beslut enligt 2 § om skattetillägg på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeclaration skall undanröjas, om en deklara-tion har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltnings-domstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om beslutet före utgången av den månad då beslutet om skattetillägg meddelades, skall skattetillägget undanröjas, om en deklara-tion har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan känne-dom. *Lag 2004:500, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Beräkning av skattetillägg

4 §* Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget ska beräknas efter 5 % när Skatteverket har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontroll-material som normalt är tillgängligt för verket och som har varit till-gängligt för verket före utgången av året efter beskattningsåret.

Till den del den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel redovisningsperiod, ska skattetillägget beräknas efter 2 %, om det är fråga om sådan skatt för vilken redovisningsperioden utgör högst tre månader och den skattskyldige hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader efter den som beloppet borde ha hänförts till samt efter 5 % i övriga fall. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2004:127.

5 § Vid skönsbeskattning skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Vid beräkningen av skattetillägget skall bestämmelserna i 4 § första stycket tillämpas. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige, skall tillägget dock beräknas enligt 4 § första–tredje styckena. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

6 § Skattetillägget skall beräknas utan hänsyn till invändning som går ut på att skatten skall påverkas först under en kommande redovisningsperiod eller som i övrigt gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*
- a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*
 - b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*
 - c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

Situationer där skattetillägg inte skall tas ut

7 § Skattetillägg skall inte tas ut

1. vid rättelse av en felräkning eller ett skrivfel som uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

3. om den skattskyldige frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften, eller

4. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*

b) *skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*

c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*

a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*

b) *skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*

c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

Förseningsavgift

8 §* Om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid ska en särskild avgift (*förseningsavgift*) tas ut. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § andra stycket.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Avgiften är dock 1 000 kronor om

1. den skattskyldige förelagts att lämna deklaration men inte fullgjort denna skyldighet inom den tid som föreskrivits,

2. den skattskyldige inte lämnat deklaration inom föreskriven tid för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, eller

3. förseningen avser en periodisk sammanställning. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:212.

Kontrollavgift

9 §* Om säljaren inte fullgjort skyldigheten att utföra en sådan identitetskontroll av köparen som avses i 14 kap. 1 a §, skall Skatteverket av säljaren ta ut en särskild avgift (*kontrollavgift*) på 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:212.

Befrielse från särskild avgift

10 §* Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, ska den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha berott på

1. den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande, eller
2. att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,
2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller
3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken. *Lag 2008:372, som trätt i kraft den 1 juli 2008.*

* Senaste lydelse 2003:664.

11 § Säljaren skall befrias helt från en kontrollavgift om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)

Befrielse även när något yrkande inte framställts

12 § Bestämmelserna i 10 och 11 §§ skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift ger anledning till det. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)

Beslut om skattetillägg i vissa fall

13 § Beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

3. Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)

14 §* Om ett beskattningsbeslut i en fråga som har föranlett skatte-tillägg ändras, skall Skatteverket göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:212.

Speciella situationer där särskilda avgifter inte tas ut

15 § Skattetillägg och förseningsavgift skall inte tas ut, om den skattskyldige har avlidit.

Kontrollavgift skall inte tas ut, om säljaren har avlidit. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdes-skatt

16 § Bestämmelserna i 1–15 §§ gäller även den som har lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats som skattskyldig enligt 3 kap. 1 §. *Paragrafen införd genom lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

2. *Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.*

3. *Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller*

- a) *preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,*
- b) *skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjats före utgången av år 2003,*
- c) *skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. (Övergångsbestämmelserna ändrade genom lag 2003:334.)*

16 kap. Inbetalning av skatt

1 §* [Paragrafen har upphävts genom lag 2003:664]

* Senaste lydelse 2002:400.

Inbetalning till särskilt konto

2 §* Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

3 §* Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på Skatteverkets särskilda konto. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

4 §* Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som ska redovisas i en skattedeklaration ska ha betalats senast den dag som deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor ska dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som ska redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Skatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration ska ha betalats senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 32–32 b §§. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664.

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den 12 i varje månad under tiden februari–januari, i januari och augusti dock senast den 17. Den som utöver F-skatt eller särskild A-skatt skall redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som anges i 4 § andra stycket skall dock, såvitt gäller augusti, betala F-skatten eller den särskilda A-skatten senast den 12.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, efter utgången av den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfalldag enligt tredje stycket avses den 26 januari, den 12 och 26 i månaderna februari–juli samt den 12 augusti.

Skatt som skall betalas enligt grundläggande beslut om slutlig skatt eller omprövningsbeslut m.m.

6 §* Skatt som ska betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt ska ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § ska ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift och transporttillägg samt Skatteverkets beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket.

Med förfalldag enligt första och andra styckena avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader.

Skatteverket får besluta att betalning ska ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl. *Lag 2008:1318, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

7 §* Redovisning av överskjutande ingående mervärdesskatt skall jämföras med inbetalning av skatt, varvid inbetalningen anses gjord den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden. Om mervärdesskatten har redovisats i andra månaden efter redovisningsperioden eller senare skall dock betalningen anses ha gjorts den dag mervärdesskatten senast skall ha redovisats. *Lag 1998:232, som trätt i kraft den 1 juni 1998 och tillämpas från och med redovisningsperiod som gått till ända den 31 augusti 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

7 a §* [Paragrafen upphävd genom lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.]

* Senaste lydelse 2001:328.

7 b §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2006:1429 som trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningsskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.]*

* Senaste lydelse 2004:1242.

Kommuner och landsting

8 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

9 §* Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt. *Lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 2001:328.

10 § När såväl den som i första hand är skyldig att betala skatten (*huvudbetalaren*) som någon annan, enligt bestämmelserna i 12 kap., är skyldig att betala skatten (*sidobetalare*), gäller följande:

En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

10 a §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.]*

* Senaste lydelse 2001:328.

Fördelning av skatteskuld

11 §* Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller bestämmelser i annan lag.

Om en säkerhet som ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall tas i anspråk, skall obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som bestämts enligt första stycket fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas. *Lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

a) *redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och*

b) *skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 2000:501.

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift

12 §* Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 61 kap. socialförsäkringsbalken ska beräkningen av hur stor del av ålderspensionsavgiften och den allmänna pensionsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses avgifterna vara till fullo betalda. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt ska beaktas.

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgifterna debiterats på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgifterna för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har betalats ändå vara det som räknats fram enligt andra och tredje styckena.

Avgifter som inte har betalats enligt tredje stycket tas inte ut. *Lag 2010:1268, som trätt i kraft den 1 januari 2011, äldre bestämmelser gäller i fråga om pensionsrätt och pensionspoäng för tidigare år än 2011.*

* Senaste lydelse 1998:681.

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

13 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Deklarationsanstånd

1 §* Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna en skatte-deklaration enligt 10 kap. 24 §, får Skatteverket också bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:17 (se även SKV M 2008:14).

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 §* Skatteverket får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, får verket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet eller ansökan om förhandsbesked. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1998:194.

2 a §* Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall Skatteverket efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalningen av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på Skatteverkets omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att Skatteverket har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för det beslut eller, vid överklagande till förvaltningsrätten, till dess att förvaltningsrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

3 §* Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minskas om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om skattetillägg. *Lag 2004:435, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Anstånd vid återföring av periodiseringsfonder

3 a § Om den skattskyldige begär att periodiseringsfonder enligt 30 kap. 10 a § inkomstskattelagen (1999:1229) helt eller delvis inte skall återföras och om det kan antas att den skattskyldige kommer att få bifall till sin begäran får Skatteverket bevilja anstånd med betalning av den slutliga skatt som belöper sig på dessa återföringar.

Anståndstiden får bestämmas till längst en månad från den dag då beslut om taxering för följande år fattades. *Paragrafen införd genom lag 2003:1089, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

Anstånd vid avyttring

4 §* Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller
2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndsorsaken upphörde. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Anstånd med betalning av punktskatt

4 a §* Har skyldighet att redovisa punktskatt för lager av varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare, får Skatteverket medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast skall betalas. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Anstånd vid totalförsvartjänstgöring

5 §* Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt under minst 60 dagar, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Det samma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

6 a §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.]*

* Senaste lydelse 2004:127.

6 b §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift*

enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.]

* Senaste lydelse 2004:436.

Anstånd i övriga fall

7 §* Om det finns synnerliga skäl, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 §§. *Lag 2004:1345, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Gemensamma bestämmelser

8 §* En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till Skatteverket.

Om ett ärende om dubbelbeskattning handläggs av en annan myndighet, skall dock ansökan om anstånd enligt 6 § ges in till denna. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

9 §* Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Anstånd enligt 2 a § skall dock beviljas med ett belopp motsvarande det beslutade skattetilläggsbeloppet. *Lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 1997:483.

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 §* Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas. Detta gäller inte anstånd som har beviljats enligt 2 a §. *Lag 2003:212, som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 1997:483.

17 a kap.* Anstånd vid uttagsbeskattning

* Kapitlet infört genom lag 2009:1231.

Förutsättningar för anstånd

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning.

Med skatt avses i detta kapitel slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen(2000:980). *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

2 § Skatteverket får efter ansökan bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen (1999:1229),

2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

3. tillgången eller tillgångarna ingår i en näringsverksamhet inom EES, och

4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

Anståndsbeloppet

3 § Anstånd får beviljas högst med ett belopp som svarar mot skillnaden mellan den skatt som fastställts det taxeringsår då inkomsten på grund av uttaget taxeras och den skatt som skulle ha fastställts om denna inkomst inte tagits med vid beräkningen av den skattskyldiges inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet.

Anståndsbeloppet får inte överstiga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

4 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

5 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 7 §. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

6 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

7 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller i stället för det som föreskrivs i första stycket att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

Förfarandet

8 § Anståndstiden är ett år räknat från och med förfalldagen för skatten. Om ett nytt anstånd beviljas, lämnas anståndet för ett år räknat från och med dagen efter den då föregående anståndstid löper ut. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

9 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljades eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket ompröva beslutet om anstånd. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

18 kap. Återbetalning av skatt

Återbetalning

1 §* Visar den årliga avstämningen av skattekotot enligt 11 kap. 14 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag 1998:347, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

2 §* Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske till den del det överskjutande beloppet grundas på

1. ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
2. ett beslut om punktskatt, eller
3. ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag 2002:400, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om*

- a) *redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och*
- b) *skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 1998:347.

3 §* Återbetalning får också, på den skattskyldiges begäran, ske av belopp som motsvarar avdragen skatt som ännu inte har tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot.

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstarets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige har inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet eller är begränsat skattskyldig eller om det finns synnerliga skäl.

Vid återbetalning enligt första stycket till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägarers skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs om återbetalning enligt denna paragraf gäller inte, om något annat följer av 7 §. *Lag 2001:1239, som trätt i kraft den 1 januari 2002, de nya bestämmelserna i andra stycket tillämpas från och med det beskattningsår som börjar den 1 januari eller senare under 2002.*

* Senaste lydelse 1997:483.

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för skatt som infaller

efter redovisningsperiodens utgång först efter det att redovisning enligt 10 kap. 20 § skett och denna skatt räknats av.

4 a § Om en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § upphör att gälla, skall belopp som sidobetalaren på grund av överenskommelsen har betalat in till Skatteverket föras över till sidobetalarens skattekonto. Om sidobetalaren inte har ett skattekonto, får beloppet betalas ut direkt till sidobetalaren. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

4 b § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EG-bestämmelser, har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock endast om inte det förfarande för rätt till återbetalning av skatt är tillämpligt som gäller vid förvärv enligt 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid sådan återbetalning. *Paragrafen införd genom lag 2004:1156, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

Överföring av skatt till en annan stat

5 §* Skatteverket får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som ska beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av

skatt, ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret. *Lag 2007:1405, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2003:664

6 § Om skatt förs över enligt 5 § skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas. Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall föras över.

Hinder mot återbetalning

7 §* En återbetalning enligt 1–3 §§ skall inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor,
2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av 5 §,
3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borge-närsuppgifter,
4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats,
5. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas, eller
6. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Om det finns särskilda skäl, får även belopp som understiger 100 kronor återbetalas.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. *Lag 2007:328, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1997:483

7 a § En återbetalning av ett belopp som utgör överskjutande ingående mervärdesskatt hos en grupp-huvudman skall inte göras till den del beloppet kan täcka underskott på ett annat skattekonto hos grupp-huvudmannen eller på en annan gruppmedlems skattekonto.

Om underskotten inte kan täckas helt skall de täckas i den ordning som grupphuvudmannen bestämmer. *Lag 1998:347, som trätt i kraft den 1 juli 2008.*

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § * En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas.

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen får dock utmätas först efter det att Kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag. *Lag 2006:727, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1997:4783.

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 §* Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto.

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (kostnadsränta) eller tillgodoföras ränta (intäktsränta) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 §* Ränteberäkningen ska grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag.

Till den del skatteskulden gäller skatt som avses i 4, 5 eller 7 § beräknas kostnadsränta inte för tiden från och med den 13 februari till och med den 3 maj taxeringsåret på belopp upp till och med 20 000 kronor.

I skatteskuld eller skattefordran ska inte ingå skatt enligt 2 § första stycket 7 och 8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsme-

del för tiden från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den förfalldag som anges i 16 kap. 6 §. *Lag 2008:138, som trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2009 års taxering.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (basränta) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders stats-skuldväxlar. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:19.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 §* När det är fråga om debiterad preliminär skatt som ska betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag 2009:390, som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Kostnadsränta på slutlig skatt

5 §* När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats motsvarande 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag 2009:390, som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Kostnadsränta vid anstånd

6 §* När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd enligt 17 kap. och som ska betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

* Senaste lydelse 2006:1429.

6 a § När det är fråga om skatt som ska betalas på grund av att ett beslut om anstånd enligt 17 a kap. vid en omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som föranlett omprövningen inträffade till och med den dag då skatten senast ska betalas med anledning av omprövningsbeslutet.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %. *Paragrafen införd genom lag 2009:1231, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.*

***Kostnadsränta vid omprövning och överklagande m.m.**

* Rubriken ändrad genom lag 2005:459.

7 §* När det är fråga om skatt som ska betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag eller den tidigare dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald, eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av Skatteverkets eller domstolens beslut.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten ska betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag 2007:1377, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2006:1429.

7 a §* När det är fråga om punktskatt som skall betalas till följd av ett beslut enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på

energi, skall kostnadsränta tas ut från och med dagen efter den då skatten senast skulle ha betalats om avdrag inte gjorts enligt 11 kap. 9 § 6 eller 7 samma lag. Om skatten har sin grund i ett beslut om återbetalning av skatt enligt 11 kap. 13 § lagen om skatt på energi, skall kostnadsränta i stället tas ut från och med dagen efter den då återbetalning beslutades.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Ränta tas ut till och med den dag betalning senast skall göras med anledning av beskattningsbeslutet. *Paragrafen införd genom lag 2005:459, som trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas vid betalning av skatt som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet. Tidigare 19 kap. 7 a § upphävd genom lag 2004:1345.*

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 §* Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag 1998:232, som trätt i kraft den 1 juni 1998. Under tiden 1 januari till och med den 31 augusti 1998 beräknas räntan efter en räntesats som motsvarar basräntan.*

* Senaste lydelse 1997:1032.

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 §* När det är fråga om skatt som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Lag 2006:727, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:191.

Påförande av kostnadsränta m.m.

10 §* Kostnadsränta påförs varje månad.

Om bestämmelserna i 4, 5, 7 och 8 §§ medför att ränta skall beräknas efter en räntesats som är högre än basräntan, skall den högsta räntesatsen ersättas med en räntesats motsvarande basräntan på ett belopp upp till och med sammanlagt 10 000 kronor. Om den skattskyldige betalar en del av skatteskulden, skall den delen anses vara den på vilken den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats.

Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning har skett eller statens fordran på skatten har preskriberats. *Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Befrielse från kostnadsränta

11 §* Skatteverket får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Intäktsränta

12 §* Intäktsränta beräknas, om inte annat följer av 13 §, från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. När det är fråga om skatt som skall tillgodoräknas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

13 §* Intäktsränta skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka på grund av nedsättning enligt 11 kap. 13 § eller enligt ett beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, eller

2. skatt som skall betalas tillbaka enligt 18 kap. 3 §.

För överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § beräknas räntan från och med dagen efter den dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald. *Lag 1998:232, som trätt i kraft den 1 juni 1998 och tillämpas från och med redovisningsperiod som gått till ända den 31 augusti 1998.*

* Senaste lydelse 1997:483.

14 § Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan och tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning m.m.

15 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

16 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4, 5, 7 eller 13 § skall beräknas från och med den 13 februari i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4 eller 5 § skall beräknas från och med den 4 maj i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 §* Om ett skattebelopp inte har betalats i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, fordringen lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om det obetalda beloppet uppgår till

1. minst 10 000 kronor i fråga om en skattskyldig som skall lämna skattedeklaration eller som, utan att vara skyldig att lämna sådan deklaration, har F-skattsedel,

2. minst 500 kronor i fråga om andra skattskyldiga.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall fordringen också lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid. *Lag 2006:727, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1997:483.

2 §* Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §, om det finns särskilda skäl. *Lag 2007:328, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1997:483.

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 §* Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall Kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att fordringen har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 2, 3, 9 och 10 §§. *Lag 2006:727, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1997:483.

7 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2007:1278, som trätt i kraft den 1 januari 2008.]*

* Senaste lydelse 2006:727.

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 §* Skatteverket skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får Skatteverket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast om ändringen avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det annars finns särskilda skäl.

3 §* Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan.

Betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c § får inte omprövas.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats efter beslutet. *Lag 2010:1453, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2009:826.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 §* En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §,
8. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller
9. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m. Lag 2007:595, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

* Senaste lydelse 2006:579

6 §* En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det, får Skatteverket utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas. Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.

* Senaste lydelse 1997:483.

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

7 a §* En begäran om omprövning får göras även om tiden för omprövning har gått ut, om den avser

1. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten, eller
2. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. Lag 2009:1063, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av år 2009.

* Senaste lydelse 2004:1142.

*** Omprövning på initiativ av Skatteverket**

* Rubriken ändrad genom lag 2003:664.

8 §* Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

9 §* Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§.

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till Skatteverket, dock senast under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Föreskrifterna i andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Efterbeskattning

10 §* Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11–20 §§ (efterbeskattning). *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

11 §* Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. I en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos Skatteverket lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag,

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift, eller

4. inte följt ett föreläggande enligt 14 kap. 3 § tredje stycket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i punkten 1 gäller fortfarande för uppgift som lämnats till skattemyndighet.*

* Senaste lydelse 2002:400.

12 §* Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbi-seende ska rättas,

2. när en ändring föranleds av Skatteverkets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller åter-betalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig,

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag, eller

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvalt-ningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten. *Lag 2009:1063, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2005:809.

13 §* Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterbeskattning får inte ske, om beslutet med hänsyn till omständig-heterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller försenings-avgift. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Före-skrifterna i andra stycket om hinder mot efterbeskattning i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.*

* Senaste lydelse 2003:212.

Tidsfrist för efterbeskattning

14 §* Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15–20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

15 §* Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2, 3 eller 4 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på kammarrättens eller Högsta förvaltningsdomstolens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatte-avdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades. *Lag 2010:1453, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2004:1142.

16 §* Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 §* Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

1 §* Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Skatteverkets beslut i fråga om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som ansökt om sådan återbetalning. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i tredje stycket, överklagas också av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:1009.

1 a §* Beslut som rör en fysisk person överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år beslutet fattades. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av det år då beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet fattades. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

1 b §* Beslut som rör juridiska personer överklagas enligt följande uppställning.

<i>Beslut som rör</i>	<i>Överklagas hos den förvaltningsrätt</i>
1. ett handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
3. en europeisk gruppering för territoriellt samarbete	inom vars domkrets grupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
4. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne
5. någon annan juridisk person än som avses i 1–4	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
6. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
7. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig.

Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.

* Senaste lydelse 2009:722.

1 c §* Beslut som rör

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
4. två eller flera delägare i en juridisk person

får överklagas hos den förvaltningsrätt som enligt 1 b § skall pröva moderföretagets respektive den juridiska personens överklagande, om överklagandena sker samtidigt och stöder sig väsentligen på samma grund. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

1 d §* Bestämmelserna i 1 a och 1 b §§ gäller inte, om regeringen för vissa ärenden föreskrivit att överklaganden skall tas upp av annan förvaltningsrätt. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:1156.

Beslut som inte får överklagas

2 §* Beslut i fråga om

1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
2. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
3. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
4. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 § får inte överklagas.

Beskattningsbeslut enligt 11 kap. 1 § andra stycket 8 får inte överklagas. *Lag 2005:1118, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2003:747.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 §* Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §,
8. återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b §,
9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller
10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m. *Lag 2007:595, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2006:579

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 §* Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat Skatteverkets beslut.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Det allmänna ombudets överklagande

7 §* Det allmänna ombudets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:483.

8 §* Om det allmänna ombudet har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. De upphävda föreskrifterna gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

9 §* Det allmänna ombudet får hos förvaltningsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt och punktskatt.

Det allmänna ombudet får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos förvaltningsrätten begära att skattetillägg tas ut. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

10 §* Beslut av förvaltningsrätten i fråga om

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 § får inte överklagas. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1997:483.

11 §* Överklagande av beslut av förvaltningsrätten i fråga om

1. preliminär taxering,
 2. sättet att ta ut preliminär skatt,
 3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
 4. verkställande av skatteavdrag,
 5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
 6. befrielse från ränta enligt 19 kap. 11 §,
 7. överföring av skatt till en annan stat,
 8. beslut enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.,
 9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, samt
 10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m.,
- får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:595.

12 §* *[Paragrafen har upphävts genom Lag 2008:315, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som meddelats före den 1 januari 2008]*

* Senaste lydelse 1998:681.

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

14 § Om företrädaren överklagar ett beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a §, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då företrädaren fick del av beslutet. Om beslutet överklagas av det allmänna, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen

(1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

15 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a § har väckts mot en företrädare för en juridisk person, skall vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig och klagande även gälla företrädaren. *Paragrafen införd genom lag 2003:747, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då istället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 §* Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklARATIONSSKYLDIGE eller, om den deklARATIONSSKYLDIGE är juridisk person, ställföreträdare för den deklARATIONSSKYLDIGE har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, får den deklARATIONSSKYLDIGE inte föreläggas

enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Fråga om utdömmande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en fråga om utdömmande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag 2009:826, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 §* Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren.

Ett beslut enligt första stycket innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter enligt denna lag i de fall den som skall svara för redovisningen och betalningen inte fullgör sina skyldigheter. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

* Senaste lydelse 1997:483.

Huvudman för en mervärdesskattegrupp

3 a § Grupphuvudmannen skall svara för redovisningen och betalningen av mervärdesskatt som hänför sig till den verksamhet som mervärdesskattegruppen bedriver och i övrigt företräda mervärdesskattegruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos grupphuvudmannen. *Lag 1998:347, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

3 b §* Om ett förhållande som legat till grund för gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) har ändrats, skall grupphuvudmannen underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Om grupphuvudmannen inte lämnar underrättelse enligt första stycket, får Skatteverket förelägga honom att göra detta. *Lag 1998:347, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1998:347.

Ombud för generalrepresentation

3 c § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, skall ett sådant ombud som

avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige svara för redovisning och betalning av den skatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådan skatt. *Paragrafen införd genom lag 2001:1186, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas i fråga om skatter som hänför sig till beskattningsår som börjat efter ikraftträdandet.*

Skatterepresentant för utländsk försäkringsgivare m.m.

3 d § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, skall den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. svara för redovisning och betalning av skatt enligt lagen om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Om försäkringsgivaren i stället bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, gäller 3 c §. *Paragrafen införd genom lag 2007:462, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

Ombud för utländsk företagare

4 §* En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall utse ett ombud som är godkänd av Skatteverket. Ombudet skall enligt fullmakt av den utländska företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Vad som anges i första stycket gäller inte om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land i vilket den utländske företagaren har säte för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe, eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse skall ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

- rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder,

- rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier, och i

- rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92.

En utländsk företagare får utse ett sådant ombud som anges i första stycket även om Sverige har en överenskommelse av det slag som anges i andra stycket. *Lag 2004:500, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

* Senaste lydelse 2003:664.

Behörighet att lämna uppgift

5 §* Bestämmelserna i 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om vem som skall fullgöra deklarationskyldigheten eller annan uppgiftsskyldighet för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar. *Lag 2001:1239, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 1997:483.

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 §* En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag 2006:1429, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.*

* Senaste lydelse 2004:1345.

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte har fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken.

Gallring

9 §* Skattedeklarationer och andra handlingar innehållande uppgifter som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos Skatteverket. Handlingarna skall förstöras efter sju år eller, i fråga om handlingar som avser aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att handlingarna skall bevaras under längre tid än som anges i första stycket. *Lag 2003:664, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:400.

Övergångsbestämmelser 1997:483

1. * Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

- a) F-skatt och särskild A-skatt: på skatt som avser inkomståret 1998,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,
- c) annan skatt: på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999,
- d) uppgiftsskyldighet enligt 10 kap. 33 §, på uppgifter som avser första kalenderkvartalet 1998. Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1997.

2. * För inkomståret 1998 skall utan ansökan F-skattsedel utfärdas för den som vid utgången av år 1997 har en F-skattsedel utfärdad enligt 33 b § eller 33 c § uppbördslagen (1953:272).

3. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 1 och 2 §§ i den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppbördslagen.

4. * Vid tillämpningen av bestämmelserna om återkallelse av en F-skattsedel i 4 kap. 13 § 5 skall hänsyn tas också till brister i redovisning eller betalning av skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen har vid återbetalning enligt 18 kap. 1–4 §§ i den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden. Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

5. * Vid utgången av oktober 1997 upphör följande författningar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 7 eller 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt,

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa och,

c) Riksskatteverkets föreskrifter m.m. (RSFS 1982:4) om länsstyrelsens inventering hos kronofogdemyndighet. Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

6. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt kronor.

7. Bestämmelserna i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering.

8.* Bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 1–3 §§ i den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998 även i fråga om beslut avseende arbetsgivare enligt uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt den nya lagen. Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

9.* Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag i 12 kap. tillämpas från ikraftträdandet även i fråga om innehållen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som tas ut enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1968:430) om mervärdesskatt eller mervärdesskattelagen. Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetilägg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag gäller fortfarande i fråga om mål om sådan betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997. Lag 1997:1032, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

10. Bestämmelserna i 14 kap. 3–7 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen,
- b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
- c) lagen (1968:430) om mervärdesskatt, eller
- d) mervärdesskattelagen (1994:200).

11. Bestämmelserna i 15 kap. 1 § fjärde stycket gäller även i fråga om skattetilägg som tas ut enligt mervärdesskattelagen och som avser skatt för redovisningsperiod som har gått till ända den 31 januari 1997 eller senare.

Nämnda bestämmelse gäller även i tillämpliga delar i fråga om avgiftstillägg som tas ut enligt lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och som avser arbetsgivaravgifter som belöper på tid efter den 1 januari 1997. Lag 1997:1029, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

* Senaste lydelse 1997:483.

Skattebetalningsförordning (SFS 1997:750)

16 oktober 1997

Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23,

rskr. 1996/97:276

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av skattebetalningslagen (1997:483).

2 §* Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skattebetalningslagen (1997:483).

Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall med Europeiska gemenskapens mervärdesskatteområde avses detsamma som i 1 a § mervärdesskatteförordningen (1994:223). *Förordning 2001:1249, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 1997:750.

3 §* *[Paragrafen upphävd genom förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]*

* Senaste lydelse 2002:815.

Registrering

4 §* En anmälan för registrering enligt 3 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär.

Anmälan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:829.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:4, SKVFS 2009:17.

5 §* Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2, 3, 4, 5, 5 a eller 5 b skattebetalningslagen (1997:483) ska den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning 2009:1348, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:988.

6 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2010:1899, äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2011].*

* Senaste lydelse 2001:1249.

7 §* Skatteverket skall utfärda ett bevis om beslutad registrering enligt fastställt formulär. Grundas registreringen på en förenklad skattedeklaration, skall ett bevis utfärdas endast om den registrerade begär det.

En registrering skall stå kvar till dess Skatteverket beslutar att den skall upphöra. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2001:1249.

Kontoutdrag

8 §* När Skatteverket har gjort en sådan avstämning av ett skattekonto som avses i 3 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall, på det sätt och i den omfattning som verket föreskriver, ett kontoutdrag skickas till den skattskyldige. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2008:6.

F-skattsedel

9 §* En ansökan om F-skattsedel enligt 4 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär.

Ansökan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:829.

- Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:4, SKVFS 2009:17

Registrering

10 § Av ett F-skattebevis skall framgå att innehavaren själv svarar för den preliminära skatt och de socialavgifter som belöper på ersättning för arbete som uppdras åt honom. Av F-skattebeviset skall också framgå om F-skattsedeln har utfärdats under sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) och vad som då gäller vid betalning av preliminär skatt och socialavgifter.

Om innehavaren av F-skattebeviset är registrerad för mervärdes-skatt skall detta framgå av beviset.

11 §* Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket när den finner skäl att anta att en F-skattsedel skall återkallas. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Beräkning av F-skatt och särskild A-skatt

12 §* Innan en preliminär taxering fastställs till ett högre belopp än som framgår av den skattskyldiges uppgifter eller fastställs utan att sådana uppgifter finns skall Skatteverket lämna den skattskyldige tillfälle att yttra sig, om det inte är uppenbart onödigt. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

13 §* F-skatt eller särskild A-skatt får debiteras oberoende av makes och hemmavarande barns inkomst. Detsamma gäller vid ändrad beräkning av skatteavdrag.

Första stycket gäller även skattskyldig som avses i 2 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Förordning 2007:1423 som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2000:829.

14 § Om F-skatt eller särskild A-skatt har debiterats någon för vilken preliminär skatt också skall betalas genom skatteavdrag, skall en ändrad beräkning av den preliminära skatt som leder till en lägre skatt i första hand avse den debiterade skatten. En ändrad beräkning som leder till en höjd skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdraget från andra ersättningar än sådana från vilka skatteavdrag enligt 8 kap. 8–10 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall göras med 30 %.

15 § Om ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt eller särskild A skatt innebär att den skatt som skall betalas för hela inkomståret sänks, skall den preliminära skatt som förfallit till betalning innan beslutet fattas sättas ned endast till den del skatten överstiger den F-skatt eller särskilda A-skatt som den skattskyldige skall betala för hela inkomståret.

16 §* Om Skatteverket fattar ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt, skall verket utfärda en ny F-skattsedel med den ändrade skatten. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

17 §* Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som betalar ut ersättning för arbete att enligt 5 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) lämna uppgift om skatteavdragets belopp i de fall där avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och det kan ske utan väsentlig olägenhet för den skattskyldige. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

18 §* Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som skall ta emot ersättning för arbete att enligt 5 kap. 16 § skattebetalningslagen (1997:483) visa upp sin A-skattsedel i fråga om visst slag av ersättningar om det kan ske utan väsentlig olägenhet för utbetalaren. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

19 §* Sådana allmänna och särskilda skattetabeller som avses i 8 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall för varje år fastställas av Skatteverket. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

20 §* Skatteverket skall meddela föreskrifter om enligt vilka grunder skatteavdrag skall göras när sådan ersättning som avses i 8 kap. 8 § första stycket 3 skattebetalningslagen (1997:483) betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

21 §* Skatteverket skall meddela föreskrifter för

1. värdering av bilförmån vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. beräkning av arbetstagares utgifter i viss verksamhet enligt 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:1016.

22 §* Skatteverket skall lämna arbetstagaren tillfälle att yttra sig över en ansökan om minskat skatteavdrag enligt 8 kap. 27 eller 28 § skattebetalningslagen (1997:483) innan beslut fattas.

Om beslutet innebär att skatteavdraget skall minskas, skall arbetstagaren och arbetsgivaren underrättas om beslutet. Arbetsgivaren skall samtidigt påminnas om att han enligt 8 kap. 7 § andra stycket skattebetalningslagen inte får tillmötesgå en begäran från arbetstagaren om ett förhöjt skatteavdrag. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

23 §* Om skatteavdrag skall göras med högre belopp än vad som tidigare beslutats eller om den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag i stället för F-skatt, skall Skatteverket, om det behövs,

sända ett meddelande om beslutet till den skattskyldiges arbetsgivare.
Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 1997:750.

24 § En ändrad beräkning av skatteavdrag från ersättning till en skattskyldig som inte debiterats någon preliminär skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdrag från sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudinkomst och därefter från andra inkomster än ränta och utdelning.

25 §* Om den skattskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret ändras, skall den skattskyldige underrättas om vad ändringen innebär för den preliminära skatten. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Skyldighet att lämna deklaration

25 a § Skatteverket får meddela föreskrifter om sådana undantag från uppgiftsskyldigheten i 10 kap. 17 a § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) som avses i tredje stycket samma paragraf. *Paragrafen införd genom förordning 2005:1114, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

26 § Förordningen (1957:515) om fullgörande av deklara-tions-skyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. gäller för skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

26 a §* Skatteverket skall meddela föreskrifter om när preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2002:815.

Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster

26 b § En ansökan enligt 10 a kap. 2 § 1 skattebetalningslagen (1997:483) skall göras enligt fastställt formulär. Ansökan skall innehålla följande uppgifter avseende den sökande.

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser (inbegripet webbplatser), samt
4. nationellt skattenummer (om sådant finns).

130 Skattebetalningsförordning

Ansökan skall också innehålla

1. en försäkran om att sökanden inte är registrerad för mervärdesskatt i ett EG-land, och
2. uppgift om när verksamheten är planerad att inledas. *Paragrafen införd genom förordning 2003:223, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

26 c §* Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om utformning av sådana identifieringsnummer som anges i 10 a kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:223.

26 d §* Skatteverket skall på elektronisk väg underrätta den skattskyldige om identifieringsbeslut enligt 10 a kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) och om tilldelat identifieringsnummer enligt 10 a kap. 5 § nämnda lag. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:223.

26 e §* Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 10 a kap. 14 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:223.

26 f § Bestämmelser om förfarandet för utbyte av information och överföring av pengar mellan EG-ländernas behöriga myndigheter när det gäller sådan mervärdesskatt som omfattas av bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) eller motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land finns i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:223.

Beskattningsbeslut

27 § Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

28 §* Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får fattas genom automatisk databehandling om skatten enligt 11 kap. 19 § samma lag bestäms till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna eller, när det gäller mervärdesskatt eller punktskatt, skall vara noll kronor på grund av att endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller

överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna. Övriga beslut enligt skattebetalningslagen får fattas genom automatisk databehandling om skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas.

Första stycket gäller inte beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag eller ändrad beräkning av F-skatt, särskild A-skatt eller skatteavdrag. Beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag får dock fattas genom automatisk databehandling om beslutet grundas på förtryckta uppgifter i en blankett för ansökan om särskild beräkningsgrund som sänts till den skattskyldige och om den skattskyldige inte har begärt ändring av de förtryckta uppgifterna. *Förordning 2005:239, som trätt i kraft den 1 juni 2005.*

* Senaste lydelse 2002:815.

29 §* Försäkringskassan skall lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för debitering av egenavgifter. *Förordning 2004:941, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 2003:988.

Underrättelser om beskattningsbeslut

30 §* Av ett besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) skall framgå

1. taxerad och beskattningsbar förvärvsinkomst,
2. inkomst av kapital,
3. summan av gjorda skattereduktioner,
4. debiterad skatt enligt skattebetalningslagen, uppdelad på de olika skatteslagen samt, i fråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt,
5. avgiftssatserna för avgift till registrerat trossamfund och begravningsavgift, samt
6. pensionsgrundande inkomst.

Ytterligare bestämmelser om vad som i vissa fall skall framgå av besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen finns i 7 § taxeringsförfordningen (1990:1236). *Förordning 2007:997, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2001:1249.

31 §* *[Paragrafen upphävd genom förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]*

* Senaste lydelse 2002:815.

32 § En underrättelse om beslut om debitering av skatt skall i andra fall än som avses i 31 § sändas till den skattskyldige så snart som möjligt.

33 §* Skatteverket ska före taxeringsårets utgång lämna Försäkringskassan uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats.

Skatteverket ska också lämna Försäkringskassan uppgift om ålderspensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf.

Skatteverket ska lämna Pensionsmyndigheten uppgift om allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning 2009:1184, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:941.

34 §* Redovisningsräkning över sådana medel som tillkommer kommuner, landsting, registrerade trossamfund eller huvudmän för begravningsverksamheten och som enligt 1 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) faller inom lagens tillämpningsområde skall upprättas för kalenderår.

Redovisningsräkning enligt första stycket skall för ett visst år lämnas av Skatteverket till vederbörande kommun eller landsting i två exemplar senast den 8 mars följande år. I fråga om medel till registrerade trossamfund och till huvudmän för begravningsverksamheten skall verket lämna räkningen på motsvarande sätt. Ett exemplar av redovisningsräkningen, försett med intyg om räkningens mottagande, skall återställas till verket. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:732.

35 § Ett beslut med anledning av att en arbetsgivare har underlåtit att göra skatteavdrag skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas och om löne-, ränte- eller utdelningsbeloppet. Uppgifterna skall, om det är möjligt, redovisas särskilt för varje skattskyldig med angivande av namn, personnummer och redovisningsperiod.

Innan ett beslut enligt första stycket fattas skall även arbetstagaren få tillfälle att yttra sig om det som angår honom, om hans adress är känd eller kan hämtas in utan att det är alltför tidskrävande. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Befrielse från betalningsskyldighet

36 §* Beslut om sådan befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala skatt som avses i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall meddelas av Skatteverket. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Utredning i skatteärenden

37 §* Skatteverket ska snarast efter det att verket enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) har underrättats om att en skattskyldig har försatts i konkurs kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning 2007:797, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:779.

38 §* Om det kan antas att en skattskyldig som avses i 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) är på obestånd eller om den skattskyldige har försummat att betala skatt, skall Skatteverket så snart som möjligt kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

39 §* Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997: 483) får granskas endast av den tjänsteman som verket har utsett. Verket skall se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Granskning av uppgifter som en myndighet har lämnat ut enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får även efter ikraftträdandet ske av tjänsteman som har utsetts enligt äldre föreskrifter i 39 §.*

* Senaste lydelse 1997:750.

40 § Deklarationer och övriga uppgifter som avses i 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem.

41 §* Bestämmelserna i 4–6 a §§ taxeringsförfordningen (1990:1236) om taxeringsrevision skall tillämpas även vid skatterevision. *Förordning 2001:339 som trädde i kraft den 1 juli 2001.*

* Senaste lydelse 1999:101.

42 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) har följts får lämnas ut till myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om skatt.

43 §* Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 14 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) eller enligt 2 § tredje stycket lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter

som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. *Paragrafen införd genom förordning 2006:588, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Tidigare 43 § upphävd genom 1997:1070.

Inbetalning av skatt

44 § Om inbetalning av skatt görs med en annan blankett än som avses i 64 § första stycket skall på inbetalningshandlingen anges

1. den skattskyldiges namn och postadress, och
2. den skattskyldiges person- eller organisationsnummer.

45 §* Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 16 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Anstånd med inbetalning av skatt

46 §* Om säkerhet för anstånd krävs enligt 17 kap. 3 eller 6 b § skattebetalningslagen (1997:483), skall Skatteverket underrätta den skattskyldige om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anstånd skall kunna medges.

Skatteverket skall bevaka ställd säkerhet. Att Skatteverket skyndsamt skall underrätta Kronofogdemyndigheten om den skattskyldige har medgetts anstånd med betalningen framgår av 8 § indrivningsförförordningen (1993:1229). *Förordning 2006:779, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:988.

Återbetalning av skatt

47 § Sådant överskjutande belopp som skall återbetalas enligt 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast den dag som besked om den slutliga skatten skall översändas till den skattskyldige.

48 § Återbetalning av skatt enligt 18 kap. 2 eller 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras skyndsamt.

49 §* Ett belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt som bestämts enligt 11 kap. 16 eller 18 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast vid utgången av kalendermånaden efter den kalendermånad då den skattskyldige enligt 10 kap. 18 och 19 §§ skattebetalningslagen senast skall lämna skattedeklaration för den redovisningsperiod som skatten avser. Om skattedeklarationen lämnas senare, skall återbetalningen göras senast vid utgången av kalendermånaden efter den då deklarationen lämnades.

En återbetalning som görs före utgången av den tid som anges i första stycket får avse del av skatten. *Förordning 2002:815, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 1997:750.

50 §* Återbetalning av belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt enligt 49 § skall inte göras, om Skatteverket före utgången av den tid som anges i 49 § första stycket beslutar att återbetalningen av hela eller del av skatten skall skjutas upp.

Ett beslut enligt första stycket skall meddelas om det behövs för kontroll av den ingivna skattedeklarationen. Beslutet får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslutet förfaller om Skatteverket inte inom en månad från dagen för beslutet påbörjat sådana kontrollåtgärder som anges i 14 kap. 3–7 §§ skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Första stycket i sin äldre lydelse gäller fortfarande för beslut som har meddelats av skattemyndighet.*

* Senaste lydelse 2002:815.

51 §* Återbetalning av skatt enligt bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) skall ske genom insättning på den skattskyldiges bank- eller kreditmarknadsföretagskonto. Uppgift om sådant konto inhämtas från den skattskyldige eller, med den skattskyldiges tillstånd, från bank eller kreditmarknadsföretag. Skatteverket får besluta om återbetalning på annat sätt om särskilda förhållanden föranleder det.

Beslut om sättet för återbetalning av skatt får inte överklagas. *Förordning 2004:340, som trätt i kraft den 1 juli 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

52 §* Skatteverket skall lämna Kronofogdemyndigheten uppgift om sådant överskjutande belopp som avses i 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för en skattskyldig med en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av uppgifterna. Under rättelsen skall lämnas vid en tidpunkt som Skatteverket bestämmer. *Förordning 2006:779, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:988.

53 §* Om återbetalning skall ske i andra fall än som avses i 52 § skall, Skatteverket undersöka om den återbetalningsberättigade har en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2006:779, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:988.

54 §* Skatteverket får meddela beslut som avses i 18 kap. 5 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) om överföring av skatt till främmande stat. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

55 §* Om en skattskyldig visar att han av misstag betalat in för mycket skatt, skall Skatteverket skyndsamt återbetala vad som inbetalts för mycket.

Återbetalning enligt första stycket får ske endast till den del återbetalningen kan göras från ett överskott på den skattskyldiges skattekonto. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Ränta

56 §* Basränta enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fastställas av Skatteverket. Basräntan skall räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta som gäller som basränta från och med närmast kommande kalendermånad.

Om det uppkommer decimaler vid beräkningen av genomsnittsräntan skall räntan avrundas till närmast hela procenttal. Om genomsnittsräntan ligger mitt emellan två hela procenttal skall den avrundas nedåt. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:450.

Indrivning

57 §* Skatteverket skall meddela föreskrifter om när en sådan fordran som avses i 20 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall lämnas för indrivning. *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:450.

58 §* Skatteverket skall underrätta Kronofogdemyndigheten om verket eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt och fordringen har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. *Förordning 2006:779, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:988.

59 § Bestämmelser om betalningsuppsmaning och begäran om indrivning m.m. finns i 3 och 5–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229).

60 § Ytterligare föreskrifter om indrivning och redovisning av skatt som överlämnats för indrivning finns i utsökningsförfordningen (1981:981) och indrivningsförfordningen (1993:1229).

Domstols skyldighet att lämna uppgifter

61 §* En allmän förvaltningsdomstol skall i den omfattning Skatteverket föreskriver underrätta verket om beslut i mål enligt skattebetalningslagen (1997:483). *Förfordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

Övriga bestämmelser

62 §* Avgift tas ut när Skatteverket på begäran

1. lämnar bevis om särskild förhandsuträkning av skatt eller annat dokument med motsvarande uppgifter om skatt,
2. lämnar intyg om att skatt har betalats, eller
3. lämnar intyg om att en viss person inte har någon skatteskuld.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförfordningen (1992:191), varvid avgiftsklass a tillämpas. *Förfordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

63 §* En underrättelse till den skattskyldige skall sändas i vanligt brev. Om det är av betydelse att få bevis för att en handling kommer den skattskyldige eller annan till handa skall dock delgivning ske.

Om vite har förelagts skall den som avses med föreläggandet delges detta.

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som meddelas efter den 30 juni sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut och som innebär antingen att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att Skatteverket på eget initiativ omprövat beslut till den skattskyldiges nackdel skall delges denne. *Förfordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

64 §* Skatteverket fastställer formulär till blanketter som behövs för tillämpningen av skattebetalningslagen (1997:483).

Blanketter, till vilka Skatteverket har fastställt formulär, skall kostnadsfritt tillhandahållas hos verket.

Skatteverket får ordna så att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förfordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:750.

65 §* Föreskrifter som sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) och om sådan antecknings-skyldighet som avses i 14 kap. 1 a § samma lag meddelas av Skatteverket.

Skatteverket ska meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring.

Skatteverket får meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av annan automatisk databehandling. *Förordning 2009:1348, som trätt i kraft den 1 juni 2010.*

* Senaste lydelse 2005:239.

65 a §* Överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skattebetalningslagen (1997:483) träffas av Skatteverket. *Förordning 2007:797, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:779.

66 §* Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning 2003:988, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:450.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas i fråga om skatt som skall betalas enligt skattebetalningslagen (1997:483).

2. Bestämmelserna i 37–43 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt, ränta eller avgift som tas ut enligt

a) uppbördslagen (1953:272),

b) lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

c) lagen (1968:430) om mervärdesskatt, eller

d) mervärdesskattelagen (1994:200).

3. Vid utgången av oktober 1997 upphör uppbördsförordningen (1967:626) och förordningen (1970:44) om kontroll över betalning av tilläggspensionsavgift att gälla. Dessa förordningar skall dock fortfarande tillämpas i fråga om skatt, ränta eller avgift enligt uppbördslagen eller lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Utdrag ur Taxeringslag (SFS 1990:324)

10 maj 1990

Prop. 1989/90:74, 1989/90:SkU32, rskr 1989/90:217

6 kap. Överklagande

*Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

* Rubriken ändrad genom lag 2009:805.

10 §* Förvaltningsrättens beslut avseende Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen får inte överklagas. *Lag 2009:805, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:655.

11 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2003:655*]

* Senaste lydelse 1990:324.

12 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2003:655*]

* Senaste lydelse 1990:324.

13 §* Om den skattskyldige överklagar förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om förvaltningsrättens beslut överklagas av Skatteverket, det allmänna ombudet eller kommunen, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om verket, ombudet eller kommunen överklagar kammarrättens beslut. *Lag 2009:805, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:655.

14 § Om en part har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt, får även motparten ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare. *Lag 2009:805, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:655.

140 *Taxeringslagen, utdrag*

15 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2003:655*]

* Senaste lydelse 1990:324.

16 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2003:655*]

* Senaste lydelse 1990:324.

17 §* Skatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. Motsvarande gäller för det allmänna ombudet om ombudet fört det allmännas talan. *Lag 2003:655, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:324.

Handläggning vid domstol

18 § En talan får inte ändras i andra fall än som anges i 19 och 20 §§.

Som ändring av talan anses inte när klaganden inskränker sin talan eller, utan att frågan som är föremål för prövning ändras, åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan.

19 §* Klaganden får framställa ett nytt yrkande om inte en ny fråga därigenom förs in i målet.

I mål i förvaltningsrätten får klaganden dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, föra in en ny fråga som har samband med den fråga som skall prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet. *Lag 2009:805, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1990:324.

20 § I ett mål om taxering får klaganden föra in en fråga om skatte-tillägg som har föranletts av den taxeringsfråga som är föremål för prövning, om domstolen finner att skattetilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

21 § Om domstolen i fall som avses i 19 § andra stycket och 20 § inte tar upp den nya frågan till prövning får rätten överlämna den till Skatteverket för omprövning. *Lag 2003:655, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:324.

22 § Om det finns fler frågor i samma mål, får särskilt beslut meddelas i någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats.

23 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen, får särskilt beslut ges över en av flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet eller över hur en viss uppkommen fråga, som främst angår rättstillämpningen, skall bedömas vid avgörandet av saken.

När särskilt beslut meddelas bestämmer rätten med hänsyn till omständigheterna om talan mot beslutet skall föras särskilt eller endast i samband med talan mot rättsens slutliga avgörande i målet. Om rätten bestämmer att talan skall föras särskilt, får den förordna att målet i övrigt skall vila till dess det särskilda beslutet har vunnit laga kraft.

24 §* Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt av mål om särskild avgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att avgift kommer att tas ut. *Lag 2009:805, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1990:324.

Lag om allmän löneavgift (SFS 1994:1920)

20 december 1994

Prop. 1994/95:122, bet. 1994/95:SkU16, rskr. 1994/95:149

1 §* Den som enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala arbetsgivaravgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

I underlaget enligt första stycket skall dock inte ingå ersättning till sådana personer som avses i 2 kap. 27 § socialavgiftslagen. *Lag 2003:1197, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:995.

2 §* Den som enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala egenavgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen.

Första stycket gäller inte den som bara skall betala ålderspensionsavgift enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen. *Lag 2003:1197, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:995.

3 §* Allmän löneavgift tas ut med 9,23 procent av underlaget och tillfaller staten.

För dem som vid årets ingång inte har fyllt 26 år tas löneavgiften ut med en fjärdedel av procenttalet och anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2010:1828, som trätt i kraft den 1 januari 2011. De nya bestämmelserna tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalas ut efter den 31 december 2010.*

De nya bestämmelserna tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 2009:1159.

4 §* I fråga om allmän löneavgift gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2001:1237, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 2000:995.

5 §* Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. *Lag 2003:547, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag tillämpas.*

* Senaste lydelse 1996:683.

6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). *Paragrafen införd genom lag 2007:285, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

Lag om allmän pensionsavgift* (SFS 1994:1744)

20 december 1994

Prop. 1994/95:41, bet, 1994/95:SfU6, rskr. 1994/95:81

*Rubriken ändrad genom lag 1997:936

1 §* Allmän pensionsavgift skall betalas enligt denna lag. *Lag 1997:937, som trätt i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.*

* Senaste lydelse 1996:1342.

2 §* Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsunderlaget för varje år betala allmän pensionsavgift med 7 procent.

Lag 1999:965, som trätt i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1999 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1999 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 1998:680.

3 §* Avgiften beräknas dels på sådan inkomst av anställning som avses i 59 kap. socialförsäkringsbalken, dels på sådan inkomst av annat förvärsarbete som avses i 59 kap. samma balk om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärsarbete ska därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning ska avdrag göras för kostnader som arbetstagaren har haft i arbetet i den utsträckning kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkning av avgiften bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärsarbete till den del summan av inkomsterna överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Därvid ska i första hand bortses från inkomst av annat förvärsarbete.

Avgiften avrundas till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor. *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:968.

4 §* Avgift ska inte betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 42,3 procent av det för året

gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

Avgift ska inte heller betalas på inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 32 kap. socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2002:978.

5 §* Avgiftsunderlaget skall för varje år fastställas av Skatteverket i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt. *Lag 2003:712 som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1994:1744.

6 §* Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstpension och tilläggspension enligt socialförsäkringsbalken.

Avgiften förs till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:196.

7 §* Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas i fråga om avgift enligt denna lag. *Lag 1997:936, som trätt i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.*

* Senaste lydelse 1995:544.

8 §* Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag.

Avgift enligt denna lag omfattas även av lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. *Lag 2003:546, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas.*

* Senaste lydelse 1996:682.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. I stället för vad som sägs i 3 § tredje stycket skall vid fastställandet av skatttabeller enligt 4 § uppbördslagen (1953:272) för inkomståret 1995, avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som

svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Lag 1994:1956.

2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgift som avser tiden före den 1 januari 1995.

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift (SFS 1994:1966)*

20 december 1994

* Rubrik ändrad genom förordning 1997:1002

1 §* I denna förordning regleras omföring mellan vissa inkomstitlar på statsbudgeten beträffande allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift samt överföring av sådana avgifter till Allmänna pensionsfonden.

Med restförda avgifter menas av Skatteverket beslutad nedsättning av avgifter på grund av skuldsanering, ackord och företagsrekonstruktion samt restförda avgifter minskade med indrivna avgifter. *Förordning 2003:976, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:1002.

2 §* Pensionsmyndigheten ska omföra den allmänna pensionsavgiften. *Förordning 2009:1183, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången på avgifter som avser inkomståret 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser inkomståret före 2010.*

* Senaste lydelse 2004:1183.

3 § Omföring av pensionsavgiften skall ske från inkomstiteln fysiska personers inkomstskatt till inkomstiteln allmän pensionsavgift.

4 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1002.]*

5 §* Pensionsmyndigheten ska under månaderna februari till och med december under inkomståret omföra en tolfedel av det i januari månad under inkomståret preliminärt beräknade omföringsbeloppet avseende hela inkomståret.

Omföringsbeloppet under januari månad året efter inkomståret ska utgöras av skillnaden mellan det i december månad preliminärt beräknade omföringsbeloppet avseende hela inkomståret och summan av de under inkomståret tidigare omförda preliminära beloppen.

Regeringskansliet lämnar i januari och december månad under inkomståret Pensionsmyndigheten uppgift om de preliminära omföringsbelopp som avses i första och andra styckena. *Förordning 2009:1183, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången på avgifter som avser inkomståret 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser inkomståret före 2010.*

* Senaste lydelse 2004:938.

6 §* Skatteverket ska i december månad året efter inkomståret lämna Pensionsmyndigheten uppgift om dels den debiterade allmänna pensionsavgiften avseende inkomståret, dels under samma år beräknade restförda avgifter. Skatteverket ska i december månad även lämna uppgift om det belopp varmed tidigare debiterade avgifter ändrats efter omprövning. *Förordning 2009:1183, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången på avgifter som avser inkomståret 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser inkomstår före 2010.*

* Senaste lydelse 2004:938.

7 §* Skillnaden mellan preliminärt omfört belopp för ett inkomstår och debiterad avgift för samma inkomstår skall regleras senast i februari månad andra året efter inkomståret. Avgift som ändrats efter omprövning regleras i februari månad året efter det att uppgift om ändringsbelopp lämnats. *Förordning 1997:1002, som trätt i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången på avgifter som skall uppbäras under februari 1998.*

* Senaste lydelse 1994:1966.

8 §* Överföring av allmän pensionsavgift till Första-Fjärde AP-fonderna, enligt 6 § lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, ska avse debiterad avgift minskad med beräknade restförda avgifter. Skillnaden mellan till Första-Fjärde AP-fonderna preliminärt överförd avgift för ett inkomstår och debiterad avgift för samma inkomstår minskad med under samma år beräknade restförda avgifter ska regleras senast i februari månad andra året efter inkomståret. *Förordning 2009:1183, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången på avgifter som avser inkomståret 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser inkomstår före 2010.*

* Senaste lydelse 1997:1002.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången på avgifter som skall uppbäras uppbörds månaden februari 1995.

2. Förordningen (1994:752) om omföring av vissa allmänna avgifter skall upphöra att gälla vid utgången av uppbörds månaden januari 1995. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för avgifter som belöper på tid före utgången av år 1994.

Socialavgiftslag (SFS 2000:980)

23 november 2000.

Prop. 2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:SkU4 och

2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32

1 kap. Innehåll och definitioner

Innehåll

1 §* I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter. Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
Lag 2007:284, som trätt i kraft den 1 juli 2007.

* Senaste lydelse 2006:1345.

2 § Socialavgifter utgörs av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. eller egenavgifter enligt 3 kap.

3 § Gemenskapsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller avtal om social trygghet som ingåtts med andra stater kan medföra begränsningar i skyldigheten att betala avgifter enligt denna lag.

Definitioner

4 § Termer och uttryck som används i denna lag omfattar också motsvarande utländska företeelser, om inte annat anges.

5 § I denna lag avses med

F-skattsedel: sådan skattsedel som innebär att innehavaren skall betala F-skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483),

näringsverksamhet: näringsverksamhet enligt inkomstlagen (1999:1229),

inkomst av tjänst: inkomst i inkomstslaget tjänst enligt inkomstskattelagen.

Vad som sägs i denna lag om handelsbolag och om delägare i dem gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) och delägare i dem.

Arbete i Sverige

6 § Med arbete i Sverige avses förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftsställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall verksamhet hänförlig dit anses bedriven här i landet.

Arbete på fartyg

7 §* Arbete på fartyg anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 3 § socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Utsändning

8 § Arbete för en arbetsgivare som utförs i ett annat land än det där arbetsgivaren bedriver sin verksamhet anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 4 § socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Diplomater

9 § Arbete som utförs av en person som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons personliga tjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, anses som arbete i Sverige endast i den utsträckning det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Arbete i utlandet

10 § Med arbete i utlandet avses annat förvärvsarbete än arbete i Sverige.

2 kap. Arbetsgivaravgifter

Avgiftsskyldigheten

1 §* Den som utger avgiftspliktig ersättning ska betala arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten förvärvades.

Bestämmelser om avgiftspliktig ersättning finns i 10 och 11 §§. *Lag 2008:824, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2000:980.

2 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utgörs av rabatt, bonus eller annan ersättning på grund av kundtrohet eller liknande. I fråga om sådana avgiftspliktiga ersättningar skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen.

3 §* Bestämmelsen i 1 § första stycket ska inte tillämpas om en annan avgiftspliktig ersättning än sådan förmån som avses i 1 § andra stycket utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall ska arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige. *Lag 2008:824, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2000:980.

4 § Arbetsgivaravgifter skall, om inte annat följer av 5–9 §§, betalas på avgiftspliktig ersättning för

1. arbete i Sverige, och

2. arbete i utlandet till en person som när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt gemenskapsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater.

Undantag

Mottagaren av ersättningen har F-skattsedel

5 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete har en F-skattsedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av en F-skattsedel får godtas om uppgiften lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförbar handling som även innehåller utbetalarens och

betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har en F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), skall arbetsgivaravgifter inte betalas om F-skattsedeln åberopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa.

Ersättning som utges av privatpersoner

6 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person eller ett dödsbo, om det kan antas att den sammanlagda avgiftspliktiga ersättningen till mottagaren under året kommer att understiga 10 000 kronor och annat inte anges i 7 §.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte om den avgiftspliktiga ersättningen utgör.

1. en utgift i en av utgivaren bedriven näringsverksamhet, eller

2. sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter skall betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren har en F-skattsedel utan sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:L483).

Avtal om betalning av socialavgifter

8 §* Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om

1. utgivaren saknar sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på ersättningen. *Lag 2001:909, som trätt i kraft den 1 januari 2002. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgiftspliktig ersättning som utgetts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättningar från handelsbolag till delägare i bolaget

9 § Ett handelsbolag skall inte betala arbetsgivaravgifter på ersättning till delägare i handelsbolaget.

Avgiftspliktig ersättning

10 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

11 §* Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. kostnadsersättning, utom sådan som enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) skall undantas vid beräkning av skatteavdrag,

2. garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497),

3. ersättning som utges till Försäkringskassan enligt 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön, varvid ersättningen skall anses ha betalats ut till den person som sjuklönen avser,

4. forskarstipendium från Europeiska gemenskaperna (Marie Curie-stipendium), om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person, och

5. ersättning från semesterkassa. *Lag 2004:849, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser i 2 kap. 11 § gäller i fråga om ersättning som har betalats till en allmän försäkringskassa.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Avgiftsfri ersättning

Skattefria ersättningar

12 §* En ersättning är avgiftsfri om den

1. är skattefri enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

2. undantas från skatteplikt enligt 6 § 2 eller 3 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. undantas från skatteplikt enligt 8 § 5 eller 6 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. *Lag 2009:1064, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalas ut efter den 31 december 2009.*

* Senaste lydelse 2000:980.

13 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2009:1064*]

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning understigande visst belopp

14 § En ersättning till en person är avgiftsfri om ersättningen till den personen under året understigit 1 000 kronor.

Vissa ersättningar vid sjukdom m.m.

15 §* En ersättning till en person vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse är avgiftsfri, till den del ersättningen motsvarar föräldrapenning, sjukpenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 11 kap. 13 §, 27 kap. 56 eller 57 § eller 31 kap. 13 § socialförsäkringsbalken. *Lag*

2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

* Senaste lydelse 2000:980.

Vissa ersättningar för vilka särskild löneskatt skall betalas

16 § Ersättningar från avtalsförsäkringar m.m., som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt, är avgiftsfria.

Ersättning för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas

17 § En ersättning, för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift, är avgiftsfri.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

18 §* En sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller från någon annan juridisk person med motsvarande ändamål, som enligt 25 kap. 21–23 §§ socialförsäkringsbalken inte ska beaktas vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst, är avgiftsfri. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning till idrottsutövare

19 §* En ersättning till en idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning för skiljemannauppdrag

20 § En ersättning för skiljemannauppdrag är avgiftsfri om parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet.

Ersättning som motsvarar utgifter i arbetet

21 § Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågakarande utgifter under året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Ersättning till barn i vissa fall

22 § Ersättning för arbete till barn är avgiftsfri, om avdrag för utgiften för ersättningen inte får göras enligt 60 kap. 2 inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa förmåner och ersättningar från fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

23 § Sådan utdelning och kapitalvinst som enligt 49 kap. 16 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas upp i inkomstslaget tjänst är avgiftsfri.

Avgiftsunderlaget

Huvudregel

24 § Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

I avgiftsunderlaget skall också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

25 § När avgiftsunderlaget bestäms skall ersättning till företagsledare, make och barn anses ha utgetts till den som enligt bestämmelserna i 60 kap. 12–14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall beskattas för ersättningen.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

Huvudregel

26 §* Arbetsgivaravgifterna är 22,19 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift 5,02 %
2. föräldraförsäkringsavgift 2,20 %
3. ålderspensionsavgift 10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift 1,17 %

5. arbetsmarknadsavgift 2,91 %

6. arbetsskadeavgift 0,68 %

Lag 2010:1827, som trätt i kraft den 1 januari 2011. De nya bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2010.

* Senaste lydelse 2009:1160.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

27 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 65 år skall bara ålderspensionsavgiften betalas.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

28 §* På ersättning till personer som vid årets ingång inte har fyllt 26 år ska hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalet för avgifterna skall efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2008:1266, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2007:284.

29 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:1345. Den upphävda bestämmelsen tillämpas även på ersättning som betalats ut under 2007.]*

* Senaste lydelse 2000:980.

30 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:1345. Den upphävda bestämmelsen tillämpas även på ersättning som betalats ut under 2007. Vid tillämpningen skall dock procenttalet vara 2,5 istället för 5.]*

* Senaste lydelse 2000:980.

3 kap. Egenavgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § En fysisk person som har avgiftspliktig inkomst skall betala egenavgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Bestämmelser om avgiftspliktig inkomst finns i 3–8 §§.

Situationer när avgifter skall betalas

2 § Egenavgifter skall betalas på avgiftspliktig inkomst av

1. arbete i Sverige, och

2. arbete i utlandet om den avgiftsskyldige när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt gemenskapsrätten inom Europe-

iska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater.

Avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet

3 § Överskott av näringsverksamhet är avgiftspliktig, om den som har inkomsten har arbetat i verksamheten i inte oväsentlig omfattning.

Avgiftspliktig inkomst av tjänst

Inkomst av självständigt bedriven verksamhet

4 § Inkomst av tjänst från verksamhet som bedrivs självständigt men som inte räknas som näringsverksamhet är avgiftspliktig.

Ersättning som utges av privatpersoner

5 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person eller ett dödsbo är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 6 § inte skall betalas på ersättningen.

Inkomster som omfattas av avtal om betalning av socialavgifter

6 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 8 § inte skall betalas på ersättningen.

Marie Curie-stipendier

7 § Forskarstipendium från Europeiska gemenskaperna (Marie Curie-stipendium) är avgiftspliktigt.

Detta gäller inte om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person.

Inkomster för den som har F-skattsedel

8 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga, om den som gett ut ersättningen enligt bestämmelserna i 2 kap. 5 § inte skall betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete samt sådan ersättning som enligt 2 kap. 11 § 1, 2 eller 4 likställs med ersättning för arbete.

Avgiftsfri inkomst

Ersättningar under 1 000 kronor

9 § Sådana ersättningar för arbete från en utbetalare som sammanlagt under året understiger 1 000 kronor är avgiftsfria.

Detta gäller inte om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Sjukpenning och rehabiliteringspenning

10 §* Sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt socialförsäkringsbalken är avgiftsfri.

Detta gäller också arbetsskadesjukpenning enligt samma balk och motsvarande ersättning som utges enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning till näringsidkare utan F-skattsedel

11 § En ersättning för arbete som utgör inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet är avgiftsfri, om den som utger ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter på den enligt bestämmelserna i 2 kap.

Avgiftsunderlaget

12 § Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna vid den avgiftsskyldiges taxering till inkomstskatt.

Ett underskott i en näringsverksamhet får inte minska ett överskott i en annan näringsverksamhet.

Avgiftsunderlag skall inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under året före taxeringsåret.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

13 §* Egenavgifterna är 19,74 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,11 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,20 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	0,37 %
6. arbetsskadeavgift	0,68 %

Lag 2010:1827, som trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2010.. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 2010:404.

Avgiftsunderlag mindre än 1 000 kronor

14 § Inga egenavgifter skall betalas om avgiftsunderlaget understiger 1 000 kronor.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

15 § Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år skall bara betala ålderspensionsavgiften.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

15 a §* Den som vid ingången av året före taxeringsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalet för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2008:1266, som trätt i kraft den 1 januari 2009. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2008. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2008 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*

* Senaste lydelse 2007:284.

Avgifter för personer som har pension

16 §* Den som har haft hel ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela året före taxeringsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av året före taxeringsåret. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2002:216.

Sjukförsäkringsavgift vid karenstid för sjukpenning

17 §* Den för vilken sjukpenningförsäkring enligt 27 kap. 29–31 §§ socialförsäkringsbalken gäller med karenstid ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procentsats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Avdrag vid avgiftsberäkningen

18 §* Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i självdeklarationen, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Första stycket gäller bara

1. till den del avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,

2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor,

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

4. om avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter. *Paragrafen införd genom lag 2010:436, som trätt i kraft den 1 juli 2010. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomster som uppstår efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*

* Tidigare 3 kap. 18 § upphävd genom 2006:1345.

19 §* Vid bedömningen av om avdraget enligt 18 § andra stycket 4 utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd till företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor, och

2. stöd till företag inom fiskerisektorn, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor än sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

Första stycket gäller dock inte om den avgiftsskyldige visar att den verksamhet som bedrivs så gott som uteslutande hänförs till annan verksamhet än verksamhet inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter eller inom fiskerisektorn. *Paragrafen införd genom lag*

2010:436, som trätt i kraft den 1 juli 2010. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Tidigare 3 kap. 19 § upphävd genom 2006:1345.

20 § Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget tillsammans inte överstiga 20 000 kronor. Avdraget ska fördelas mellan de avgiftsskyldiga i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

Första stycket gäller även om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet i andra fall fördelas mellan två eller flera avgiftsskyldiga. *Paragrafen införd genom lag 2010:436, som trätt i kraft den 1 juli 2010. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*

4 kap. Förfarandet

Betalning av socialavgifter

1 § Föreskrifter om bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter enligt denna lag finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Skattebrott m.m.

2 §* I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. *Lag 2003:551, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Verkställighetsföreskrifter

3 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av 2 kap. 21 § tredje stycket och 3 kap. 17 § meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Genom lagen upphävs lagen (1981:691) om socialavgifter.

3. Äldre bestämmelser om arbetsgivaravgifter gäller fortfarande i fråga om ersättning som betalas ut före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser om egenavgifter gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före ikraftträdandet. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter utgången av år 2000 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2000 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

5. Bestämmelsen i 2 kap. 27 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På ersättning till en sådan person skall inga avgifter betalas om denna vid årets ingång har fyllt 65 år.

6. Bestämmelsen i 3 kap. 15 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På inkomster som en sådan person har skall inga avgifter betalas, om personen har fyllt 65 år vid ingången av året för taxeringsåret.

7. Arbetsgivaravgifter skall inte betalas på ersättning för arbets-skada som har inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter eller på ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skada anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassa efter utgången av juni 1993, allt under förutsättning att ersättningen utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilket meddelats enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer. Detta gäller emellertid endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samma arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

8. En förbindelse som avses i 2 kap. 11 eller 12 § eller 15 kap. 18 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i dess lydelse före den 1 januari 2001 skall alljämt gälla, om arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 4 § denna lag inte skall betalas på den ersättning som omfattas av förbindelsen.

9. Bestämmelsen i 2 kap. 30 § skall tillämpas i fråga om avgifter på ersättning som betalas ut efter utgången av år 2001. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2004:849, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2011; (FKFS 2010:41)

Med stöd av 4 § förordningen (1998:562) med vissa bemyndiganden för Försäkringskassan föreskriver Försäkringskassan följande.

1 § Egenavgift till sjukförsäkringen avseende år 2011 som debiteras vid 2012 års taxering beräknas enligt följande procentsatser på inkomster upp till och med 7,5 gånger prisbasbeloppet vid årets ingång.

För försäkrad med 14 dagars karenstid 5,00 %.

För försäkrad med 30 dagars karenstid 4,82 %.

För försäkrad med 60 dagars karenstid 4,60 %.

För försäkrad med 90 dagars karenstid 4,46 %.

2 § På inkomster över 7,5 gånger prisbasbeloppet tillämpas procentsatsen 5,11 för sjukförsäkringsavgift enligt 3 kap. 17 § socialavgiftslagen (2000:980).

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag om fördelning av socialavgifter (SFS 2000:981)

23 november 2000

Prop.2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:skU4 och 2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om fördelning av socialavgifterna enligt socialavgiftslagen (2000:980) för finansiering av systemen för social trygghet.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i socialavgiftslagen (2000:980).

Sjukförsäkringsavgifter

3 §* Sjukförsäkringsavgifter ska finansiera kostnader för följande ersättningar som utges enligt socialförsäkringsbalken:

1. graviditetspenning enligt 10 kap., sjukpenning och ersättning för merkostnader för resor enligt 27 kap. samt ersättningar enligt 110 kap. 30 § för kostnader för utredning m.m. i ärenden om sjukdom och rehabilitering,

2. rehabiliteringspenning och andra ersättningar enligt 31 kap., och

3. inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen*

* Senaste lydelse 2006:1346.

4 §* Sjukförsäkringsavgifter ska också finansiera

1. Centrala studiestödsnämndens kostnader med anledning av att studielån som avser en sjukperiod inte behöver återbetalas enligt studiestödslagen (1999:1395) eller bestämmelser som har meddelats med stöd av den lagen,

2. kostnader för närståendepenning enligt 47 kap. enligt socialförsäkringsbalken,

3. Försäkringskassans kostnader enligt lagen (1991:1047) om sjuklön,

4. vissa av Försäkringskassans förvaltningskostnader och kostnader för att delta i finansiell samordning inom rehabiliteringsområdet enligt lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser, samt

5. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas för förmåner enligt 1 och 2 ovan samt 3 §. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2004:850.

Föräldraförsäkringsavgifter

5 §* Föräldraförsäkringsavgifter ska finansiera

1. föräldrapenningförmåner enligt 11–13 kap. socialförsäkringsbalken,
2. kostnader för administration av föräldrapenningförmåner, och
3. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas för föräldrapenningförmåner. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:981.

Ålderspensionsavgifter

6 §* Den andel av influtna ålderspensionsavgifter som beräknas utgöra avgifter för inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken ska föras till staten.

Den andel av avgifterna som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år ska föras till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 64 kap. 15 och 16 §§ socialförsäkringsbalken.

Återstoden av avgifterna ska föras till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2002:51.

7 §* Beräknade andelar av ålderspensionsavgifter enligt 6 § ska stämmas av mot de slutliga avgifter som avser fastställda pensionsrätter för premiepension och inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken.

Skillnaden mellan beräknade belopp och de belopp som slutligt framräknas för det aktuella året ska regleras vid en kommande överföring.

Medel som regleras gentemot staten ska beräknas med sådan ränta som anges i 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483). Medel som regleras gentemot Riksgäldskontoret ska beräknas med tillägg av sådan avkastning som avses i 64 kap. 16 § första stycket socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2002:325.

Efterlevandepensionsavgifter

8 §* Efterlevandepensionsavgifter ska finansiera

1. inkomstgrundad efterlevandepension och änkepension enligt socialförsäkringsbalkenlagen, och
2. kostnader för administration av pension enligt 1. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen Bestämmelserna i 8 § 1 tillämpas också i fråga om särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.*

* Senaste lydelse 2002:217.

Arbetsmarknadsavgifter

9 § Arbetsmarknadsavgifter skall finansiera

1. arbetslöshetsersättning enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring och kostnader för tillsyn av utbetalning av sådan ersättning enligt lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor,
2. aktivitetsstöd till den som tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program, under förutsättning att han eller hon uppfyller villkoren för inkomstrelaterad ersättning enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring,
3. kostnader enligt lönegarantilagen (1992:497), och
4. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas på ersättningar enligt 1–3.

Arbetsskadeavgifter

10 §* Arbetsskadeavgifter ska finansiera

1. ersättningar från arbetsskadeförsäkringen enligt 40–42 samt 87 och 88 kap. socialförsäkringsbalken,
2. kostnader för administration av ersättningar enligt 1, och
3. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas på ersättningar enligt 1. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:981.

Fördelning av arbetsgivaravgifter

11 § Influtna arbetsgivaravgifter skall fördelas mellan avgiftsändamålen enligt beskattningsbeslut som följer av 11 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Avdrag som görs enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) skall i första hand avse arbetsmarknadsavgiften och därefter sjuk-

försäkringsavgiften, föräldraförsäkringsavgiften, arbetsskadeavgiften och efterlevandepensionsavgiften.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas också på avgifts- och räntebelopp som betalas ut till arbetsgivare.

Föreskrifter om fördelningen får meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringens bestämmer. *Lag 2007:287, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1346.

Omföring av egenavgifter

12 §* Försäkringskassan får varje år tillgodoföra sig ett visst belopp från varje inkomsttitel på statsbudgeten där egenavgifter redovisats. Beloppet motsvarar summan av de under det föregående året debiterade egenavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år satts ned eller återbetalats.

Försäkringskassan får under respektive period om tolv månader som preliminär skatt betalas som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 8,6 procent av den preliminära skatt som debiterats fysiska personer före den 1 februari under perioden. Förskottet tillgodoförs med en tolfedel varje månad. Skatteverket skall varje år senast den 15 februari lämna Försäkringskassan uppgift om summan av den före den 1 februari samma år debiterade preliminära skatten för fysiska personer.

Om Försäkringskassan under en sådan tolv månadersperiod som anges i andra stycket tillgodoförts förskott som överstiger beloppet enligt första stycket skall skillnaden regleras genom avräkning på belopp som närmast därefter skall tillgodoföras enligt första eller andra stycket. *Lag 2004:850, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 2003:731.

Avdrag vid beräkning av egenavgifter

13 §* Avdrag enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) och 6 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska i första hand avse arbetsmarknadsavgiften och därefter i angiven ordning sjukförsäkringsavgiften, föräldraförsäkringsavgiften, arbetsskadeavgiften och efterlevandepensionsavgiften. *Lag 2010:437, som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2007:287.

Verkställighetsföreskrifter

14 §* Regeringen meddelar närmare föreskrifter om de regleringar som avses i 7 § andra och tredje styckena.

Regeringen fastställer för varje år de beräknade andelarna av influtna ålderspensionsavgifter som avses i 6 § efter förslag från

Pensionsmyndigheten. *Lag 2009:1004, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter avseende år 2011.*

* Senaste lydelse 2004:850.

Övergångsbestämmelser

2000:981

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
2. Äldre bestämmelser om fördelningen av socialavgifter i 4 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter gäller fortfarande i fråga om avgifter som hänför sig till tid före ikraftträdandet.
3. Äldre bestämmelser om andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter skall tillämpas till och med år 2001.
4. Hänvisningen i 4 § 1 till studiestödslagen (1999:1395) skall fram till den 1 juli 2001 i stället avse studiestödslagen (1973:349). Sjukförsäkringsavgifter skall därefter även finansiera Centrala studiestödsnämndens kostnader enligt 4 § 1 i fråga om studiestöd som beviljats enligt studiestödslagen (1973:349) eller enligt övergångsbestämmelserna till studiestödslagen (1999:1395).
5. Utöver vad som sägs i 10 § skall arbetsskadeavgifter alltjämt finansiera ersättningar på grund av obligatorisk försäkring enligt lagen (1916:235) om försäkring för olycksfall i arbete, lagen (1929:131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar och lagen (1954:243) om yrkeskadeförsäkring.

Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) (SFS 2001:1170)*

13 december 2001

Prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU 12, rskr. 2001/02:122

* Rubriken ändrad genom lag 2007:286

Tillämpningsområde

1 §* I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalats ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

2 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpningen av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalats ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

3 § Bestämmelserna i 2 § första stycket skall inte tillämpas om den avgiftsskyldige är

1. en kommun eller ett landsting,
2. en statlig myndighet,
3. ett statligt affärsdrivande verk, eller
4. ett registrerat trossamfund

- 4 §*** Bestämmelserna i 2 § skall inte tillämpas på verksamhet som avser
1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
 2. transportverksamhet. *Lag 2002:1007, som trätt i kraft den 1 januari 2003. Bestämmelserna tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2002 och i fråga om egenavgifter första gången vid 2004 års taxering.*

* Senaste lydelse 2001:1170.

Avdragets storlek

5 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget. För den del av underlaget som arbetsgivaravgifterna beräknas på enligt 2 kap. 28 § socialavgiftslagen (2000:980) får avdraget inte medföra att dessa avgifter understiger ålderspensionsavgiften enligt 2 kap. 26 § samma lag. Sammanlagt får avdrag göras med högst med 7 100 kronor. Avdraget ska i första hand göras från den allmänna löneavgiften.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket ska endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, ska de vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket anses som en avgiftsskyldig. Avdraget ska i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer. *Lag 2008:1286, som trätt i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna i sina nya lydelse tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2007:286.

6 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor per år. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 3 kap. 13 § socialavgiftslagen.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de allmänna löneavgifter och de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattpliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i sina nya lydelse*

tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.

* Senaste lydelse 2006:1348.

6 a §* Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag från avgifter enligt både 5 och 6 §§, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från avgifter, enligt 5 §, får det sammanlagda avdraget från de avgifter enligt 6 § som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från avgifterna enligt 5 § inte överstiga 85 200 kronor per år. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i sina nya lydelse tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

Övergångsbestämmelser

2001:1170

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. Bestämmelserna i 5 § tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.
3. Bestämmelserna i 6 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

2002:1007

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Bestämmelserna tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2002 och i fråga om egenavgifter första gången vid 2004 års taxering.

Bilaga*

Stödområde

Norrbottnens län: Arvidsjaurs, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jörns och Kalvträsk församlingar i Skellefteå kommun.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun.

Gävleborgs län: Ljusdals kommun.

172 *Särskilda avdrag i vissa fall ... socialavgiftslag, lag*

Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun.

Värmlands län: Torsby kommun.

Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999. *Bilagan ändrad genom lag 2007:1379, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2001:1170.

Utdrag ur Socialförsäkringsbalk (SFS 2010:110)

4 mars 2010

Prop. 2008/09:200 och 2009/10:69, bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194

25 kap. Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid

Innehåll

1 § I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst i 2–6 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 7 §,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 8–15 §§,
- undantag för vissa inkomster i 16–24 §§, och
- årsarbetstid i 25–31 §§.

Grundläggande bestämmelser

2 § Sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete antingen

1. som arbetstagare i allmän eller i enskild tjänst (inkomst av anställning), eller
2. på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete).

3 § För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas för en person krävs att han eller hon är försäkrad för arbetsbaserade förmåner enligt 4 och 6 kap.

För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas krävs dessutom att den försäkrades årliga inkomst

1. kommer från arbete i Sverige,
2. kommer från arbete som kan antas vara under minst sex månader i följd eller vara årligen återkommande, och
3. kan antas uppgå till minst 24 procent av prisbasbeloppet.

4 § Av ett beslut om fastställande av sjukpenninggrundande inkomst ska det framgå hur stor den sjukpenninggrundande inkomsten är och i vilken utsträckning denna avser inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete.

5 § När sjukpenninggrundande inkomst beräknas ska inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete var för sig beräknas och avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa över-

stiger 7,5 prisbasbelopp. Det ska därvid i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete.

6 § Om den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan, ska beräkningen av den försäkrades sjukpenninggrundade inkomst grundas på

1. de upplysningar som Försäkringskassan kan få av den försäkrade eller dennes arbetsgivare, eller
2. den uppskattning av den försäkrades inkomster som gjorts vid taxeringen.

Inkomst av anställning

7 § Ersättning med minst 1 000 kronor om året för utfört arbete för någon annans räkning ska räknas som inkomst av anställning. Detta gäller även om betalningsmottagaren inte är anställd av den som betalar ersättningen. Den som har betalat ut sådan ersättning ska då anses som arbetsgivare, och den som utfört arbete ska anses som arbetstagare.

Det som anges i första stycket gäller inte om

1. ersättningen betalas ut i form av pension,
2. ersättningen ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete enligt 10–15 §§, eller
3. ersättningen omfattas av undantag enligt 16–24 §§.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet

8 § Inkomst av näringsverksamhet ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete. Detsamma gäller sådan inkomst av arbete för egen räkning som utgör inkomst av tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 9–17 och 19–24 §§.

9 § När sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärvsarbete beräknas får inkomst av arbete för egen räkning inte beräknas högre än vad som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning.

Ersättning till den som har F-skattsedel

10 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som har en F-skattsedel när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren har en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

11 § Den som i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling har lämnat uppgift om innehav av F-skattsedel ska anses ha en sådan skattsedel om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i 10 § andra stycket.

12 § Det som anges i 11 § gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av F-skattsedel är oriktig.

Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69).

Viss ersättning från privatpersoner

13 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som har en A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel för preliminär skatt, om

1. utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
2. ersättningen inte är en utgift i en näringsverksamhet som bedrivs av utbetalaren,
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas bli mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade får från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

– arbetsgivaren och den försäkrade har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning understigande 1 000 kronor

16 § Om ersättning för arbete för någon annans räkning inte kan antas uppgå till minst 1 000 kronor under året, räknas ersättningen från denne som sjukpenninggrundande inkomst endast om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Semesterlön och semesterersättning

17 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte semesterlön till den del lönen överstiger vad som skulle ha betalats i lön för utfört arbete under motsvarande tid. Motsvarande begränsning gäller för semesterersättning.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster och lån

18 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst som avses i 10 kap. 3 § 1–3 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

19 § Som sjukpenninggrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året kan antas bli mindre än ett halvt prisbasbelopp.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

20 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte följande ersättningar:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetskada som enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

21 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare

som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse) om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,
- ersättningen avser inte betalning för den anställdes arbete åt vinstandelsstiftelsen, och
- de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

22 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 21 § inte ersättning som den juridiska personen lämnar till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

23 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under något av åren 1988–1991.

Försäkrade som senast för juli 2008 beviljats icke tidsbegränsad sjukersättning

24 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst på grund av förvärvsarbete som den försäkrade utför under tid för vilken han eller hon får sjukersättning enligt bestämmelserna i 37 kap. 3 §.

Årsarbetstid

Allmänna bestämmelser

25 § Årsarbetstid ska beräknas för en försäkrad som har en sjukpenninggrundande inkomst som helt eller delvis avser anställning. Årsarbetstiden beräknas när den enligt särskilda bestämmelser har betydelse för beräkningen av en förmån.

26 § Årsarbetstiden är det antal timmar eller dagar per år som en försäkrad tills vidare kan antas komma att ha som ordinarie arbetstid eller motsvarande normal arbetstid i sitt förvärvsarbete.

27 § Årsarbetstiden beräknas i dagar endast när den schablonberäknas. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om schablonberäkning av årsarbetstiden.

Ledighet som likställs med förvärvsarbete

28 § När årsarbetstiden beräknas ska följande ledigheter likställas med förvärvsarbete:

1. ledighet för semester, dock inte om den försäkrade under ledigheten får semesterlön enligt semesterlagen (1977:480) och, enligt 15 § samma lag, kan begära att dagar då han eller hon är oförmögen till arbete på grund av sjukdom inte räknas som semesterdag,
2. ledighet under studietid för vilken oavkortade löneförmåner lämnas,
3. ledighet under tid då den försäkrade får ersättning för att delta i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF), och
4. ledighet för ferier eller för motsvarande uppehåll för lärare som är anställda inom utbildningsväsendet.

Beräkning av årsarbetstiden

29 § Årsarbetstiden avrundas till närmast hela timtal, varvid halv timme avrundas uppåt.

30 § När den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan ska beräkningen av årsarbetstiden grundas på upplysningar som Försäkringskassan kan inhämta från den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller uppdragsgivare.

31 § I 26 kap. samt 28 kap. 8 och 9 §§ finns ytterligare bestämmelser om beräkning av årsarbetstid i vissa situationer.

58 kap. Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser i 2–5 §§.
Vidare finns bestämmelser om
- underrättelse om beslut i 9 §, och
 - indexering, balansering och anslutande definitioner i 10–28 §§.

Grundläggande bestämmelser

Inkomstpension

2 § Inkomstpension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Inkomstpensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

Premiepension

3 § Premiepension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Premiepensionens storlek är också beroende av värdeutvecklingen på de medel som fonderats i premiepensionssystemet.

Tilläggs pension

4 § Tilläggs pension ska beräknas utifrån de pensionspoäng som fastställts för den försäkrade.

Tilläggs pensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

5 § Pensionsrätt och pensionspoäng fastställs årligen och grundas på den försäkrades pensionsunderlag. Detta består av summan av

- fastställd pensionsgrundande inkomst (PGI) och
- fastställda pensionsgrundande belopp (PGB).

Underrättelse om beslut

9 § Om den försäkrade har debiterats slutlig skatt, ska underrättelse om Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. anges på beskedet om slutlig skatt. I annat fall ska underrättelse ske genom särskilt besked senast den 15 december fastställelseåret.

Den försäkrade ska skriftligen underrättas om Pensionmyndighetens beslut om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng enligt 60 och 61 kap. senast den 31 mars året efter fastställelseåret.

Det ska framgå av en underrättelse enligt första eller andra stycket hur man begär omprövning av beslutet. En underrättelse behöver inte sändas till den som inte är bosatt i Sverige och vars adress är okänd.

Indexering, balansering och anslutande definitioner

Inkomstindex

10 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett inkomstindex som beräknas för varje år. Inkomstindexet ska visa den allmänna inkomstutvecklingen.

Beräkningarna ska grundas på ett inkomstindex för 1999 om 100,00.

11 § Inkomstindex ska visa den relativa förändringen av genomsnittet av de årliga pensionsgrundande inkomsterna, efter avdrag för allmän pensionsavgift, för försäkrade som under inkomståret har fyllt minst 16 år och högst 64 år. Vid beräkningen tillämpas inte 59 kap. 4 § andra stycket.

12 § Förändringen av indextalet mellan två på varandra följande år ska motsvara den beräknade årliga relativa förändringen av de in-

komster som anges i 11 § under en period av tre år före det år inkomstindexet avser.

När inkomsterna beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, räknas bort.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni två år före det år indexet avser och det allmänna prisläget i juni året närmast före det året.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstindexet.

Balanstal

14 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett balanstal som beräknas enligt bestämmelsen i andra stycket och 15–20 §§.

Balanstalet beräknas för varje år och ska visa kvoten mellan

- summan av fördelningssystemets avgiftstillgång och ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna och

- fördelningssystemets pensionsskuld vid utgången av det andra året före det år balanstalet avser.

15 § Med avgiftstillgång avses produkten av

- avgiftsinkomsterna till fördelningssystemet och
- medelvärdet av tiden i år räknat från det att en pensionsrätt tjänas in till det att den betalas ut i form av pension (omsättningstiden).

Med ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna avses medelvärdet av de redovisade marknadsvärdena av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna vid utgången av det andra, tredje respektive fjärde året före det år balanstalet avser.

16 § Med pensionsskuld avses det totala pensionsåtagandet i fördelningssystemet.

17 § Avgiftsinkomsterna beräknas som produkten av

- genomsnittet av inkomsterna det andra, tredje och fjärde året före det år balanstalet avser och

- inkomsternas beräknade årliga relativa förändring under det andra– femte året före det år balanstalet avser.

18 § När inkomsternas relativa förändring beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, frånräknas.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni tre år före det år balanstalet avser och det allmänna prisläget i juni året efter det förstnämnda året.

19 § Omsättningstiden beräknas som medianen av omsättningstiden för det tredje, fjärde och femte året före det år balansstalet avser.

20 § Pensionsskulden beräknas för det andra året före det år balansstalet avser, som summan av

1. pensionsbehållningar enligt 62 kap. 5–7 §§,
2. det beräknade värdet av pensionsrätter för inkomstpension enligt 61 kap. 5–10 §§,
3. utbetalad pension för varje åldersgrupp i december multiplicerad med beräknat antal återstående utbetalningar av ett genomsnittligt pensionsbelopp för samma åldersgrupp, justerat med den räntefaktor som anges i 62 kap. 36 § och
4. det beräknade värdet av kommande utbetalningar av tilläggs-pension för dem som inte börjat ta ut sådan pension.

21 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balansstalet.

Balansindex

22 § Om balansstalet för ett år understiger 1,0000 ska ett balansindex beräknas som ska användas vid vissa beräkningar enligt denna balk.

Ett balansindex ska därefter beräknas för varje år fram till dess att det når minst samma värde som inkomstindex.

23 § När balansindexet första gången bestäms för en sådan period som anges i 22 § ska balansindexet räknas fram som produkten av

- balansstalet och
- inkomstindexet för samma år.

24 § Efter det att balansindexet beräknats första gången enligt 23 § ska, för varje därpå följande år under perioden, det beräknade balansindexet multipliceras med kvoten mellan

- inkomstindexet efter årsskiftet och
- inkomstindexet före årsskiftet.

Produkten ska därefter multipliceras med det balansstal som ska gälla efter årsskiftet.

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balansindexet.

Inkomstbasbelopp

26 § Vissa beräkningar enligt denna balk ska grundas på ett inkomstbasbelopp som beräknas för varje år.

27 § Inkomstbasbeloppet för ett visst år motsvarar produkten av

- balastalet 43 313 och
- kvoten mellan inkomstindexet för det år inkomstbasbeloppet ska bestämmas för och inkomstindexet för 2005.

Det omräknade beloppet ska avrundas till närmaste hundratal kronor.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstbasbeloppet.

59 kap. Pensionsgrundande inkomst

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst i 2–7 §§,

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 8–13 §§,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 14–21 §§,
- undantag för vissa inkomster i 22–28 §§,
- hur samordnade sociala förmåner är pensionsgrundande i 29–31 §§, och
- beräkning av pensionsgrundande inkomst i 32–38 §§.

Allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst

Vad är pensionsgrundande inkomst?

2 § Pensionsgrundande inkomst beräknas av Skatteverket på inkomster som den försäkrade har haft och som är pensionsgrundande.

Vilka inkomster är pensionsgrundande?

3 § Följande inkomster är pensionsgrundande:

- inkomster av anställning som avses i 8–13 §§, och
 - inkomster av annat förvärvsarbete som avses i 14–21 §§.
- Undantag från det som anges i första stycket finns i 22–31 §§.

Hur beräknas pensionsgrundande inkomst?

4 § Den försäkrades pensionsgrundande inkomst för ett år (intjänandeåret) utgörs av summan av hans eller hennes inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete för det året.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 inkomstbasbelopp under intjänandeåret (intjänandetaket). Det bortses i första hand från inkomster av annat förvärvsarbete.

När fastställs pensionsgrundande inkomst?

5 § Pensionsgrundande inkomst fastställs för varje år som en person har varit försäkrad och haft sådana inkomster här i landet som är pensionsgrundande.

Pensionsgrundande inkomst fastställs dock endast om summan av de inkomster som är pensionsgrundande uppgår till minst 42,3 procent av det prisbasbelopp som gäller för intjänandeåret.

6 § Pensionsgrundade inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare.

7 § För det år när den försäkrade har avlidit fastställs pensionsgrundande inkomst endast om pensionsrätt för premiepension ska föras över till den avlidnes make för det året.

Inkomst av anställning

Lön och kostnadsersättning

8 § Som inkomst av anställning räknas lön eller annan ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån som en försäkrad har fått som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.

Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483).

Uppdragsinkomst m.m.

9 § Som inkomst av anställning räknas, även om mottagaren inte har varit anställd hos den som betalat ut ersättningen, följande:

1. ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån för utfört arbete, dock inte pension, och
2. tillfällig förvärvsinkomst av verksamhet som inte bedrivits självständigt.

I fall som anges i första stycket likställs den som har utfört arbetet med en arbetstagare och den som betalat ut ersättningen med en arbetsgivare.

Rabatt m.m.

10 § Som inkomst av anställning räknas skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som har lämnats på grund av kundtrohet eller liknande.

Detta gäller dock endast om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Vissa undantag

11 § I vissa fall ska ersättning som avses i 8–10 §§ inte anses som inkomst av anställning. Bestämmelser om detta finns i 15–21 §§.

Marie Curie-stipendium

12 § Som inkomst av anställning räknas stipendium (Marie Curie-stipendium) som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst. Detta gäller dock endast om stipendiet har betalats ut av

1. en fysisk person bosatt i Sverige, eller
2. en svensk juridisk person.

Den som har betalat ut ett sådant stipendium anses som arbetsgivare.

Sociala förmåner

13 § Som inkomst av anställning räknas följande sociala förmåner:

1. Föräldrapenningsförmåner.
2. Vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader.
3. Ersättning från Försäkringskassan i form av sjuklönegaranti enligt 20 § lagen (1999:1047) om sjuklön.
4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för en försäkrads inkomst som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.
5. Inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning.
6. Livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.
7. Närståendepenning.
8. Dagpenning från arbetslöshetskassa.
9. Aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program.
10. Utbildningsbidrag för doktorander.
11. Ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).
12. Dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga.
13. Bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen föreskriver det.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas följande:

1. Inkomst av en sådan näringsverksamhet som enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) utgör aktiv näringsverksamhet.

2. Tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet.

3. Ersättning för arbete för någon annans räkning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner.

4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för inkomst som anges i 1–3.

5. Stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 15–21 §§.

Ersättning till den som har F-skattsedel

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas sådan ersättning för utfört arbete som anges i 8–10 §§ och som har betalats ut till en mottagare som hade en F-skattsedel när ersättningen bestämdes eller betalades ut.

Första stycket gäller inte om ersättningen betalats ut från en semesterkassa.

16 § Om mottagaren hade en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln har åberopats skriftligen.

17 § Den som i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling har lämnat uppgift om innehav av F-skattsedel ska anses ha haft en sådan skattsedel om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra uppgifter som är godtagbara för identifiering, och

2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i 16 §.

18 § Det som anges i 17 § gäller inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig.

Viss ersättning från privatpersoner

19 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete som avses i 8–10 §§ om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som betalats ut inte var en utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,
3. den sammanlagda ersättningen för arbete från samma utbetalare under inkomståret var mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte hade träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte var fråga om sådan ersättning som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

20 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen har betalats ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

21 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade har fått från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § (1999:1229) inkomstskattelagen, och
- den försäkrade och arbetsgivaren har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning under 1 000 kronor

22 § Följande ersättningar och inkomster är inte pensionsgrundande:

1. ersättning som avses i 8–10 §§, om den kommer från en och samma arbetsgivare och är mindre än sammanlagt 1 000 kronor under ett år,
2. inkomst som avses i 14 § första stycket 1 eller 2, om den är mindre än 1 000 kronor under ett år,
3. ersättning som avses i 14 § första stycket 3 eller i 15, 16 eller 19 §, om ersättningen från den som arbetet utförts åt är mindre än 1 000 kronor under ett år, och
4. stipendium som avses i 12 § eller 14 § första stycket 5, om beloppet är mindre än 1 000 kronor under ett år.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster, lån m.m.

23 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte sådan intäkt som avses i 10 kap. 3 § 1–4 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

24 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under ett år är mindre än hälften av det för året gällande prisbasbeloppet.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

25 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte följande ersättningar, i den utsträckning dessa utgör underlag för särskild löneskatt:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och

2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetskada enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

26 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse), om följande förutsättningar är uppfyllda:

– ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,

– ersättningen avser inte betalning för arbete som den anställda utfört åt vinstandelsstiftelsen, och

– de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

27 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 26 § inte ersättning som den juridiska personen har lämnat till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § När pensionsgrundande inkomst beräknas ska det bortses från sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under åren 1988–1991.

Hur är samordnade sociala förmåner pensionsgrundande?

29 § Har Försäkringskassan eller en arbetslöshetskassa till en försäkrad för en viss månad betalat ut en ersättning som är pensionsgrundande antingen genom att den utgör pensionsgrundande inkomst, eller genom att det ska beräknas ett pensionsgrundande belopp för den enligt 60 kap. 7 § eller pensionspoäng enligt 61 kap. 20 §, och har den försäkrade senare för samma månad beviljats annan ersättning som är pensionsgrundande och samordnad med den ersättning som tidigare har betalats ut, gäller följande. Den senare beviljade ersättningen är pensionsgrundande endast till den del ersättningen avser tid från och med den månad då den har betalats ut.

30 § Vid tillämpning av 29 § ska det anses som om sjukersättning eller aktivitetsersättning har betalats ut före livränta, om det vid samma tidpunkt beviljas

- inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning, och
- livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

31 § Lämnas livränta enligt 41–44 kap. tillsammans med sjukersättning eller aktivitetsersättning är livräntan inte pensionsgrundande till den del den har samordnats med inkomstrelaterad sådan ersättning.

Beräkning av pensionsgrundande inkomst

Grundläggande bestämmelser

32 § Inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete som är pensionsgrundande ska beräknas enligt 33–38 §§ och var för sig avrundas till närmaste lägre hundratal kronor.

33 § Till grund för beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten ett visst intjänandeår läggs den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt för det året.

Om en inkomst som är pensionsgrundande har mottagits under ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderår ska den inkomsten anses ha mottagits under kalenderåret närmast före taxeringsåret.

34 § Pensionsgrundande inkomst av anställning, som den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229) inte är skattskyldig för i Sverige, bestäms med ledning av en kontrolluppgift enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Värdering av skattepliktiga förmåner

35 § Skattepliktiga förmåner ska tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Avvikelse får ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket samma lag, om det finns skäl till detta.

Avdrag för kostnader och allmän pensionsavgift

36 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av anställning beräknas ska avdrag göras för kostnader som han eller hon har haft i arbetet. Detta gäller i den utsträckning den försäkrades kostnader, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 13 §.

37 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska avdrag göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 14 § första stycket 4.

38 § När pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska underskott i en förvärvskälla inte dras av från inkomst av en annan förvärvskälla.

61 kap. Pensionsrätt och pensionspoäng

Innehåll

1 § I detta kapitel finns inledande bestämmelser i 2 och 3 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- fastställande av pensionsrätt i 4 §,
- beräkning av pensionsrätt i 5–10 §§,
- överföring av pensionsrätt för premiepension i 11–16 §§,
- fastställande av pensionspoäng i 17 §,
- beräkning av pensionspoäng i 18–22 §§, och
- år med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår) i 23–27 §§.

Inledande bestämmelser

Vad är pensionsrätt?

2 § Pensionsrätt räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av inkomstpension och premiepension.

Vad är pensionspoäng?

3 § Pensionspoäng räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av tilläggspension.

Fastställande av pensionsrätt

4 § För en försäkrad som är född 1938 eller senare ska det fastställas såväl pensionsrätt för inkomstpension som pensionsrätt för premiepension för varje år som det har fastställts

- pensionsgrundande inkomst, eller
- pensionsgrundande belopp.

För det år då den försäkrade har avlidit fastställs endast pensionsrätt för premiepension.

Beräkning av pensionsrätt

Grundläggande bestämmelser

5 § Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension för ett år ska beräknas var för sig på summan av den försäkrades pensionsunderlag enligt 58 kap. 5 § för det året.

6 § Om inte annat följer av bestämmelserna i 7–10 §§, är den försäkrades pensionsrätt

1. för inkomstpension 16 procent av pensionsunderlaget, och
2. för premiepension 2,5 procent av pensionsunderlaget.

När pensionsrätten beräknas ska avrundning göras till närmaste lägre hela kronor.

Pensionsrätt för pensionsgrundande belopp

7 § För att den försäkrade ska tillgodoräknas pensionsrätt för premiepension för pensionsgrundande belopp för pliktjänstgöring, studier eller barnår krävs att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38–41 §§ är uppfyllt vid den tidpunkt när nämnda belopp har fastställts.

8 § Om de förutsättningar som avses i 7 § inte är uppfyllda, ska pensionsrätt för premiepension inte beräknas på den del av pensionsunderlaget som motsvarar de pensionsgrundande belopp som anges i samma paragraf. Pensionsrätten för inkomstpension ska då i stället beräknas till 18,5 procent av den delen av pensionsunderlaget.

Första stycket gäller även om pensionsgrundande inkomster och belopp senare ändras så att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38 § inte längre är uppfyllt.

Obetalda avgifter

9 § För att en försäkrad ska tillgodoräknas full pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete för ett år måste hela ålderspensionsavgiften enligt socialavgiftslagen (2000:980) och

hela den allmänna pensionsavgiften enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift för inkomsten vara betald.

Om dessa avgifter inte helt betalats inom den tid som anges i 16 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) gäller följande. Pensionsrätt ska beräknas endast på så stor andel av den pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomster av annat förvärvsarbete som motsvarar den andel av årets avgifter som betalats inom föreskriven tid.

Försäkrade födda 1938–1953

10 § För en försäkrad som är född under något av åren 1938–1953 gäller följande. Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension ska minskas med en tjugondel för varje helt år från och med året efter födelseåret till utgången av 1954.

Första stycket gäller dock inte pensionsrätt för år efter det år då den försäkrade har fyllt 64 år.

Överföring av pensionsrätt för premiepension

11 § Hela den pensionsrätt för premiepension som för ett år har fastställts för en försäkrad kan föras över till hans eller hennes make. För sådan överföring, för upphörande av överföring och för återkallelse av anmälan om överföring gäller föreskrifterna i 12–16 §§.

12 § Anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska skriftligen göras av makarna gemensamt och ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det första år som pensionsrätten hänförs till. Anmälan gäller tills vidare om inget annat anges i anmälan.

13 § Pensionsrätt för premiepension får föras över till make endast om denne

1. har varit försäkrad för en bosättningsbaserad eller arbetsbaserad förmån enligt 4–6 kap. någon gång under intjänandeåret, eller
2. tidigare har tillgodoräknats pensionsrätt för premiepension.

14 § Om någon av makarna vill att en överföring som gäller tills vidare ska upphöra måste han eller hon skriftligen anmäla detta till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det år från och med vilket överföringen ska upphöra.

15 § Om makarnas äktenskap har upplösts ska överföringen upphöra från och med det år då äktenskapet upplöstes.

Har äktenskapet upplösts genom att den make som överföringen ska ske från har avlidit, ska dock överföringen gälla även det år då äktenskapet upplöstes, om inte också den andra maken avled samma år.

16 § Återkallelse av anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska vara skriftlig. Återkallelse får inte göras efter den dag då anmälan senast ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten.

Fastställande av pensionspoäng

17 § För en försäkrad som är född 1953 eller tidigare ska det fastställas pensionspoäng för tilläggspension för varje år som det har fastställts pensionsgrundande inkomst.

Pensionspoäng fastställs inte för

1. år efter det år då den försäkrade fyllt 64 år, och
2. det år då den försäkrade har avlidit.

Beräkning av pensionspoäng

Grundläggande bestämmelser

18 § Den försäkrades pensionspoäng motsvarar kvoten mellan

- den reducerade pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbeloppet.

Pensionspoängen ska beräknas med två decimaler, lägst till en hundraleds poäng.

19 § Vid beräkningen av pensionspoäng ska den försäkrades reducerade pensionsgrundande inkomst räknas fram som differensen mellan

- den pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbelopp som gällde för intjänandeåret.

Det förhöjda prisbasbeloppet ska i första hand räknas av mot inkomster av anställning.

Pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning

20 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 18 och 19 §§ ska pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt 60 kap. likställas med pensionsgrundande inkomst.

Obetalda avgifter

21 § Det som föreskrivs i 9 § om beräkning av pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomst av annat förvärvsarbete ska även gälla beräkning av pensionspoäng.

Andelsberäkning ska då göras på den pensionsgrundande inkomsten innan det förhöjda prisbasbeloppet dras av.

Maximal pensionspoäng

22 § Den pensionspoäng som tillgodoräknas en försäkrad för ett år får sammanlagt inte överstiga den högsta pensionspoäng som någon för det året kan tillgodoräknas på pensionsgrundande inkomst.

År med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår)

23 § Vårdår som avses i 24 § ska likställas med år för vilka pensionspoäng har tillgodoräknats den försäkrade, med följande undantag:

1. Vårdår ska inte beaktas vid beräkning enligt 63 kap. 6 § av det medeltal av pensionspoäng som kan tillgodoräknas den försäkrade.
2. Vårdår ska inte beaktas när det bestäms om en försäkrad enligt 63 kap. 3 § har tillgodoräknats pensionspoäng för tillräckligt många år för att ha rätt till tilläggspension.

24 § Vårdår ska tillgodoräknas en förälder som är bosatt här i landet och som under större delen av ett kalenderår har vårdat ett barn som är bosatt här och som är yngre än tre år.

För samma barn och år får vårdår tillgodoräknas endast en förälder.

25 § Vid tillämpningen av 24 § likställs med förälder

1. familjehemsförälder såvitt avser barn som vårdas hos honom eller henne,
2. förälders make som stadigvarande sammanbor med föräldern, och
3. förälders sambo som tidigare har varit gift med eller har eller har haft barn med föräldern.

26 § Vårdår får inte tillgodoräknas en försäkrad för

1. år före det år då han eller hon fyllt 16 år,
2. det år då han eller hon avlidit,
3. år efter det då han eller hon fyllt 64 år,
4. år som han eller hon tillgodoräknas pensionspoäng för, eller
5. år som han eller hon enligt 21 § på grund av bristande eller underlåten avgiftsbetalning inte tillgodoräknas pensionspoäng för.

27 § En förälder som vill tillgodoräknas ett vårdår enligt 24 § ska ansöka om det hos Pensionsmyndigheten senast den 31 januari andra året efter det år som vårdår ska tillgodoräknas för.

110 kap. Handläggning av ärenden

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpningsområdet i 2 och 3 §§,
- ansökan och anmälan m.m. i 4–12 §§,
- utredning och uppgiftsskyldighet i 13–30 §§,
- uppgiftsskyldighet för andra än parter i 31–37 §§,
- bevisupptagning rörande arbetsskada m.m. vid allmän domstol i 38 §,
- undantag från sekretess i 39–42 §§,
- anmälan om bosättning eller arbete i Sverige i 43–45 §§,
- skyldighet att anmäla ändrade förhållanden i 46–51 §§, och
- indragning och nedsättning av ersättning i 52–58 §§.

Tillämpningsområdet

2 § Detta kapitel gäller om inte annat anges vid handläggningen hos Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten av ärenden som avser förmåner enligt denna balk.

3 § När det är särskilt angivet ska bestämmelserna även tillämpas vid handläggningen hos Skatteverket.

Ansökan och anmälan m.m.

Ansökan m.m.

4 § Den som vill begära en förmån (sökanden) ska ansöka om den skriftligen. Detsamma gäller begäran om ökning av en förmån.

En ansökan om en förmån ska innehålla de uppgifter som behövs i ärendet och ska vara egenhändigt undertecknad. Uppgifter om faktiska förhållanden ska lämnas på heder och samvete.

5 § Ansökan om förlängt underhållsstöd enligt 18 kap. 6 § ska göras av den studerande själv, även om han eller hon ännu inte har fyllt 18 år.

Beträffande äldreförsörjningsstöd och bostadstillägg ska, om den försäkrade är gift, uppgifter om faktiska förhållanden lämnas på heder och samvete även av den försäkrades make.

När det gäller bostadsbidrag ska ett barn som avses i 96 kap. 4 § och som är över 18 år på ansökningshandlingen självt intyga de uppgifter som rör barnet, om det inte finns särskilda skäl mot det.

6 § Ansökan behöver, trots det som föreskrivs i 4 §, inte göras om följande förmåner:

1. Barnbidrag, i annat fall än som avses i 15 kap. 6 §. Det finns dock särskilda bestämmelser om anmälan som gäller flerbarnstillägg i 16 kap. 12 §.

2. Sjukpenning i fall som avses i 27 kap. 24 a § 3 eller där den försäkrade annars på grund av sjukdomen är förhindrad eller har synnerliga svårigheter att göra en ansökan.

3. Assistansersättning när kommunen har anmält till Försäkringskassan att det kan antas att den enskilde har rätt till sådan ersättning.

Om vårdbidrag eller handikappersättning har beviljats för begränsad tid får den tid för vilken förmånen ska lämnas förlängas utan att ansökan om detta har gjorts.

Ytterligare bestämmelser om att förmåner lämnas utan ansökan finns beträffande

1. sjukersättning och aktivitetsersättning i 36 kap. 25–27 §§,
2. tilläggs pension i 56 kap. 6 §,
3. änkepension i 77 kap. 13 §, och
4. premiepension till efterlevande i 92 kap. 2 § första stycket.

7 § Oberoende av det som föreskrivs i 6 § kan uppgifter behöva lämnas enligt 13 §.

8 § Bestämmelser om ansökan via Internet finns i 111 kap. 4–7 §§.

9 § Bestämmelserna i 4 och 8 §§ gäller även i fråga om en sådan ansökan om något annat än en förmån som ska göras enligt en bestämmelse i balken.

Avvisning av ansökan

10 § Om ansökan är så ofullständig att den inte kan läggas till grund för någon prövning i sak ska den handläggande myndigheten avvisa den.

Om ansökan inte i övrigt uppfyller föreskrifterna i 4 § andra stycket eller det som annars är särskilt föreskrivet, ska myndigheten också avvisa ansökan om inte bristen är av ringa betydelse.

11 § Den handläggande myndigheten får inte avvisa ansökan enligt 10 § om sökanden inte först har förelagts att avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars kommer att avvisas. Ett sådant föreläggande får delges.

Ansökan till fel myndighet, m.m.

12 § Om en ansökan, anmälan eller liknande som gäller bostadstilllägg eller ersättning på grund av arbetsskada eller skada som avses i 43 eller 44 kap. och som ska göras hos Försäkringskassan i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten, ska den anses inkommen till Försäkringskassan samma dag. Detsamma ska gälla om ansökan, anmälan eller liknande ska göras hos Pensionsmyndigheten och den i stället har kommit in till Försäkringskassan.

Utredning och uppgiftsskyldighet

Huvudregler

13 § Den handläggande myndigheten ska se till att ärendena blir utredda i den omfattning som deras beskaffenhet kräver.

Den enskilde är skyldig att lämna de uppgifter som är av betydelse för bedömningen av frågan om ersättning eller i övrigt för tillämpningen av denna balk. För sådant uppgiftslämnande gäller även 4 § andra stycket, om inte särskilda skäl talar mot det.

Utredningsbefogenheter

14 § När det behövs för bedömningen av frågan om ersättning eller i övrigt för tillämpningen av denna balk får den handläggande myndigheten

1. göra förfrågan hos den försäkrades arbetsgivare, läkare eller någon annan som kan antas kunna lämna behövliga uppgifter,
2. besöka den försäkrade,
3. begära ett särskilt läkarutlåtande eller ett utlåtande av viss läkare eller någon annan sakkunnig, samt
4. begära att den försäkrade genomgår undersökning av viss läkare eller någon annan utredning eller deltar i ett avstämningsmöte för bedömning av den försäkrades medicinska tillstånd och arbetsförmåga samt behovet av och möjligheterna till rehabilitering.

Utbetalning utomlands

15 § För utbetalning av en förmån utomlands får det krävas bevis om att rätten till förmånen består.

Graviditetspenning

16 § När det gäller graviditetspenning får Försäkringskassan begära att kvinnan ger in ett utlåtande från sin arbetsgivare.

Föräldrapenningsförmåner

17 § När det gäller tillfällig föräldrapenning i fall som avses i 13 kap. 18 och 24 §§ får Försäkringskassan kräva att en förälder ger in särskilt intyg av arbetsgivare eller någon annan som kan ge upplysning om arbetsförhållandena.

Försäkringskassan får också kräva att en förälder styrker sin rätt till föräldrapenningsförmån i samband med föräldrautbildning eller deltagande i en behandling av ett sjukt eller funktionshindrat barn genom intyg av den som anordnat utbildningen eller ordinerat behandlingen.

18 § När det gäller tillfällig föräldrapenning enligt 13 kap. 22 § ska läkarutlåtande ges in för att styrka det särskilda vård- eller tillsynsbehovet. I fall som avses i 13 kap. 30 § ska barnets sjukdomstillstånd styrkas med ett läkarutlåtande om det inte hos Försäkringskassan redan finns tillräcklig utredning för att bedöma rätten till ersättning.

19 § För att tillfällig föräldrapenning enligt 13 kap. 16 § 1 eller 2 ska lämnas till en förälder eller annan försäkrad som avses i 13 kap. 8 och 9 §§ ska föräldern med intyg enligt 36 § eller på annat sätt styrka att barnet har varit frånvarande från den förskola, den pedagogiska omsorg, det fritidshem eller den skola där barnet normalt vistas.

Det som föreskrivs i första stycket gäller dock inte för tid när barnet skulle ha varit frånvarande på grund av ferier eller om det finns särskilda skäl för att den tillfälliga föräldrapenningen ändå ska betalas ut.

Underhållsstöd

20 § Vid tillämpning av 14 § 1 och 2 likställs betalningsskyldiga för underhållsstöd med försäkrade.

Sjukpenning

21 § När det gäller sjukpenning ska den försäkrade, om Försäkringskassan begär det, ge in följande handlingar:

1. En skriftlig särskild försäkrans avseende nedsättningen av arbetsförmågan på grund av sjukdom. Den särskilda försäkrans ska innehålla en utförligare beskrivning av den försäkrades arbetsuppgifter och egna bedömning av arbetsförmågan än det som har uppgetts i ansökan. Uppgifterna i den särskilda försäkrans ska lämnas på heder och samvete.

2. Ett utlåtande av arbetsgivaren. I utlåtandet ska det anges vilka möjligheter som finns att ta till vara den försäkrades arbetsförmåga inom arbetsgivarens verksamhet efter åtgärder som avses i 30 kap.

Sjukersättning och aktivitetsersättning

22 § Som villkor för rätt till eller ökning av sjukersättning eller aktivitetsersättning får det anges att den försäkrade under högst 30 dagar ska vara intagen på visst sjukhus eller vistas på vårdinrättning för försäkringsmedicinsk utredning.

Arbetsskadeersättning m.m.

23 § Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol har i den utsträckning som det behövs för att bestämma skadeersättning, rätt att hos myndighet som utövar tillsyn över arbetsgivares verksamhet begära undersökning av arbetsförhållanden eller att, om det finns särskilda skäl eller det gäller en annan försäkrad än en arbetstagare, själva göra en sådan undersökning.

Smittbärappenning

24 § Till en ansökan om smittbärappenning som grundas på beslut som avses i 46 kap. 5 § första stycket 1 ska det fogas en kopia av beslutet eller ett intyg med uppgift om beslutets innehåll.

Till en ansökan om smittbärappenning som grundas på sådant förhållande som anges i 46 kap. 5 § första stycket 2 eller en ansökan om resekostnadsersättning enligt 46 kap. 20 § ska det fogas ett intyg om den företagna åtgärden.

Närståendepenning

25 § Till en ansökan om närståendepenning ska det fogas ett utlåtande av en läkare som ansvarar för den sjukes vård och behandling. Utlåtandet ska innehålla uppgifter om den vårdades sjukdomstillstånd.

Kravet på läkarutlåtande gäller inte om det hos Försäkringskassan finns utredning om det som avses i första stycket och utredningen är tillräcklig för att bedöma ersättningsfrågan.

Vårdbidrag och handikappersättning

26 § Som villkor för rätt till eller ökning av vårdbidrag eller handikappersättning får det anges att barnet respektive den försäkrade under högst 30 dagar ska vara intagen på ett visst sjukhus.

Allmän ålderspension

27 § Efter föreläggande av Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol ska den enskilde, i den omfattning och inom den tid som har angetts i före läggandet, meddela sådana upplysningar som är av betydelse för tillämpningen av bestämmelserna om allmän ålderspension.

Förmåner till efterlevande

28 § Som villkor för utbetalning av efterlevandestöd, efterlevandepension eller efterlevandelivränta får det krävas en förklaring på heder och samvete av den efterlevande att denne inte vet om en försvunnen person är i livet och, i fråga om livränta, hur eller varför personen har försvunnit.

Är den efterlevande omyndig får förklaring enligt första stycket krävas även från hans eller hennes förmyndare. Förklaring kan också infordras från en god man eller förvaltare som har förordnats enligt föräldrabalken.

29 § Efterlevande som inte är försäkrade likställs ändå med försäkrade vid tillämpning av 14 § 1 och 2 i fråga om deras rätt till efterlevandeförmåner.

Kostnader

30 § För kostnader som en försäkrad eller någon annan har med anledning av sådan utredning som avses i 14, 22 och 26 §§ lämnas ersättning i enlighet med föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar.

För kostnader som en försäkrad har för läkarundersökning eller läkarutlåtande i samband med ansökan om vårdbidrag, sjukersättning, aktivitetsersättning eller handikappersättning lämnas ersättning enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Uppgiftsskyldighet för andra än parter

Myndigheter, arbetsgivare m.fl.

31 § Myndigheter, arbetsgivare och uppdragsgivare samt försäkringsinrättningar ska på begäran lämna Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol uppgifter som avser en namngiven person när det gäller förhållanden som är av betydelse för tillämpningen av denna balk.

Arbetsgivare och uppdragsgivare är även skyldiga att lämna sådana uppgifter om arbetet och arbetsförhållandena som behövs i ett ärende om arbetsskadeförsäkring.

Arbetslöshetskassor

32 § Arbetslöshetskassor ska på begäran lämna uppgifter enligt 31 § första stycket till Skatteverket, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol i ärenden om allmän ålderspension, särskilt pensionstillägg, efterlevandepension och efterlevandestöd.

Banker och andra penninginrättningar

33 § Banker och andra penninginrättningar ska på begäran lämna uppgifter enligt 31 § första stycket till Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol i ärenden om äldreför-sörjningsstöd, bostadsbidrag och bostadstillägg.

Centrala studiestödsnämnden

34 § Centrala studiestödsnämnden ska till Försäkringskassan lämna uppgifter om vilka studerande som beviljats studiehjälp i form av studiebidrag för det andra kvartalet varje år.

Totalförsvarets pliktverk och andra ansvariga för grundutbildning av totalförsvarspliktiga

35 § Totalförsvarets pliktverk ska lämna Pensionsmyndigheten de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande belopp enligt 60 kap. 17 §.

Den som är ansvarig för grundutbildning av en totalförsvarspliktig enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt ska underrätta Totalförsvarets pliktverk om utbetalad dagersättning samt i förekommande fall om att utbildningen har avbrutits.

Den som bedriver förskola, familjedaghem, fritidshem och skola m.m.

36 § Huvudmannen för den förskola, den pedagogiska omsorg, det fritidshem eller den skola där ett barn som inte har fyllt tolv år normalt vistas, ska på begäran av barnets förälder utfärda sådant intyg som avses i 19 § första stycket. Intygsskyldigheten, som kvarstår till och med månaden efter den då frånvaron upphörde, ska fullgöras snarast möjligt.

37 § Huvudmannen för en skola ska lämna de uppgifter som behövs i fråga om förlängt barnbidrag.

Bevisupptagning rörande arbetsskada m.m. vid allmän domstol

38 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten får i ärenden om arbetsskadeförsäkring, statligt personskadeskydd och krigsskadeersättning begära att tingsrätt håller förhör med vittne eller sakkunnig.

För förhöret ska i tillämpliga delar gälla det som föreskrivs om bevisupptagning utom huvudförhandling.

Ingen är skyldig att inställa sig vid en annan tingsrätt än den inom vars domkrets han eller hon vistas. Ersättning till den som har inställt sig för att höras lämnas med skäligt belopp som rätten bestämmer och betalas av den myndighet som begärt förhöret.

Undantag från sekretess

39 § Sekretess hindrar inte att Skatteverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol på begäran får lämna ut uppgifter om ersättningar enligt denna balk eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån till

1. en försäkringsinrättning, ett försäkringsbolag eller en arbetsgivare, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån, och

2. ett utländskt socialförsäkringsorgan, om uppgiften behövs där vid tillämpningen av en internationell överenskommelse som Sverige har anslutit sig till.

40 § Sekretess hindrar inte att allmän förvaltningsdomstol på begäran får lämna ut uppgifter som avses i 39 § till en arbetslöshetskassa, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån.

41 § Sekretess hindrar inte att Skatteverket och Pensionsmyndigheten på begäran får lämna ut uppgifter rörande inkomstgrundad ålderspension eller inkomstrelaterad efterlevandepension till en arbetslöshetskassa, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån.

42 § Bestämmelserna i 39 och 40 §§ gäller även för utlämnande av uppgift från varje annan myndighet som har till uppgift att handlägga ärenden om ersättningar enligt denna balk eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån.

Anmälan om bosättning eller arbete i Sverige

43 § Den som bosätter sig i Sverige och som inte är folkbokförd här ska anmäla sig till Försäkringskassan.

En utsänd statsanställd som avses i 5 kap. 4 § första stycket och som inte är folkbokförd här ska anmäla sig till Försäkringskassan.

44 § En anmälan om arbete i Sverige som görs av den som arbetar här utan att vara bosatt i landet ska lämnas till Försäkringskassan.

45 § Den som lämnar Sverige för en tid som kan antas ha betydelse för socialförsäkringsskyddet enligt 5 eller 6 kap. ska anmäla detta till Försäkringskassan.

Skyldighet att anmäla ändrade förhållanden

Allmänna bestämmelser

46 § Den som ansöker om, har rätt till eller annars får en förmån enligt denna balk ska anmäla sådana ändrade förhållanden som påverkar rätten till eller storleken av förmånen.

Det som anges i första stycket kan avse

1. bosättning i Sverige eller utlandsvistelse,
2. bostadsförhållanden,
3. civilstånd, vårdnad och sammanboende med vuxen eller barn,
4. hälsotillstånd,
5. förvärvsarbete i Sverige eller utomlands,
6. arbetsförmåga,
7. inkomstförhållanden,
8. förmögenhetsförhållanden, och
9. utländsk socialförsäkringsförmån.

Anmälan behöver inte göras om den handläggande myndigheten har kännedom om ändringen och därför saknar behov av en anmälan.

47 § Anmälan enligt 46 § ska göras så snart som möjligt och senast fjorton dagar efter det att den anmälningsskyldige fick kännedom om förändringen.

Den handläggande myndigheten får, när det anses motiverat, kräva att uppgifterna lämnas på det sätt som föreskrivs i 4 §.

Anstånd med betalningsskyldighet för underhållsstöd

48 § För den som är betalningsskyldig för underhållsstöd och som har beviljats anstånd gäller det som anges om anmälningsskyldighet i 46 och 47 §§ i fråga om sådana ändrade förhållanden som påverkar rätten till anstånd eller omfattningen av anståndet.

Graviditetspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning och smittbärrpenning

49 § Den som är berättigad till graviditetspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning eller smittbärrpenning är skyldig att enligt bestämmelserna i 47 § meddela Försäkringskassan sin vistelseadress när han eller hon under sjukdomsfall eller annat ersättningsfall vistas annat än tillfälligt på annan adress än den som angetts till Försäkringskassan.

Sjukersättning eller aktivitetsersättning

50 § Den som får sjukersättning ska alltid göra anmälan enligt bestämmelserna i 47 § om arbetsförmågan förbättras.

51 § Anmälan enligt 46 § av den som får sjukersättning eller aktivitetsersättning ska göras

1. om han eller hon avser att börja förvärvsarbete, innan arbetet påbörjas,

2. om han eller hon avser att börja förvärvsarbete i större omfattning än tidigare, innan arbetet utökas, och

3. om han eller hon avser att fortsätta att förvärvsarbete efter tid som avses i 36 kap. 13 §, innan arbetet fortsätter.

Bestämmelserna i första stycket gäller också den som får livränta vid arbetskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

Indragning och nedsättning av ersättning

Försummad uppgifts- eller anmälningskyldighet

52 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned om den försäkrade eller den som annars får ersättningen

1. medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat oriktig eller vilseledande uppgift,

2. inte har lämnat uppgift enligt 13 §, eller

3. inte har anmält ändrade förhållanden enligt 46, 47, 50 och 51 §§.

Indragningen eller nedsättningen får avse viss tid eller gälla tills vidare.

Det som anges i första stycket gäller endast om det är fråga om ett förhållande som är av betydelse för rätten till eller storleken av ersättningen.

Vägran att medverka i utredningen

53 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned om den som är berättigad till ersättningen utan giltig anledning vägrar att medverka till utredningsåtgärder enligt 14–19 och 26–28 §§. Då gäller 52 § andra stycket.

Vägran att följa läkares föreskrifter

54 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned, om den som är berättigad till ersättningen vägrar att följa läkares föreskrifter. Då gäller 52 § andra stycket.

Underlåtenhet att ge in läkarintyg eller försäkran vid sjukdomsfall

55 § Sjukpenning får dras in eller sättas ned, om den som är berättigad till ersättningen underlåter att

1. styrka nedsättning av arbetsförmågan genom läkarintyg inom föreskriven tid,

2. ge in en sådan särskild försäkran som avses i 21 § 1, eller

3. ge in ett utlåtande av arbetsgivaren enligt 21 § 2.

Underlåtenhet att meddela vistelseadress

56 § Gravitetetspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning och smittbärrapenning får dras in eller sättas ned om den som är berättigad till ersättningen underlåter att meddela Försäkringskassan sin vistelseadress enligt 49 §.

Vägran att medverka till behandling eller rehabilitering

57 § Ersättning får dras in eller sättas ned om den försäkrade utan giltig anledning vägrar att medverka till

1. behandling eller rehabilitering enligt 27 kap. 6 §, eller
2. rehabiliteringsåtgärder enligt 30 kap. 7 § och 31 kap. 3 §.

Det som anges i första stycket gäller endast

1. vårdbidrag,
2. sjukpenning,
3. sjukersättning och aktivitetsersättning,
4. sjukvårdsersättning vid arbetskada,
5. livränta till den försäkrade vid arbetskada, och
6. handikappersättning.

Det som i andra stycket föreskrivs om arbetskada tillämpas också på motsvarande ersättningar enligt 43 och 44 kap.

Information om betydelsen av vägrad medverkan

58 § För att ersättning ska få dras in eller sättas ned på grund av att den försäkrade vägrar att delta vid avstämningsmöte enligt 14 § 4 eller behandling eller rehabilitering enligt 57 §, krävs att den försäkrade har informerats om denna påföljd.

112 kap. Om beslut

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- interimistiska beslut i 2–4 §§,
- när ett beslut blir gällande i 5 §, och
- beslut genom automatiserad behandling i 6 och 7 §§.

Interimistiska beslut

Allmänna bestämmelser

2 § För tid till dess att ett ärende har avgjorts får Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten besluta i fråga om ersättning från samma myndighet, om

1. det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger,
2. det är sannolikt att sådan rätt föreligger, och

3. det är av väsentlig betydelse för den som begär ersättningen.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även när det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål.

3 § Finns det sannolika skäl att dra in eller minska en beslutad ersättning, kan den handläggande myndigheten besluta att ersättningen ska hållas inne eller lämnas med lägre belopp till dess att ärendet avgjorts.

Undantag för vissa förmåner

4 § Interimistiska beslut om ersättning enligt 2 och 3 §§ får inte fattas i ärenden om

1. adoptionsbidrag,
2. bilstöd,
3. allmän ålderspension,
4. särskilt pensionstillägg, eller
5. efterlevandepension och efterlevandestöd.

Interimistiska beslut enligt 3 § får inte fattas i ärenden om assistansersättning.

När ett beslut blir gällande

5 § En myndighets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt denna balk ska gälla omedelbart, om inget annat föreskrivs i beslutet eller bestäms av en domstol som har att pröva beslutet.

Beslut genom automatiserad behandling

Beslut som fattas av Skatteverket

6 § Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst får fattas genom automatiserad behandling när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223).

Beslut som avses i första stycket får även sättas upp i form av elektroniska dokument. Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Beslut som fattas av Pensionsmyndigheten

7 § Beslut om allmän ålderspension får fattas genom automatiserad behandling av Pensionsmyndigheten när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223). Detsamma gäller i tillämpliga delar för beslut om efterlevandepension och efterlevandestöd.

113 kap. Ändring, omprövning och överklagande av beslut

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser i 2 §.

Vidare finns bestämmelser om

– ändring av beslut i 3–6 §§,

– omprövning av beslut i 7–9 §§,

– överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut i 10–15 §§,

– överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut i 16–18 §§,

– tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande i 19 och

20 §§,

– handlingar till fel myndighet i 20 a §, och

– avvisningsbeslut i 21 §.

Slutligen finns särskilda bestämmelser om

– allmän ålderspension i 22–36 §§, och

– förmåner till efterlevande i 37–40 §§.

Allmänna bestämmelser

2 § Beslut i ärenden om förmåner enligt denna balk får ändras, omprövas och överklagas med tillämpning av bestämmelserna i 3–21 §§, om inget annat följer av bestämmelserna i 22–40 §§.

Det som anges i första stycket gäller även beslut i ärenden

– enligt 19 kap. om bidragsskyldigas betalningsskyldighet mot Försäkringskassan, och

– om utfärdande av intyg för tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Ändring av beslut

3 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ändra ett beslut som har fattats av respektive myndighet och som inte har prövats av domstol, om beslutet

1. på grund av skrivfel, räknfel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet,

2. har blivit oriktigt på grund av att det har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller

3. har blivit oriktigt på grund av uppenbart felaktig rättstillämpning eller annan liknande orsak.

Beslutet ska ändras även om omprövning inte har begärts. Ändring behöver dock inte göras om oriktigheten är av ringa betydelse.

4 § Det allmänna ombudet får begära ändring enligt 3 §. Sådan begäran får det allmänna ombudet framställa även till förmån för enskild part.

5 § Ett beslut får inte ändras till den försäkrades nackdel med stöd av 3 § när det gäller en förmån som har förfallit till betalning, och inte heller i annat fall om det finns synnerliga skäl mot det.

6 § En fråga om ändring enligt 3 § får inte tas upp av den handläggande myndigheten senare än två år efter den dag då beslutet meddelades. Ändring får dock ske även senare än två år efter den dag då beslutet meddelades

1. om det först därefter kommit fram att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller
2. om det finns andra synnerliga skäl.

Omprövning av beslut

7 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ompröva ett beslut som har fattats av respektive myndighet om det skriftligen begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 3 §.

Ett avvisningsbeslut som grundas på att en begäran om omprövning eller ett överklagande kommit in för sent får inte omprövas. Inte heller får omprövning avse en fråga som har avgjorts

- efter omprövning, eller
- av domstol.

Bestämmelser om begäran om omprövning genom Internet finns i 111 kap. 4–7 §§.

8 § Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

9 § Har omprövning begärts av ett beslut och överklagar det allmänna ombudet samma beslut, ska beslutet inte omprövas. Ärendet ska i stället överlämnas till allmän förvaltningsdomstol. Den enskildes begäran om omprövning ska i sådant fall anses som ett överklagande.

Överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut

Allmänna bestämmelser

10 § Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 7 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats ska anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

11 § Det som föreskrivs i 10 § andra stycket gäller inte i fråga om beslut som avses i 7 § andra stycket första meningen och inte heller beslut som har meddelats med stöd av 3 §. Den enskildes begäran om omprövning av ett sådant beslut ska anses som ett överklagande.

12 § Ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten får överklagas av det allmänna ombudet. Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol.

Det allmänna ombudet får föra talan även till förmån för enskild part.

13 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten, förs det allmänna talan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

Rätt domstol

14 § Ett beslut som rör en person som är bosatt i Sverige överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun när beslutet i saken fattades.

Beslut i övriga fall överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet i saken fattades.

15 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades.

För den som var bosatt här i landet under någon del av det år då beslutet fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt.

Överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut

16 § Prövningstillstånd krävs vid överklagande hos kammarrätten.

17 § Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet får vid överklagande av domstols beslut föra talan även till förmån för enskild part.

18 § Bestämmelserna i 33 § fjärde stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) gäller inte avvisningsbeslut i ärenden enligt denna balk.

Tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande

19 § En begäran om omprövning enligt 7 § ska ha kommit in till den handläggande myndigheten inom två månader från den dag då den enskilde fick del av beslutet.

20 § Ett överklagande av Försäkringskassans, Pensionsmyndighetens eller en allmän förvaltningsdomstols beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om det är det allmänna ombudet, Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten som överklagar beslutet, ska tiden dock räknas från den dag då beslutet meddelades.

Handlingar till fel myndighet

20 a § Om en begäran om omprövning eller ett överklagande som gäller bostadstillägg eller ersättning på grund av arbetsskada eller skada som avses i 43 eller 44 kap. och som ska göras hos Försäkringskassan i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten, ska handlingen anses inkommen till Försäkringskassan samma dag. Det samma ska gälla om en begäran om omprövning eller ett överklagande ska göras hos Pensionsmyndigheten och handlingen i stället har kommit in till Försäkringskassan.

Avvisningsbeslut

21 § Har en begäran om omprövning eller ett överklagande avvisats ska avvisningsbeslutet, med de undantag som anges i 11 §, överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken.

Särskilda bestämmelser om allmän ålderspension

Ändring och omprövning av beslut

22 § Bestämmelserna om ändring i 3–6 §§ tillämpas inte i ärenden om allmän ålderspension. I 26 § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om rättelse av skrivfel och liknande.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–35 §§.

När det gäller omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i andra stycket angivna bestämmelserna, utom 25 och 28 §§, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

23 § Ett beslut om allmän ålderspension ska omprövas om det skriftligen begärs av den som beslutet avser eller om det finns andra skäl.

24 § Om den som ett beslut om inkomstgrundad ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet skriftligen begära omprövning av detta.

25 § Om det vid omprövning av ett beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng för inkomstgrundad ålderspension även ska göras en prövning av den pensionsgrundande inkomst som legat till grund för beslutet, ska Pensionsmyndigheten överlämna ärendet i den delen till Skatteverket som ska ompröva beslutet om denna inkomst.

Den enskildes begäran om omprövning ska i fall som avses i första stycket även anses som en begäran om omprövning av pensionsgrundande inkomst.

26 § En begäran om omprövning av ett beslut enligt 23 eller 24 § om allmän ålderspension ska ha kommit in inom två månader från det att den som begär omprövning fick del av beslutet.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande inkomst ska begäran om omprövning ha kommit in till Skatteverket före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska begäran om omprövning ha kommit in till Pensionsmyndigheten före utgången av året efter det fastställelseår som beslutet avser.

27 § Gör den som begär omprövning av ett beslut om fastställande av pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av den tid som anges i 26 § andra och tredje styckena har fått kännedom om ett beslut eller annan handling med uppgift om vad som har beslutats, ska begäran om omprövning i stället ha kommit in inom två månader från den dag då den som begär omprövningen fick sådan kännedom.

28 § Om en begäran om omprövning av ett beslut om allmän ålderspension har kommit in till Skatteverket, Pensionsmyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom den tid som anges i 26 och 27 §§, ska den anses inkommen i rätt tid, även om den myndigheten inte har fattat beslutet.

I fall som avses i första stycket ska handlingen sändas till den myndighet som har meddelat beslutet med uppgift om när den kom in.

29 § Ett beslut om allmän ålderspension får omprövas till den enskildes fördel, utan att den enskilde har begärt detta, inom två månader från det att beslutet meddelades. En omprövning till den enskildes nackdel får endast ske när det finns anledning till omprövning enligt 30 eller 31 §.

Det som anges i första stycket gäller inte omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp eller fastställande av pensionsrätt eller pensionspoäng. Även ett sådant beslut får omprövas utan att den enskilde begär det. Ett sådant omprövningsbeslut ska meddelas inom ett år efter fastställelseåret.

30 § Om ett beslut om allmän ålderspension har blivit felaktigt på grund av att den som beslutet avser har lämnat oriktiga uppgifter eller inte har fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet enligt denna balk eller någon annan lag, får omprövning ske också efter de tidpunkter som anges i 29 §.

31 § Omprövning av ett beslut om allmän ålderspension efter de i 29 § angivna tidpunkterna får också göras om

1. det först efter de i 29 § angivna tidpunkterna har visat sig att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag eller om det finns andra synnerliga skäl,

2. beslutet påverkas av en ändring av ett beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) om arbetsgivaravgift, eller

3. beslutet omprövas på grund av att det påverkas av en ändring som har gjorts av ett beslut om pensionsgrundande belopp eller pensionsrätt som avser någon annan än den försäkrade.

Överklagande

32 § Vid överklagande av Pensionsmyndighetens, Skatteverkets och allmän förvaltningsdomstols beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas 10–18, 20, 21 och 33–36 §§.

Bestämmelserna om det allmänna ombudet tillämpas dock inte i fråga om beslut som avser premiepension.

När det gäller överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i första och andra styckena angivna bestämmelserna, utom 35 §, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

33 § Om den som ett beslut om allmän ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet överklaga detta.

34 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut av Pensionsmyndigheten om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska överklagandet ha kommit in före utgången av året efter fastställelseåret.

Om beslutet har meddelats efter den 31 oktober året efter det fastställelseår som beslutet avser, ska överklagandet dock ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

35 § Bestämmelserna i 28 § om begäran om omprövning ska tillämpas även i fråga om överklagande.

36 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol endast om ombudet varit part där. Pensionsmyndigheten får inte överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol som kan överklagas av det allmänna ombudet.

Särskilda bestämmelser om förmåner till efterlevande

Efterlevandepension och efterlevandestöd

37 § I fråga om ändring, omprövning och överklagande av ett beslut i ärende om efterlevandepension och efterlevandestöd gäller i till-

lämpliga delar de bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension. Följande bestämmelser är dock inte tillämpliga:

- 24 och 25 §§ om omprövning av beslut i ärenden om allmän ålderspension, samt
- 34 § om överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension.

38 § Bestämmelsen i 30 § tillämpas även i fall då det är den avlidne som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Premiepension till efterlevande

39 § De bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om ändring, omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension, gäller i tillämpliga delar i fråga om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om premiepension till efterlevande.

40 § Bestämmelsen i 30 § ska i fråga om beslut i ärenden om premiepension till efterlevande tillämpas också då det är pensionsspararen eller den som tidigare hade rätt till sådan pension som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Föreskrifter om ikraftträdandet av denna balk meddelas i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.

Utdrag ur Lag om införande av socialförsäkringsbalken (SFS 2010:111)

4 mars 2010

Prop. 2008/09:200 och 2009/10:69, bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Socialförsäkringsbalken och denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2 § Genom denna lag upphävs

1. lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. lagen (1962:382) angående införande av lagen om allmän försäkring,
3. lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag,
4. lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,
5. lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd,
6. lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän,
7. lagen (1984:989) om socialförsäkringsväsendet under krig och krigsfara,
8. lagen (1986:378) om förlängt barnbidrag,
9. lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till personer med funktionshinder,
10. lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
11. lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare,
12. lagen (1990:773) om särskilt pensionstillägg till ålderspension för långvarig vård av sjukt eller handikappat barn,
13. lagen (1993:389) om assistansersättning,
14. lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
15. lagen (1996:1030) om underhållsstöd,
16. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
17. lagen (1998:675) om införande av lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
18. lagen (1998:702) om garantipension,
19. lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
20. lagen (1998:1755) om särskilda insatser för personer med tre fjärdedels sjukersättning eller aktivitetsersättning,
21. socialförsäkringslagen (1999:799),
22. lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
23. lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
24. lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl.,
25. lagen (2001:853) om äldreförsörjningsstöd,
26. lagen (2003:763) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration,

27. lagen (2004:115) om självbetjäningstjänster via Internet inom socialförsäkringens administration,

28. lagen (2004:274) med anledning av inrättande av Försäkringskassan,

29. lagen (2004:778) om allmänt ombud för socialförsäringen,

30. lagen (2009:986) med anledning av inrättande av Pensionsmyndigheten, och

31. förordningen (1988:890) om bilstöd till personer med funktionshinder.

3 § De upphävda författningarna tillämpas alltjämt i fråga om ersättningar, andra förmåner och betalningsskyldighet för underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet. De tillämpas även i fråga om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionspoäng och pensionsrätt för tidigare år än 2011 samt i fråga om omräkning av pensionsbehållning före 2011.

Ytterligare föreskrifter om att äldre bestämmelser ska tillämpas finns i 2–9 kap. Där finns också föreskrifter om att bestämmelserna i socialförsäkringsbalken i vissa fall ska tillämpas även i fråga om förmåner och andra förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

4 § Om någon bestämmelse i de upphävda författningarna har tillämpats som grund för ett beslut eller en åtgärd och den motsvaras av en bestämmelse i socialförsäkringsbalken, ska beslutet eller åtgärden ha samma verkan som om balken hade tillämpats. Motsvarande gäller i fråga om föreskrifter som har meddelats med stöd av någon av de upphävda författningarna.

Ett beslut eller en åtgärd som har avsett havandeskapspenning ska likställas med ett beslut eller en åtgärd som har avsett graviditetspenning.

5 § Ett beslut eller en åtgärd av en allmän försäkringskassa eller av Riksförsäkringsverket ska anses ha fattats respektive vidtagits av den av Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten som ska handlägga ärenden om den förmån som beslutet eller åtgärden avser. Detta gäller dock inte när Riksförsäkringsverket har överklagat ett beslut av en allmän försäkringskassa.

Ett beslut eller en åtgärd av Försäkringskassan ska anses ha fattats respektive vidtagits av Pensionsmyndigheten, om denna ska handlägga ärenden om den förmån som beslutet eller åtgärden avser.

Ett beslut eller en åtgärd av Premiepensionsmyndigheten ska anses ha fattats respektive vidtagits av Pensionsmyndigheten.

6 § Föreskrifter som gäller vid socialförsäkringsbalkens ikraftträdande och som har meddelats med stöd av bestämmelser i någon av de upphävda författningarna ska fortsätta att gälla. Detta gäller dock inte om regeringen eller, i fråga om föreskrifter som har meddelats av en annan myndighet, den myndigheten föreskriver något annat.

7 § Om det i lag eller annan författning eller i särskilt beslut av regeringen finns en hänvisning till en bestämmelse i någon av de upp-

hävda författningarna som motsvaras av en bestämmelse i socialförsäkringsbalken eller denna lag, ska hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

8 §* Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i socialförsäkringsbalken.

Vid tillämpning av denna lag ska uttrycket *de upphävda författningarna* omfatta, förutom de i 2 § angivna författningarna, även 2–19 §§ lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närstående vård i lagens lydelse före den 1 januari 2011. *Lag 2010:1309.*

* Senaste lydelse 2010:111.

2 kap. Övergångsbestämmelser till 1–7 kap. (avdelning A)

Administrationn

1 § Pensionsmyndigheten ska, om inte annat är föreskrivet, även handlägga ärenden om hustrutillägg och särskild efterlevandepension samt ärenden enligt följande lagar och bestämmelser:

1. 34 § i den upphävda lagen (1913:120) om allmän pensionsförsäkring,
2. 35 § i den upphävda lagen (1935:434) om folkpensionering,
3. den upphävda lagen (1946:433) om frivillig statlig pensionsförsäkring,
4. 22 kap. i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 1981, och
5. den upphävda kungörelsen (1972:412) om sjömanspension.

1 a § Det som är föreskrivet i eller annars följer av lag eller annan författning eller särskilt beslut av regeringen i fråga om de allmänna försäkringskassorna, Riksförsäkringsverket eller Försäkringskassan ska tillämpas på den av Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten som ska handlägga ärenden om den förmån som beslutet eller åtgärden avser.

Det som är föreskrivet i eller annars följer av lag eller annan författning eller särskilt beslut av regeringen i fråga om Premiepensionsmyndigheten ska tillämpas på Pensionsmyndigheten.

En allmän försäkringskassas behörighet att utse en styrelseledamot i en stiftelse ska utövas av Försäkringskassan.

Internationella överenskommelser

2 § Överenskommelser som är i kraft i förhållande till Sverige och som regeringen har ingått före 2001 med främmande makt om utsträckt tillämpning av någon av den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring och den upphävda lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag eller om undantag i vissa fall från det som föreskrivs i

dem, ska utan hinder av bestämmelserna i socialförsäkringsbalken tillämpas även efter det att denna trätt i kraft.

3 § Överenskommelser som regeringen har ingått med främmande makt före 1999 angående utsträckt tillämpning av den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring eller om undantag i vissa fall från det som föreskrivs i den lagen och som ska tillämpas vid tillgodoräkning av pensionsgrundande inkomst, pensionspoäng eller vårdår enligt 11 kap. samma lag, ska för tid efter 2010 i stället tillämpas vid tillgodoräkning av pensionsgrundande inkomst, pensionspoäng eller vårdår enligt 59 och 61 kap. socialförsäkringsbalken. Vidare ska vad som av en sådan överenskommelse följer om försäkring för tilläggs-pension och om bosättning i Sverige, också vid tillämpning av bestämmelserna i balken om tillgodoräkning av pensionsgrundande belopp enligt 60 kap. och pensionsrätt enligt 61 kap. balken anses gälla försäkring för inkomstgrundad ålderspension och bosättning här.

Basbelopp och förhöjt basbelopp

4 § Om det i lag eller annan författning eller på annat sätt hänvisas till basbelopp eller förhöjt basbelopp enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring ska därmed avses prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken respektive förhöjt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6–8 §§ balken, om inte annat anges eller framgår av omständigheterna.

I fråga om basbelopp och prisbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring, om inte annat anges eller framgår av omständigheterna.

Registrerat partnerskap

5 § I 2 och 3 §§ lagen (2009:260) om upphävande av lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap finns bestämmelser om rättsverkningar av registrerat partnerskap.

Bosättning i Sverige och utlandsvistelse

6 § Bestämmelserna i 4–6 kap. socialförsäkringsbalken om personer som lämnar eller kommer till Sverige ska tillämpas även på personer som har lämnat respektive kommit till landet före balkens ikraftträdande.

Änkepension, omställningspension och barnpension

7 § Den som är bosatt i Sverige är, utöver vad som anges i 5 kap. 9 § socialförsäkringsbalken, försäkrad för 90-procentstillägg enligt 83 kap. 2 § 2 samma balk och 7 kap. 10 § första stycket 2 denna lag samt 25-procentstillägg enligt 7 kap. 2 § 2 denna lag, i båda fallen beräknat i förhållande till det antal år som har tillgodoräknats som bosättnings-tid i Sverige för den avlidne, om dödsfallet inträffat före

216 *Lag om införande av socialförsäkringsbalken, utdrag*

den 1 januari 2003. För sådan pension gäller bestämmelsen i 5 kap. 14 § andra stycket nämnda balk. Bestämmelsen i 6 kap. 6 § 9 balken ska inte omfatta sådan pension.

Garantipension till änkepension

8 § En änka som är bosatt i Sverige är, utöver vad som anges i 5 kap. 9 § balken, försäkrad för garantipension till änkepension om dödsfallet inträffat före den 1 januari 2003. För sådan pension gäller bestämmelserna i 5 kap. 10 § och 14 § andra stycket balken.

Föräldrapenningsförmåner

9 § I fråga om föräldrapenning för barn som är födda före den 1 juli 2006 tillämpas 3 kap. 4 § 2 och 8 § första stycket samt 4 kap. 6 § i den upphävda socialförsäkringslagen (1999:799) i deras lydelse före nämnda dag i stället för 6 kap. 6 § 2, 11 § första stycket och 16 § socialförsäkringsbalken. Som lägstanivå för hel föräldrapenning ska då räknas 60 kronor om dagen.

Arbetskadeförsäkring

10 § Bestämmelserna i 1 kap. 1 § i den upphävda lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring i deras lydelse före den 1 januari 1982 tillämpas i fråga om skada som har inträffat före den dagen samt i fråga om försäkrade för vilka undantag från försäkringen för tilläggs-pension enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring ägde giltighet efter utgången av 1981.

11 § Bestämmelserna i 1 kap. 1 § i den upphävda lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring i deras lydelse före den 1 januari 2001 tillämpas i fråga om skador som har inträffat före den dagen.

12 § I fråga om arbete som har upphört under perioden oktober–december 2000 ska efterskyddstiden i 6 kap. 8 § andra stycket socialförsäkringsbalken räknas från ingången av 2001.

Statligt personskadeskydd

13 § Bestämmelserna i 1 § första stycket i den upphävda lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd i deras lydelse före den 1 januari 1982 tillämpas i fråga om den som har antagits till bistånds- och katastrofutbildning före den dagen.

14 § Bestämmelserna i 1 § i den upphävda lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd i deras lydelse före den 1 juli 1995 tillämpas i fråga om tjänstgöring före den dagen.

15 § Bestämmelsen i 1 § första stycket 5 i den upphävda lagen (1977:265) om särskilt personskadeskydd i dess lydelse före den

1 januari 2007 tillämpas i fråga om den som utfört ungdomstjänst på grund av en föreskrift som meddelats före nämnda dag.

15 a §* Bestämmelserna i 1 § i den upphävda lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd i deras lydelse före den 1 juli 2010 tillämpas i fråga om den som inställt sig till antagningsprövning enligt lagen (1994:1810) om möjlighet för kvinnor att fullgöra värnplikt eller civilplikt med längre grundutbildning. *Paragrafen införd genom lag 2010:468*

* Senaste lydelse 2010:111.

Handikappersättning till utlandet

16 § Den som vid utgången av 2000 fick handikappersättning som tillägg till pension enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring utbetalad till utlandet ska, utan hinder av bestämmelserna i 5 kap. socialförsäkringsbalken, ha rätt att få handikappersättning enligt balken utbetalad till utlandet. Handikappersättningen ska då beräknas enligt de äldre bestämmelserna om sådan ersättning i den upphävda lagen om allmän försäkring. Om förmånen har beviljats för begränsad tid eller om den ska omprövas enligt 50 kap. 14 § balken ska dock de nya bestämmelserna om handikappersättning och utlandsvistelse i samma balk tillämpas därefter.

Folkpensionsförmåner till utlandet

17 § Den som vid utgången av 2002 fick folkpension vid bosättning utomlands ska ha fortsatt rätt till utbetalning av sådan ersättning eller pension som har trätt i stället för folkpensionen enligt äldre bestämmelser i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring eller enligt 4 kap. 4 eller 6 § i den upphävda socialförsäkringslagen (1999:799). Efterlevandestöd lämnas dock endast om det fanns sådana skäl som avsågs i 4 kap. 4 § i den upphävda socialförsäkringslagen. I fråga om garantipension tillämpas bestämmelserna i 18 §.

Garantipension till utlandet

18 § Den som vid utgången av 2002 fick bosättningsbaserad folkpension i form av ålderspension utbetald till utlandet ska utan hinder av bestämmelserna i 5 kap. socialförsäkringsbalken ha rätt att få utbetalningen av garantipensionen gjord till utlandet och beräknad på samma sätt som skulle ha gjorts vid bosättning i Sverige.

Särskild efterlevandepension

19 § En efterlevande som vid ingången av 2003 fick eller hade rätt till särskild efterlevandepension eller garantipension till sådan pension enligt den upphävda lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn, ska

omfattas av bestämmelserna i 5 kap. 13–16 och 18 §§ samt 6 kap. 15–18 §§ socialförsäkringsbalken. Bestämmelserna ska tillämpas som om den efterlevande fick omställningspension eller garantipension till sådan pension.

Hustrutillägg

20 § Den som vid ingången av 2001 fick hustrutillägg enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1998:708) om upphävande av lagen (1994:309) om hustrutillägg i vissa fall då make uppbär folkpension, är fortfarande försäkrad för denna förmån.

6 kap. Övergångsbestämmelser till 53–74 kap. (avdelning E)

Äldre pensionsordningar

1 § Beträffande rätt till ålderspension på grund av avgifter, som erlagts enligt 34 § i den upphävda lagen (1913:120) om allmän pensionsförsäkring, enligt 35 § i den upphävda lagen (1935:434) om folkpensionering eller enligt den upphävda lagen (1946:433) om frivillig statlig pensionsförsäkring, ska äldre bestämmelser alltjämt gälla.

2 § Om det görs sannolikt att avgifter enligt 4 § i den upphävda lagen (1913:120) om allmän pensionsförsäkring erlagts av någon som inte var berättigad till folkpension enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring, ska Pensionsmyndigheten bevilja honom eller henne pension med lägst vad som motsvarar pension på grund av de avgifter som kan antas ha blivit erlagda.

3 § Beträffande avgifts- eller grundpension enligt äldre bestämmelser, som vid utgången av 1962 erhöles av den som inte var berättigad till folkpension enligt den upphävda lagen (1946:431) om folkpensionering, ska de äldre bestämmelserna fortfarande gälla.

4 § Bestämmelserna om frivillig pensionsförsäkring i 22 kap. i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före den 1 januari 1981 tillämpas på försäkring på grund av avgift som har erlagts före den dagen.

Hustrutillägg

5 § I fråga om hustrutillägg tillämpas 10 kap. 4 § andra stycket i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 1990.

Inkomstgrundad ålderspension

6 § För år före 2001 ska vid tillämpning av socialförsäkringsbalken med ett inkomstbasbelopp likställas

1. för åren 1960–1994 det vid respektive års ingång gällande basbeloppet enligt den upphävda lagen (1959:291) om försäkring för allmän tilläggspension och den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring,

2. för åren 1995 och 1996 det för respektive år gällande basbeloppet enligt den upphävda lagen om allmän försäkring sedan detta ökats med det belopp som följer av 1 kap. 6 § sista stycket den lagen i dess lydelse före den 1 juli 1996,

3. för åren 1997 och 1998 det för respektive år gällande förhöjda basbeloppet enligt den upphävda lagen om allmän försäkring, och

4. för åren 1999 och 2000 det för respektive år gällande förhöjda prisbasbeloppet enligt den upphävda lagen om allmän försäkring.

7 § För tid före 1999 ska, vid tillämpning av socialförsäkringsbalken, med en persons pensionsgrundande inkomst respektive pensionsgrundande belopp enligt 60 kap. 7 § balken avses de pensionspoäng som personen med anledning av sin pensionsgrundande inkomst respektive förtidspension tillgodoräknats för det berörda året enligt den upphävda lagen (1959:291) om försäkring för allmän tilläggspension eller enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring multiplicerat med det basbelopp för respektive år som anges i 6 § 1–3 och avrundat till närmaste hundratal kronor. Om det framräknade beloppet slutar på 50 kronor ska avrundning ske till närmast högre hundratal kronor.

8 § Vid beräkning enligt 7 § ska pensionspoängen som avser pensionsgrundande inkomst ökas med talet ett. Om den som tillgodoräknats pensionspoäng med anledning av förtidspension inte för samma år tillgodoräknats pensionspoäng för pensionsgrundande inkomst ska i stället pensionspoängen med anledning av förtidspensionen ökas med talet ett.

9 § Vid tillämpning av 7 och 8 §§ likställs sjukbidrag med förtidspension.

10 § Vid beräkning av pensionsgrundande belopp enligt 7 och 8 §§ ska, om sådant förhållande som avsågs i 15 kap. 19 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i dess lydelse före den 1 januari 2003 gällt för en pensionsberättigad, bestämmelserna om proportionering i den paragrafen tillämpas beträffande detta belopp.

11 § Med pensionspoäng enligt den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension ska för tid före den 1 januari 1999 likställas pensionspoäng enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring. Med tilläggspension enligt den upphävda lagen om inkomstgrundad ålderspension ska för tid före den 1 januari 2001

likställas tilläggspension i form av ålderspension enligt den upphävda lagen om allmän försäkring.

12 § Har på grund av underlåten avgiftsbetalning pensionspoäng inte tillgodoräknats en pensionsberättigad för tid före 1998, ska vid beräkning av tilläggspension enligt 63 kap. 8 § första stycket socialförsäkringsbalken hänsyn tas till så stor del av den produkt som anges i 63 kap. 6 § första stycket 1 balken och till så stor del av det belopp som anges i samma stycke 2, som svarar mot kvoten mellan det antal år, dock högst 30, för vilka pensionspoäng har tillgodoräknats den pensionsberättigade och talet 30 ökat med ett för varje år före 1998 för vilket han eller hon till följd av underlåten avgiftsbetalning inte har tillgodoräknats pensionspoäng. Detta tal får dock inte ökas till mer än 50.

13 § För en pensionsberättigad som är svensk medborgare och född 1914 eller tidigare ska 12 § inte gälla.

14 § För en pensionsberättigad som är svensk medborgare och född under något av åren 1915–1923 ska vid tillämpning av 12 § talen 30 bytas ut mot talen 20 ökat med ett för varje helt år som har förflutit från och med 1915 till utgången av det år då den pensionsberättigade är född. Dessutom ska för varje sådant år den ökning enligt 12 § som föranleds av underlåten avgiftsbetalning göras med en tiondel av det antal år för vilket han eller hon av sådan anledning inte har tillgodoräknats pensionspoäng.

15 § För en pensionsberättigad som är född 1923 eller tidigare, och för vilken undantagande enligt 11 kap. 7 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 1982 gällt, ska vid beräkning av tilläggspension bestämmelserna i 12 § tillämpas på motsvarande sätt för år för vilket den försäkrade till följd av undantagandet fått pensionspoängen minskad med mer än en poäng eller inte tillgodoräknats någon pensionspoäng.

16 § För en pensionsberättigad som är svensk medborgare och född 1914 eller tidigare ska 15 § inte gälla.

17 § För en pensionsberättigad som är svensk medborgare och född något av åren 1915–1923 ska 14 § tillämpas på motsvarande sätt för år för vilket den försäkrade till följd av undantagande enligt 11 kap. 7 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 1982 fått pensionspoängen minskad med mer än en poäng eller inte tillgodoräknats någon pensionspoäng.

18 § För en pensionsberättigad som är född 1927 eller tidigare ska vid beräkning av tilläggspension enligt 63 kap. 6 § socialförsäkringsbalken bestämmelserna i 15 kap. 2 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före den 1 januari 1974 tillämpas på motsvarande sätt för tid före den dagen.

19 § Punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (1974:784) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring ska fortfarande gälla vid beräkning av tilläggspension för de pensionsberättigade som avses där.

Vid beräkning av tilläggspension ska, i sådana fall som avses i punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (1974:784) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring, reduktionsfaktorn 0,5 gälla.

20 § Vid beräkning av ökning av tilläggspensionen enligt 63 kap. 13 § socialförsäkringsbalken respektive avdrag från pensionen enligt 63 kap. 14 § balken ska faktorn 0,7 procent ersättas av faktorn 0,6 procent för månad före den 1 juli 1990.

21 § Om en försäkrad inte har haft rätt till inkomstpension på grund av bestämmelserna i 5 kap. 1 § tredje stycket tredje meningen i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, ska vid beräkning av pensionsbehållning bestämmelserna i 62 kap. 5–8 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas som om han eller hon hade uppburit inkomstpension.

22 § Bestämmelsen i 64 kap. 28 § andra stycket socialförsäkringsbalken om uppräknings med basränta enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska inte tillämpas för tid före det första valet av placering av premiepensionsmedel.

23 § Vid tillämpning av 60 kap. 19 § socialförsäkringsbalken ska studiebidrag som lämnas enligt 4 kap. i den upphävda studiestödslagen (1973:349) likställas med studiebidrag enligt 3 kap. studiestödslagen (1999:1395).

Inkomstgrundad ålderspension och garantipension

24 § Inkomstpension, tilläggspension och garantipension får lämnas för högst tre månader före ansökningsmånaden om den pensionsberättigade omedelbart före 65 års ålder fick särskild efterlevandepension.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas bara i fråga om pension som lämnas tidigast från och med den månad då den pensionsberättigade fyllde 65 år.

25 § Pensionsmyndigheten ska utreda om den pensionsberättigade vill ta ut ålderspension om han eller hon inte har ansökt om inkomst-, tilläggs- eller garantipension senast månaden före den då han eller hon fyller 65 år och för den månaden har fått särskild efterlevandepension.

Garantipension

26 § Med försäkringstid för garantipension ska för tid före 2001 avses bosättningstid enligt 5 kap. i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i kapitlets lydelse före den 1 januari 2001.

27 § Garantipension enligt 66 kap. socialförsäkringsbalken lämnas även till den som inte var berättigad till folkpension i form av ålderspension före utgången av 2002, om han eller hon före den tidpunkten hade tillgodoräknats bosättningstid i Sverige och senare uppfyller kravet om minst tio års bosättning här enligt punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (1992:1277) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 2003.

28 § Vid beräkning av garantipension enligt 66 kap. socialförsäkringsbalken ska beaktas även bosättningstid för tid efter utgången av 2002, som den pensionsberättigade skulle ha tillgodoräknats, om bestämmelserna i punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (1992:1277) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring fortfarande hade gällt.

29 § För den som har rätt att enligt 67 kap. 7–9 §§ socialförsäkringsbalken som försäkringstid för garantipension tillgodoräknas viss bosättningstid från sitt tidigare hemland och som har beviljats uppehållstillstånd före den 1 januari 2001 ska beräkningen av försäkringstid ske enligt bestämmelserna om bosättningstid i 5 kap. 7 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den dagen.

30 § Bestämmelserna i 67 kap. 13 § socialförsäkringsbalken ska gälla även i fråga om beräkning av försäkringstid för garantipension för en kvinna som är född något av åren 1938–1944 och som med stöd av övergångsbestämmelserna till lagen (1988:881) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring haft rätt till folkpension i form av änkepension vid utgången av 2002 och därefter haft rätt till änkepension eller garantipension till sådan pension enligt den upphävda lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn eller enligt denna lag.

Är änkepensionen eller garantipensionen till sådan pension beräknad i förhållande till det antal år för vilka tillgodoräknats pensionspoäng för tilläggs pension, ska försäkringstid för garantipension beräknas med samma kvotdel av 40 års försäkringstid som svarar mot den kvotdel av 30 års tillgodoräknade pensionspoäng som änkepensionen eller garantipensionen till sådan pension beräknats på.

31 § Bestämmelserna i 67 kap. 13 § socialförsäkringsbalken gäller även för den som fyllde 65 år i januari 2003 och som i december 2002 hade hel förtidspension, helt sjukbidrag eller hel särskild efterlevandepension enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring.

32 § Det som föreskrivs om hel sjukersättning i 67 kap. 13 § socialförsäkringsbalken tillämpas också i fråga om hel särskild efterlevandepension.

Vid tillämpning av första stycket ska för en försäkrad som haft rätt till hel särskild efterlevandepension i förhållande till det antal år för vilka tillgodoräknats pensionspoäng för tilläggspension, försäkringstid för garantipension beräknas med samma kvotdel av 40 års försäkringstid som svarar mot den kvotdel av 30 års tillgodoräknade pensionspoäng som den särskilda efterlevandepensionen beräknats på.

Särskilt pensionstillägg

33 § Till grund för rätt till eller beräkning av särskilt pensionstillägg enligt 73 kap. socialförsäkringsbalken får inte läggas vård som getts före 1964.

34 § Med ett vårdår enligt 73 kap. 3 § socialförsäkringsbalken likställs varje kalenderår från och med 1964 till och med 1973, under vilket föräldern har vårdat sjukt eller handikappat barn som inte uppnått 16 års ålder och barnet har fått vårdbidrag i form av invaliditetsersättning

- a) i fråga om 1964 under sex månader, och
- b) i fråga om övriga år under större delen av året.

35 § Vid tillämpning av 73 kap. 3 § socialförsäkringsbalken likställs invaliditetstillägg enligt 9 kap. 2 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 juli 1975 med handikappersättning.

36 § En förälder som är född 1927 eller tidigare får tillgodoräknas vårdår även för det år under vilket han eller hon fyllt 65 år, om föräldern inte enligt 6 kap. 1 § tredje stycket i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring har tagit ut ålderspension före den månad under vilken han eller hon fyllt 65 år.

37 § Den som före den 1 juli 1995 förordnats som förmyndare för en omyndig ska vid tillämpning av 73 kap. 4 § socialförsäkringsbalken anses som särskilt förordnad vårdnadshavare, om vårdnad ingår i uppdraget.

9 kap. Övergångsbestämmelser till 104–117 kap. (avdelning H)

Intagning eller vård

1 § Bestämmelserna om garantipension till omställningspension i 106 kap. 30, 31 och 37 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas även i fråga om garantipension till änkepension.

Utbetalning till socialnämnd

2 § Bestämmelserna i 107 kap. 5 § socialförsäkringsbalken tillämpas även på förmåner som avser tid före balkens ikraftträdande, om beslutet om retroaktiv ersättning fattas efter denna tidpunkt.

Förbud mot utmätning av underhållsstöd

3 § I fråga om underhållsstöd för januari 2011 tillämpas 39 § i den upphävda lagen (1996:1030) om underhållsstöd i stället för 107 kap. 9 och 10 §§ socialförsäkringsbalken.

3 a § Under 2011 ska, när ett beslut om återkrav har fattats i ett ärende, den fortsatta handläggningen på grund av beslutet handhas av Försäkringskassan, även om återkravet avser en förmån som ska administreras av Pensionsmyndigheten.

Försäkringskassan ska vid handläggningen av återkravsärenden avseende förmåner som administreras av Pensionsmyndigheten tillämpa de regler som gällde för förmånen före den 1 januari 2010.

Ränta

4 § Bestämmelserna om ränta i 108 kap. 15, 16, 19 och 21 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas bara om återkravet beslutats efter utgången av juni 2007.

Avdrag på ersättning (kvittning)

5 § De upphävda författningarna ska tillämpas i fråga om avräkning i stället för 108 kap. 22 § socialförsäkringsbalken om såväl det belopp som ska betalas ut som det som ska betalas tillbaka avser en förmån för tid före ikraftträdandet eller underhållsstöd för januari 2011. I annat fall tillämpas bestämmelserna i 108 kap. 22 § balken. Om en av förmånerna avser en sådan tid som avses i första meningen får avdrag dock inte göras om inte motsvarande avdrag kunnat göras enligt de upphävda författningarna.

6 § Det som sägs i 108 kap. 24 och 25 §§ om omställningspension och garantipension till omställningspension tillämpas också i fråga om änkepension och garantipension till änkepension.

Handläggning

6 a § Bestämmelserna i 110 kap. socialförsäkringsbalken samt i 7–12 §§ i detta kapitel gäller i tillämpliga delar även vid handläggning av förmåner som avses i 2 kap. 1 § denna lag samt i 69 kap. 2 § första stycket och andra stycket 1 socialförsäkringsbalken.

Det som föreskrivs i första stycket gäller även vid handläggning av förmåner enligt de upphävda lagarna. *Paragrafen införd genom lag 2010:1309.*

Ansökan och anmälan

7 § En ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift som har kommit in till en allmän försäkringskassa, ska anses ha kommit in till den av Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten som ska handlägga ärenden om den förmån som beslutet eller åtgärden avser den dag som den kom in till den allmänna försäkringskassan.

Om en ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift i ett ärende som ska handläggas av Pensionsmyndigheten har lämnats till Försäkringskassan senast den 31 december 2010, ska den, om inte annat följer av annan författning, anses ha kommit in till Pensionsmyndigheten den dag som den kom in till Försäkringskassan. Detsamma ska gälla om en ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift i ett ärende ska lämnas till Försäkringskassan och den i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten.

8 § Bestämmelserna om ansökan och anmälan i 110 kap. 4–12 §§ socialförsäkringsbalken ska tillämpas på ansökningar och anmälningar som kommer in efter ikraftträdandet. Om ansökan eller anmälan avser förmåner för tid före ikraftträdandet, får den dock göras enligt motsvarande bestämmelser i de upphävda författningarna. Om anmälan eller ansökan avser förmån för tid före ikraftträdandet, ska hänvisningarna till bestämmelser i balken avse motsvarande bestämmelser i de upphävda författningarna.

Utredning, uppgiftsskyldighet och bevisupptagning

9 § Bestämmelserna i 110 kap. 13–38 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas på handläggning efter ikraftträdandet. Bestämmelserna i 110 kap. 13 § andra stycket balken medför dock, i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet eller ansökan eller anmälan som kommit in före denna tidpunkt, inte skyldighet för den försäkrade att självant lämna uppgifter utöver det som gällde enligt de upphävda författningarna. Om handläggningen avser förmån för tid före ikraftträdandet, ska det som föreskrivs i de förstnämnda bestämmelserna om förmåner enligt balken avse motsvarande förmåner enligt de upphävda författningarna.

Undantag från sekretess

10 § Bestämmelserna i 110 kap. 39–42 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas från och med ikraftträdandet. Om uppgifterna avser förmån för tid före ikraftträdandet, ska det som föreskrivs i de nämnda bestämmelserna om förmåner enligt balken avse motsvarande förmåner enligt de upphävda författningarna.

Anmälan om ändring i fråga om bosättning, arbete och andra förhållanden

11 § Bestämmelserna i 110 kap. 43–51 §§ socialförsäkringsbalken tillämpas från och med ikraftträdandet men medför i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet inte skyldighet att göra anmälan utöver det som gällde enligt de upphävda författningarna.

Indragning och nedsättning av ersättning

12 § Indragning eller nedsättning av ersättning enligt bestämmelserna i 110 kap. 52–58 §§ på grund av en handling, vägran eller underlåtenhet före ikraftträdandet får göras endast om en sådan åtgärd hade kunnat beslutas enligt den lag som gällde vid tillfället.

Självbetjäningstjänster via Internet

13 § Bestämmelserna i 111 kap. socialförsäkringsbalken tillämpas på användning av självbetjäningstjänster från och med ikraftträdandet. De tillämpas då även i fråga om förmåner som lämnas enligt de upphävda författningarna.

Beslut

14 § Bestämmelserna i 112 kap. socialförsäkringsbalken tillämpas i fråga om beslut som meddelas efter ikraftträdandet.

14 a § Bestämmelserna i 113 kap. socialförsäkringsbalken samt i 15–21 §§ i detta kapitel gäller i tillämpliga delar även beslut i ärenden om förmåner som avses i 2 kap. 1 § denna lag. Detsamma gäller, med undantag av 113 kap. 7–9 §§ balken, beslut i ärenden om förmåner som avses i 69 kap. 2 § första stycket samt andra stycket 1 socialförsäkringsbalken.

Det som föreskrivs i första stycket första meningen gäller även vid handläggning av förmåner enligt de upphävda lagarna. *Paragrafen införd genom lag 2010:1309.*

Ändring, omprövning och överklagande

15 § Bestämmelserna i 1 kap. 3 § gäller inte i fråga om 113 kap. socialförsäkringsbalken.

16 § Bestämmelserna i 20 kap. 10 b § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före den 1 januari 2007 ska fortfarande tillämpas i fråga om begäran om omprövning eller överklagande från en arbetsgivare som ska betala särskild sjukförsäkringsavgift enligt övergångsbestämmelserna i lagen (2006:1428) om upphävande av lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift.

17 § I fråga om omprövning och överklagande av avvisningsbeslut som meddelats före den 1 januari 2011 tillämpas äldre bestämmelser.

18 § I fråga om ärenden i vilka en socialförsäkringsnämnd har fattat beslut före den 1 januari 2008 tillämpas bestämmelserna i 20 kap. 10 och 11 §§ i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före nämnda dag.

19 § Det allmänna ombudet ska föra det allmännas talan i mål där Riksförsäkringsverket har överklagat beslut av en allmän försäkringskassa.

20 § Villkoret enligt 113 kap. 36 § första meningen socialförsäkringsbalken att det allmänna ombudet ska ha varit part ska anses uppfyllt även om det är Riksförsäkringsverket som har varit part i målet hos den allmänna förvaltningsdomstolen.

21 § I fråga om omprövning och överklagande av beslut som avser inkomstgrundad ålderspension och som meddelats före den 1 januari 2008 tillämpas bestämmelserna i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i deras lydelse före nämnda dag.

Behandling av personuppgifter

22 § Bestämmelserna i 114 kap. socialförsäkringsbalken tillämpas även i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. Det som föreskrivs i 114 kap. 2 § balken om förmåner enligt denna ska då avse förmåner enligt de upphävda författningarna. Bestämmelserna i 114 kap. 33 § balken om skadestånd på grund av behandling enligt det kapitlet eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till det kapitlet ska även avse behandling enligt den upphävda lagen (2003:763) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen.

23 § Bestämmelserna om skadestånd i 114 kap. 33 § socialförsäkringsbalken tillämpas endast om den omständighet som ett yrkande om skadestånd grundas på har inträffat efter utgången av november 2003. I annat fall tillämpas de dessförinnan gällande bestämmelserna.

Straffbestämmelser

24 § Bestämmelserna i 1 kap. 3 § gäller inte i fråga om 115 kap. socialförsäkringsbalken.

Skadeståndsskyldighet för styrelse och revisor

25 § Bestämmelserna om skadestånd i 18 kap. 37 och 38 §§ i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före den 1 januari 2005 gäller för uppdrag som har fullgjorts före den dagen. Det som föreskrivs i 18 kap. 38 § den lagen om anmärkning

ska gälla anmärkning av Riksförsäkringsverket eller Försäkringskassan och det som föreskrivs om överlämnande till styrelsen ska även gälla överlämnande till Försäkringskassan. Försäkringskassan för det allmännas talan om skadestånd enligt denna punkt.

**Utdrag ur Rådets förordning (EEG) nr 1408/71
av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen
för social trygghet när anställda, egenföretagare eller
deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen**

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *Anställda* respektive *egenföretagare*:

- i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller genom ett särskilt system för offentligt anställda.
- ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetande befolkningen, förutsatt att personen
 - kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller
 - om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga I enligt ett system för anställda eller egenföretagare, eller enligt ett system som avses i punkt iii, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, eller, där inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, följer den definition som anges i bilaga I.
- iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt ett standardssystem för social trygghet för hela lantbruksbefolkningen enligt de kriterier som anges i bilaga I,
- iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt

en medlemsstats system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare

– om en sådan person är verksam som anställd eller egenföretagare, eller

– om en sådan person tidigare varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat.

- b) *Gränsarbetare*: en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandhåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt.
- c) *Säsongsarbetare*: en anställd som reser till en annan medlemsstats territorium än det inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som inte under några omständigheter kan överstiga åtta månader och som uppehåller sig inom den nämnda statens territorium så länge arbetet pågår. Med ett arbete av säsongs-karaktär avses ett arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.
- c a) *studerande*: en person som inte är anställd eller egenföretagare eller dennes familjemedlem eller efterlevande i förordningens mening och som studerar eller genomgår en yrkesutbildning som leder till ett kompetensbevis som är officiellt erkänt av en medlemsstats myndigheter, och som är försäkrad enligt ett allmänt system för social trygghet eller ett särskilt system för social trygghet som gäller för studerande.
- d) *Flykting* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951.
- e) Uttrycket *statslös* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning undertecknad i New York den 28 september 1954.
- f) i) *Familjemedlem*: den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses

i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är samboende med den anställda, egenföretagaren eller studeranden, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av en anställd, egenföretagare eller studerande. Om lagstiftningen i en medlemsstat inte gör det möjligt att skilja mellan familjemedlemmar och andra personer, som den är tillämplig på, skall begreppet familjemedlemmar ges den betydelse som framgår av bilaga I.

- ii) När det gäller handikappförmåner som enligt en medlemsstats lagstiftning utges till alla medborgare i den staten som uppfyller föreskrivna villkor, skall uttrycket familjemedlem innebära åtminstone en anställd, egenföretagares eller studerandes make och en sådan persons barn som antingen är minderåriga eller ekonomiskt beroende av en sådan person.
- g) *Efterlevande*: en person som definieras eller erkänns som sådan av den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges. Om denna lagstiftning betraktar som efterlevande endast den, som var samboende med den avlidne, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen var ekonomiskt beroende av den avlidne.
- h) *Bosättning*: stadigvarande bosättning.
- i) *Vistelse*: tillfällig vistelse.
- j) *Lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, nuvarande eller kommande lagar och andra författningar om de grenar av och system för social trygghet som täcks av artikel 4.1 och 4.2 samt alla andra beslut om åtgärder för att genomföra sådana grenar och system, eller de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som omfattas av artikel 4.2a.

Uttrycket omfattar inte bestämmelser i nuvarande eller kommande kollektivavtal även om de genom myndighetsbeslut har eller fått sitt tillämpningsområde utvidgat. Om emellertid sådana bestämmelser

- i) tjänar till att uppfylla ett krav på obligatorisk försäkring, som tillkommit genom de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke, eller
- ii) skapar ett system som administreras av samma organ som administrerar de system som tillkommit genom författningar som avses i föregående stycke kan begränsningen i uttrycket när som helst hävas genom att den berörda medlemsstaten avger en förklaring som specificerar de system som denna för-

ordning skall gälla. En sådan förklaring skall anmälas och offentliggöras enligt bestämmelserna i artikel 97.

Bestämmelserna i föregående stycke skall inte leda till att system för vilka förordning nr 3 har gällt undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Uttrycket *lagstiftning* omfattar inte heller bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, och detta oavsett om myndigheterna har beslutat att göra dem obligatoriska eller att utvidga deras tillämpningsområde. Dessa särskilda system anges i bilaga II.

- j) a) *Särskilt system för offentligt anställda*: ett system för social trygghet som skiljer sig från det allmänna system för social trygghet som gäller för anställda i de berörda medlemsstaterna och som alla, eller vissa kategorier av, offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana omfattas av.
- k) *Konvention om social trygghet*: varje bilateralt eller multilateralt socialförsäkringsinstrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för två eller flera medlemsstater inbördes samt varje annat sådant multilateralt instrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för minst två medlemsstater och en eller flera andra stater vad gäller samtliga eller vissa av de grenar och system som anges i artikel 4.1 och 4.2, samt alla slags överenskommelser som har träffats i enlighet med sådana instrument.
- l) *Behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för system för social trygghet inom hela eller en del av statens territorium.
- m) *Administrativa kommissionen*: den kommission som anges i artikel 80.
- n) *Institution*: i förhållande till varje medlemsstat det organ eller den myndighet som har ansvaret för att administrera hela eller vissa delar av lagstiftningen.
- o) *Behörig institution*:
 - i) den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs,
 - ii) den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,

- iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller
 - iv) när det gäller ett system där en arbetsgivare har ansvar för förmåner som avses i artikel 4.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
- p) *Institution på bosättningsorten* respektive *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort, där personen är bosatt, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, respektive den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, då ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av den ifrågavarande medlemsstatens behöriga myndighet.
- q) *Behörig stat*: den medlemsstat, inom vars territorium den behöriga institutionen finns.
- r) *Försäkringsperioder*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder.
- s) *Anställningsperioder och perioder av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts samt alla perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder.
- a) *Bosättningsperioder*: som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda.
- t) *Förmåner och pensioner*: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte förskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.

- u) i) *Familjeförmåner*: alla vårdförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.
- ii) *Familjebidrag*: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.
- v) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbetalningar vid dödsfall, utom de engångsbelopp som avses i punkt t.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall gälla anställda, egenföretagare och studerande som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium samt deras familjemedlemmar och efterlevande.
2. Denna förordning skall gälla efterlevande till anställda, egenföretagare och studerande som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas, egenföretagares eller studerandes medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

Artikel 3

Likabehandling

1. Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.
2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla rätten att välja ledamöter av organen inom det sociala trygghetssystemets institutioner eller att delta i nomineringen av sådana ledamöter men skall inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om valbarhet eller metoder för nomineringen.
3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III.

Artikel 6

Konventioner om social trygghet som ersätts av denna förordning

Om något annat inte följer av bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 46.4, skall denna förordning, både vad gäller de personer och de sakområden som den behandlar, ersätta bestämmelserna i alla konventioner om social trygghet mellan

- a) två eller flera medlemsstater inbördes, eller
- b) minst två medlemsstater och en eller flera andra stater i den mån behandlingen av frågor enligt konventionen inte skall ske under medverkan av en institution i någon av de sistnämnda staterna.

Artikel 8

Slutande av konventioner mellan medlemsstater

1. Två eller flera medlemsstater kan vid behov sluta konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.
2. Varje medlemsstat skall, enligt bestämmelserna i artikel 97.1 anmäla varje konvention som har slutits med en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 1.

AVDELNING II

BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Allmänna regler

1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.
2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:
 - a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
 - b) Den som är egenföretagare inom medlemsstats territorium skall omfattas av den stats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

- c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.
- d) Offentligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.
- e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det för rätt till förmåner enligt den lagstiftningen krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.
- f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.

Artikel 14

Särskilda regler för andra anställda än sjömän

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.
- b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar

sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

- 2) För den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstats territorier skall fråga om tillämplig lagstiftning avgöras på följande sätt:
 - a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:
 - i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten.
 - ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.
 - b) Andra anställda än de som anges i a skall omfattas av
 - i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställda är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstats territorier,
 - ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstats territorier där han utför arbetet.
- 3) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa stats gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

Artikel 14a

Särskilda regler för andra egenföretagare än sjömän

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.
 - b) Om arbetet på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit företagaren har rest för att utföra arbetet, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.
- 2) Den som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför något arbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete. Kriterier för vad som skall anses vara huvudsakligt arbete fastställs i den förordning som anges i artikel 98.
 - 3) Den vars företag har sitt säte inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.
 - 4) Om den lagstiftning som en person skulle omfattas av enligt punkt 2 eller 3 inte medger att personen ens på frivillig basis kan anslutas till ett pensionssystem, skall han omfattas av den medlemsstats lagstiftning som skulle ha gällt, om dessa bestämmelser inte hade funnits, eller om två eller flera medlemsstaters lagstiftning skulle gälla med tillämpning av denna regel, av den lagstiftning som de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter kommer överens om.

Artikel 14b

Särskilda regler för sjömän

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 14.1.
- 2) Den som normalt är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete för egen räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning enligt de villkor som anges i artikel 14a.1.
- 3) Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstatens flagga inom detta territorialvatten eller denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.
- 4) Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 14c

Särskilda regler för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium

En person som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av följande:

- a) Om något annat inte följer av b, av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd eller, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som bestäms enligt artikel 14.2 eller 14.3.
- b) I de fall som anges bilaga VII

- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd, sådan den har bestämts enligt bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, och
- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, sådan den har bestämts enligt artikel 14a.2–4, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier.

Artikel 14d

Diverse bestämmelser

1. En person som avses i artikel 14.2, 14.3, 14a.2, 14a.3, 14a.4, 14c a och 14e skall vid tillämpningen av den lagstiftning som har fastställts i överensstämmelse med dessa bestämmelser, behandlas som om han utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium.
2. Den person som avses i artikel 14c b skall vid bestämmande av den avgiftssats som påförs egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, behandlas som om han vore anställd inom den statens territorium.
3. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 98, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen.

Artikel 14e

Särskilda regler för personer som är försäkrade i ett särskilt system för offentligt anställda och samtidigt är anställda och/eller egenföretagare inom en eller flera andra medlemsstaters territorium

En person som samtidigt är offentligt anställd eller en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda i en medlemsstat, och som är anställd och/eller egenföretagare inom en eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda.

Artikel 14f

Särskilda regler för offentligt anställda i mer än en medlemsstat och försäkrad i en av dessa stater i ett särskilt system

En person som samtidigt är anställd i två eller flera medlemsstater som offentligt anställd eller som en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i åtminstone en av dessa medlemsstater i ett särskilt system för offentligt anställda, skall omfattas av lagstiftningen i var och en av dessa medlemsstater.

Artikel 15

Regler om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 13–14d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en medlemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem.
2. Om tillämpningen av två eller flera medlemsstaters lagstiftning medför dubbelförsäkring gäller följande:
 - Vid ett obligatoriskt försäkringssystem och ett eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall personen omfattas endast av det obligatoriska försäkringssystemet.
 - Vid två eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, kan personen omfattas endast av det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som han har valt.
3. Vad gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) kan dock personen ansluta sig till en medlemsstats system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, även om han omfattas av en annan medlemsstats obligatoriska försäkring, i den mån en sådan dubbelförsäkring uttryckligen eller underförstått är tillåten i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 16

Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 13.2 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på privattjänare hos tjänstemän vid beskickningar eller konsulat.
2. Anställda som omfattas av punkt 1 och som är medborgare i den medlemsstat som är den ackrediterande eller sändande staten har

dock rätt att välja att omfattas av lagstiftningen i den staten. Denna rättighet att välja kan utövas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, av lagstiftningen i den medlemsstat som de senast har omfattats av eller av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, vad gäller andra bestämmelser än de som handlar om familjebidrag vilka är reglerade i anställningsvillkoren för denna personal. Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen påbörjas.

Artikel 17

Undantag från artikel 13–16

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13–16 till förmån för vissa grupper av personer eller för vissa personer.

BILAGA VII

TILLFÄLLEN VID VILKA EN PERSON SAMTIDIGT SKALL OMFATTAS AV LAGSTIFTNINGEN I TVÅ MEDLEMSSTATER

(Artikel 14c.1 b i förordningen)

1. När en person är egenföretagare i Belgien och anställd i en annan medlemsstat.
 2. När en person är egenföretagare i Bulgarien och anställd i en annan medlemsstat.
 3. När en person är egenföretagare i Tjeckien och anställd i en annan medlemsstat.
 4. När en person som är bosatt i Danmark är egenföretagare i Danmark och anställd i en annan medlemsstat.
 5. Vad avser olycksfallsförsäkringen inom jordbruket och ålderspensionsförsäkringen för jordbrukare: när en person är egenföretagare inom jordbruket i Tyskland och anställd i en annan medlemsstat.
 6. När en person som är bosatt i Estland är egenföretagare i Estland och anställd i en annan medlemsstat.
 7. Vad avser pensionsförsäkringssystemet för egenföretagare: när en person är egenföretagare i Grekland och anställd i en annan medlemsstat.
 8. När en person som är bosatt i Spanien är egenföretagare i Spanien och anställd i en annan medlemsstat.
 9. När en person är egenföretagare i Frankrike och anställd i en annan medlemsstat än Luxemburg.
 10. När en person är egenföretagare inom jordbruket i Frankrike och anställd i Luxemburg.
 11. När en person är egenföretagare i Italien och anställd i en annan medlemsstat.
 12. När en person som är bosatt i Cypern är egenföretagare i Cypern och anställd i en annan medlemsstat.
 13. När en person är egenföretagare i Malta och anställd i en annan medlemsstat.
 14. När en person är egenföretagare i Portugal och anställd i en annan medlemsstat.
 15. När en person är egenföretagare i Rumänien och anställd i en annan medlemsstat.
 16. När en person som är bosatt i Finland är egenföretagare i Finland och anställd i en annan medlemsstat.
 17. När en person är egenföretagare i Slovakien och anställd i en annan medlemsstat.
 18. När en person som är bosatt i Sverige är egenföretagare i Sverige och anställd i en annan medlemsstat.
-
19. Om en person som är bosatt i Island är egenföretagare i Island och anställd som arbetstagare i en annan stat för vilken denna förordning gäller.
 20. Om en person är egenföretagare i Liechtenstein och anställd som arbetstagare i en annan stat för vilken denna förordning gäller.
 21. När en person som är bosatt i Norge är egenföretagare i Norge och anställd i en annan medlemsstat.

Verksamhet som egenföretagare i Schweiz och anställning i ett annat land som omfattas av detta avtal.

Utdrag ur rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Standardblanketter – Information om lagstiftning – Handböcker

1. De standardiserade handlingar som behövs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen skall utarbetas av administrativa kommissionen.

Dessa handlingar får överföras mellan institutionerna, antingen som pappersblanketter eller i annan form eller som standardiserade elektroniska meddelanden via telematiktjänster, i enlighet med avdelning VIa. Informationsutbyte med hjälp av telematiktjänster skall ske efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna eller de organ som dessa utsett i den sändande medlemsstaten och i den mottagande medlemsstaten.

2. Administrativa kommissionen kan för de behöriga myndigheternas räkning i varje medlemsstat samla in information om bestämmelserna i de nationella lagstiftningar som omfattas av förordningen.

3. Administrativa kommissionen skall utarbeta handböcker för att informera berörda personer om deras rättigheter och om de administrativa formaliteter som skall följas vid utnyttjande av dessa rättigheter.

Samråd skall ske med Rådgivande kommittén innan sådana handböcker utarbetas.

AVDELNING III

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS BESTÄMMELSER OM BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Utövande av rätten att välja för personer anställda vid beskickningar och konsulat

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.2 måste första gången utövas inom tre månader från den dag då personen anställdes på beskickningen eller konsulatet eller då han blev privat-tjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller sådant konsulat. Valet skall ha verkan från och med den dag då anställningen börjar.

Om personen i fråga på nytt utövar sin rätt att välja vid ett kalenderårs utgång skall valet ha verkan från och med det följande kalenderårets första dag.

2. Den person som utövar sin rätt att välja skall anmäla detta till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning han har valt att omfattas av och samtidigt underrätta sin arbetsgivare om detta. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra denna information till alla andra institutioner i samma medlemsstat enligt de föreskrifter som har utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndighet.

3. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga har valt att omfattas av skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd på beskickningen eller konsulatet eller som privattjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat.

4. Om personen i fråga har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denne lagstiftning gälla som om han vore anställd på den plats där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

Artikel 14

Utövande av rätten att välja för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.3 måste utövas när anställningsavtalet träffas. Den myndighet som har rätt att sluta sådana avtal skall informera den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde har valt att omfattas av. Denna institution skall, om det

behövs, vidarebefordra sådan information till alla andra institutioner i samma medlemsstat.

2. Den institution, som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning medlemmen av hjälppersonalen har valt att omfattas av, skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd av Europeiska gemenskaperna som medlem av hjälppersonalen.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, när det behövs, utse behöriga institutioner för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal.

4. Om en medlem av hjälppersonalen, som är anställd inom en annan medlemsstats territorium än Tyskland, har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denna lagstiftning tillämpas som om medlemmen av hjälppersonalen vore anställd på den ort där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 109

Överenskommelser om betalning av avgifter

En arbetsgivare som inte har något fast driftställe i den medlemsstat inom vars territorium den anställda arbetar kan komma överens med den sistnämnde att denna skall överta arbetsgivarens skyldighet att betala avgifter.

Arbetsgivaren skall underrätta den behöriga institutionen eller, vid behov, den institution som har utsetts av medlemsstatens behöriga myndighet, om varje sådan överenskommelse.

Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *arbete som anställd*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- b) *verksamhet som egenföretagare*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- c) *försäkrad person*: i fråga om de grenar av trygghetssystemen som omfattas av bestämmelserna i avdelning III, kapitlen 1 och 3, varje person som uppfyller villkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt bestämmelserna i avdelning II för rätt till en förmån, med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.
- d) *offentligt anställd*: en person som betraktas som offentligt anställd eller behandlas som sådan av den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.
- e) *särskilt system för offentligt anställda*: trygghetssystem som skiljer sig från det allmänna trygghetssystem som är tillämpligt på anställda i den berörda medlemsstaten och som direkt omfattar alla eller vissa kategorier av offentligt anställda.
- f) *gränsarbetare*: en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat men som är bosatt i en annan medlemsstat, dit personen som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan.

- g) *flykting*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951.
- h) *statslös*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning, undertecknad i New York den 28 september 1954.
- i) *familjemedlem*:
 - 1. i) en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges.
 - ii) i fråga om vårdförmåner enligt avdelning III, kapitel 1 om sjukdom, moderskap och liknande faderskapsförmåner, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt.
 - 2. Om det i den lagstiftning i en medlemsstat, som är tillämplig enligt punkt 1, inte görs någon skillnad mellan familjemedlemmar och andra personer på vilka den är tillämplig, skall make/maka, minderåriga barn och myndiga barn som är beroende av underhåll betraktas som familjemedlemmar.
 - 3. Om enligt den lagstiftning som är tillämplig enligt punkterna 1 och 2 en person betraktas som familje- eller hushållsmedlem endast om han lever i samma hushåll som den försäkrade personen eller pensionstagaren, skall detta villkor anses uppfyllt när personen i fråga är beroende till sin försörjning av den försäkrade personen eller pensionstagaren.
- j) *bosättning*: den ort där en person är stadigvarande bosatt.
- k) *vistelse*: tillfällig bosättning.
- l) *lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, de lagar, författningar och övriga tillämpningsbestämmelser som rör de grenar av social trygghet som avses i artikel 3.1.

Beteckningen omfattar inte andra avtalsbestämmelser än de som är avsedda att genomföra en försäkringsskyldighet som följer av de lagar och bestämmelser som avses i föregående stycke eller som genom myndighetsbeslut har omvandlats till tvingande bestämmelser eller fått utvidgat tillämpningsområde, förutsatt att den berörda staten avger en förklaring om detta och anmäler detta till Europaparlamentets talman och ordföranden för Europeiska unionens råd. Denna förklaring skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

- m) *behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för de sociala trygghets-systemen inom hela eller någon del av medlemsstaten.
- n) *administrativa kommissionen*: den kommission som avses i artikel 71.
- o) *tillämpningsförordningen*: den förordning som avses i artikel 89.
- p) *institution*: i förhållande till varje medlemsstat, det organ eller en myndighet som har ansvaret för tillämpningen av hela eller delar av lagstiftningen.
- q) *behörig institution*:
 - i) den institution hos vilken den berörda personen är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmåner görs, eller
 - ii) den institution från vilken den berörda personen har eller skulle ha rätt till förmåner, om denne eller en eller flera medlemmar av hans familj var bosatta i den medlemsstat där institutionen finns, eller
 - iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller
 - iv) när det gäller ett system som gäller arbetsgivarens ansvar för de förmåner som avses i artikel 3.1, antingen arbetsgivaren eller försäkringsgivaren i fråga, eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- r) *institution på bosättningsorten och institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen är bosatt och den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, när ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- s) *behörig medlemsstat*: den behöriga medlemsstat där den behöriga institutionen finns.
- t) *försäkringsperiod*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, såsom de definieras eller erkänns som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med försäkringsperioder.

- u) *anställningsperiod eller period som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder som egenföretagare.
- v) *bosättningsperiod*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda.
- va) *vårdförmåner*:
 - i) enligt avdelning III kapitel 1 (förmåner vid sjukdom, moderskaps och likvärdiga faderskapsförmåner): vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård; Detta inbegriper förmåner vid långvarigt vårdbehov,
 - ii) enligt avdelning III kapitel 2 (olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar), alla vårdförmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar enligt definitionen i led i ovan vilka tillhandahålls inom ramen för medlemsstaternas system för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.
- w) *pension*: omfattar inte endast pensioner utan även engångsbelopp som kan ersätta pensioner, utbetalningar i form av ersättning för avgifter samt, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, uppräknings- eller tilläggsbidrag.
- x) *förmån vid förtida pensionering*: alla kontantförmåner som inte är förmåner vid arbetslöshet och förtida förmåner vid ålderdom som från och med en bestämd ålder utges till en arbetstagare som har minskat sin yrkesverksamhet, upphört att vara yrkesverksam eller för tillfället inte är yrkesverksam, fram till den ålder då denne kan få ålderspension eller förtida pension, och vilka inte innebär något krav på att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten. En förtida förmån vid ålderdom är en förmån som utges före den ålder som normalt krävs för rätt till pension och som antingen utges även när denna ålder har uppnåtts, eller ersätts med en annan förmån vid ålderdom.
- y) *dödsfallsersättning*: ett engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av de engångsbelopp som avses i w.
- z) *familjeförmån*: alla förmåner och kontantförmåner som är avsedda att kompensera för en familjs utgifter, exklusive

förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare samt de särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption som anges i bilaga I.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall tillämpas på alla som är medborgare i en medlemsstat, statslösa och flyktingar som är bosatta i en medlemsstat och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.

2. Denna förordning skall dessutom tillämpas på efterlevande till personer som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa personers medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta i en medlemsstat.

Artikel 3

Sakområden

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

- a) förmåner vid sjukdom,
- b) förmåner vid moderskap och likvärdiga förmåner vid faderskap,
- c) förmåner vid invaliditet,
- d) förmåner vid ålderdom,
- e) förmåner till efterlevande,
- f) förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdom,
- g) dödsfallsersättningar,
- h) förmåner vid arbetslöshet,
- i) förmåner vid förtida pensionering,
- j) familjeförmåner.

2. Om inte annat föreskrivs i bilaga XI skall denna förordning tillämpas på alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de är avgiftsfinansierade eller inte, och system där en arbetsgivares eller en redares skyldigheter regleras.

3. Denna förordning skall också tillämpas på de särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner som omfattas av artikel 70.

4. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning om redares ansvar.

5. Denna förordning ska inte tillämpas på

a) socialhjälp och medicinsk hjälp, eller

b) förmåner, avseende vilka en medlemsstat påtar sig ansvaret för personskador och lämnar ersättning, exempelvis förmåner till offer för krig och militära aktioner eller deras följder, offer för brott, mord eller terroristdåd, offer för skador som vållats av medlemsstatens tjänstemän under deras tjänsteutövning eller offer som har lidit skada av politiska eller religiösa skäl eller på grund av sin härkomst.

Artikel 4

Likabehandling

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall de personer på vilka denna förordning skall tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

Artikel 8

Förhållande mellan denna förordning och andra samordningsinstrument

1. Inom sitt tillämpningsområde skall denna förordning ersätta alla konventioner om social trygghet som är tillämpliga mellan medlemsstaterna. Vissa bestämmelser i de konventioner om social trygghet som ingåtts av medlemsstaterna innan denna förordning börjar tillämpas skall dock fortsätta att tillämpas, under förutsättning att de är mer gynnsamma för förmånstagarna eller följer av specifika historiska förhållanden och har tidsbegränsad verkan. Dessa bestämmelser måste föras in i bilaga II för att de skall fortsätta att gälla. Om det av objektiva skäl inte är möjligt att utvidga några av bestämmelserna till att omfatta samtliga personer som förordningen är tillämplig på skall detta anges.

2. Två eller flera medlemsstater får vid behov ingå konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.

Artikel 9

Medlemsstaternas förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna skall till Europeiska gemenskapernas kommission skriftligen anmäla de förklaringar som avses i artikel 1 led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts som avses i artikel 8.2 och de minimiförmåner som avses i artikel 58 samt de ändringar i sak som företas senare. I anmälningarna skall anges tidpunkten för ikraftträdandet av lagstiftningen och systemen i fråga eller, när det gäller de förklaringar som avses i artikel 1 led 1, den tidpunkt från och med vilken denna förordning skall tillämpas på de särskilda system som anges i medlemsstaternas förklaringar.

2. Dessa anmälningar skall årligen överlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 11

Allmänna bestämmelser

1. De personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas i enlighet med denna avdelning.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta skall inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetsjukdomar och inte heller kontanta sjukvårdsförmåner som är obegränsade i tid.

3. Om inget annat följer av artiklarna 12–16, skall

a) en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,

b) en offentligt anställd omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter denne hör,

c) en person som erhåller arbetslöshetsersättning i enlighet med artikel 65 enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt omfattas av den medlemsstatens lagstiftning,

d) en person som är inkallad eller återinkallad till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,

e) en person på vilken a–d inte är tillämpliga omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning enligt vilka personen har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

4. Vid tillämpningen av denna avdelning skall arbete som anställd eller verksamhet som egen företagare vilket normalt utförs ombord på ett havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg betraktas som arbete utfört i denna medlemsstat. Dock skall den som är anställd på ett fartyg under en medlemsstats flagg och som får sin lön för denna verksamhet från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt i en annan medlemsstat, omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, om han är bosatt i den staten. Det företag eller den person som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet där skall, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsatt omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan person.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som skall bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader.

Artikel 13

Verksamhet i två eller flera medlemsstater

1. En person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater skall omfattas av
 - a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstaten eller om han är anställd av flera företag eller av flera arbetsgivare som har sitt säte eller har sin verksamhet i olika medlemsstater, eller
 - b) lagstiftningen i den medlemsstat där det företag eller den arbetsgivare som sysselsätter honom har sitt säte eller har sin verksamhet, om han inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han är bosatt.
2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater skall omfattas av
 - a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet i denna medlemsstat, eller
 - b) lagstiftningen i den medlemsstat där hans verksamhets huvudsakliga intressen finns, om han inte är bosatt i en av de medlemsstater där han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet.
3. En person som normalt arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i olika medlemsstater skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han arbetar som anställd eller, om han arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater, av den lagstiftning som fastställs i enlighet med punkt 1.
4. En person som är offentligt anställd i en medlemsstat och som samtidigt arbetar som anställd och/eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en eller flera andra medlemsstater, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.
5. De personer som avses i punkterna 1–4 skall vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om de arbetar som anställda eller bedriver verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten samt får alla sina inkomster därifrån.

Artikel 14

Frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 11–13 skall inte tillämpas på frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, utom i de fall då det i en medlemsstat, för någon av de grenar som avses i artikel 3.1, bara finns ett system för frivillig försäkring.

2. När en person enligt lagstiftningen i en medlemsstat omfattas av en obligatorisk försäkring i den medlemsstaten, får denna person inte i en annan medlemsstat omfattas av en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring. I samtliga övriga fall där det för en viss gren går att välja mellan flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring skall den berörda personen endast anslutas till det system denne har valt.

3. När det gäller förmåner vid invaliditet och ålderdom samt förmåner för efterlevande, får dock den berörda personen anslutas till en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring i en medlemsstat, även om han är obligatoriskt omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning, om han vid något tillfälle under sitt tidigare yrkesliv har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten på grund av eller till följd av arbete som anställd eller verksamheten som egenföretagare och om sådan dubbel försäkring uttryckligen eller underförstått medges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

4. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på bosättning i den medlemsstaten eller på tidigare arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artikel 5 b endast tillämpas på personer som vid något tillfälle tidigare har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstaten med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Artikel 15

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda får välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där de är anställda, den medlemsstats lagstiftning av vilken de senast omfattades eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, när det gäller andra bestämmelser än de som gäller familjeförmåner som beviljas enligt anställningsvillkoren för dessa personer. Denna rätt att välja får bara utnyttjas en gång och gäller från och med den dag då anställningen påbörjas.

Artikel 16

Undantag från bestämmelserna i artiklarna 11–15

1. Två eller flera medlemsstater, dessa medlemsstaters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter får komma överens om att föreskriva undantag från bestämmelserna i artiklarna 11–15 till förmån för vissa personer eller persongrupper.
2. En person som uppbär en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är bosatt i en annan medlemsstat, får på egen begäran undantas från tillämpningen av lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten, om han inte omfattas av denna lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 14

Närmare bestämmelser för artiklarna 12 och 13 i grundförordningen

1. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen menas med ”en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat”, bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat under förutsättning att den berörda personen, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där personens arbetsgivare är etablerad.
2. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen ska uttrycket ”som normalt bedriver sin verksamhet där”, avse en arbetsgivare som vanligtvis bedriver annan omfattande verksamhet än rent intern administrativ verksamhet på territoriet i den medlemsstat där företaget är etablerat, med beaktande av alla kriterier som kännetecknar den verksamhet som bedrivs av det berörda företaget. De relevanta kriterierna måste vara anpassade till varje arbetsgivares särdrag och den verkliga arten av den verksamhet som bedrivs.
3. När artikel 12.2 i grundförordningen ska tillämpas, ska uttrycket ”en person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare” avse en person som stadigvarande utövar omfattande verksamhet på territoriet i den medlemsstat där personen är etablerad. Denna person måste framför allt redan ha utövat sin verksamhet under en viss tid innan denne önskar utnyttja bestämmelserna i den artikeln och måste, under alla perioder av tillfällig verksamhet i en annan medlemsstat fortsätta att, i den medlemsstat där personen är etablerad, uppfylla kraven för utövande av sin verksamhet i syfte att kunna återuppta denna vid återkomsten.
4. När artikel 12.2 i grundförordningen tillämpas, ska kriteriet för att fastställa om den verksamhet som en egenföretagare ska utöva i en

annan medlemsstat är ”liknande” den verksamhet som egenföretagaren normalt utövar, vara verksamhetens faktiska karaktär, och inte att verksamheten eventuellt betraktas som anställning eller egenföretagande i den andra medlemsstaten.

5. När artikel 13.1 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater” särskilt avse en person som

- a) samtidigt med anställningen i en medlemsstat arbetar som anställd i en eller flera andra medlemsstater, oberoende av denna separata anställnings varaktighet eller art,
- b) i två eller flera medlemsstater kontinuerligt har olika anställningar, med undantag för marginella anställningar, oberoende av hur ofta eller hur regelbundet växlingen sker.

6. När artikel 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater” särskilt avse en person som samtidigt eller omväxlande utövar en eller flera separata verksamheter som egenföretagare, oberoende av dessa verksamheters art, i två eller flera medlemsstater.

7. För att kunna skilja anställningarna och verksamheterna enligt punkterna 5 och 6 från de fall som anges i artikel 12.1 och 12.2 i grundförordningen ska varaktigheten för anställningen eller verksamheten i en eller flera medlemsstater vara avgörande (dvs. om den är permanent eller av mer exceptionell eller tillfällig natur). I detta syfte ska det genomföras en samlad bedömning av alla relevanta fakta, däribland – när det gäller en anställd person – särskilt arbetsplatsen såsom den fastställs i anställningsavtalet.

8. När artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska uttrycket ”väsentlig del av arbetet som anställd eller av verksamheten som egenföretagare i en medlemsstat” anses innebära att en kvantitativt omfattande del av allt arbete som anställd eller av all verksamhet som egenföretagare i den medlemsstaten, utan att det nödvändigtvis behöver röra sig om den största delen av arbetet eller verksamheten.

För att kunna avgöra huruvida en väsentlig del av arbetet som anställd eller verksamheten utförs i en medlemsstat, ska följande vägledande kriterier beaktas:

- a) När det gäller anställning, arbetstid och/eller lön.
- b) När det gäller verksamhet som egenföretagare, omsättning, arbetstid, antal tillhandahållna tjänster och/eller inkomst.

Inom ramen för en samlad bedömning ska en andel som understiger 25 % av ovannämnda kriterier vara en indikator på att en väsentlig del

av arbetet som anställd eller verksamheten inte utförs i den berörda medlemsstaten.

9. När artikel 13.2 b i grundförordningen tillämpas, ska en egenföretagares verksamhets "huvudsakliga intressen" fastställas med beaktande av alla aspekter av egenföretagarens förvärvsverksamhet, bland annat den ort som är det fasta och permanenta sätet för egenföretagarens verksamhet, verksamhetens stadigvarande karaktär eller dess varaktighet, antalet tillhandahållna tjänster samt egenföretagarens preferens såsom den framgår av samtliga omständigheter.

10. För att kunna fastställa tillämplig lagstiftning enligt punkterna 8 och 9 ska de berörda institutionerna beakta den situation som kan förväntas uppstå under de följande tolv kalendermånaderna.

11. Om en person arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater för en arbetsgivare som är etablerad utanför unionens territorium och personen är bosatt i en medlemsstat där han inte utför en väsentlig del av sitt arbete, ska personen omfattas av lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten.

Artikel 15

Förfaranden vid tillämpningen av artikel 11.3 b och 11.3 d, 11.4 samt artikel 12 i grundförordningen (information till de berörda institutionerna)

1. När en person arbetar som anställd eller utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten enligt avdelning II i grundförordningen ska, om inte något annat anges i artikel 16 i tillämpningsförordningen, arbetsgivaren eller när det gäller en person som inte arbetar som anställd den berörda personen själv, om möjligt i förväg informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig. Denna institution ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som i enlighet med artikel 11.3 b eller artikel 12 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den berörda personen och den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där arbetet som anställd utförs eller verksamheten utövas.

2. Punkt 1 ska även gälla för personer som omfattas av artikel 11.3 d i grundförordningen.

3. En arbetsgivare i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen som har en anställd ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg ska, om möjligt i förväg, informera den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig om detta. Den institutionen ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den institution som har

utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars flagg förs av det fartyg på vilket arbetstagaren ska arbeta som anställd.

Artikel 16

Förfarande vid tillämpningen av artikel 13 i grundförordningen

1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta.
2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Det inledande beslutet ska vara provisoriskt. Institutionen ska underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där anställning utförs eller verksamhet utövas om det provisoriska beslutet.
3. Det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning enligt punkt 2 ska bli slutgiltigt inom två månader efter det att den institution som har utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har informerats om det i enlighet med punkt 2, om inte denna lagstiftning på grundval av punkt 4 redan slutgiltigt har fastställts, eller minst en av de berörda institutionerna i slutet av denna tvåmånadersperiod meddelar den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten att den ännu inte kan godkänna beslutet, eller att den har en avvikande åsikt om detta.
4. När osäkerhet vid fastställandet av tillämplig lagstiftning kräver kontakter mellan två eller flera medlemsstaters institutioner eller myndigheter ska, på begäran av en eller flera av de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna eller av de behöriga myndigheterna själva, den lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen fastställas i samförstånd, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och de relevanta bestämmelserna i artikel 14 i tillämpningsförordningen. Om de berörda institutionerna eller berörda behöriga myndigheterna har olika uppfattningar ska dessa organ söka enighet enligt ovannämnda villkor, och artikel 6 i tillämpningsförordningen ska tillämpas.
5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen om detta.
6. Om den berörda personen underlåter att lämna den information som avses i punkt 1 ska, på initiativ av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat,

denna artikel tillämpas så snart som institutionen, eventuellt genom en annan berörd institution, fått kännedom om denna persons situation.

Artikel 17

Förfarande för tillämpning av artikel 15 i grundförordningen

Kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna ska utöva sin rätt att välja enligt artikel 15 i grundförordningen när anställningsavtalet undertecknas. Den myndighet som är behörig att ingå detta avtal ska underrätta den institution som har utsetts av den medlemsstat vars lagstiftning den kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna har valt.

Artikel 18

Förfarande för tillämpning av artikel 16 i grundförordningen

En begäran från arbetsgivaren eller den berörda personen om undantag från artiklarna 11–15 i grundförordningen ska, om möjligt i förväg, lämnas till den behöriga myndigheten eller det organ som utsetts av myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren eller den berörda personen begär att få omfattas av.

Artikel 19

Tillhandahållande av information till berörda personer och arbetsgivare

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig, ska underrätta den berörda personen och, i förekommande fall, personens arbetsgivare, om de skyldigheter som föreskrivs i den lagstiftningen. Den behöriga institutionen ska ge dem den hjälp som behövs för fullgörandet av de formaliteter som krävs enligt den lagstiftningen.

2. På begäran av den berörda personen eller av arbetsgivaren, ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt avdelning II i grundförordningen, utfärda ett intyg om att sådan lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor.

Artikel 20

Samarbete mellan institutionerna

1. De berörda institutionerna ska till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen är tillämplig på en person, lämna de uppgifter som behövs för att fastställa den dag då den lagstiftningen blir tillämplig samt de

avgifter som personen och dennes arbetsgivare ska betala enligt den lagstiftningen.

2. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig på en person, ska göra informationen om den dag då den lagstiftningen ska börja tillämplig tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av.

Artikel 21

Arbetsgivarens skyldigheter

1. En arbetsgivare som har sitt säte eller driftsställe utanför den behöriga medlemsstaten, ska fullgöra alla skyldigheter som föreskrivs enligt den lagstiftning dess anställda omfattas av, särskilt skyldigheten att betala de avgifter som föreskrivs enligt den lagstiftningen, som om arbetsgivaren hade sitt säte eller driftsställe i den behöriga medlemsstaten.

2. En arbetsgivare som inte har något driftsställe i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig, får komma överens med en anställd om att den anställda ska fullgöra arbetsgivarens skyldigheter att betala avgifter för dess räkning utan att arbetsgivarens underliggande skyldigheter åsidosätts. Arbetsgivaren ska meddela den behöriga institutionen i den medlemsstaten om sådana överenskommelser.

Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinnämnden (SFS 1999:591)*

10 juni 1999

* Rubriken ändrad genom lag 2003:494

Prop. 1998/99:100, bet. 1998/99:FiU27, rskr 1998/99:249

Anställningsstöd, stöd till utbildningsvikariat och stöd till skyddat arbete hos en offentlig arbetsgivare som beslutats av arbetsmarknadsmyndighet samt sjöfartsstöd som beslutats av Rederinnämnden får tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som har upprättats för denne enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483).

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka stöd som skall krediteras skattekontot. *Lag 2005:1194, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2003:494.

Förordning om anställningsstöd (SFS 1997:1275)

18 december 1997

Prop. 1997/98:1, utg. omr. 14, bet. 1997/98:AU1, rskr 1997/98:125

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om statligt anställningsstöd. *Förordning (1999:717).*

2 §* Anställningsstöd lämnas till arbetsgivare i syfte att stimulera anställningar av personer som har svårigheter att få ett reguljärt arbete *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2004:18.

Villkoren för anvisning till anställning med anställningsstöd

3 §* Anställningsstöd lämnas av Arbetsförmedlingen enligt denna förordning i form av särskilt anställningsstöd. *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

4 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2005:606.

4 a §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:1096.

4 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats*

plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]

* Senaste lydelse 2006:1096.

4 c §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:1096.

5 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2005:506.

Särskilt anställningsstöd

Särskilt anställningsstöd för den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin

5 a §* En person får anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd om han eller hon sedan sammanlagt sex månader deltar i jobb- och utvecklingsgarantin. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:420.

5 b §* När en anställning med särskilt anställningsstöd har upphört får en ny anvisning till en sådan anställning göras för den som efter anställningens upphörande deltagit i organiserade jobbsökaraktiviteter hos Arbetsförmedlingen under minst tre månader utan att ha fått arbete. En anvisning till en anställning hos en arbetsgivare, som den enskilde tidigare varit anställd hos med särskilt anställningsstöd, får dock göras tidigast sex månader efter att den tidigare anställningen upphört och under förutsättning att andra insatser inom ramen för jobb- och utvecklingsgarantin inte bedöms tillräckliga. *Förordning 2007:920, som trätt*

i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008, enligt förordningen 2007:1363.

* Senaste lydelse 2007:420.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

5 c §* En anställning med särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb får anvisas en person som har fyllt 20 år, är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen och som inom de senaste 36 månaderna har beviljats

1. uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser, eller

2. uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § andra stycket samma lag.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen. *Förordning 2009:1600, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2009:763.

5 d § Anvisningen skall avse en anställning på del- eller heltid i vilken ingår inslag av handledning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Tidigare 5 d § upphävd genom 2006:1553.

5 e §* För att anvisningen ska få göras måste personen studera, eller ha fått en utfästelse att studera, svenska inom ramen för svenskundervisning för invandrare (sfi) eller motsvarande utbildning enligt 13 kap. skollagen (1985:1100). Studierna ska gå att kombinera med anställningen. *Förordning 2010:259, som trätt i kraft den 28 juni 2010.*

* Senaste lydelse 2007:420.

6 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2004:221, som trätt i kraft den 1 juni 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om anställningsstöd som kombinerats med vård- och omsorgs- utbildning som beviljats före ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2002:235.

6 a §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2006:1553.

6 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2007:420.

Förutsättningar för att få anställningsstöd

7 § Den som stängts av från ersättning enligt 43–46 §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring får inte anvisas anställning med anställningsstöd under avstängningstiden.

8 §* Anställningsstöd får lämnas endast under förutsättning att arbetsgivaren intygar att lön och andra anställningsförmåner lämnas enligt kollektivavtal eller att de är likvärdiga med förmåner enligt kollektivavtal i branschen. *Förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Senaste lydelse 1997:1275.

9 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som på den driftsenhet där den anställde med anställningsstöd avses att bli place-

rad senare än nio månader före den aktuella anställningen sagt upp anställda på grund av arbetsbrist.

10 § En förutsättning för att anställningsstöd skall lämnas är att den som har anställning med anställningsstöd inte permitteras av någon annan anledning än att arbetet inte kan bedrivas på grund av väderleksförhållandena eller andra liknande orsaker.

11 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som för samma insats får bidrag med stöd av andra bestämmelser, om inte annat särskilt föreskrivs.

Anställningsformerna

12 §* Anställningsstödet får lämnas såväl för anställningar som gäller tills vidare som för provanställningar och andra tidsbegränsade anställningar. *Förordning 2006:1553, som trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.*

* Senaste lydelse 2004:221.

13 §* I fråga om branscher, där arbetet är säsongbetonat eller av andra skäl inte är sammanhängande till sin natur, får Arbetsförmedlingen föreskriva att stöd får lämnas endast för anställning som gäller tills vidare eller omfattar en längre tidsperiod än den normala säsongen. *Förordning 2007:920, som trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008, enligt förordningen 2007:1363.*

* Senaste lydelse 1997:1275.

Anvisningen

14 §* Arbetsförmedlingen anvisar arbetssökande till anställning med anställningsstöd. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2009:1600.

Återkallelse av anvisningar

15 §* Arbetsförmedlingen ska återkalla en anvisning till ett program om den som anvisats

270 Anställningsstöd, förordning

- inte inställer sig den dag han eller hon skulle ha påbörjat programmet och inte heller anmäler giltigt förhinder,
- inte kan tillgodogöra sig programmet på ett tillfredsställande sätt,
- missköter sig eller stör verksamheten, eller
- avvisar ett erbjudande om lämpligt arbete utan godtagbart skäl.

En anvisning ska också återkallas om det i övrigt finns särskilda skäl för återkallelse.

Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Tidigare 15 § upphävd genom 2008:144.

16 § *[Paragrafen har upphävts genom förordning (1999:69).]*

Tid med anställningsstöd

17 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:310.

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

17 a §* Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas under 12 månader. *Förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Senaste lydelse 2006:1553.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

17 b §* Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb lämnas under högst 24 månader. Stöd för anställning som omfattar mer än halvtid får dock inte lämnas för längre tid än sex månader. Stöd får inte heller lämnas efter det att 36 månader passerat sedan sådant uppehållstillstånd eller uppehållskort som anges i 5 c § första stycket beviljades.

En anvisning får göras för högst sex månader i taget. Efter en anvisningsperiod får en ny anvisning göras om förutsättningarna i 5 c–5 e §§ fortfarande är uppfyllda. En ny anvisning får göras även om inga studier inom sfi eller motsvarande utbildning enligt 13 kap. skollagen (1985:1100) bedrivs eller ska bedrivas, under förutsättning att ett godkänt resultat har uppnåtts för kurs D inom sfi eller den motsvarande utbildningen under en tidigare anvisningsperiod.

Vid beräkningen av 36-månaders perioden enligt första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen. *Förordning 2010:20289, som trätt i kraft den 1 februari 2011.*

* Senaste lydelse 2010:259.

17 c §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2007:420.

Gemensamma bestämmelser

17 d §* När det gäller tidsbegränsade anställningar där arbetsuppgifternas varaktighet är kortare än de tider som anges i 17 a och 17 b §§ ska anställningsstöd lämnas för den tid arbetsuppgifterna varar. *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:420.

Anställningsstödet storlek

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

18 §* Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 890 kronor per dag. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18, 18 a och 20 a §§ i sin äldre lydelse.*

* Senaste lydelse 2007:420.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

18 a §* Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb lämnas med 80 procent av lönekostnaden, dock högst 800 kronor per dag. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18, 18 a och 20 a §§ i sin äldre lydelse.*

* Senaste lydelse 2008:144.

18 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2006:1553.

Gemensamma bestämmelser

19 §* Den lönekostnad som skall läggas till grund för anställningsstöd är

- kontant bruttolön inklusive sjuklön och semesterlön, och
- avgifter som skall betalas enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Förordning 2006:1553, som trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.*

* Senaste lydelse 2005:1199.

20 §* Anställningsstöd lämnas med ett bestämt belopp per arbetsdag, dock endast för dagar som ingår i den normala veckoarbetstiden hos arbetsgivaren och för vilka arbetsgivaren betalar lön eller sjuklön. Vid deltidsarbete skall stödet minskas i förhållande till arbetstiden.

När stödet beslutas skall dess storlek i kronor per dag fastställas för hela stödperioden. *Förordning 2003:321, som trätt i kraft 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 2000:629.

20 a §* Ekonomiskt stöd för handledning lämnas inledningsvis under tre månader med högst 50 kronor per dag, till arbetsgivaren eller till den som har kostnaden för handledningen. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18, 18 a och 20 a §§ i sin äldre lydelse.*

* Tidigare 20 a § upphävd genom 2007:1363.

20 b §* [Paragrafen har upphävts genom förordning 2007:1363]

* Senaste lydelse 2007:920.

20 c §* [Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:1433. Den upphävda paragrafen gäller dock fortfarande för stöd som beslutats för ikraftträdandet.]

* Senaste lydelse 2007:663.

Hur anställningsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

20 d §* Anställningsstöd lämnas till arbetsgivaren genom bidrag. Arbetsförmedlingen beräknar och betalar ut bidraget. Det betalas ut månadsvis i efterskott eller på det sätt som Arbetsförmedlingen bestämmer.

Arbetsgivaren rekviderar bidraget från Arbetsförmedlingen månadsvis i efterskott efter hand som anställningen består. Detta ska ske inom sextio dagar efter den arbetsmånad som stödet avser. Rekvideras inte beloppet inom denna tid förlorar arbetsgivaren rätt till det stödbeloppet.

Om det finns särskilda skäl får Arbetsförmedlingen medge undantag från skyldigheten att rekvidera beloppet inom sextio dagar. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ange vad de särskilda skälen består i och dokumentera den informationen som ligger till grund för beslutet. *Förordning 2007:1363, som trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2007:920.

Återbetalning och återkrav

21 §* En mottagare av ekonomiskt stöd enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat sätt har förorsakat att stöd har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp.

Om stöd i annat fall har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp, är mottagaren återbetalningsskyldig endast om han eller hon insett eller skäligen borde ha insett felet. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

21 a § Om en mottagare av ekonomiskt stöd är återbetalningsskyldig enligt 21 §, ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet. *Paragrafen infördd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 b § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ta ut ränta på det obetalda beloppet.

Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet har förfallit till betalning.

Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 c § Om ett belopp som har återkrävts med stöd av 21 § inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan enligt 21 b § och betalning inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller avtalet. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 d § Om det med hänsyn till den återbetalningsskyldiges personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen helt eller delvis efterge ett krav på återbetalning enligt 21 a § eller ett krav på ränta enligt 21 b eller 21 c §. Myndigheten ska i sådant fall i beslutet ange vilka de särskilda skälen är och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 e § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen, vid en senare utbetalning av stöd till den återbetalningsskyldige, besluta att dra av ett skäligt belopp i avräkning på vad som betalats ut för mycket. Detsamma gäller skyldighet att betala ränta enligt 21 b eller 21 c §. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

Omprövning och överklagande

22 §* Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet angår. Vid omprövning får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

En begäran om omprövning ska vara skriftligt. Begäran ska ges in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet. *Förordning*

2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2007:920.

22 a §* I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut om omprövning av beslut enligt 15 och 21 e §§ får dock inte överklagas.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats, ska överklagandet anses som en begäran om omprövning. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920

Övriga bestämmelser

22 b § Arbetsförmedlingen ska se till att lämnade anställningsstöd används på föreskrivet sätt.

Den som har fått stöd ska ge Arbetsförmedlingen eller den Arbetsförmedlingen utser tillfälle att granska verksamheten och lämna de uppgifter som behövs för granskningen. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

23 § Arbetsförmedlingen får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

Övergångsbestämmelser till förordning 1997:1275

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998, då förordningen (1986:414) om rekryteringsstöd skall upphöra att gälla. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om anställningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Övergångsbestämmelser till förordning 1999:717

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för anställningsstöd som beviljats före ikraftträdandet.

276 Anställningsstöd, förordning

Övergångsbestämmelser till förordning 2000:629

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för anställningsstöd som beviljats före ikraftträdandet.

Förordning om sjöfartsstöd (SFS 2001:770)

1 november 2001

Prop. 2000/01:127

Allmän bestämmelse

1 § Sjöfartsstöd lämnas enligt denna förordning till arbetsgivare för skatt på sjöinkomst och för arbetsgivarens kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

När det gäller sjömän anställda för arbete ombord på fartyg som bedriver regelbunden persontransport mellan hamnar i Europeiska unionen (EU) lämnas sjöfartsstöd endast i fråga om medborgare i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Desamma gäller sjömän anställda på ro-ro passagerarfartyg. Med ro-ro passagerarfartyg avses desamma som anges i artikel 2 a i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik¹, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.²

Beslut om sjöfartsstöd fattas av Trafikverket. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2010:788.

Villkor för sjöfartsstöd

2 §* Sjöfartsstöd lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på svenskregistrerade last- och passagerarfartyg under förutsättning att

- fartyget i sin näringsverksamhet utför transporter av gods eller passagerare,
- fartyget inte är registrerat i något annat register än det svenska,
- fartyget huvudsakligen används i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten,
- utbildningsplatser ställs till förfogande ombord på fartyget enligt Sjöfartsverkets anvisningar, samt
- det finns tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning 2009:902, som trätt i kraft den 1 september 2009. Bestämmelserna i sin nya lydelse tillämpas första gången i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning som betalas ut efter den 1 september 2009.*

* Senaste lydelse 2007:657.

¹ EGT L 138, 1.6.1999, s. 1 (Celex 31999L0035)

² EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084)

3 §* Om det finns synnerliga skäl får Trafikverket bifalla en ansökan om sjöfartsstöd även om kravet som ställs i 2 § om att fartyget huvudsakligen ska användas i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten inte är uppfyllt.

Om Trafikverket bedömer att beredskapsskäl ska läggas till grund för ett beslut om att bevilja stöd enligt första stycket, ska verket först samråda med Sjöfartsverket. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:657.

3 a § Sjöfartsstöd får även lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på last- och passagerarfartyg som används i inrikestrafik om trafiken är upphandlad av staten. Fartygen får inte vara registrerade i något annat register än det svenska.

Sjöfartsstöd lämnas endast till den som har tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning 2007:1107, vilken ändrar förordning 2007:6, som träder i kraft den 1 januari 2009. En ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd för år 2009 enligt den nya 3 a § skall ges in till Rederinämnden senast den 15 januari 2009.*

4 §* Innan sjöfartsstöd lämnas ska Trafikverket ha förklarat arbetsgivaren som stödberättigad enligt 2, 3 eller 3 a §.

Om Trafikverket finner det uppenbart att det skulle strida mot syftet med sjöfartsstödet att bevilja stöd, får verket avslå en ansökan om en förklaring enligt första stycket trots att de formella kraven är uppfyllda. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:6.

Sjöfartsstödet storlek

5 § Sjöfartsstöd lämnas för sjömän med ett belopp som motsvarar det skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483) som arbetsgivaren gjort på sjöinkomster samt kostnader för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) och allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på dessa inkomster.

Ansökan och beslut

6 §* En arbetsgivare som önskar sjöfartsstöd under ett år ska senast den 1 november året dessförinnan till Trafikverket komma in med en ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd under det kommande kalenderåret. Om det finns särskilda skäl, får en ansökan ges in vid en senare tidpunkt.

Trafikverkets beslut att förklara en arbetsgivare berättigad till sjöfartsstöd ska förenas med en skyldighet för arbetsgivaren att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd. Ett beslut ska omprövas vid ändrade förhållanden. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770

7 §* I en ansökan enligt 6 § ska sökanden ange vilka fartyg ansökan omfattar och hur många utbildningsplatser som kan erbjudas på de fartyg ansökan avser. Sökanden ska också ange vilka försäkringar som gäller för fartygen och driften av dessa. Trafikverket får begära de ytterligare uppgifter av sökanden som behövs för prövning av ansökan.

Trafikverket ska årligen ta ut en avgift på 4 000 kronor för varje fartyg som omfattas av ansökan.

Om ansökan är ofullständig eller om sökanden inte betalar ansökningsavgift ska Trafikverket förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars inte tas upp till prövning. Om sökanden inte avhjälper bristen inom föreskriven tid ska ansökan avvisas, dock bara om bristen är så väsentlig att ansökan inte kan ligga till grund för prövning av ärendet eller om sökanden inte har betalat ansökningsavgift. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

8 §* Efter en förklaring enligt 6 § beslutas sjöfartsstöd, efter särskild ansökan, per kalendermånad. Den särskilda ansökan om sjöfartsstöd ska ha kommit in till Trafikverket senast sju dagar innan stödet ska krediteras arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket. Trafikverket ska fatta ett preliminärt beslut om det sjöfartsstöd som ska tillgodoföras under månaden.

Sjöfartsstöd får beviljas även om ansökan kommer senare än den tid som anges i första stycket. En ansökan ska dock senast ha kommit in inom tre månader efter den månad som stödet avser. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

9 §* Senast inom sju dagar efter det att stödet krediterats arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket ska denne komma in

med underlag för slutligt fastställande av stödbelopp. Underlaget ska innehålla uppgifter om

1. den tid som arbetsgivaren bemannat fartyget,

2. kontant bruttolön inklusive skattepliktiga förmåner, det skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483) som arbetsgivaren gjort samt de avgifter som arbetsgivaren är skyldig att betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

3. antal avlönade dagar.

Underlaget ska vara undertecknat av arbetsgivaren samt vara granskat och godkänt av en auktoriserad eller godkänd revisor.

Om underlaget inte lämnas in inom den tid som anges i första stycket förlorar arbetsgivaren rätt till stödbeloppet, om inte Trafikverket medger annan tid för att ge in underlaget. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

Hur sjöfartsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

10 §* Sjöfartsstöd tillgodoförs arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som har upprättats för arbetsgivaren enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483). Trafikverket ska lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för krediteringen.

Stödet krediteras arbetsgivarens skattekonto den 12 i den månad då preliminärt beslut om stöd fattas enligt 8 §, med undantag för januari då stödet i stället krediteras den 17.

Om det stödbelopp som slutligt fastställs enligt 9 § är högre än det belopp som fastställts genom det preliminära beslutet ska mellanskillnaden krediteras arbetsgivarens skattekonto i den därpå följande månaden vid de datum som anges i andra stycket. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2003:1031.

Övriga bestämmelser

11 §* Om någon har fått sjöfartsstöd på felaktiga grunder, inte kommer in med underlag enligt 9 § eller om stöd av annan anledning har betalats ut med för högt belopp ska det som mottagaren fått för mycket betalas tillbaka. Det belopp som ska återbetalas får dras av från stödbelopp som den återbetalningsskyldige därefter har rätt till.

Om det finns särskilda skäl får Trafikverket helt eller delvis befria den som tagit emot stödet från återbetalningsskyldigheten. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

12 §* I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Trafikverkets preli-

minära beslut om sjöfartsstöd enligt 8 § får inte överklagas. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:657.

13 §* Skatteverket ska, på begäran av Trafikverket, lämna ut sådant underlag som är av betydelse för tillämpningen av denna förordning. *Förordning 2003:1031, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:1031.

14 § Trafikverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

Övergångsbestämmelser

2001:770

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001, då förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart skall upphöra att gälla. Den nya förordningen skall tillämpas i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning för tiden från och med den 1 oktober 2001.

2. För år 2001 skall dock en arbetsgivare som under året beviljats stöd enligt förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart anses berättigad till stöd och behöver därför inte ansöka om att förklaras som stödberättigad enligt 6 §.

För år 2002 skall den frist som stadgas i 6 § vara den 15 december 2001.

3. Äldre föreskrifter gäller i fråga om bidrag till skatt på sjöinkomst och kostnader för socialavgifter avseende lön och annan ersättning för tiden före den 1 oktober 2001 som utbetalas senast den 31 december 2002. Underlag för bidrag enligt äldre föreskrifter skall redovisas till Rederinämnden senast den 31 mars 2003. När det gäller hur arbetsgivaren skall tillgodoföras dessa bidrag skall 10 § första stycket denna förordning tillämpas i stället för 11 § förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart. *Punkten 3 ändrad genom förordning 2002:796, som trätt i kraft den 1 december 2002.*

Lag om statlig ålderspensionsavgift (SFS 1998:676)

11 juni 1998

Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13 och SfU14,

rskr. 1997/98:315 och 320

1 §* Statlig ålderspensionsavgift ska för varje år betalas av staten enligt denna lag.

Avgift betalas endast för personer som är försäkrade för inkomstgrundad ålderspension enligt 4 och 6 kap. socialförsäkringsbalken och som uppfyller förutsättningarna för tillgodoräknande av pensionsrätt för inkomstpension eller av pensionspoäng. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1998:676.

2 §* Avgiften utgör 10,21 procent av ersättning i form av

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt 24–28 och 31 kap. socialförsäkringsbalken samt arbetsskadesjukpenning enligt 40 kap. nämnda balk eller motsvarande ersättning som utgetts enligt nämnda balk eller annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen trätt i stället för en försäkrads inkomst av anställning enligt 59 kap. 8–11 §§ socialförsäkringsbalken eller inkomst av annat förvärvsarbete enligt 59 kap. 14 § första stycket 1–3 nämnda balk,

2. föräldrapenningsförmåner enligt 11–13 kap. socialförsäkringsbalken,

3. närståendepenning enligt 47 kap. socialförsäkringsbalken,

4. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

5. livränta enligt 41–44 kap. socialförsäkringsbalken eller annan motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av 41 och 42 kap. nämnda balk,

7. vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken, i den utsträckning

bidraget inte är ersättning för merkostnader,

8. dagpenning från arbetslöshetskassa,

10. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

11. utbildningsbidrag för doktorander,

14. timersättning vid vuxenutbildning för utvecklingsstörda (sär-vux) och ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),

15. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, samt

16. bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen så föreskriver. *Lag 2010:1271, som trätt*

i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2004:839.

3 §* Avgift beräknas inte på ersättning enligt 2 § om ersättningen tillsammans med annan inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:979.

4 §* Vid beräkning av avgift på ersättning enligt 2 § ska det bortses från en försäkrads inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken i följande ordning:

1. ersättningar enligt 2 § 1 som utgör inkomst av annat förvärvsarbete,
2. annan inkomst av annat förvärvsarbete,
3. ersättningar enligt 2 § som utgör inkomst av anställning,
4. annan inkomst av anställning. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2001:1118.

5 §* Avgiften utgör 18,5 procent av sådana pensionsgrundande belopp som fastställs enligt 60 kap. socialförsäkringsbalken och av inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2001:494.

6 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2010:1271 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller ifråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet].*

* Senaste lydelse 2001:494.

7 § Avgift skall för varje år betalas preliminärt med belopp som så nära som möjligt beräknas motsvara den slutliga avgiften. Den preliminära avgiften betalas varje månad. Regeringen skall bestämma storleken på de belopp som skall betalas.

8 §* Fördelningen av avgiften ska göras enligt följande. Den andel som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år

förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 64 kap. 15–17 §§ socialförsäkringsbalken. Återstoden förs, efter avstämning gentemot Riksgäldskontoret enligt 9 §, till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).

Regeringen ska för varje år fastställa andelarna efter förslag från Pensionsmyndigheten. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2009:997.

9 §* Slutlig avstämning av avgifterna ska göras året efter fastställelseåret. Den skillnad som framkommer mellan beräknade belopp och de belopp som slutligt framräknas för det aktuella året ska regleras gentemot Riksgäldskontoret i samband med en kommande preliminär överföring och gentemot Första–Fjärde AP-fonderna i samband med att storleken på de preliminära avgifterna bestäms. Det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret beräknas med tillägg av sådan avkastning som avses i 64 kap. 16 § socialförsäkringsbalken och det belopp som ska regleras gentemot Första–Fjärde AP-fonderna med sådan ränta som anges i 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483).

Med fastställelseår avses detsamma som enligt 57 kap. 2 § första stycket 2 socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:317.

10 §* Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstgrundad ålderspension enligt socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1998:676.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998 och tillämpas första gången på ersättningar och pensionsgrundande belopp som beräknas för år 1999.

2. Under åren 1999 och 2000 skall utöver vad som sägs i 10 § avgiften även finansiera försäkringen för tilläggspension i form av ålderspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och folkpension i form av ålderspension enligt samma lag för personer med rätt till sådan tilläggspension.

Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m. (SFS 1998:1512)

26 november 1998

1 §* Denna förordning innehåller bestämmelser om betalning och avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift samt bestämmelser om slutlig fördelning av ålderspensionsavgifter enligt lagen (2000:981) om socialavgifter.

Termerna intjänandeår och fastställelseår har samma innebörd som i 57 kap. 2 § socialförsäkringsbalken. *Förordning 2010:1705, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:1018.

2 §* Statlig ålderspensionsavgift ska betalas av Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försäkringskassan, Försvarmakten och Pensionsmyndigheten. Avgiften betalas preliminärt för varje intjänandeår med belopp som regeringen bestämt. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1026.

3 §* Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försvarmakten och Försäkringskassan ska till Pensionsmyndigheten varje månad under intjänandeåret, senast den 12 i månaderna januari–juli, september–november och senast den 17 i månaderna augusti och december, inbetala en tolfedel av den preliminära avgiften. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1026.

4 §* Pensionsmyndigheten ska under intjänandeåret varje månad, första bankdagen efter det datum som anges i 3 §, tillsammans med den preliminära månatliga avgift som Pensionsmyndigheten ska betala, fördela och överföra avgifterna till Riksgäldskontoret respektive Första–Fjärde AP-fonderna. Avgifterna ska fördelas på det sätt regeringen fastställt i särskild förordning. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:905.

5 §* Slutlig avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt 9 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Pensionsmyndigheten ska då räkna fram

skillnaden mellan de avgiftsbelopp som har betalats preliminärt och de avgiftsbelopp som belöper på fastställda pensionsrätter och pensionspoäng. Vid beräkningen av avgiftsbeloppet för de olika ersättningslagen får antagandet göras att samma relation råder mellan avgiftsunderlag och utbetalning för alla ersättningar.

Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Regleringen ska göras vid överföringen av den preliminära avgiften avseende april månad året efter fastställelseåret.

Det belopp som ska regleras gentemot Första–Fjärde AP-fonderna ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret. Den del som har reglerats gentemot Riksgäldskontoret ska beräknas med basräntan för en period av 15 månader och den återstående delen för en period av 36 månader. Pensionsmyndigheten ska meddela regeringen resultatet av den utförda avstämningen. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:905.

6 §* Slutlig avstämning av ålderspensionsavgifter enligt 7 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Det belopp som ska regleras gentemot staten ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret och beräknas för en period om 21 månader. Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Den slutligt framräknade skillnaden ska regleras vid överföringen av ålderspensionsavgifterna avseende april månad året efter fastställelseåret. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2004:905.

-
1. *Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.*
 2. *Avgift för januari 1999 skall betalas samtidigt som avgiften för februari 1999 skall betalas.*
 3. *Vad som anges i 2 och 3 §§ om Uppsala universitet skall för år 1999 även avse Lunds universitet, Göteborgs universitet, Stockholms universitet, Umeå universitet, Linköpingsuniversitet, Karolinska institutet, Kungl. Tekniska högskolan och Luleå tekniska universitet.*

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011
(SFS 2010:1168)**

11 november 2010

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska göras på så sätt att 10,6 procent förs till staten, 19,9 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första-Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift ska göras på så sätt att 14,0 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första-Fjärde AP-fonderna.

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010
(SFS 2009:1019)**

22 oktober 2009

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska göras på så sätt att 10,4 procent förs till staten, 19,8 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första-Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift ska göras på så sätt att 14,1 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första-Fjärde AP-fonderna.

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2009
(SFS 2008:907)**

13 november 2007

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2009 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter skall göras på så sätt att 11,0 procent förs till staten, 19,5 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift skall göras på så sätt att 14,0 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna.

Lag om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring* (SFS 1959:551)

18 december 1959

Prop. 1959:175, L2U 50, rskr 354

* Omtryckt 1976:1015. Rubriken ändrad genom lag 1976:1015.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 1998 genom lag 1998:675. Vid beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring avseende år 1998 och tidigare gäller fortfarande lagen. Vid tillämpning av 1 § skall dock län i stället avse region och Skattemyndigheten i Stockholms län avse Skattemyndigheten i Stockholm.

För den som är född 1937 eller tidigare skall, när det gäller fastställande av pensionsgrundande inkomst, i stället för vad som föreskrivs i 13 kap. 9–16 §§, 17 § första stycket och 18–20 §§ samt 15 kap. 4 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, 8–9 och 11 §§ av den upphävda lagen tillämpas.

Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster* (SFS 1990:659)

14 juni 1990

Prop. 1989/90:110, SkU30, rskr. 356

* Rubriken ändrad genom lag 1991:688.

1 §* Särskild löneskatt ska för varje år betalas till staten med 24,26 procent på

1. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

2. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring utbetalas av staten, kommun eller kommunalförbund som arbetsgivare eller av Sveriges Kommuner och Landsting eller det för kommunerna och landstingen gemensamma organet för administration av personalpension, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal och att borgen eller liknande garanti tecknats av kommun, kommunalförbund eller Sveriges Kommuner och Landsting,

3. avgångsersättning som omfattas av s.k. trygghetsavtal,

4. ersättning som utges enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till sjukersättning eller till aktivitetsersättning.

5. ersättning som utges på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst,

6. bidrag som en arbetsgivare lämnar till

– en sådan vinstandelsstiftelse som avses i 25 kap. 21 § socialförsäkringsbalken om ersättningar från stiftelsen är avgiftsfria enligt 2 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

– en annan juridisk person med motsvarande ändamål med undantag för bidrag som lämnas till en pensions- eller personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m..

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning eller sådant bidrag som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 4–15 och 17–25 §§ socialavgiftslagen.

Vid bestämmande av skatteunderlaget enligt första stycket 5 ska bortses från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter samt från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter ut-

gången av juni 1993. Detta gäller dock endast ersättning som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1244, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:650.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig avlidit under året skall särskild löneskatt betalas med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 9–11 §§ och 12 § första och andra styckena socialavgiftslagen.

Skatt betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kronor. *Lag 2006:1339, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Den nya lydelsen tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 2006 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2006 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Äldre bestämmelser gäller alltjämt i fråga om inkomst som uppbärs under år 2006 eller tidigare.*

Övergångsbestämmelserna ändrade av lag 2007:1250, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Lagen tillämpas på lön eller annan ersättning som betalas ut efter den 31 december 2007. Lagen tillämpas också på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. De upphävda bestämmelserna gäller fortfarande i fråga om lön eller annan ersättning som betalas ut före ikraftträdandet respektive inkomst som uppbärs före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2000:988.

3 §* I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2001:1232, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 2000:988.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas på lön eller annan ersättning som utbetalas efter utgången av år 1990 samt på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1992 års taxering eller senare. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av juni 1990, skall – om den skattskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av juni 1990 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Övergångsbestämmelser till lagen 1999:967

- 1. Denna lag träder i kraft den 31 december 1999.*
- 2. De nya bestämmelserna i 1 § tillämpas på avgångsersättning, lön eller annan ersättning som betalas ut från och med den 1 januari 2000.*
- 3. Den nya bestämmelsen i 2 § tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2000. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1999 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1999 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*
- 4. För lön eller annan ersättning till arbetstagare som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 1 § i dess lydelse enligt lag (1998:340) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.*
- 5. För skattskyldiga som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 2 § i dess lydelse enligt lag (1997:940) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.*

Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader (SFS 1991:687)

6 juni 1991

Prop. 1990/91:166,SkU29,rskr.289

1 §* Den som utfäst en tjänstepension skall till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på kostnaden för pensionsutfästelsen, beräknad enligt 2 §. *Lag 1997:941, som trätt i kraft den 1 januari 1998. För beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 1996:1403.

2 §* Beskattningsunderlaget skall beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
- b) avsättning till pensionsstiftelse,
- c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
- e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
- f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),
- g) gottgörelse från pensionsstiftelse,
- h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
- i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
- k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
- l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket skall inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma skall gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som övertar utfästelsen under posten k första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget skall bokföringsmässiga grunder tillämpas. *Lag 2005:1173 som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 1998:697.

3 §* En enskild person eller ett dödsbo som medges avdrag för avgift för pensionsförsäkring enligt 16 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för det beskattningsåret till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på avgiften.

Detsamma gäller för enskild person som medges avdrag för inbetalning på pensionssparkonto enligt nämnda anvisningspunkt.

Särskild löneskatt skall dock inte betalas till den del avdraget måste göras från sådan ersättning som utgjort underlag för uttag av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller, vad avser arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre, särskild löneskatt enligt 1 § första stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. *Lag 2000:993, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:1273.

4 §* Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med beskattningsår för staten, landstingskommuner, kommuner och kommunalförbund förstås dock i denna lag kalenderår. *Lag 1999:1273, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.*

* Senaste lydelse 1991:687.

5 §* Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) gäller för särskild löneskatt på pensionskostnader.

Särskild löneskatt som staten skall betala fastställs och redovisas enligt bestämmelser som meddelas av regeringen. *Lag 1997:540, som trätt i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.*

* Senaste lydelse 1991:687.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och skall avse förhållanden som inträffar fr.o.m. den 16 mars 1991 om annat inte följer av 2 och 3. Den skall tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

2. Omfattar ett beskattningsår tid såväl före som efter den 16 mars 1991 skall av hela beskattningsunderlaget så stor del anses hänförlig till tiden efter den 15 mars 1991 som svarar mot förhållandet mellan vad som återstår av beskattningsåret efter den 31 mars 1991 och hela beskattningsåret. Kostnader för tryggande av pensionsutfästelser får emellertid proportioneras endast i den mån de avser tryggande av pensionsförmåner som tjänats in under beskattningsåret eller av värde-tillväxt under beskattningsåret av tidigare skuldförda pensionsutfästelser på konto Avsatt till pensioner. Övriga sådana kostnader skall tas med i sin helhet i beskattningsunderlaget. Avgift för försäkring om särskild tilläggspension, STP, får dock proportioneras enligt första meningen. Om en kostnad avser att trygga en övertagen pensionsutfästelse får den likaså proportioneras enligt första meningen i den mån den motsvaras av en ökning under beskattningsåret av posten under 2 § första stycket i. Beskattningsunderlaget får vid tillämpning av 3 § proportioneras enligt första meningen.

3. Om den skattskyldige yrkar det skall hela beskattningsunderlaget i stället för att beräknas enligt 2 bestämmas till ett belopp som motsvarar det underlag som hänför sig till tiden efter den 15 mars 1991. I detta underlag skall inte medräknas avgift för pensionsförsäkring som erlagts före den 16 mars 1991 och avsättning till stiftelse som gjorts före nämnda dag. Även om tryggandet inte skett på sådant sätt före den 16 mars 1991 undantas tryggandekostnaden från beskattningsunderlaget om utfästelsen om pension och beslutet om tryggande skett före nyssnämnda tidpunkt under förutsättning att beslutet följs av tryggande före tidpunkten för avlämnande av deklaration för beskattningsåret och att tryggandet avser pension intjänad före den 16 mars 1991. Avgift för försäkring om särskild tilläggspension, STP, skall inte tas med i beskattningsunderlaget i den mån lönen som ligger till grund för beräkning av den skattskyldiges avgift hänför sig till tiden före den 16 mars 1991. Skall kostnader för tryggande enligt bestämmelserna i denna punkt inte räknas med i beskattningsunderlaget bortses också från avgående poster vilka uppkommer som en följd av sådant tryggande.

Övergångsbestämmelser till lag 1996:1403 om ändring i lagen 1996:1069

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. För beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser. De nya bestämmelserna i 1 § första stycket och 3 § tillämpas för beskattningsår som påbörjats den 1 januari 1998 och senare. För beskattningsår som påbörjats efter ikraftträdandet men före den 1 januari 1998 skall särskild löneskatt enligt nämnda paragrafer tas ut med 22,42 procent. Äldre bestämmelser i 1 § andra stycket i paragrafens lydelse intill den 1 januari 1997 tillämpas för räkenskapsår hos handelsbolaget eller den europeiska ekonomiska intressegrupperingen som har påbörjats före ikraftträdandet.

Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader (SFS 1991:704)

6 juni 1991

1 §* Försäkringskassan fastställer den särskilda löneskatt som staten skall betala enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

2 §* Skatten fastställs dels som preliminär skatt senast den 25 februari under beskattningsåret, dels som slutlig skatt senast den 30 april året efter beskattningsåret.

Om Försäkringskassan finner att den preliminära skatten behöver ändras för att bättre stämma överens med den slutliga skatten, skall Försäkringskassan fastställa ny preliminär skatt. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

3 §* Underlag för beräkning av preliminär skatt på sådana pensionskostnader för staten som slutligen ska belasta inkomstiteln Statliga pensionsavgifter, ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret. Detsamma gäller för andra pensionskostnader för statlig myndighet om huvuddelen av pensionskostnaderna för myndighetens verksamhet är av nyss nämnda slag.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

De statliga myndigheterna ska lämna Statens tjänstepensionsverk de uppgifter som behövs för redovisningen. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

4 §* Övrigt underlag för beräkning av preliminär skatt för staten ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

Statens tjänstepensionsverk ska lämna myndigheterna de uppgifter som behövs för redovisningen. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

5 §* Skatt på underlag som avses i 3 § ska regleras av Statens tjänstepensionsverk genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken. Respektive myndighet ska betala Statens tjänstepensionsverk för insättning som avser skatt på underlag enligt 3 § första stycket andra meningen.

Skatt på underlag som avses i 4 § ska betalas av respektive myndighet genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken.. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2006:1100.

6 § Den preliminära skatten skall betalas med en sjättedel av skatten den 18 i månaderna mars, maj, juli, september och november under beskattningsåret samt den 18 januari året efter beskattningsåret.

7 §* Om den slutliga skatten är högre än den preliminära skatten, ska Statens tjänstepensionsverk respektive i 4 § avsedda myndigheter under maj månad året efter beskattningsåret betala in ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den slutliga och den preliminära skatten.

Om den slutliga skatten är lägre än den preliminära skatten, ska Försäkringskassan i fråga om skatt enligt 5 § första stycket minska de närmast följande debiteringarna av den preliminära skatten. I fråga om skatt enligt 5 § andra stycket ska Försäkringskassan betala tillbaka det belopp som betalats för mycket. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

8 §* Försäkringskassan skall föra över den skatt som betalats in till rätt inkomstitel på statsbudgeten. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1991. Bestämmelserna om preliminär skatt tillämpas dock första gången för beskattningsåret 1992.

Lag om statlig fastighetsskatt (SFS 1984:1052)

18 december 1984

Prop. 1984/85:18, SkU17 och 24, rskr. 90

1 §* Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknats som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industri-enhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före taxeringsåret inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Lag 2009:106, som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.*

* Senaste lydelse 2007:1417.

2 §* Skattskyldig till fastighetsskatt är den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Fastighetsskatt beräknas för kalenderår på grundval av det taxeringsvärde som gäller under kalenderåret. *Lag 2007:1417, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1996:1402.

2 a §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:1417, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2003:1203.

3 §* Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark

som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet, och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,8 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet, som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten för dessa delar utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i förstastycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse. *Lag 2010:773, som trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.*

* Senaste lydelse 2009:1408.

3 a §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:1417, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009*

300 Statlig fastighetsskatt, lag

års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

* Senaste lydelse 2003:1203.

4 §* Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet gäller också beträffande del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som utgör sådan enhet. *Lag 2009:106, som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.*

* Senaste lydelse 1999:632.

5 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1990:394.]*

6 §* I fråga om förfarandet vid taxering till fastighetsskatt gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324). *Lag 1991:1914, som trätt i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas från och med 1992 års taxering.*

* Senaste lydelse 1990:394.

7 §* I fråga om debitering och betalning av fastighetsskatt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag 1997:529, som trätt i kraft den 1 november 1997.*

* Senaste lydelse 1984:1052.

8 § Fastighetsskatt tillfaller staten.

9 § Termer och uttryck i denna lag som används även i fastighets-taxeringslagen (1979:1152) eller inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse som i dessa lagar. *Lag 1999:1254, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.*

* Senaste lydelse 1984:1078.

Övergångsbestämmelser till lag 1990:652

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Bestämmelserna i 3 § andra stycket tillämpas dock först vid 1993 års taxering. *Lag 1990:1383 som trätt i kraft den 1 januari 1991.*

2. Äldre bestämmelser i 3 § första stycket gäller i fråga om fastighetsskatt för beskattningsår som har påbörjats före utgången av år 1990.

3. I stället för det procenttal som föreskrivs i 3 § första stycket skall, i fråga om småhusenhet samt småhus och tomtmark för småhus på lantbruksenhet med beräknat värdeår före år 1991, procenttalet vid 1992 och 1993 års taxeringar utgöra 1,2.

4.* I stället för vad som följer av 3 § första stycket och punkt 3 skall vid följande års taxeringar endast halv fastighetsskatt utgå i fråga om fastigheter, bebyggda med byggnader med nedan angivna värdeår, om fastigheterna utgör småhusenhet eller småhus och tomtmark för småhus på lantbruksenhet. Detta gäller dock inte i fråga om sådant småhus som är inrättat till bostad åt minst tre och högst tio familjer och som ingår i lantbruksenhet. Vid beräkningen enligt denna punkt skall vad som anges i 3 § femte stycket ha motsvarande tillämpning:

Taxeringsår	Värdeår
1992	1986–1990
1993	1987–1990
1994	1988–1990
1995	1989–1990
1996	1990

Lag 1992:1593 som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid 1995 års taxering. Se övergångsbestämmelser nedan.

* Senaste lydelse 1990:1383.

5.* I stället för vad som följer av 3 § första stycket skall vid följande års taxeringar fastighetsskatt inte utgå eller endast halv fastighetsskatt utgå för fastigheter, bebyggda med byggnader vilka innehåller bostäder och har nedan angivna värdeår, om fastigheterna utgör hyreshusenhet. Vid denna beräkning skall vad som anges i 3 § femte stycket ha motsvarande tillämpning. Detsamma gäller i fråga om sådant småhus som är inrättat till bostad åt minst tre och högst tio familjer och som ingår i lantbruksenhet:

Taxeringsår	Halv fastighetsskatt	Ingen fastighetsskatt
Värdeår	Värdeår	
1992	1973–1976	1977–1990
1993	1975–1978	1979–1990
1994	1977–1980	1981–1990
1995	1979–1982	1983–1990
1996	1981–1984	1985–1990
1997	1983–1986	1987–1990
1998	1985–1988	1989–1990
1999	1987–1990	
2000	1989–1990	

Lag 1992:1593 som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid 1995 års taxering. Se övergångsbestämmelser nedan.

* Senaste lydelse 1990:1383.

6. I stället för vad som följer av 3 § första stycket skall det vid 1998 års taxering inte tas ut fastighetsskatt på bostadsdelen för fastigheter bebyggda med byggnader vilka innehåller bostäder och har värdeår 1991. Om fastighetsskatt skall beräknas enligt olika grunder för skilda

delar av fastigheten skall 3 § femte stycket tillämpas. Lag 1996:432, som trätt i kraft den 1 juli 1996.

Övergångsbestämmelser till lag 1990:1383

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Vid 1992 års taxering skall dock vad som gäller för småhus enligt 3 § första stycket a och punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1990:652) om ändring i lagen om statlig fastighetsskatt också gälla för hyreshus som är inrättat till bostad åt högst tio familjer och som ingår i lantbruksenhet. För annat hyreshus på lantbruksenhet skall vid 1992 års taxering tillämpas vad som gäller för hyreshus enligt 3 § första stycket b och punkt 5 av nämnda övergångsbestämmelser.

Övergångsbestämmelser till lag 1992:1593

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid 1995 års taxering.

2. Vid 1994 års taxering skall, såvitt avser hyreshusenhet, skatteuttaget enligt 3 § första stycket b) i dess äldre lydelse göras på den del av taxeringsvärdet som inte belöper på lokaler med tillhörande tomtmark. Nedsättning av skatteuttaget enligt den äldre lydelsen av 3 § andra stycket och punkt 5 övergångsbestämmelserna skall vid nämnda taxeringsår endast göras på den del av taxeringsvärdet som belöper på hyreshus som avser bostäder med tillhörande tomtmark, om tomtmarken och hyreshuset ingår i samma taxeringsenhet.

3. För hyreshusenhet som innehåller lokaler och för vars förvärvskälla beskattningsåret har börjat före den 1 januari 1993 skall skatt som avser lokaler med tillhörande tomtmark vid 1994 års taxering påföras enligt äldre bestämmelser med så stor del som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller före den 1 januari 1993 och hela beskattningsåret.

Övergångsbestämmelser till lag 1993:1525

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 och tillämpas första gången vid 1995 års taxering. Endast kostnader för om- eller tillbyggnad som nedlagts i fastigheter efter 1992 års utgång beaktas vid tillämpningen av denna lag.

*2. * I stället för vad som följer av punkt 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1990:652) om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt skall, om ett reduceringsbelopp enligt 3 a § har bestämts för hyreshusenhet, skatten beräknas på sätt som följer av 3 och 3 a §§ om en sådan beräkning leder till lägre fastighetsskatt. Om fastighetsskatt skall beräknas enligt punkt 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1990:652) om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt skall ett reduceringsbelopp inte beaktas. Lag 1994:1910.*

* Senaste lydelse 1994:51.

Övergångsbestämmelser till lag 1994:1911

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången i fråga om 3 § första stycket vid 1997 års taxering och i övrigt vid 1996 års taxering.

2. I stället för procenttalet 1,7 som föreskrivs i 3 § första stycket skall, i fråga om fastighetsskatt för beskattningsår som har påbörjats före utgången av år 1994, procenttalet utgöra 1,5.

3. Till den del fastighetsskatt skall beräknas på grundval av taxeringsvärde som bestämts vid fastighetstaxering år 1995 eller tidigare tillämpas inte de nya bestämmelserna om underlaget för fastighetsskatt i 3 § första stycket.

Övergångsbestämmelser till lag 1998:526

1. Denna lag träder i kraft, såvitt avser bestämmelserna i 3 § första stycket punkten a och punkten b, den 1 augusti 1998, och i övrigt den 1 januari 1999.

2. Bestämmelserna i 3 § första stycket punkten a och punkten b tillämpas första gången vid 1999 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före den 1 januari 1998 tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före denna tidpunkt.

3. Bestämmelserna i övrigt tillämpas första gången vid 2000 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

4. I stället för det procenttal som föreskrivs i 3 § första stycket punkten b skall procenttalet vid 2000 års taxering utgöra 1,3. Har beskattningsåret påbörjats före den 1 januari 1999 tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före denna tidpunkt. Lag 1998:1478.

5.* I stället för det procenttal som föreskrivs i 3 § första stycket b skall procenttalet vid 2001 års taxering utgöra 1,2. På bostadsdelen för fastighet som utgör hyreshusenhet och som har värdeår 1989 eller 1990 skall endast halv fastighetsskatt utgå vid 2001 års taxering. Om fastighetsskatt skall beräknas enligt olika grunder för skilda delar av fastigheten skall 3 § femte stycket tillämpas. Lag 1999:995, som trätt i kraft den 1 januari 2000.

* Senaste lydelse 1999:636.

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (SFS 1991:586)

30 maj 1991

Prop. 1990/91:107, SkU34, rskr. 312

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 §* Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig, samt med hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här. *Lag (1999:1271), som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:496.

3 §* Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och uppbär inkomst som är skattepliktig denna lag. *Lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 1999:1271.

4 §* Från skattskyldighet enligt 3 § undantas den som begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår. *Lag 2009:1062, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1140.

Skattepliktig inkomst

5 §* Skattepliktig inkomst enligt denna lag är:

1. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

2. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, i den mån inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket.

3. arvode och liknande ersättning som uppburits av någon i egen-
skap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i
svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person, oavsett var
verksamheten utövats;

4. ersättning i form av pension, med undantag av barnpension,
sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken
till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje
kalendermånad överstiger en tolfte del av 0,77 prisbasbelopp, samt
annan ersättning enligt samma balk;

5. pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska sta-
ten, svensk kommun eller svenskt landsting;

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än
tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket
bedriven försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensions-
sparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt
instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pen-
sionssparande samt avkastningen av en sådan försäkring eller ett
sådant pensionssparkonto;

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än
tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring,
om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den
utsträckning den skattskyldige vid den årliga taxeringen fått avdrag
för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den
försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring eller avtal om
tjänstepension som är jämförbart med försäkring inklusive avskatt-
ning av sådan försäkring eller sådant avtal, samt annan pension eller
förmån, om förmån utgår på grund av förutvarande tjänst och den
tidigare verksamheten huvudsakligen utövats i Sverige;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller
annan författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i
arbete eller på grund av militärtjänstgöring;

9. dagpenning från arbetslöshetskassa enligt lagen (1997:238) om
arbetslöshetsförsäkring;

10. annan härifrån uppburin, genom verksamhet här i riket förvär-
vad inkomst av tjänst;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen
(2000:980), egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i
den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som
avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som satts ned
genom ändrad debitering i den utsträckning avdrag har medgetts för
avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

12. sjöinkomst som avses i 64 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen i
den utsträckning inkomsten förvärfvas genom verksamhet på

- ett handelsfartyg som ska anses som svenskt enligt sjölagen
(1994:1009), utom i de fall fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till
en utländsk redare och sjömannen inte är anställd hos fartygets ägare
eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar, eller

- ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om sjömannen är anställd hos redaren eller hos arbetsgivare som redaren anlitar.

Som inkomst enligt första stycket 1–3 och 12 anses också förskott på sådan inkomst.

Verksamhet på grund av anställning eller uppdrag i svenskt företag eller vid ett utländskt företags fasta driftställe i Sverige anses utövad här i riket även om den enskilde inom ramen för verksamheten

- gör tjänsteresor utomlands, eller

- utför arbete utomlands i sin bostad under förutsättning att tiden för arbetet där uppgår till högst hälften av den enskildes totala arbetstid i verksamheten under varje tremånadersperiod.

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är dock endast sådan inkomst som skulle ha beskattats hos en obegränsat skattskyldig enligt inkomstskattelagen. *Lag 2010:1246, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om inkomster som avser tid före ikraftträdandet. Bestämmelserna i 5 § första stycket 4 om pension med undantag av barnpension tillämpas också i fråga om särskild efterlevandepension enligt lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.*

* Senaste lydelse 2008:137.

6 §* Från skatteplikt enligt denna lag undantas utomlands bosatt person för:

1. avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, om

a) mottagaren av inkomsten vistas här i riket, under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv-månadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare, som inte har hemvist här i riket eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe, som arbetsgivaren har här i riket;

2. ersättning som vid tillfällig anställning i Sverige betalats av arbetsgivare för kostnad

a) för resa till respektive från Sverige vid anställningens början respektive slut och

b) för logi för den tid under vilken arbetet utförts i Sverige;

3. ersättning som sådan person i sin egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktieföretag eller annan svensk juridisk person uppburit i samband med förrättning och som betalats av bolaget eller den juridiska personen för kostnad

a) för resa till respektive från förrättningen och

b) för logi i samband med förrättningen;

4. sådan inkomst för vilken skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betalas och sådan inkomst som ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 inkomstskattelagen (1999:1229);

5. avlöning eller därmed jämförlig förmån eller pension, som utgått på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, om mottagaren är medborgare i anställningslandet och anställd av svensk utlandsmyndighet eller utomlands för fältprojekt för bilateral biståndsverksamhet (lokanställd);

6. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal. *Lag 2009:1062, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1140.

Skattesats

7 §* Särskild inkomstskatt tas ut med 25 procent av skattepliktig inkomst.

Särskild inkomstskatt tas dock ut med 15 procent av skattepliktig inkomst beträffande inkomster som avses i 5 § första stycket 12

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller. *Lag 2001:358, som trätt i kraft den 1 juli 2001 och tillämpas på inkomster som hänför sig till tid efter ikraftträdandet. Den äldre lydelsen gäller fortfarande i fråga om studiestöd enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349). Den äldre lydelsen gäller fortfarande i fråga om studiestöd enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349)*

* Senaste lydelse 1996:1340.

Beskattningsmyndighet

8 §* Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten.

Beskattningsmyndighet är Skatteverket. *Lag 2003:701, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 1998:252.

Skatteavdrag, betalningsskyldighet m.m.

9 §* Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt, om beslut att särskild inkomstskatt skall betalas för vederlaget har visats upp för utbetalaren eller denne på annat sätt fått kännedom om att ett sådant beslut finns. Skatteavdrag skall dock inte göras, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Ätnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, som om skatteavdrag gjorts.

I andra fall än som avses i första stycket gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 5 och 8 kap. skattebetalningslagen. *Lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 1997:496.

9 a § Om den som har betalat ut kontant belopp eller annat vederlag som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är utbetalaren tillsammans med mottagaren av vederlaget skyldig att betala skatten för inkomsten.

Den som enligt beskattningsmyndighetens beslut har betalat särskild inkomstskatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

Regressfordran enligt andra stycket får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt. Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om sådan regressfordran. *Paragrafen införd genom lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

9 b § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, svarar den skattskyldige själv för betalningen av särskild inkomstskatt. Den skattskyldige svarar också själv för betalningen av sådan skatt som inte skall betalas genom skatteavdrag enligt 9 §. *Paragrafen införd genom lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

9 c § Betalningsskyldighet för den som skall betala någon annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om det finns särskilda skäl. *Paragrafen införd genom lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

10 §* Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det han erhållit beslutet från beskattningsmyndigheten överlämna detta till den som har att göra avdraget. *Lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 2003:701.

11 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1997:496, som trätt i kraft den 1 november 1997.]*

* Senaste lydelse 1991:586.

12 §* Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan. *Lag 2000:52, som trätt i kraft*

den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.

* Senaste lydelse 1997:496.

12 a § Om uppgift om skatteavdragets belopp enligt 12 § andra stycket lämnats i utländsk valuta skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. *Paragrafen införd genom lag 2000:52, som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

13 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är ansvarig för betalningen av särskild inkomstskatt enligt denna lag behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 9–12 §§.

14 §* Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna, arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har beskattningsmyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där tillgodoräknas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 5 § andra stycket och 6 § skattebetalningslagen (1997:483). *Lag 2003:701, som trätt i kraft den 1 januari 2004. De nya föreskrifterna i andra stycket gäller även om skattemyndighet meddelat beslut enligt första stycket i dess äldre lydelse.*

* Senaste lydelse 1997:496.

Redovisning och betalning av skatt

15 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2004:1140.]*

* Senaste lydelse 1997:496.

16 § *[Paragrafen har upphävts genom lag 1991:1871.]*

17 §* Skatt, som skall betalas av den skattskyldige själv, skall redovisas och betalas senast den 12 i månaden efter den månad då inkomsten uppbars. I månaderna augusti och januari får redovisning och

310 *Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lag*

betalning i stället ske senast den 17. Om redovisningen och inbetalnings sättet meddelas särskilda föreskrifter av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 1994:1982.

Kontrolluppgift

18 §* Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag 2001:1233, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 1991:1871

Återbetalning av skatt

19 § Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
 2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas.
- Paragrafen införd genom lag 2009:1062, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.*

20 §* Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat ska medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalsslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Tillsammans med ansökan om sådan återbetalning av skatt ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som betalats på inkomsten. *Lag 2009:1062, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 2004:1140.

Övrigt

21 §* I fråga om särskild inkomstskatt tillämpas vad som sägs i skattebetalningslagen (1997:483) om

1. skyldighet att lämna deklARATION i 10 kap.,
2. Beskattningsbeslut i 11 kap.,
3. utredning i skatteärenden i 14 kap.,
4. skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap.,
5. inbetalning av skatt i 16 kap.,
6. anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap.,
7. ränta i 19 kap.,
8. indrivning i 20 kap.,
9. omprövning i 21 kap.,
10. överklagande i 22 kap., och
11. övriga bestämmelser i 23 kap.

Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattskyldig skall avse såväl den som är skyldig att göra avdrag för betalning av särskild inkomstskatt som mottagaren av den skattepliktiga ersättningen. Vad som sägs om beskattningsår skall avse det år då ersättningen betalas ut. *Paragrafen införd genom lag (2004:1140), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Tidigare 21 § upphävd genom 2003:701.

22 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1993:917.]*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1991.

Övergångsbestämmelser till lag 1997:497

1. *Denna lag träder i kraft såvitt avser 21 § den 1 november 1997 och i övrigt den 1 januari 1998.*

2. *Föreskrifterna i 5 och 7 §§ tillämpas på inkomster som hänförs till tid efter ikraftträdandet.*

3. *Äldre föreskrifter i 5 § 9 skall fortfarande tillämpas i fråga om kontant arbetsmarknadsstöd som betalas ut efter ikraftträdandet.*

4. *Föreskrifterna i 21 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1997.*

5. *Äldre föreskrifter i 21 § tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden före 1998.*

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. (SFS 1991:591)

6 juni 1991

Prop. 1990/91:159, SkU33, rskr. 321

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 §* Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. *Lag (1999:1272), som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:498.

3 §* I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottslig verksamhet: personligt framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagningar,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller artist eller idrottsman,

arrangör: fysisk eller juridisk person som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet,

svenskt fartyg: sådant svenskt eller utländskt handelsfartyg som avses i 5 § första stycket 12 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. *Lag 2007:766, som trätt i kraft den 15 december 2007.*

* Senaste lydelse 1999:1272.

Skattskyldighet

Valuta

3 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 17 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. Detsamma gäller sådana uppgifter som avses i 23 § andra stycket. *Paragrafen införd genom lag 2000:53, som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

4 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och juridiska personer som är hemmahörande i utlandet och som uppstår enligt denna lag skattepliktig inkomst.

5 § Skattskyldighet föreligger inte för en artist eller idrottsman, om han uppstår inkomsten från ett artistföretag som är hemmahörande i utlandet. *Lag (1999:1272), som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på inkomst som uppstår efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1991:591

5 a § Från skattskyldighet enligt 4 § får undantas artist, idrottsman eller artistföretag som hos Skatteverket begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår.

En begäran får tidigast göras året före beskattningsåret. I begäran ska uppgift lämnas om den artistiska eller idrottsliga verksamhet som skattskyldigheten avser.

Skatteverket ska efter begäran meddela beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen. *Paragrafen införd genom lag 2009:1061, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppstår efter utgången av år 2009.*

Betalningsskyldighet

6 § Ansvarig för betalning av särskild inkomstskatt är den som är redovisningsskyldig enligt 14 §.

Betalningsskyldigheten för den som har att betala annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om särskilda skäl föreligger.

Skattepliktig inkomst

7 § Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är kontant ersättning eller annat vederlag som uppstår från Sverige för artistisk eller idrottslig verksamhet som bedrivs i Sverige eller på svenskt fartyg. Som kontant ersättning eller annat vederlag anses också förskott på sådant vederlag.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning i Sve-

rige eller på svenskt fartyg som arrangören uppbär. *Lag 1994:1981 som trätt i kraft den 1 januari 1995.*

8 §* Från skatteplikt enligt denna lag undantas

1. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,
2. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige,
3. inkomst av royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar,
4. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal,
5. vederlag för nödvändig resa eller transport samt förmån av kost och logi i samband med inkomsternas förvärvande eller för styrkta kostnader härför,
6. ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag, om det sammanlagda värdet från en utbetalare under en redovisningsperiod uppgår till högst 0,03 basbelopp enligt socialförsäkringsbalken, avrundat till närmaste hundratal kronor,
7. inkomster enligt 7 § andra stycket, om arrangören i allt väsentligt motsvarar en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och skattskyldighet enligt den lagen inte hade förelegat för inkomsterna om arrangören hade varit en sådan förening.

Vid tillämpning av första stycket 3 ska ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket. *Lag 2010:1247, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2004:1141.

Skattesats

9 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av den skattepliktiga inkomsten.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

Beskattningsmyndighet m.m.

10 §* Skatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag. *Lag 2003:658, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:477.

11 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom Lag 2000:477, som trätt i kraft den 1 juli 2000. Om skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.]*

* Senaste lydelse 1993:466.

Skatteavdrag m.m.

12 §* Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts. *Lag 1997:498, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter i andra stycket gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före 1998.*

* Senaste lydelse 1991:591.

13 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1997:498, som trätt i kraft den 1 november 1997].*

* Senaste lydelse 1991:591.

Redovisning och betalning av skatt

14 §* Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och betalas av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 12 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 12 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I januari gäller i stället den 17. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen bokförts på beskattningsmyndighetens särskilda konto.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär. *Lag 1997:498, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter i första stycket gäller fortfarande i fråga om skatt som skall redovisas och inbetalas i januari 1998 eller tidigare.*

* Senaste lydelse 1994:1981.

15 § Av redovisning enligt 14 § skall för artist, idrottsman och artistföretag framgå

1. utbetalarens namn, adress och person- eller organisationsnummer,
2. namn, adress och hemvistland för den artist, idrottsman eller det artistföretag som redovisningen gäller,
3. tid och plats för den verksamhet för vilken ersättning har utgått samt verksamhetens art,
4. tidpunkt för utbetalning av ersättning och

5. skatteavdraget.

Av redovisning enligt 14 § skall för arrangör framgå

1. arrangörens namn, adress och hemvistland,
2. tid och plats för de tillställningar som redovisningen avser och
3. skatten.

16 §* Om en inkomst på grund av bestämmelsen i 8 § 4 eller 7 inte är skattepliktig är utbetalaren ändå skyldig att lämna redovisning. *Lag (2004:1141), som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 2004.*

* Senaste lydelse 1991:591.

17 §* Den som betalar ut ersättning skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren kvitto som utvisar skattepliktig inkomst och skatteavdragets belopp. Om det utbetalda beloppet avser flera personer lämnas kvitto till var och en.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall uppgifterna enligt första stycket till sina belopp anges i den utländska valutan. *Lag 2000:53, som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

* Senaste lydelse 1991:591.

17 a § Om uppgifterna enligt 17 § andra stycket till sina belopp lämnas i utländsk valuta skall beloppen räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. *Paragrafen införd genom lag 2000:53, som trätt i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.*

18 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är redovisningsskyldig enligt 14 § behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpning i övrigt av bestämmelserna i 12–16 §§.

Skönstaxering

19 §* Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag 1997:498, som trätt i kraft den 1 november 1997.*

Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om skatt som skall redovisas och inbetalas i januari 1998 eller tidigare.

* Senaste lydelse 1991:591.

Återbetalning av skatt

20 §* Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ skattebetalningslagen. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ samma lag.. *Lag 2009:1061, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av år 2009.*

* Senaste lydelse 1997:498.

Överklaganden m.m.

21 §* Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 14 § och det allmänna ombudet hos Skatteverket får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos förvaltningsrätten. *Lag 2009:807, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:658.

22 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2009:1061, som trätt i kraft den 1 januari 2010.]*

* Senaste lydelse 1993:466.

Övrigt

23 §* I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i skatteärenden i 14 kap., om skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om övriga bestämmelser i 23 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt

14 § denna lag. Med skattedeklaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. *Lag 2003:658, som trätt i kraft den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 2001:1234.

24 § [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1993:918.*]

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Genom lagen upphävs lagen (1908:128 s.1) om beviljningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m.m. i Sverige. Beträffande verksamhet som anordnas av en arrangör under en sammanhängande tidsperiod och avser tid både före och efter lagens ikraftträdande skall – om den skattskyldige så yrkar – äldre bestämmelser äga tillämpning för verksamheten under hela perioden.

Övergångsbestämmelser till lag 1993:466

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Vid överklagande av beslut som meddelats av Riksskatteverket före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser. Vid överklagande av den skattskyldige skall allmänna ombudets funktion fullgöras av Riksskatteverket. Överklagande av sådant beslut meddelat av Riksskatteverket skall dock ges in till skattemyndigheten i Dalarnas län.

Genom lag 1996:960 föreskrivs bl.a. att i övergångsbestämmelserna till lagen (1993:466) om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. orden "Kopparbergs län" skall bytas ut mot "Dalarnas län".

Övergångsbestämmelser till lag 1997:499

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 23 § den 1 november 1997 och i övrigt den 1 januari 1998.

2. Föreskrifterna i 23 § tillämpas på inkomst som uppstår efter utgången av år 1997.

3. Föreskrifterna i 3 § tillämpas på inkomster som hänför sig till tid efter ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter i 23 § tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden före 1998.

Utdrag ur Begravningslag (SFS 1990:1144)

6 december 1990

Prop. 1990/91:10, 1990/91:KU14, rskr 1990/91:39

9 kap. Begravningsavgift

Avgiftsskyldighet

1 § Den som är folkbokförd i Sverige skall betala en avgift för begravningsverksamheten (begravningsavgift). *Lag (1999:306)*.

2 § Begravningsavgiften skall betalas till den huvudman inom vars förvaltningsområde den avgiftsskyldige är folkbokförd. Om församlingen är huvudman skall avgiften för den som tillhör Svenska kyrkan enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas in i kyrkoavgiften. *Lag (1999:306)*.

Avgiftsunderlag

3 § Begravningsavgiften beräknas på grundval av den avgiftsskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomst. *Lag (1999:306)*.

Fastställande av begravningsavgift

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver på förslag av huvudmannen den avgiftssats enligt vilken de som inte tillhör Svenska kyrkan skall betala begravningsavgift. Huvudmannen fastställer avgiftssats för dem som tillhör Svenska kyrkan. I de fall en kommun är huvudman fastställer kommunen dock alltid avgiftssatsen. Avgiftssatsen skall grundas på en särredovisning av verksamhetens intäkter och kostnader.

Avgiftssatsen skall bestämmas på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga på det sätt som anges i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. I den lagen finns också bestämmelser om beräkning och utbetalning av begravningsavgiften till huvudmännen. *Lag (1999:1268)*.

5 § Vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av begravningsavgiften gäller skattebetalningslagen (1997:483).

Vid tillämpningen av 1 och 2 §§ skall den avgiftsskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret anses gälla hela inkomståret. *Lag 2000:1186, som trätt i kraft den 31 december 2000 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.*

De äldre bestämmelserna skall dock tillämpas i fråga om preliminär skatt för 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering om den avgiftsskyldige begär det.

* Senaste lydelse 1999:306.

Tjänster som ingår i begravningsavgiften

6 § För den som vid dödsfallet var folkbokförd inom en huvudmans förvaltningsområde skall huvudmannen utan kostnad för dödsboet tillhandahålla

- gravplats eller motsvarande på allmän begravningsplats under en tid av 25 år,
- gravsättning inklusive gravöppning, återfyllning och iordningställande av öppnad grav,
- transporter från det att huvudmannen övertagit ansvaret för stoftet till dess att gravsättning har skett, med undantag av transport för gravsättning utanför huvudmannens område, om inte transporten beror på ett avtal om tillhandahållande av särskilda gravplatser,
- kremering,
- lokal för förvaring och visning av stoftet, samt
- lokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler. *Lag (1999:306).*

Skyldighet att lämna uppgifter

14 §* Svenska kyrkan skall på medium för automatisk databehandling underrätta regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om de avgiftssatser som föreslås gälla för det följande inkomståret. Sedan regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställt avgiftssatserna för dem som inte tillhör Svenska kyrkan skall Svenska kyrkan på samma sätt underrätta Skatteverket om de avgiftssatser som skall gälla för det följande inkomståret. På samma sätt skall Svenska kyrkan till Skatteverket lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att beräkna, debitera, redovisa och ta in avgifterna. Svenska kyrkan skall till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna skall lämnas.

Bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter när kommun är huvudman finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. *Lag 2003:699, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:306.

Förordning om begravningsavgift (SFS 1999:729)

26 augusti 1999

1 § Denna förordning gäller begravningsavgift enligt 9 kap. 1 § begravningslagen (1990:1144).

2 § Kammarkollegiet skall fastställa avgiftssatserna för begravningsavgift enligt 9 kap. 14 § begravningslagen (1990:1144) för dem som inte tillhör Svenska kyrkan.

3 §* Svenska kyrkan skall senast den 1 november underrätta Kammarkollegiet om de avgiftssatser för begravningsavgift som föreslås gälla för det följande inkomståret för dem som inte tillhör Svenska kyrkan. Om en församling eller kyrklig samfällighet vid denna tidpunkt inte beslutat om förslag till avgiftssats skall Svenska kyrkan i stället underrätta Kammarkollegiet om den avgiftssats som framgår av upprättat förslag till budget. I sådana fall skall Svenska kyrkan senast den 15 november underrätta Kammarkollegiet om den beslutade avgiftssatsen, om denna avviker från den som framgår av förslaget till budget.

Kammarkollegiet skall senast den 1 december underrätta Svenska kyrkan om de avgiftssatser som Kammarkollegiet fastställt för dem som inte tillhör Svenska kyrkan.

Svenska kyrkan skall senast den 3 december underrätta Skatteverket om de avgiftssatser för begravningsavgiften som skall gälla för det följande inkomståret. *Förordning 2003:1008, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:729.

4 § Svenska kyrkan skall till Kammarkollegiet lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats. Kammarkollegiet får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas till kollegiet.

5 §* Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om hur de uppgifter som behövs för att bestämma, debitera, redovisa och ta in begravningsavgifter skall lämnas till verket. *Förordning 2003:1008, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:729.

6 § Kammarkollegiets beslut enligt denna förordning får inte överklagas.

Lag om avgift till registrerat trossamfund (SFS 1999:291)

4 maj 1999

Prop. 1998/99:38, bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176

1 § Bestämmelser om statlig hjälp med bestämmande, debitering och redovisning av avgifter till Svenska kyrkan samt med att ta in avgifterna finns i 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund. Bestämmelser om kyrkoavgift finns i 7 och 8 §§ lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan. *Lag (1999:957)*.

2 § För den som tillhör Svenska kyrkan skall begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) räknas in i kyrkoavgiften. Detta gäller dock inte för den som är folkbokförd i en församling där kommunen är huvudman för begravningsverksamheten.

3 § Avgifter som tas in med statlig hjälp beräknas på grundval av den till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomsten.

4 § Vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter gäller skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (1999:957)*.

5 §* Trossamfundet skall senast den 3 december varje år på medium för automatisk databehandling till Skatteverket lämna de uppgifter som behövs för att bestämma, debitera, redovisa och ta in avgifterna.

Uppgifterna skall gälla för visst inkomstår och får endast avse personer som den 1 november året före det inkomstår för vilket avgiften skall tas in

1. är skyldiga att betala kyrkoavgift enligt 7 § lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan, eller

2. har eller anses ha samtyckt enligt 6 § denna lag till att betala avgift till trossamfundet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas. *Lag 2003:726, som trätt i kraft den 1 januari 2004*.

* Senaste lydelse 1999:957.

6 § Andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan skall innan uppgifter enligt 5 § lämnas skaffa skriftligt samtycke från de personer vilkas avgifter skall tas in med statlig hjälp. Samtycket skall avse avgiftsskyldigheten till trossamfundet och att avgifterna tas in med statlig hjälp.

Om trossamfundets stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483),

anses medlemmarna ha lämnat sådant samtycke som avses i första stycket. *Lag (1999:957).*

7 § Den som utträtt ur trossamfundet eller på annan grund inte längre är betalningsskyldig till trossamfundet skall genast få en skriftlig bekräftelse på detta från trossamfundet. *Lag (1999:957).*

8 §* Om staten till följd av behandlingen av en uppgift som avses i 5 § betalar skadestånd till en person som är registrerad i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet skall det trossamfund som lämnat uppgiften ersätta staten i motsvarande utsträckning. *Lag 2003:726, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2001:190.

9 § Bestämmelser om beräkning av avgiftssats och utbetalning av avgifterna till trossamfundet finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. *Lag (1999:957).*

10 § har betecknats 9 §. *Lag (1999:957).*

Övergångsbestämmelser till lag 1999:291

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:146)

28 mars 1985

Prop. 1984/85:108, SkU 40, rskr 179.

1 §* Avräkning enligt denna lag ska göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. skattebetalningslagen (1997:483),
2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
4. lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import m.m.,
5. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m., av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
6. tullagen (2000:1281), eller
7. lagen (1972:435) om överlastavgift.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning ska också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen. *Lag 2008:1414 som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2007:469.

2 §* Om någon har rätt till ett belopp som avses i 1 § och om det allmänna mot denna person har en fordran, som är registrerad för indrivning i utsköknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. skall från beloppet räknas av så mycket som kan gå till betalning av fordringen, om inte något annat följer av vad som nedan sägs. Med det allmännas fordran avses också förrättningskostnader i målet enligt 17 kap. 1 § utskökningsbalken. Endast vad som överstiger det allmännas fordran får utbetalas. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

3 §* Fråga om avräkning prövas av Kronofogdemyndigheten. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

4 § En myndighet som har att utbetala ett belopp som avses i 1 § skall undersöka om det allmänna har någon sådan fordran som avses i

2 §. Undersökning får dock underlåtas, om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta.

Visar en undersökning att det allmänna har en sådan fordran som avses i 2 §, skall kronofogdemyndigheten beredas tillfälle att göra avräkning. Detta behövs dock inte om anstånd med betalning av fordringen beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse.

5 § Kronofogdemyndigheten får underlåta avräkning

1. om anstånd med betalningen av det allmännas fordran beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse,

2. om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta eller

3. om det i annat fall föreligger särskilda skäl att avstå från avräkning.

6 § Avräkning får inte göras till betalning av en fordran som är preskriberad.

7 § Till den mot vilken det allmänna har en fordran som avses i 2 § skall kronofogdemyndigheten sända underrättelse om att avräkning för betalning av fordringen efter viss angiven dag kan komma att göras från sådana belopp som avses i 1 §. Ett beslut om avräkning får inte meddelas innan den angivna dagen löpt ut.

Underrättelse behövs inte, om den mot vilken det allmänna har sin fordran saknar för kronofogdemyndigheten känd adress.

8 § Om beslut som kronofogdemyndigheten meddelar enligt denna lag skall myndigheten sända underrättelse till den som beslutet gäller.

9 § Den omständigheten att ett beslut om avräkning meddelats utan att bestämmelserna i 7 § första stycket iakttagits är inte grund för att upphäva beslutet.

10 § Finner kronofogdemyndigheten att för mycket tagits i anspråk genom avräkning på grund av att en före avräkningen gjord betalning av det allmännas fordran inte beaktats eller fordringen av annan orsak varit upptagen till ett för stort belopp, skall kronofogdemyndigheten besluta om rättelse.

Den som på grund av rättelsen skall få tillbaka ett belopp skall även erhålla ränta från utgången av den månad då beloppet kom kronofogdemyndigheten till handa till och med den månad då beloppet utbetalas. Ränta beräknas enligt samma räntesats som gäller för beräkning av intäktsränta enligt 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller. Ränta som understiger femtio kronor skall inte utbetalas.

Utbetalning med anledning av rättelse görs av kronofogdemyndigheten. *Lag 2000:186, som trätt i kraft den 1 juli 2000. Äldre föreskrifter gäller för beräkning av ränta som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1985:146.

11 §* Kronofogdemyndighetens beslut får inte överklagas i den del det innebär att avräkning inte skall ske. I övrigt tillämpas i fråga om kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag bestämmelserna om överklagande av utmätning i allmänhet, om inte annat följer av 12 §.

I mål som avses i första stycket förs det allmännas talan av Skatteverket. *Lag 2003:690, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1993:519.

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag gäller utan hinder av att det inte har vunnit laga kraft. Tingsrättens och hovrättens beslut gäller först sedan det har vunnit laga kraft. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

13 § Bestämmelserna i 10 § andra och tredje styckena skall tillämpas på belopp, som överförts till kronofogdemyndigheten men på grund av beslut av kronofogdemyndigheten i andra fall än som avses i 10 § första stycket eller av en domstol inte skall tas i anspråk genom avräkning. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994. I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.*

14 § Skall ett avräknat belopp enligt beslut av kronofogdemyndigheten eller en domstol inte tas i anspråk genom avräkning, skall den som fått sin fordran helt eller delvis betald genom avräkningen överföra beloppet till kronofogdemyndigheten. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994. I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.*

15 §* Kan för betalning av en i Kronofogdemyndighetens utsökning- och indrivningsdatabas, registrerad fordran avräkning från belopp som avses i 1 § göras både enligt denna lag och enligt annan författning, skall denna lag tillämpas.

Kan en myndighet enligt annan författning göra avräkning från belopp, som avses i 1 §, för betalning av en fordran, som inte är registrerad i utsökning- och indrivningsdatabasen, får myndigheten göra avräkningen utan hinder av att förutsättningar föreligger för avräkning enligt denna lag. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1985. Har det allmännas fordran registrerats i utsökningregistret före lagens ikraftträdande, skall med underrättelse som avses i 7 § första stycket jämföras av kronofogdemyndigheten utsänd anmaning att betala fordringen.

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter* (SFS 1985:654)

13 juni 1985

* Rubriken ändrad genom förordning 2003:939

Regeringen föreskriver följande.

*Skatteverket skall meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Innan Skatteverket meddelar sådana föreskrifter, skall verket samråda med

1. Tullverket, om föreskrifterna rör sådana utbetalningar som avses i 1 § första stycket 4 lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

2. Försäkringskassan, om föreskrifterna rör utbetalningar på grund av bestämmelse om arbetsgivaravgifter i skattebetalningslagen (1997:483).
Förordning 2004:928, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

* Senaste lydelse 2003:939.

Lag om indrivning av statliga fordringar m.m. (SFS 1993:891)

10 juni 1993

Prop. 1992/93:198, bet. 1992/93:SkU27, rskr. 1992/93:448

Inledande bestämmelser

1 §* Denna lag gäller vid handläggning hos Kronofogdemyndigheten av allmänna mål om verkställighet enligt utsökningsbalken.

Handläggning av mål som avses i första stycket kallas i denna lag indrivning. *Lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:891.

1 a § I lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter finns bestämmelser om Skatteverkets uppgifter som borgenärsföreträdare beträffande statliga fordringar m.m. *Paragrafen införd genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

2 §* Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1997:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
7. skattebetalningslagen (1997:483),
8. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
9. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
10. lagen (2004:629) om träningskatt. *Lag 2010:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:164.

3 §* Bestämmelserna i 7 andra stycket och 18 § skall, om inte regeringen föreskriver något annat, tillämpas endast i fråga om en fordran som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395). *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:1404.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att indrivning i vissa fall skall ske med förtur.

5 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.]*

*Senaste lydelse 1993:891.

Gäldenärsutredning

6 §* Kronofogdemyndigheten skall, utöver vad som följer av 4 kap. 9 § utsökningsbalken, göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att bedöma en fråga om uppskov m.m. enligt 7–13 och 18 §§ (gäldenärsutredning). *Lag 2007:278, vilken har fått ändrad lydelse enligt lag 2007:332, som träder i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1995:312

Uppskov

7 §* Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen

1. om det kan antas vara till fördel för det allmänna,
2. om det är påkallat med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden, eller
3. i avvaktan på att fråga om anstånd med betalningen prövats av behörig myndighet.

Uppskov enligt första stycket får beviljas endast om Skatteverket, efter utredning enligt 3 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, inte har något att invända mot det eller om verkets inställning uppenbarligen sakna betydelse.

Uppskov med betalningen får förenas med villkoret att gäldenären betalar sin skuld i poster vid olika tidpunkter (avbetalning). *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1993:891.

8 § Uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som behövs för att gäldenären skall kunna betala sin skuld.

Endast om det finns synnerliga skäl får uppskov som inte förenas med villkor om avbetalning beviljas för längre tid än ett år.

9 § Om ett belopp som avses i 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall återbetalas eller annars betalas ut till gäldenären, får beloppet tas i anspråk för betalning av gäldenärens skuld trots att uppskov har beviljats.

Uppskov får återkallas om gäldenären underlåter att betala skatter och avgifter allteftersom de förfaller, inte följer den uppgjorda

avbetalningsplanen eller om det i annat fall finns särskild anledning till återkallelse.

Säkerhet

10 § När uppskov beviljas får kronofogdemyndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

11 §* Säkerhet får bestå av pant, borgen eller företagshypotek.

Borgen ska ställas såsom för egen skuld. Om borgen ställs av två eller flera personer gemensamt ska den vara solidarisk. *Lag 2008:996, som trätt i kraft den 1 januari 2009. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 2003:545.

12 § Kronofogdemyndigheten skall vid mottagandet av säkerhet besluta under vilka förutsättningar säkerheten får tas i anspråk. Beslutet får ändras när det finns anledning till det.

13 §* Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. pant: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,

2. borgen: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när detta gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens. *Lag 2008:996, som trätt i kraft den 1 januari 2009. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 2006:715.

14 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2006:552.

15 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 1996:778.

16 §* Om det allmänna har en fordran hos en gäldenär som försatts i konkurs skall Kronofogdemyndigheten göra gällande denna fordran i konkursen och även i övrigt bevaka den rätt i konkursen som med anledning av fordran tillkommer det allmänna. Kronofogdemyndigheten skall också företräda det allmänna som borgenär vid företagsrekonstruktion, om inte något annat följer av lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m. *Lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:778.

17 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 2003:706.

Avbrytande av indrivning

18 §* Kronofogdemyndigheten får avbryta indrivningen tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt. Kronofogdemyndigheten får även avbryta indrivningen om Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Har indrivningen avbrutits enligt första stycket första meningen skall den återupptas, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt. Har indrivningen avbrutits enligt första stycket andra meningen får den återupptas, om det finns skäl för det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1993:891.

Avräkningsordning i vissa fall

19 §* Om mer än en skattefordran enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall drivas in hos samma gäldenär, skall belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt. *Lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1997:500.

Överklagande

20 §* Kronofogdemyndighetens beslut att ta säkerhet i anspråk enligt 13 § får överklagas. Vid överklagande skall bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken tillämpas.

I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas. *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:500.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 då lagen (1978:882) om säkerhet för skattefordringar m.m. skall upphöra att gälla. Bestämmelserna om uppskov och om säkerhet i 9 och 19 §§ respektive 10–13 och 19 §§ i den nya lagen tillämpas också i fråga om uppskov som beviljats och säkerhet som tagits emot före ikraftträdandet.

Indrivningsförfordning (SFS 1993:1229)

18 november 1993

Jfr prop. 1992/93:198, bet. 1992/93:SkU27, rskr. 1992/93:448

Inledande bestämmelser*

* Rubriken ändrad genom förfordning 1995:488.

1 § Denna förfordning gäller vid indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 § Begrepp som används i denna förfordning har samma innebörd som i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 a § Beslut i en fråga enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förfordning 1995:488, som träder i kraft den 1 juni 1995.*

Betalningsuppmaning

3 § Innan ansökan om indrivning görs skall sökanden, om det kan ske utan väsentlig olägenhet och inte särskilda skäl talar emot det, uppmana gäldenären att betala fordringen.

Uppmaningen skall innehålla uppgift om

1. fordringens belopp,
2. dröjsmålsavgift eller annan avgift som skall betalas med anledning av dröjsmålet,
3. den dag då betalning senast skall ske för att inte ansökan om indrivning skall göras.

Uppmaningen skall också innehålla uppgift om att indrivningen är förenad med ytterligare kostnader för gäldenären.

Begäran om indrivning m.m.

4 §* Bestämmelser om begäran om indrivning av fordringar på skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) finns i 20 kap. 1 och 2 §§ den lagen.

Indrivning av fordran på felparkeringsavgift ska begäras senast fem månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning av fordringar som avser återbetalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska, om inte särskilda skäl talar emot det, begäras senast fem månader efter det att den äldsta fordringen skulle ha betalats.

För andra fordringar ska indrivning begäras senast två månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning enligt andra–fjärde styckena ska begäras under förutsättning att inte ett ärende om ackord, nedsättning av fordran eller skuldsa-

nering enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter eller andra särskilda skäl talar emot det.

Indrivning ska begäras skyndsamt om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen. *Förordning 2010:1685, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fordringar som avser återbetalningsskyldighet enligt lagen (1996:1030) om underhållsstöd.*

* Senaste lydelse 2007:796.

5 §* Indrivning skall begäras genom ansökan hos Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

6 §* En ansökan om indrivning skall, om inte Kronofogdemyndigheten föreskrivit något annat, innehålla uppgift om

1. sökandens namn och personnummer eller organisationsnummer samt postadress,

2. gäldenärens namn och person- eller organisationsnummer, hemvist samt postadress,

3. när fordringen uppkom, vad fordringen avser och fordringens belopp samt andra uppgifter som behövs för indrivningen,

4. det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. Kronofogdemyndigheten får efter samråd med sökanden besluta att sådana uppgifter som avses i första stycket får lämnas på medium för automatisk databehandling.

Till en ansökan om indrivning skall, utom när den lämnas på medium för automatisk databehandling, bifogas en exekutionstitel eller någon annan handling som kan ligga till grund för indrivningen. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

7 §* Har sökanden uppgifter om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för indrivningen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om detta när ansökan om indrivning görs eller så snart som möjligt därefter. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

8 §* Har gäldenärens betalningsskyldighet fallit bort eller satts ned, skall sökanden skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. Detsamma gäller om gäldenären har beviljats anstånd med betalningen eller om det kommit fram att indrivning inte borde ha begärts. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

9 §* Om sökanden får betalt för en fordran som överlämnats för indrivning, skall han skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

Registrering av mål m.m.

10 §* Kronofogdemyndigheten skall föra dagbok över ansökningar om indrivning. Dagbok får föras med hjälp av automatisk databehandling. Dagboken skall innehålla uppgift om sökanden samt om det medelsslag, det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

11 §* Ansökningar om indrivning skall granskas av Kronofogdemyndigheten.

Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som anges i 6 § första stycket eller om en upptagning som avses i 6 § andra stycket är bristfällig, skall Kronofogdemyndigheten uppmana sökanden att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör det, skall ansökan avvisas. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

12 §* Kronofogdemyndigheten skall registrera en ansökan om indrivning i utsöknings- och indrivningsdatabasen. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

Uppskov m.m.

13 §* Om Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska myndigheten informera Skatteverket, om det inte är uppenbart obehövt. I 26 § finns bestämmelser om vilka uppgifter Kronofogdemyndigheten ska lämna till Skatteverket. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1997:1083.

Utlandsindrivning

14 §* Vid indrivningen av vissa fordringar från en gäldenär som vistas utomlands eller annars kan antas ha egendom i utlandet får Kronofogdemyndigheten begära biträde av en svensk beskickning eller ett svenskt lönat konsulat, om fordringen inte utan väsentliga svårigheter kan drivas in i Sverige. Detta gäller

1. fordringar som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349 eller studiestödslagen (1999:1395), och

2. fordringar som anges i 15 §.

Om fordringen kan drivas in av en myndighet i den främmande staten, ska Kronofogdemyndigheten begära det, om inte indrivningen avbryts tills vidare med stöd av 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Avbrytande av indrivning m.m.

15 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:1298*]

* Senaste lydelse 2006:773.

16 §* Om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enligt 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och verkställighet ska äga rum i ett enskilt mål, ska myndigheten bedöma om indrivning ska återupptas enligt 18 § andra stycket andra meningen samma lag. Om det behövs ska Kronofogdemyndigheten samråda i frågan med Skatteverket. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

Bokföring

17 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*]

* Senaste lydelse 1997:1083.

18 §* Kronofogdemyndigheten skall skyndsamt registrera uppgifter om influtna medel i utsköknings- och indrivningsdatabasen. Desamma gäller sådana uppgifter som har lämnats till Kronofogdemyndigheten enligt 8 eller 9 §. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

19 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*]

* Senaste lydelse 1993:1229.

Redovisning av influtna medel m.m.

20 §* Kronofogdemyndigheten beslutar efter samråd med sökanden hur influtna medel ska betalas ut till sökanden om inte medlen ska föras direkt till statsbudgeten. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

21 §* Kronofogdemyndigheten beslutar om annan redovisning till sökanden än utbetalning av influtna medel efter samråd med sökanden. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

22 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*]

* Senaste lydelse 1993:1229.

23 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.*]

* Senaste lydelse 1993:1229.

Övriga bestämmelser

24 §* Kronofogdemyndigheten skall i utsöknings- och indrivningsdatabasen registrera sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndigheternas verksamhet och som behövs i verksamheten. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

25 §* Om en fordran på grund av beslut om utmätning av lön eller av annan anledning har betalats av någon annan än gäldenären och om gäldenären inte har fått uppgift om vilken fordran som har betalats, skall Kronofogdemyndigheten på begäran av gäldenären lämna sådan uppgift. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:45.

26 §* Kronofogdemyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden i den utsträckning som informationen bedöms vara av betydelse för verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. I övrigt ska Kronofogdemyndigheten på begäran lämna sökanden de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden om det behövs för att sökanden ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag eller förordning.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om informationsutbyte och annan samverkan mellan myndigheten och sökanden samt om avbrytande av indrivning. Kronofogdemyndigheten får också meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och denna förordning. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994. Genom förordningen upphävs förordningen (1983:167) om användning av automatisk databehandling inom exekutionsväsendet.

Bestämmelserna om betalningsupplämningsmaning i 3 § skall inte tillämpas för tid före den 1 januari 1995 på beslut om betalningsskyldighet för preliminär A-skatt, mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster som inte redovisats på föreskrivet sätt.

Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:324)

31 maj 2007.

Prop. 2006/07:99, bet. 2006/07:SkU17, rskr. 2006/07:178.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas på skatter, avgifter, böter eller andra statens fordringar som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål. Lagen gäller dock inte i fråga om fordringar som grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395).

Regeringen får meddela föreskrifter om att lagen skall tillämpas även på andra liknande fordringar som inte är statens men som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål.

Utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden

2 § Skatteverket skall göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att en lämplig åtgärd enligt denna lag skall kunna bestämmas.

Kronofogdemyndighetens beslut om uppskov

3 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att meddela uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., skall Skatteverket utreda om det finns skäl att i stället vidta någon åtgärd enligt denna lag. Vidtar Skatteverket ingen sådan åtgärd, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Ackord

4 § Skatteverket får anta förslag om ackord, om det kan anses ekonomiskt fördelaktigt för det allmänna och det inte med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden eller av någon annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas endast om övriga berörda borgenärer godkänner det.

Nedsättning av fordran och skuldsanering

5 § Skatteverket får fatta beslut om nedsättning av fordran, om förutsättningarna för skuldsanering är uppfyllda och övriga berörda borgenärer gör motsvarande eftergift.

Skatteverket är borgenärsföreträdare vid skuldsanering.

Konkurs m.m.

6 § Skatteverket får ansöka om att en gäldenär skall försättas i konkurs. Skatteverket får också ansöka om likvidation och företagsrekonstruktion.

7 § Skatteverket skall göra gällande fordringar i konkurs och även i övrigt bevaka fordringarnas rätt i konkursen. Skatteverket är också borgenärsföreträdare vid företagsrekonstruktion.

Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna

8 § Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna enligt skattebetalningslagen (1997:483) eller någon annan författning förs av Skatteverket.

Begäran om boutredningsman

9 § Skatteverket får begära att en boutredningsman förordnas enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Preskriptionsförlängning m.m.

10 § Bestämmelser om preskriptionsförlängning finns i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Av 2 kap. 30 § andra stycket utsökningsbalken framgår att Skatteverket för talan i tvister som avses i 4 kap. 20–23 och 26 §§, 9 kap. 11 § tredje stycket och 13 kap. 7 § andra stycket samma balk samt i överklagade utsökningsmål.

Överklagande

11 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Övergångsbestämmelser till lag 2007:324

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008, då lagen 1993:892 om ackord rörande statliga fordringar m.m. skall upphöra att gälla.

Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:789)

1 november 2007.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i den lagen.

2 § Lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,
3. avgifter enligt 10 kap. plan- och bygglagen (1987:10),
4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),
5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,
6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst, och
7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

3 § Beslut i frågor enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Utredning

4 § Skatteverkets utredning enligt 2 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får påbörjas så snart verket bedömer att det finns risk för att en fordran inte kommer att bli betald. Utredningen ska, i den omfattning som behövs med hänsyn till gäldenärens förhållanden, även innefatta en bedömning av fordringar som omfattas av den lagen och som ännu inte har debiterats men som kan komma att debiteras.

Uppskov hos Kronofogdemyndigheten

5 § Om Kronofogdemyndigheten har informerat Skatteverket att myndigheten överväger att meddela uppskov, ska Skatteverket inom fem arbetsdagar därefter, eller den längre tid som Kronofogdemyndigheten bestämmer i samråd med Skatteverket, underrätta Kronofogdemyndigheten om verket avser att vidta någon åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. Om Skatteverket inte lämnar någon sådan underrättelse eller inte

vidtar någon sådan åtgärd inom tio arbetsdagar efter underrättelsen, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Underrättelser

6 § Skatteverket ska underrätta Kronofogdemyndigheten om det hos verket, i fråga om en fordran som överlämnats för verkställighet till Kronofogdemyndigheten, har uppkommit fråga om

1. ackord,
2. nedsättning av fordran enligt 5 § första stycket lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
3. åtgärder för att en gäldenär ska försättas i konkurs eller ansökan om likvidation eller företagsrekonstruktion,
4. talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna,
5. preskriptionsförlängning, eller
6. förordnande av boutredningsman enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Skatteverket ska också, i den utsträckning det behövs, hålla Kronofogdemyndigheten informerad om den fortsatta handläggningen i en fråga som avses i första stycket.

Underrättelse enligt första stycket ska lämnas senast då ett ärende registrerats i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

7 § Om Skatteverket vidtar en åtgärd som avses i 6 § första eller andra stycket beträffande en fordran som är hänförlig till någon annan debiterande myndighet än Skatteverket, ska verket underrätta den myndigheten, om det inte är onödigt.

Den debiterande myndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för Skatteverkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

8 § Skatteverket ska omedelbart underrätta Kronofogdemyndigheten om denna har meddelat uppskov och verket får kännedom om någon omständighet som kan ge Kronofogdemyndigheten anledning att ompröva beslutet om uppskov.

9 § När Skatteverket har tagit emot underrättelse från Bolagsverket om kallelse på borgenärer enligt bestämmelserna i 20 kap. 26 §, 23 kap. 22 § eller 24 kap. 24 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 12 kap. 14 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, ska verket informera Kronofogdemyndigheten om detta, om bolaget eller föreningen är gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Ställande av säkerhet m.m.

10 § När ett konkursbo vill väcka talan i domstol, får Skatteverket i den utsträckning det behövs för att ta till vara borgenärens rätt på grund av en fordran som myndigheten gör gällande i konkursen

Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, förordning 343

1. ställa säkerhet i form av borgen för den skada som kan tillfogas motparten om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd beviljas,
2. gentemot boet ta på sig betalningsansvar för de rättegångskostnader som boet genom avgörande i målet kan bli skyldigt att betala när avgörandet vunnit laga kraft.

Föreskrifter

11 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Övergångsbestämmelser till förordning 2007:789

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (1998:413) om ackord rörande statliga fordringar m.m. ska upphöra att gälla.

Utdrag ur Aktiebolagslag (SFS 2005:551)

16 juni 2005

Prop. 2004/05:85, bet. 2004/05:LU23, rskr. 2004/05:291

8 kap. Bolagets ledning

Styrelsen

1 § Ett aktiebolag skall ha en styrelse med en eller flera ledamöter. Av 3 kap. 1 § första stycket framgår att antalet styrelseledamöter eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter skall anges i bolagsordningen.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 46 §.

2 § * Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter i styrelsen finns i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda och i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Om inte annat följer av dessa lagar eller föreskrivs i denna lag, ska arbetstagarrepresentanter vid tillämpningen av denna lag jämsättas med styrelseledamöter. *Lag 2008:14, som trätt i kraft den 15 februari 2008.*

* Senaste lydelse 2005:551.

Styrelsesuppleanter

3 § För styrelseledamöter får utses suppleanter. Om styrelsen har färre än tre ledamöter, skall det finnas minst en suppleant. Av 3 kap. 1 § första stycket framgår att antalet suppleanter eller lägsta och högsta antalet suppleanter skall anges i bolagsordningen.

Bestämmelserna i denna lag om styrelseledamot gäller i tillämpliga delar även suppleant.

Styrelsens uppgifter

Huvuduppgifter

4 § Styrelsen svarar för bolagets organisation och förvaltningen av bolagets angelägenheter.

Styrelsen skall fortlöpande bedöma bolagets och, om bolaget är moderbolag i en koncern, koncernens ekonomiska situation.

Styrelsen skall se till att bolagets organisation är utformad så att bokföringen, medelsförvaltningen och bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt kontrolleras på ett betryggande sätt.

Om vissa uppgifter delegeras till en eller flera av styrelsens ledamöter eller till andra, skall styrelsen handla med omsorg och fortlöpande kontrollera om delegationen kan upprätthållas.

Instruktioner om rapportering till styrelsen

5 § Styrelsen skall meddela skriftliga instruktioner för när och hur sådana uppgifter som behövs för styrelsens bedömning enligt 4 § andra stycket skall samlas in och rapporteras till styrelsen. Instruktioner behöver dock inte meddelas om dessa med hänsyn till bolagets begränsade storlek och verksamhet skulle sakna betydelse för rapporteringen till styrelsen.

Arbetsordning

6 § Styrelsen skall årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. I arbetsordningen skall det anges hur arbetet i förekommande fall skall fördelas mellan styrelsens ledamöter, hur ofta styrelsen skall sammanträda och i vilken utsträckning suppleanterna skall delta i styrelsens arbete och kallas till dess sammanträden.

Första stycket gäller inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Instruktioner om arbetsfördelningen mellan bolagsorganen

7 § Styrelsen skall i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan å ena sidan styrelsen och å andra sidan den verkställande direktören och de andra organ som styrelsen inrättar.

Hur styrelsen utses

8 § Styrelsen skall utses av bolagsstämman. I bolagsordningen får det föreskrivas att en eller flera styrelseledamöter skall utses på annat sätt. Styrelsen eller en styrelseledamot får inte ges rätt att utse styrelseledamöter.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 47 och 48 §§.

Bosättningskrav

9 § Minst halva antalet styrelseledamöter skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter annat.

Hinder mot att vara styrelseledamot

10 § En juridisk person kan inte vara styrelseledamot.

11 § Den som är underårig eller i konkurs eller som har en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot. Att detsamma gäller den som har näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

12 § Till styrelseledamot får inte utan godtagbara skäl utses någon som inte avser att ta del i sådan verksamhet som enligt denna lag ankommer på styrelsen.

Styrelseledamots mandattid

13 § Ett uppdrag som styrelseledamot gäller till slutet av den första årsstämma som hålls efter det år då styrelseledamoten utsågs. Ändringar i styrelsens sammansättning har dock verkan först från den tidpunkt då anmälan om ändringen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som anges i det beslut som anmälan grundar sig på.

I bolagsordningen får föreskrivas att uppdraget som styrelseledamot skall gälla för en längre tid än som anges i första stycket första meningen. Uppdragstiden skall dock upphöra senast vid slutet av den årsstämma som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då styrelseledamoten utsågs.

Styrelseledamots förtida avgång

14 § Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om styrelseledamoten eller den som har utsett honom eller henne anmäler att uppdraget skall upphöra. Anmälan skall göras hos styrelsen. Om en styrelseledamot som inte är vald av bolagsstämman vill avgå, skall anmälan också göras hos den som har utsett honom eller henne.

I fråga om verkan av styrelseledamotens avgång gäller 13 § första stycket andra meningen.

15 § Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller om bestämmelserna i 11 § hindrar honom eller henne att vara styrelseledamot och det inte finns någon suppleant som kan träda in i hans eller hennes ställe, skall övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny styrelseledamot utses för den återstående mandattiden. Sådana åtgärder behöver dock inte vidtas, om den förutvarande styrelseledamoten var en arbetstagarrepresentant. Skall styrelseledamoten väljas av bolagsstämman, får valet anstå till nästa årsstämma, om styrelsen är beslutförför med kvarstående ledamöter och suppleanter.

Domstolsbeslut om ersättare för en styrelseledamot

16 § Om en styrelseledamot som enligt bolagsordningen skall utses på ett annat sätt än genom val av bolagsstämman inte har utsetts, skall allmän domstol på ansökan utse en ersättare. Ansökan får göras av en styrelseledamot, en aktieägare, en borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Styrelsens ordförande

17 § I en styrelse som har mer än en ledamot skall en av ledamöterna vara ordförande. Ordföranden skall leda styrelsens arbete och bevaka att styrelsen fullgör de uppgifter som anges i 4–7 §§.

Om annat inte föreskrivs i bolagsordningen eller har beslutats av bolagsstämman, väljer styrelsen ordförande. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 49 §.

Styrelsens sammanträden

18 § Styrelsens ordförande skall se till att sammanträden hålls när det behövs. Styrelsen skall alltid sammankallas om en styrelseledamot eller den verkställande direktören begär det.

19 § Den verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden, om styrelsen inte i ett särskilt fall bestämmer något annat.

20 § Om en styrelseledamot inte kan närvara vid ett sammanträde och det finns en suppleant som skall träda in i hans eller hennes ställe, skall denne ges tillfälle till det.

En sådan suppleant för arbetstagarledamot som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda skall alltid få underlag och ges tillfälle att delta i behandlingen av styrelsens ärenden på samma sätt som en styrelseledamot.

Styrelsens beslutförhet

21 § Styrelsen är beslutför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i bolagsordningen är närvarande. Vid bedömningen av om styrelsen är beslutför skall styrelseledamöter som är jäviga enligt 23 § anses som inte närvarande.

Beslut får inte fattas i ett ärende, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter har

1. fått tillfälle att delta i ärendets behandling, och
2. fått ett tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet.

Majoritetskrav vid styrelsebeslut

22 § Som styrelsens beslut gäller, om bolagsordningen inte föreskriver särskild röstmajoritet, den mening som mer än hälften av de närvarande röstar för vid sammanträdet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen.

Jäv för styrelseledamot

23 § En styrelseledamot får inte handlägga en fråga om

1. avtal mellan styrelseledamoten och bolaget,
2. avtal mellan bolaget och en tredje man, om styrelseledamoten i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets, eller
3. avtal mellan bolaget och en juridisk person som styrelseledamoten ensam eller tillsammans med någon annan får företräda.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om styrelseledamoten, direkt eller indirekt genom en juridisk person, äger samtliga aktier i bolaget. Bestämmelsen i första stycket 3 gäller inte heller om bolagets

motpart är ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarande slag.

Med avtal som avses i första stycket jämställs rättegång eller annan talan.

Arvoden och annan ersättning till styrelseledamot

23 a § Bolagsstämman skall besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till var och en av styrelseledamöterna.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av 16 kap. *Paragrafen införd genom lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

Styrelseprotokoll

24 § Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll. I protokollet skall de beslut som styrelsen har fattat antecknas.

Protokollet skall undertecknas av den som har varit protokollförare. Det skall justeras av ordföranden, om denne inte har fört protokollet. Om styrelsen har flera ledamöter, skall det justeras även av en ledamot som utses av styrelsen.

Styrelseledamöterna och den verkställande direktören har rätt att få en avvikande mening antecknad till protokollet.

25 § Om ett bolag har endast en aktieägare, skall alla avtal mellan aktieägaren och bolaget, som inte avser löpande affärstransaktioner på sedvanliga villkor, antecknas i eller läggas till styrelsens protokoll.

26 § Styrelsens protokoll skall föras i nummerföljd och förvaras på ett betryggande sätt.

Verkställande direktör

27 § Styrelsen får utse en verkställande direktör att fullgöra de uppgifter som anges i 29 §.

För publika aktiebolag gäller även 50 §.

Vice verkställande direktör

28 § Om bolaget har en verkställande direktör, får styrelsen utse en eller flera vice verkställande direktörer. Bestämmelserna i denna lag om den verkställande direktören skall i tillämpliga delar gälla även en vice verkställande direktör.

Om styrelsen har utsett flera vice verkställande direktörer, skall den meddela skriftliga instruktioner om i vilken inbördes ordning dessa skall träda in i den verkställande direktörens ställe.

Den verkställande direktörens uppgifter

29 § Den verkställande direktören skall sköta den löpande förvaltningen enligt styrelsens riktlinjer och anvisningar.

Den verkställande direktören får dessutom utan styrelsens bemyndigande vidta åtgärder som med hänsyn till omfattningen och arten av bolagets verksamhet är av ovanligt slag eller av stor betydelse, om styrelsens beslut inte kan avvaktas utan väsentlig olägenhet för bolagets verksamhet. I sådana fall skall styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden.

Den verkställande direktören skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bolagets bokföring skall fullgöras i överensstämmelse med lag och för att medelsförvaltningen skall skötas på ett betryggande sätt.

Bosättningskrav för den verkställande direktören

30 § Den verkställande direktören skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter något annat.

Hinder att vara verkställande direktör

31 § Den som är underårig eller i konkurs eller som har en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara verkställande direktör. Att detsamma gäller den som har näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

32 § Till verkställande direktör får inte utses någon som inte avser att ta del i sådan verksamhet som enligt denna lag ankommer på den verkställande direktören.

Verkställande direktörs mandattid

33 § Ett beslut att utse en verkställande direktör i bolaget samt beslut om den verkställande direktörens avgång eller entledigande har verkan från den tidpunkt då anmälan om registrering kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som har angetts i beslutet.

Jäv för den verkställande direktören

34 § Den verkställande direktören får inte handlägga en fråga om

1. avtal mellan den verkställande direktören och bolaget,
2. avtal mellan bolaget och tredje man, om den verkställande direktören i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets, eller
3. avtal mellan bolaget och en juridisk person som den verkställande direktören ensam eller tillsammans med någon annan får företräda.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om den verkställande direktören, direkt eller indirekt genom en juridisk person, äger samtliga aktier i bolaget. Bestämmelsen i första stycket 3 gäller inte heller om bolagets motpart är ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarandeslag.

Med sådana avtal som avses i första stycket jämställs rättegång eller annan talan.

Styrelsen som bolagets ställföreträdare

35 § Styrelsen företräder bolaget och tecknar dess firma.

Handlingar som enligt denna lag skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter.

Den verkställande direktören som bolagets ställföreträdare

36 § Den verkställande direktören får alltid företräda bolaget och teckna dess firma beträffande uppgifter som han eller hon skall sköta enligt 29 §.

Särskild firmatecknare

37 § Styrelsen får bemyndiga en styrelseledamot, den verkställande direktören eller någon annan att företräda bolaget och teckna dess firma (särskild firmatecknare).

Minst en av dem som bemyndigas att företräda bolaget och teckna dess firma skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter något annat. I övrigt skall bestämmelserna i 31, 32 och 34 §§ tillämpas på en firmatecknare som inte är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Styrelsen får när som helst återkalla ett bemyndigande som avses i första stycket.

I bolagsordningen får det föreskrivas att styrelsen inte får lämna ett sådant bemyndigande som avses i första stycket eller att ett sådant bemyndigande får lämnas endast på vissa villkor.

38 § Ett bemyndigande som avses i 37 § eller en återkallelse av ett sådant bemyndigande har verkan från den tidpunkt då anmälan om bemyndigandet eller återkallelsen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som har angetts i bemyndigandet eller beslutet om återkallelse.

Inskränkningar i firmateckningsrätt

39 § Styrelsen får föreskriva att rätten att företräda bolaget och teckna dess firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Någon annan inskränkning i en firmatecknares rätt att teckna bolagets firma får inte registreras.

Särskild delgivningsmottagare

40 § Om bolaget inte har någon behörig ställföreträdare som är bosatt i Sverige, skall styrelsen bemyndiga en person som är bosatt här att på bolagets vägnar ta emot delgivning (särskild delgivningsmottagare). Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Generella inskränkningar i ställföreträdares kompetens

41 § Styrelsen eller någon annan ställföreträdare för bolaget får inte företa en rättshandling eller någon annan åtgärd som är ägnad att ge en otillbörlig fördel åt en aktieägare eller någon annan till nackdel för bolaget eller någon annan aktieägare.

En ställföreträdare för bolaget får inte heller följa en anvisning av bolagsstämman eller något annat bolagsorgan, om anvisningen inte gäller därför att den strider mot denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Kompetensöverskridande

42 § Om styrelsen eller en särskild firmatecknare har företagit en rättshandling för bolaget och då har handlat i strid med bestämmelserna i denna lag om bolagsorganens behörighet, gäller rättshandlingen inte mot bolaget. Detsamma är fallet om en verkställande direktör när en rättshandling företogs överskred sin behörighet enligt 29 § och bolaget visar att motparten insåg eller bort inse behörighetsöverskridandet.

En rättshandling gäller inte heller mot bolaget om styrelsen, den verkställande direktören eller en särskild firmatecknare har överskridit sin befogenhet och bolaget visar att motparten insåg eller bort inse befogenhetsöverskridandet. Detta gäller dock inte när styrelsen eller den verkställande direktören har överträtt en föreskrift om föremålet för bolagets verksamhet eller andra föreskrifter som har meddelats i bolagsordningen eller av ett annat bolagsorgan.

Registrering

43 § * Bolaget ska för registrering i aktiebolagsregistret anmäla

1. bolagets postadress,
2. vem som har utsetts till styrelseledamot, styrelsesuppleant, styrelsens ordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör och särskild delgivningsmottagare,
3. av vilka och hur bolagets firma tecknas.

Anmälan ska innehålla uppgift om postadress för de personer som anges i första stycket 2 och 3. Om postadressen avviker från personernas hemvist, ska även hemvistet anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om de angivna personernas personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om en styrelseledamot eller en styrelsesuppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller lagen (2008:9) om arbetstagarers medverkan vid gränsöverskridande fusioner, ska detta anges.

Även den som anmälan gäller har rätt att göra anmälan enligt första stycket. Den som har utsetts till en sådan befattning som avses i första stycket 2 har även rätt att anmäla företrädares avgång. *Lag 2008:14, som trätt i kraft den 15 februari 2008.*

* Senaste lydelse 2005:551.

44 § Anmälan enligt 43 § skall göras första gången när bolaget enligt 2 kap. 22 § anmäls för registrering och därefter genast när ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering har ändrats.

Anmälan av aktieinnehav

45 § En styrelseledamot och en verkställande direktör skall när de tillträder sitt uppdrag till bolaget anmäla sitt innehav av aktier i bolaget och i andra bolag inom samma koncern, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad. De anmälda uppgifterna skall antecknas i aktieboken.

Första stycket gäller inte i den utsträckning styrelseledamoten eller den verkställande direktören är anmälningsskyldig enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Särskilda bestämmelser för publika aktiebolag

Antalet styrelseledamöter

46 § I ett publikt aktiebolag skall styrelsen ha minst tre ledamöter.

Vem som utser styrelseledamöter

47 § I ett publikt aktiebolag skall mer än hälften av styrelseledamöterna utses av bolagsstämman.

Information inför styrelseval

48 § I ett publikt aktiebolag skall bolagsstämmans ordförande, innan styrelseval förrättas, lämna uppgift till bolagsstämman om vilka uppdrag den som valet gäller innehar i andra företag.

Särskilt om styrelseordföranden

49 § I ett publikt aktiebolag får styrelsens ordförande inte vara verkställande direktör i bolaget.

Revisionsutskott

49 a § I ett aktiebolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av bolaget. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Bolaget får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 49 b §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen.

Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelserna i första stycket tredje meningen och andra

stycket 2 tillämpas inte förrän efter den första ordinarie bolagsstämma som hålls efter ikraftträdandet.

49 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revisionstjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval. *Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009.*

Verkställande direktör

50 § I ett publikt aktiebolag skall det alltid finnas en verkställande direktör som fullgör de uppgifter som anges i 29 §.

Hinder mot att vara styrelseledamot m.m. för tidigare revisor i vissa publika aktiebolag

50 a § Den som har varit revisor i ett bolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ledande befattningshavare i bolaget, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). *Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelserna tillämpas inte om den som har varit revisor har utsetts till den nya befattningen före ikraftträdandet.*

Riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare i aktie- marknadsbolag

51 § * I ett aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall styrelsen varje år upprätta förslag till riktlinjer för bestämmande av lön och annan ersättning till den verkställande direktören och andra personer i bolagets ledning. Med ersättning jämförelse överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från bolaget. Riktlinjerna skall avse tiden från nästa årsstämma.

Information om tidigare beslutade ersättningar som inte har förfallit till betalning skall fogas till förslaget.

Om, i fall som avses i 53 §, de riktlinjer som bolagsstämman har beslutat om inte har följts, skall även information om detta och om skälet till avvikelsen fogas till förslaget.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av 16 kap. Det gäller inte heller ersättning som omfattas av 23 a § första stycket. *Lag 2007:566, som trätt i kraft den 1 november 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

52 § * Om förslaget enligt 51 § ger utrymme för ersättning som inte på förhand är bestämd till ett visst belopp, skall det innehålla uppgift om ersättningens art och under vilka förutsättningar den skall lämnas eller kunna göras gällande.

I fall som avses i första stycket skall till förslaget fogas uppgift om vad bolagets åtaganden gentemot de personer som omfattas sammanlagt kan beräknas kosta bolaget vid olika tänkbara utfall. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

53 §* I de riktlinjer som avses i 51 § får det bestämmas att styrelsen får frågå riktlinjerna, om det i ett enskilt fall finns särskilda skäl för det. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

54 § * Bolagets revisor skall senast tre veckor före årsstämman lämna ett skriftligt, undertecknat yttrande till styrelsen om huruvida de riktlinjer som avses i 51 § och som har gällt sedan föregående årsstämma har följts. Om riktlinjerna enligt revisorns mening inte har följts, skall skälen för denna bedömning framgå. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

Förordning om hantering av statliga fordringar (SFS 1993:1138)

28 oktober 1993

Tillämpningsområde

1 §* Denna förordning gäller för myndigheter under regeringen.
Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

* Senaste lydelse 1998:1776.

2 § Förordningen tillämpas på fordringar som staten har rätt till och som inte omfattas av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Bestämmelserna i 14 och 17 §§ tillämpas dock även på fordringar som omfattas av lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. med undantag för

1. medel som i statsbudgeten redovisas som skatt samt restavgifter och dröjsmålsavgifter på sådana medel,
2. böter och andra medel som enligt särskilda bestämmelser drivs in på samma sätt som böter.

3 § Bestämmelserna i förordningen skall tillämpas om inte något annat följer av lag eller förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

Betalningsvillkor

4 § En myndighet skall tillämpa affärsmässiga betalningsvillkor vid försäljning av varor och tjänster.

5 §* När en myndighet träffar avtal om försäljning av varor och tjänster, skall det av avtalet framgå

1. när betalning senast skall ske,
2. att ersättning tas ut för skriftlig betalningspåminnelse,
3. att dröjsmålsränta tas ut om betalning inte sker senast på förfalldagen, samt
4. övriga betalningsvillkor.

Om varan eller tjänsten skall betalas mot faktura, skall betalningsvillkoren framgå av fakturan. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Ränta

6 §* När en myndighet ger kredit eller anstånd med betalning, skall ränta tas ut enligt den räntesats som för varje budgetår fastställs av Riksgäldskontoret (statens utlåningsränta) med ett tillägg av två procentenheter. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2005:548.

7 § Dröjsmålsränta skall tas ut på fordringar och lån som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det eller något annat följer av lånebestämmelserna.

8 §* Dröjsmålsränta skall tas ut enligt räntelagen (1975:635). Dröjsmålsränta enligt andra grunder får dock tas ut efter samråd med Ekonomistyrningsverket.

Första stycket gäller inte för Riksgäldskontorets fordringar. *Förordning 1998:436, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1997:1008.

Fakturering

9 §* Vid lån skall amortering och ränta faktureras inför varje förfalldag om inte annat avtalats.

Andra fordringar än lån skall faktureras så snart som möjligt. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Bevakning och indrivning

10 § Varje myndighet skall se till att myndighetens fordringar betalas enligt betalningsvillkoren.

Om fordran inte har betalats senast på förfalldagen, skall myndigheten så snart som möjligt skicka en betalningspåminnelse till den betalningsskyldige.

11 § Om fordran inte betalas efter påminnelse, skall myndigheten vidta de åtgärder som behövs för att få betalt.

12 §* En myndighet får, om det är till fördel för staten, uppdra åt en annan myndighet eller åt ett företag som bedriver inkassoverksamhet enligt inkassolagen (1974:182) att bevaka och driva in myndighetens fordringar. Ett sådant uppdrag får inte innefatta överlåtelse av fordran. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1998:1776.

Processbehörighet

13 § En myndighet företräder staten inför domstol i mål eller ärenden som rör myndighetens fordringar. Myndigheten får uppdra åt en annan myndighet eller åt ett ombud att föra myndighetens talan.

Betalningsanstånd

14 § En myndighet får medge den betalningsskyldige skäligt betalningsanstånd.

Anstånd utöver ett år från förfallodagen får medges bara om det är till fördel för staten eller om det i övrigt finns synnerliga skäl.

Avbrytande av indrivning

15 § En myndighet får besluta att indrivningen skall avbrytas tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt.

Indrivningen skall tas upp på nytt, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt.

Ackord

16 §* En myndighet får anta ett förslag om ackord, om det kan anses fördelaktigt för staten.

Ett ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas bara om övriga borgenärer som berörs av ackordet godkänner det. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:893.

Eftergift

17 § En myndighet får helt eller delvis efterge en fordran, om det på grund av den betalningsskyldiges sjukdom eller av någon annan anledning är uppenbart oskäligt att kräva betalning.

Fordringar myndigheter emellan

18 § Bestämmelserna i 4, 5 och 7–10 §§ tillämpas även på fordringar som en myndighet har på en annan statlig myndighet. En myndighet får uppdra åt en annan myndighet under regeringen att hantera sådana fordringar.

Samråd

19 §* Innan en myndighet beslutar att avbryta indrivningsförsök, anta ackordsförslag eller efterge en fordran skall myndigheten samråda med Kammarkollegiet. Detsamma gäller innan myndigheten beslutar att ansöka om att en betalningsskyldig skall försättas i konkurs. Sam-

rådsskyldigheten gäller dock inte för affärsverken och Riksgäldskontoret.

Kammarkollegiet får medge undantag från samrådsskyldigheten. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1998:1776.

Överklagande

20 §* Ett beslut i ärende om eftergift får, om beslutet fattats av en myndighet som lyder under en central förvaltningsmyndighet, överklagas till den centrala förvaltningsmyndigheten. Andra beslut enligt denna förordning får inte överklagas. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Ett överklagande till Riksförsäkringsverket med stöd av äldre bestämmelser i 20 § skall av Försäkringskassan prövas som en ny begäran om eftergift.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Verkställighetsföreskrifter

21 §* Kammarkollegiet får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. Kammarkollegiet skall därvid samråda med Kronofogdemyndigheten i frågor som rör dess verksamhet. *Förordning 2006:772, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2004:1023.

-
1. *Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.*
 2. *Genom förordningen upphävs*
 - *avskrivningskungörelsen (1965:921),*
 - *förordningen (1981:475) om ränta på statens kapital,*
 - *förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *circuläret (1940:677) till statsmyndigheterna angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att biträda ackord och eljest eftergiva statens rätt med avseende å lån från statens utlåningsfonder m.m.,*
 - *Riksrevisionsverkets cirkulär den 27 juni 1966 med föreskrifter om tillämpningen av avskrivningskungörelsen,*
 - *Riksrevisionsverkets föreskrifter den 17 december 1975 för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *Riksrevisionsverkets kungörelse (1979:1211) om ändring i verkets föreskrifter för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *Riksrevisionsverkets kungörelse (1984:712) om ändring i verkets föreskrifter för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar.*
 3. *Den nya förordningen tillämpas även på fordringar som uppstått före ikraftträdandet.*

4. Om en fordran har lämnats över till en bevakningsmyndighet före ikraftträdandet, skall den myndigheten slutföra handläggningen om inte de berörda myndigheterna kommer överens om något annat.

5. Föreskrifterna i 11–19 §§ skall, till utgången av juni 1994, i fråga om de myndigheter som anges i bilagorna i 1–4 till förordningen (1983:276) om verksamheten inom försvarsmakten i stället gälla för Försvarsmaktens organisationsmyndighet.

Lag om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (SFS 1978:880)

14 december 1978

Prop. 1978/79:28, SkU 1978/79:13, rskr 1978/79:83

Inledande bestämmelser

1 §* För att säkerställa betalning av fordran på skatt, tull eller avgift får enligt bestämmelserna i denna lag genom betalningssäkring tas i anspråk så mycket av gäldenärens egendom som svarar mot fordringen.

Är det fråga om en fordran som inte är fastställd, får betalningssäkring ske endast om det finns sannolika skäl för att fordringen kommer att fastställas. I sådant fall får betalningssäkring avse högst det belopp till vilket fordringen med hänsyn till omständigheterna sannolikt kommer att bli fastställd. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

2 §* Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt,

2. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

Betalningssäkring får användas också

1. om annan än den skatt- eller avgiftsskyldige är betalningsskyldig för belopp som avses i första stycket,

2. för sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i landet enligt överenskomelse mellan Sverige och främmande stat. *Lag 1997:489, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.*

* Senaste lydelse 1996:685.

Beslut

3 §* Fråga om betalningssäkring prövas av förvaltningsrätt. Det allmännas talan i mål enligt denna lag förs, om inte annat följer av andra stycket, av Skatteverket.

I mål om betalningssäkring för tull eller annan skatt som ska tas ut för varor vid import eller tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller transporttillägg som beslutats av Tullverket enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter förs det allmännas talan av Tullverket. Bestämmelserna i 9 kap. 14 och 15 §§ tullagen gäller då också i mål om betalningssäkring.

Vad som i 10, 17 och 18 §§ föreskrivs om Skatteverket gäller i sådana mål som avses i andra stycket Tullverket. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1317.

4 §* Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

Beslut om betalningssäkring får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för gäldenären eller för något annat motstående intresse. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

5 §* Ett yrkande om betalningssäkring får inte bifallas utan att motparten har beretts tillfälle att yttra sig. Är det fara i dröjsmål, får dock åtgärden omedelbart beviljas att gälla till dess något annat har förordnats. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

6 §* Beslut om betalningssäkring skall hävas helt eller delvis i den mån skäl för beslutet inte längre föreligger eller beslutet av någon annan anledning inte längre bör kvarstå. Frågor om hävning prövas av förvaltningsrätten, om någon av parterna begär det eller om det annars finns skäl för det. Gäldenären skall upplysas om rätten att begära hävning.

Förvaltningsrätten kan helt eller delvis häva ett beslut om betalningssäkring, även om beslutet har överklagats.

Ett överklagande av förvaltningsrättens beslut om betalningssäkring förfaller, om förvaltningsrätten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. Ändrar förvaltningsrätten beslutet på ett annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

7 §* Avser ett beslut om betalningssäkring en fordran som inte är fastställd, skall förvaltningsrätten häva beslutet, om inte talan om fastställelse av fordringen eller av underlaget för den har väckts vid domstol inom sex månader från dagen för beslutet eller fordringen eller underlaget för den inom samma tid har fastställts i annan ord-

ning. Förvaltningsrätten får medge förlängning av tidsfristen med tre månader i taget, om det finns särskilda skäl.

Har ett beslut om betalningssäkring hävts enligt första stycket, får ett nytt beslut om betalningssäkring på samma grund fattas endast om talan beträffande fordringen har väckts eller om fordringen eller underlaget för den har fastställts i annan ordning. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

8 §* Vid handläggning av frågor om betalningssäkring i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om gäldenären begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om det är uppenbart obehövt. Gäldenären skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

9 §* Beslut om betalningssäkring skall delges gäldenären.

Kan det befaras att genomförandet av beslutet skulle avsevärt försvåras genom att beslutet delges innan förrättning för verkställighet äger rum, behöver delgivning ej ske före förrättningen. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

Verkställighet

10 §* Beslut om betalningssäkring får genast verkställas.

Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av Skatteverket.

Hävs ett beslut om betalningssäkring, skall vidtagna åtgärder genast återgå. I andra fall än som avses i 7 § första stycket kan dock rätten förordna att vidtagna åtgärder skall bestå till dess beslutet om hävning har vunnit laga kraft. *Lag 2003:649, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:372.

11 §* I fråga om verkställighet av beslut om betalningssäkring tillämpas 1 och 2 kap. utsköningsbalken samt vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 2–9 §§, 11 § första stycket, 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24, 25 och 33–35 §§, 5 och 6 kap. och 12 kap. 3–5 §§ samma balk. Mål om verkställighet av beslut om betalningssäkring handläggs som allmänt mål.

Lön eller annan förmån som avses i 7 kap. utsköningsbalken får ej tas i anspråk genom betalningssäkring innan den har betalats ut och kan utmätas. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

12 §* Gälldenären får inte överlåta egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, eller till skada för borgenären förfoga över egendomen på annat sätt, om inte kronofogdemyndigheten medger det av särskilda skäl.

I fråga om verkan i övrigt av verkställd betalningssäkring gäller vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 29 § andra stycket och 31 § och 12 kap. 6–10 §§ och om kvarstad i 16 kap. 15 § första stycket utsökningsbalken. I fråga om verkan av utmätning av egendom som tagits i anspråk genom betalningssäkring gäller vad som är föreskrivet i 16 kap. 15 § andra stycket utsökningsbalken om utmätning av egendom som belagts med kvarstad för fordran.

Om lös egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård, får den på begäran av någon av parterna säljas i den ordning som gäller för utmätt egendom. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. De äldre föreskrifterna tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring som verkställts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

13 §* I fråga om talan mot beslut som rör verkställigheten tillämpas vad som enligt utsökningsbalken gäller beträffande kvarstad för fordran. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

14 §* I fråga om förrättningskostnader vid verkställighet av beslut om betalningssäkring gäller vad som föreskrivs i 17 kap. 9 § första stycket utsökningsbalken. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990. Den nya bestämmelsen skall inte tillämpas på kostnader för verkställighet som har uppstått före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

15 § [*Paragrafen har upphävts genom lag 1981:840*]

Tagande av egendom i förvar

16 §* Är fara att lös egendom, som kan bli föremål för betalningssäkring, undanskaffas, får i avvaktan på rättens beslut granskningsledare som avses i 3 § lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet ta egendomen i förvar. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

17 §* Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall Skatteverket, så snart det kan ske och senast fem dagar därefter, göra framställning om

betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas sådan framställning utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas.

Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer annat, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:649.

Ställande av säkerhet

18 §* Har ett beslut om betalningssäkring överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet, får myndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, annan erbjuder sig att ställa.

Tar Kronofogdemyndigheten emot säkerhet, skall förvaltningsrätten i motsvarande mån häva beslutet om betalningssäkring.

Är i annat fall fråga om betalningssäkring, får Kronofogdemyndigheten efter anvisning av Skatteverket ta emot säkerhet.

Säkerhet får tas i anspråk när fordringen har förfallit till betalning eller vid den senare tidpunkt som har medgivits.

I övrigt skall bestämmelserna i 10–13 §§ lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2006:694.

19 § [*Paragrafen har upphävts genom lag 1989:1000*]

Behörig domstol m.m.

20 §* Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den förvaltningsrätt som då framställningen ombetalningssäkring görs är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt första stycket eller den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:470.

Ersättning för skada

21 §* Har ett beslut om betalningssäkring meddelats för en fordran som inte är fastställd och blir fordringen senare inte slutligt fastställd eller fastställs den slutligt till ett väsentligt lägre belopp än det som

har betalningssäkrats, har gäldenären rätt till ersättning av staten för ren förmögenhetsskada som därigenom har tillfogats honom.

Bestämmelser om ersättning för processkostnader finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m. m. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

22 §* Ersättning kan vägras eller sättas ned om gäldenären genom att lämna oriktig uppgift, underlåta att lämna uppgift som han var skyldig att lämna eller på annat sätt genom vållande har medverkat till skadan. Detsamma gäller i den mån det annars skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990. De nya bestämmelserna gäller inte i fall där framställningen om betalningssäkring kom in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

Förordning om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (SFS 1978:881)

14 december 1978

1 § [*Paragrafen har upphävts genom förordning 1989:1003*]

2 § Granskningsledare skall utfärda bevis när egendom har tagits i förvar. Av beviset skall framgå vad som har tagits i förvar och för vilken eller vilka fordringar detta har skett. Beviset lämnas omedelbart till gäldenären. Kan detta inte ske sänds det till honom.

3 §* Kontanta medel som har tagits i förvar skall snarast placeras enligt bestämmelserna i 15 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). *Förordning 1996:1203, som trätt i kraft den 1 januari 1997.*

* Senaste lydelse 1994:944.

4 §* Granskningsledaren skall omedelbart återställa egendom som inte längre skall vara kvar i förvar. *Förordning 1989:1003, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:881.

5 §* Förvaltningsrätten skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser till dess fordringen får drivas in. *Förordning 2009:1398, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1003.

6 § [*Paragrafen ar upphört genom förordning 2006:759*]

7 §* Skatteverket skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser, så länge beslutet gäller och till dess fordringen får drivas in. Om beslutet bör hävas helt eller delvis, skall Skatteverket göra framställning därom hos förvaltningsrätten. Om ett beslut har hävts helt eller delvis, skall Skatteverket underrätta Kronofogdemyndigheten.

Om beslutet avser en fordran som inte har fastställts, skall Skatteverket genast underrätta förvaltningsrätten när talan beträffande fordringen har väckts vid domstol eller fordringen eller underlaget för fordringen har fastställts på annat sätt.

Om Kronofogdemyndigheten har tagit emot säkerhet för en fordran som inte har fastställts, skall Skatteverket hålla sig underrättad om fordringen till dess den får drivas in och upplysa Kronofogdemyndigheten om förhållanden som är av betydelse för säkerheten. *Förordning 2009:1398, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:790.

Betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, förordning 367

8 §* Kronofogdemyndigheten skall på begäran av granskningsledaren biträda denne. *Förordning 2006:759 som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1978:881.

9 §* Skall ett beslut om betalningssäkring enligt 9 § andra stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter inte delges innan förrättning för verkställighet äger rum, skall Kronofogdemyndigheten anlitas för delgivningen. *Förordning 2006:759 som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:924.

10 §* Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om resultatet av verkställighet av beslut om betalningssäkring. Underrättelse skall också lämnas när säkerhet har tagits emot enligt 18 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. *Förordning 2003:924, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:1264.

11 §* Skatteverket fastställer formulär till blanketter för mål och ärenden om betalningssäkring. *Förordning 2003:924, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1978:881.

Lag om preskription av skattefordringar m.m. (SFS 1982:188)

1 april 1982

Prop. 1981/82:96, SkU 38, rskr 178.

Jfr prop.1984/85:22, Sfu 4, rskr 15.

Tillämpningsområde

1 §* Denna lag gäller i fråga om preskription av skatt och andra fordringar som det allmänna har rätt till och som drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Den tillämpas dock inte på fordringar enligt vattenlagen (1918:523), vattenlagen (1983:291), 25 kap. 8 § miljöbalken, 6 kap. lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, rättshjälpslagen (1996:1619), studiestödslagen (1973:349), studie-stödslagen (1999:1395), bötesverkställighetslagen (1979:189) eller fordringar för vilka särskilda bestämmelser om preskription gäller. *Lag 1999:1401, som trätt i kraft den 1 juli 2001.*

* Senaste lydelse 1998:834.

Preskriptionstid

Inledande bestämmelse

2 § Har för en fordran gällt mer än en sista betalningsdag, skall fordringen anses ha förfallit till betalning på den betalningsdag som inföll först.

Ordinarie preskriptionstid

3 §* En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp

1. sedan den förfallit till betalning eller

2. sedan föreskriven tid för avlämnande av deklARATION eller annan redovisning för fordringen gått ut, räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte har varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum.

En fordran som har påförts enligt skattebetalningslagen (1997:483) preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning. Om ett sådant indrivningsuppdrag återtas, upphör beräkningen av preskriptionstid för det belopp som omfattas av återkallelsen. *Lag 1997:491, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om fordringar som påförts enligt uppbördslagen (1953:272) eller rättshjälpslagen (1972:429).*

* Senaste lydelse 1984:861.

Preskriptionstid vid anstånd m.m.

4 §* Medges den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis anstånd med betalningen, preskriberas fordringen i motsvarande mån tidigast två år efter utgången av det kalenderår då anståndet upphörde att gälla.

Första stycket gäller inte i fråga om fordringar som påförts enligt skattebetalningslagen (1997:483). *Lag 1997:491, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om fordringar som har påförts enligt uppbördslagen (1953:272) eller rättshjälpslagen (1972:429).*

* Senaste lydelse 1982:188.

5 §* Har beslut om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion meddelats på grund av en ansökan som gjorts innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då företagsrekonstruktionen upphört eller ett ackord skall vara fullgjort. Inleds skuldsanering innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då beslutet om att inleda skuldsanering meddelades eller, om skuldsanering beslutas, då återstående skuldbelopp senast skulle ha betalats.

Första stycket gäller inte om ansökan om företagsrekonstruktion görs eller skuldsanering inleds under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §. *Lag 2006:550, som trätt i kraft den 1 januari 2007.*

* Senaste lydelse 1996:772.

6 § Får den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis uppskov med betalningen enligt kronofogdemyndighetens skriftliga medgivande, preskriberas fordringen såvitt gäller honom tidigast vid utgången av det kalenderår då betalningen skall vara fullgjord enligt medgivandet. Fordringen preskriberas härigenom dock inte senare än tio år efter utgången av det kalenderår då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Preskriptionstid vid beslut om preskriptionsförlängning

7 §* Preskriptionstiden får på Skatteverkets ansökan förlängas av förvaltningsrätten mot den som svarar för betalning av en fordran, om han

1. har överlåtitt, undanskaffat eller upplåtitt särskild rätt till egendom och det kan antas att han gjort detta för att försvåra det allmännas möjligheter att få betalt för fordringen,

2. har saknat känt hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,

3. inte har kunnat anträffas på känt hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller

4. har stadigvarande vistats utomlands.

En förlängning enligt första stycket 2–4 får beslutas endast om de förhållanden som anges där förelegat sedan fordringen överlämnats för indrivning och särskilda skäl inte talar mot en förlängning.

Mot en juridisk person får förlängning enligt första stycket 2–4 beslutas, om sådana förhållanden som anges där har förelegat i fråga om en företrädare för den juridiska personen och detta med hänsyn till företrädarens inflytande över eller befattning med den juridiska personens verksamhet kan antas ha varit av betydelse för det allmännas möjligheter att få betalt för sin fordran. *Lag 2010:9, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:326.

8 § Vid tillämpning av 7 § skall preskriptionstiden förlängas till utgången av femte kalenderåret efter det då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Den i första stycket angivna tiden får på förnyad ansökan förlängas med ytterligare fem år om det är påkallat från allmän synpunkt.

9 § Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden ingivits inom den tid och i den ordning som föreskrivs i 13 §, preskriberas fordringen tidigast, när lagakraftgående beslut på grund av ansökningen föreligger.

Innebörden av preskription

10 § Preskription innebär att åtgärder för att få betalt för en fordran inte får vidtas. Har fordringen innan preskription inträtt helt eller delvis säkerställts genom sådan åtgärd, får dock denna fullföljas efter preskriptionstidens utgång.

Under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §, får åtgärd för att få betalt för fordringen inte vidtas utöver vad som krävs för att säkerställa den. Lös egendom som hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård får dock säljas.

Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden återkallats eller lämnats utan bifall enligt beslut, som har vunnit laga kraft, skall åtgärd som avses i andra stycket såvitt möjligt återgå.

11 § Bestämmelserna i 8 § andra stycket preskriptionslagen (1981:130) tillämpas på fordringar som avses i denna lag. Om flera har gått i borgen för betalning av en fordran gäller 9 § preskriptionslagen.

Svarar flera solidariskt för betalningen av en fordran i andra fall än som avses i första stycket, inverkar det förhållandet att preskription har inträtt mot någon av dem inte på de övrigas betalningsskyldighet.

12 § Preskription inskränker inte det allmännas rätt att ta ut sin fordran ur egendom i vilken det allmänna har panträtt till säkerhet för fordringen.

Behöriga myndigheter m.m.

13 §* Mål om preskriptionsförlängning enligt 7 eller 8 § prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets den som svarar för betalning av fordringen har sin hemortskommun samt, beträffande dödsbo, den förvaltningsrätt som senast var behörig att pröva en ansökan om preskriptionsförlängning som rörde den avlidne.

Om ett handelsbolag svarar för betalning av fordringen, prövas målet av den förvaltningsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret senast hade sitt huvudkontor. Beträffande annan juridisk person skall ansökan prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets styrelsen har sitt säte eller, om sådan saknas, förvaltningen senast utövades.

I övriga fall skall målet prövas av Förvaltningsrätten i Stockholm.

Ansökningen skall ha kommit in till förvaltningsrätten före utgången av preskriptionstid som gäller enligt 3, 4, 5, 6 eller 8 §. *Lag 2010:9, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:326.

14 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:701, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 2003:688.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1982.

Lagen tillämpas även på fordringar som har förfallit till betalning före ikraftträdandet och som inte har preskriberats dessförinnan enligt äldre bestämmelser.

Fordringar som avses i andra stycket preskriberas ej före den 1 januari 1984, om inte preskription skulle ha inträtt dessförinnan även enligt äldre bestämmelser.

Lag om viten (SFS 1985:206)

18 april 1985

Prop. 1984/85:96, JuU 22, rskr 211

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller viten som enligt lag eller annan författning får föreläggas av myndigheter. Vad som föreskrivs i 2–6, 9 och 10 §§ gäller dock inte sådana viten som riktar sig till var och en.

Lagen skall inte tillämpas i den mån annat följer av vad som är särskilt föreskrivet.

Allmänna bestämmelser om viten finns även i brottsbalken och bötesverkställighetslagen (1979:189).

Vitesföreläggande

2 § Ett vitesföreläggande skall vara riktat till en eller flera namngivna fysiska eller juridiska personer (adressater). Om föreläggandet innebär en skyldighet för adressaten att vidta en viss åtgärd, skall det av föreläggandet framgå vid vilken tidpunkt eller inom vilken tidsfrist åtgärden skall vidtas.

Vite får inte föreläggas, om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

När vite har förelagts, får nytt vite mot adressaten i samma sak inte föreläggas förrän det tidigare föreläggandet har vunnit laga kraft.

Ett vitesföreläggande skall delges adressaten.

Vitesbelopp

3 § När vite föreläggs, skall det fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om adressatens ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa det föreläggande som är förenat med vitet. Vitet skall fastställas till ett bestämt belopp, om annat inte följer av 4 §. Om vite föreläggs flera personer gemensamt, skall ett särskilt belopp fastställas för var och en av dem.

Löpande vite

4 § Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får vite föreläggas som löpande vite. Vitet bestäms då till ett visst belopp för varje tidsperiod av viss längd under vilken föreläggandet inte har följts eller, om föreläggandet avser en återkommande förpliktelse, för varje gång adressaten underlåter att fullgöra denna.

Om vitesföreläggandet innefattar ett förbud eller någon liknande föreskrift eller det annars är lämpligt, kan i stället bestämmas att vitet skall betalas för varje gång föreskriften överträds.

Löpande vite får inte tillämpas, om det av någon särskild föreskrift följer att vitet inte får överstiga ett visst högsta belopp.

Föreläggande att lämna viss uppgift

5 § Har en myndighet befogenhet att vid vite förelägga eller förbjuda ägaren eller innehavaren av viss egendom att vidta en åtgärd med egendomen, får myndigheten också förelägga denna att, om hans rättsställning upphör, lämna myndigheten uppgift om den nye ägarens eller innehavarens namn och adress. Även ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Utdömmande av vite m.m.

6 §* Frågor om utdömmande av viten prövas av förvaltningsrätt på ansökan av den myndighet som har utfärdat vitesföreläggandet eller, om detta har skett efter överklagande i frågan om vitesföreläggande, av den myndighet som har prövat denna fråga i första instans. Ansökan om utdömmande görs hos förvaltningsrätten inom vars domkrets myndigheten är belägen. Vad som har sagts nu gäller dock ej i fall som avses i andra stycket eller 7 §. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Frågor om utdömmande av viten som har förelagts av regeringen prövas av förvaltningsrätten i Stockholm på ansökan av justitiekanslern.

Frågor om utdömmande av viten som har förelagts en part eller någon annan till fullgörande av en skyldighet i en rättegång eller i annat motsvarande förfarande prövas utan särskild ansökan av den myndighet som har utfärdat föreläggandet. *Lag 2010:11, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1998:591.

7 § Tingsrätt prövar frågor om utdömmande av viten.

1. om vitet riktar sig till var och en,
2. om vitet avser säkerställande av ett enskilt anspråk,
3. om i något annat fall än som förut har angetts tingsrätten själv eller, efter talan mot rättens beslut, högre rätt har förelagt vitet.

8 § När allmän domstol prövar frågor om utdömmande av viten efter särskild talan, skall målet i tillämpliga delar handläggas enligt reglerna i rättegångsbalken som mål om åtal för brott för vilket svårare straff än böter inte är föreskrivet.

9 § Har ändamålet med vitet förlorat sin betydelse, skall vitet inte dömas ut. Finns det särskilda skäl till det, får vitet jämkas.

Föreligger i mål om utdömmande av vite som avses i 4 § andra stycket flera överträdelser av föreskriften till samtidig bedömning, får ej på en gång utdömas högre belopp än som har angetts i föreläggandet. När ett beslut i ett sådant mål har vunnit laga kraft, får vite inte dömas ut för sådana överträdelser av föreskriften som har gjorts innan målet väcktes.

Vite bortfaller, om talan om att det skall dömas ut inte har delgetts adressaten inom två år från det att förutsättningarna för att väcka en sådan talan uppkom.

Biträde av polismyndighet

10 § En myndighet som har att föra talan vid domstol i mål om utdömande av vite får, om det är nödvändigt med hänsyn till utredningen, anlita biträde av polismyndighet.

Lag 1985:206, som trätt i kraft den 1 juli 1985. Vad som föreskrivs i 6 § gäller dock ej i fråga om vite som har förelagts före ikraftträdandet.

Delgivningsförrordning* (SFS 1979:101)

8 mars 1979

* Omtryckt 1985:273

Inledande bestämmelser

1 § Om delgivning skall ombesörjas av myndighet enligt delgivningslagen (1970:428), beslutar myndigheten om sättet för delgivningen.

Myndigheten skall sträva efter att använda delgivningssätt som medför så ringa olägenhet och kostnad som möjligt såväl för myndigheten som för den som skall delges.

2 § Anteckning om delgivning skall göras i delgivningsförteckning eller I dagbok, diarium, journal, register eller motsvarande förteckning. Om anteckning ej görs i delgivningsförteckning, numreras delgivningarna särskilt för varje mål eller ärende.

Delgivningsnumret anges på både inläggande och utgående exemplar av den handling som skall delges. Antecknas delgivningen i dagbok eller motsvarande förteckning, anges även målets eller ärendets beteckning.

Myndigheten skall, om det inte är obehövt, på en särskild blankett anteckna de åtgärder som har vidtagits för att genomföra delgivning med den sökta samt de omständigheter i övrigt som har betydelse för delgivning med honom. *Förrordning (1985:273)*.

Ordinär delgivning

3 § Vid ordinär delgivning sänds handlingen i vanligt brev eller överlämnas den med bud eller på annat sätt till den sökta. Vid handlingen fogas en blankett för delgivningskvitto samt, om det ej kan anses obehövt, ett kuvert i vilket delgivningskvittot kan sändas tillbaka. På blanketten anges myndighetens namn och postadress, handlingens delgivningsnummer samt, om det är lämpligt, kortfattad uppgift om handlingen och uppgift om den dag när kvittot senast bör sändas tillbaka till myndigheten. Kuvert och postkort för delgivningskvitto skall vara försedda med anteckning att postbefordran sker utan kostnad för avsändaren. De skall också vara försedda med beteckningen "Delgivningskvitto".

Om det finns skäl till det, får handlingen sändas i rekommenderad eller assurerad försändelse eller postpaket med begäran om mottagningsbevis. På mottagningsbeviset anges handlingens delgivningsnummer. På försändelsen anges handlingens delgivningsnummer och, om det behövs, begäran om förkortad liggetid vid adresspostkontoret. Om det är påkallat, anges på försändelsen att den får kvitteras ut endast av adressaten personligen.

Om handlingen har sänts i vanligt brev och delgivningskvittot ej har kommit tillbaka på beräknad tid, bör myndigheten på lämpligt sätt påminna den sökta.

3 a §* Vid telefondegivning enligt 3 § tredje stycket delgivningslagen (1970:428) skall myndigheten på lämpligt sätt förvissa sig om att den med vilken telefonsamtalet äger rum är identisk med den sökta samt kontrollera tillgänglig uppgift om dennes postadress. Därefter skall innehållet i handlingen läsas upp och handlingen sändas med post till den sökta. Om den sökta begär det, får handlingen sändas till annan adress än hans vanliga adress.

Myndigheten skall anteckna handlingens delgivningsnummer samt datum för telefonsamtalet och översändandet av handlingen. *Förordning 1993:1716 som träder i kraft den 1 mars 1994.*

* Senaste lydelse 1985:273.

3 b §* Begär en myndighet hjälp med delgivning enligt delgivningslagen (1970:428) med någon som står under övervakning på grund av skyddstillsyn eller villkorlig frigivning, skall berörda tjänstemän vid Kriminalvården, om det inte är olämpligt, medverka till att delgivningen kan ske. Överenskommelse om sådan medverkan skall träffas i förväg. *Förordning 2005:997, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 1990:1416.

Särskild postdelgivning

4 § De myndigheter som finns upptagna i bilagan till denna förordning får anlita Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning. Posten Aktiebolag tillställer dessa myndigheter förteckning över de postkontor där särskild postdelgivning kan verkställas. *Förordning 1993:1716 som träder i kraft den 1 mars 1994.*

5 § Vid särskild postdelgivning innesluts den handling som skall delges i ett kuvert, som på framsidan förses med uppgift om myndighetens namn och postadress samt den söktes fullständiga namn, personnummer, yrke eller titel samt postadress. Om särskild postdelgivning skall ske med juridisk person som har kontor, där förvaltningen förs, anges den juridiska personen som adressat och ställs försändelsen till kontoret.

På kuvertet skall en blankett för delgivningskvitto fästas. På blanketten antecknas myndighetens namn och postadress samt handlingens delgivningsnummer.

Försändelsen lämnas till postbefordran som vanligt brev. Den får inte rekommenderas eller assureras. Ej heller får expresseutdelning begäras.

Stämningmannadelgivning

6 § Skall stämningmannadelgivning ske och finns det någon hos myndigheten som kan utföra sådan delgivning, bör denne i första hand anlitas. I annat fall får myndigheten anlita polismyndighet för delgivning.

När en polismyndighet anlitas för delgivning skall den handling som skall delges inneslutas i ett kuvert, som på framsidan förses med uppgift om den uppdragsgivande myndighetens namn och postadress, handlingens delgivningsnummer samt den söktes fullständiga namn, personnummer, yrke eller titel och postadress. Den söktes personnummer, yrke eller titel behöver dock inte anges, om den uppdragsgivande myndigheten inte har tillgång till sådan uppgift.

Kuvertet skall förslutas, om det inte är nödvändigt för delgivningen att det lämnas öppet. Vid kuvertet fogas en blankett för delgivningskvitto samt den blankett på vilken myndigheten antecknat vidtagna delgivningsåtgärder. På blanketten för delgivningskvitto antecknas den uppdragsgivande myndighetens namn och postadress samt handlingens delgivningsnummer. Kuvertet och blanketten sänds till polismyndigheten i det polisdistrikt där delgivningen kan väntas ske. Därvid bör det anges vilken dag delgivningen senast bör vara verkställd och redovisad till myndigheten. Vidare bör de ytterligare upplysningar lämnas som behövs för att uppdraget skall kunna fullgöras. *Förordning 1990:1416, som trätt i kraft den 1 februari 1991.*

7 §* När en polismyndighet anlitas för stämningmannadelgivning skall delgivningen utföras av en stämningssman som är förordnad av den polismyndighet, till vilken handlingarna har sänts. Om det är lämpligare får delgivningen i stället utföras av en polisman.

Polisman och den som är förordnad som stämningssman är behöriga att genomföra delgivning i hela riket.

Om försändelsen har lämnats ut enligt 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428), ombesörjer den som utför delgivningen att ett meddelande om vem som har mottagit försändelsen genast sänds i vanligt brev till den sökta. På delgivningskvittot antecknas vilken dag meddelandet har avsänts.

Om den sökta uppehåller sig utanför polisdistriktet eller delgivningen av någon annan orsak kan antas komma att ske inom ett annat distrikt och den polismyndighet som har anlitas för delgivningen inte lämpligen själv kan fullfölja delgivningsuppdraget, överlämnas ärendet till polismyndigheten i det andra distriktet, om inte den uppdragsgivande myndigheten har angivit annat. Denna myndighet skall underrättas om överlämnandet.

Vid behov bör polismyndigheter tillhandagå varandra med upplysningar som kan underlätta delgivning. *Förordning 1995:639, som trätt i kraft den 1 juli 1995.*

* Senaste lydelse 1985:273.

8 §* Stämmingsmannadelgivning med den som är intagen i

- en kriminalvårdsanstalt,
- häkte,
- en sådan enhet som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård och i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,
- ett sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga eller ett sådant hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall

bör ske genom tjänsteman vid anstalten. Bestämmelserna i 6 § gäller därvid i tillämpliga delar. Delgivningshandlingarna skall sändas till anstalten. *Förordning 2006:668, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1991:1476.

9 § Stämmingsmannadelgivning med den som är intagen på allmän sjukvårdsinrättning bör ske efter samråd med styresman eller kurator vid inrättningen. Stämmingsmannadelgivning med den som fullgör tjänstgöring vid försvarsmakten bör ske efter samråd med hans chef.

10 § Om särskild skyndsamhet är påkallad, kan myndigheten genom telefon, telegram, telex eller på annat liknande sätt befordra det meddelande som skall delges till den som skall ombesörja stämmingsmannadelgivningen. Om meddelandet befordras genom telefon, skall mottagaren uppteckna meddelandet samt kontrollera och låta skriva ut det. På utskriften anges att den utgör ett riktigt återgivande av det telefonmeddelande som har mottagits från myndigheten. Vid telegrafering tillämpas kungörelsen (1947:643) om överbringande av rättegångsfullmakt genom telegram.

Stämmingsmannadelgivningen verkställs genom att meddelandet lämnas till den sökta. Delgivningskvitto tecknas på en avskrift eller en kopia av meddelandet.

10 a § När ett delgivningsuppdrag redovisas till den myndighet som har begärt delgivningen, skall blanketten för vidtagna delgivningsåtgärder återsändas till myndigheten. På blanketten eller i annat skriftligt meddelande skall uppgift lämnas om de av stämmingsmannen vidtagna åtgärderna samt de omständigheter i övrigt som kan ha betydelse för kommande delgivning med den sökta. *Förordning (1985:273).*

10 b §* Framkommer vid stämmingsmannadelgivning att den sökta är bosatt på annan fastighet än den på vilken han är folkbokförd, skall den myndighet som har begärt delgivningen underrätta den myndighet hos vilken folkbokföringen har skett om förhållandet. Detta gäller dock inte om folkbokföringen likväl kan antas vara riktig. *Förordning 1991:782, som trätt i kraft den 1 juli 1991.*

* Senaste lydelse 1985:273.

10 c § En domstol eller annan myndighet, som ofta anlitar en polismyndighet för stämmingsmannadelgivning, skall med lämpliga mellanrum samråda med polismyndigheten beträffande delgivningsarbetet. *Förordning 1990:1416, som trätt i kraft den 1 februari 1991.*

10 d §* När en polismyndighet anlitas för stämmingsmannadelgivning, skall en ansökningsavgift på 250 kronor tas ut. För prövning av ansökan gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191). *Förordning 1995:418, som trätt i kraft den 1 juli 1995.*

* Senaste lydelse 1992:206.

Kungörelsedelgivning

11 § Om myndigheten beslutar att kungörelsedelgivning skall ske, skall dagen för beslutet antecknas i delgivningsförteckning, dagbok eller motsvarande förteckning.

Myndigheten skall se till att ett exemplar av tidning som har anlitats vid kungörelsedelgivning snarast möjligt tillställs myndigheten.

12 § Meddelande som avses i 17 § första stycket fjärde punkten delgivningslagen (1970:428) anslås på anslagstavla som är avsedd för meddelanden till dem som hyr eller annars innehar lägenhet inom fastigheten. Saknas anslagstavla, anslås meddelandet väl synligt i husets huvudingång. Finns flera huvudingångar till samma hus eller flera hus på samma fastighet, anslås meddelandet i samtliga huvudingångar.

Meddelandet skickas till polismyndigheten i det polisdistrikt där fastigheten är belägen. För att anslå meddelandet anlitas i första hand stämmingsman.

När meddelandet har anslagits, skall intyg om tiden och sättet för ansländet tillställas den som har begärt åtgärden.

Övriga bestämmelser

13 § Delgivning får ske på annat sätt än som anges i denna förordning, om särskilda omständigheter föranleder det.

14 §* Om ersättning till Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning finns det särskilda bestämmelser.

Har statlig myndighet begärt biträde i Justitiedepartementet för delgivning av handling utom riket och behöver handlingen översättas till främmande språk, skall översättningskostnaden betalas av departementet.

Om det i andra fall uppkommer kostnader för delgivning som sker genom myndighets försorg eller för översättning svarar myndigheten för kostnaderna. *Förordning 2000:715, som trätt i kraft den 1 oktober 2000.*

* Senaste lydelse 1993:1716.

15 § Denna förordning gäller i tillämpliga delar även när enskild på grund av föreskrift i författning har att ombesörja delgivning utan samband med mål eller ärende. Detsamma gäller när part, sökande eller annan sakägare har anförtrotts av myndighet att ombesörja delgivning.

Om myndighet har anförtrott part, sökande eller annan sakägare att ombesörja delgivning inom riket, lämnas eller sänds ett kuvert med en bifogad blankett för delgivningskvitto och myndighetens föreläggande om delgivning i vanligt brev till parten eller hans ombud.

16 § När delgivningskvitto eller annat bevis om delgivning kommer in till myndigheten, granskas beviset omedelbart för kontroll av att delgivningen har skett på behörigt sätt. Har försändelsen vid särskild postdelgivning lämnats ut enligt 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428), sänder myndigheten genast i vanligt brev ett meddelande till den sökta om vem som har mottagit försändelsen. På delgivningskvittot antecknas vilken dag meddelandet har avsänts.

När tidning som har anlitats vid kungörelsedelgivning kommer in till myndigheten, kontrollerar myndigheten att annonseringen har skett inom behörig tid och på behörigt sätt. Myndigheten ombesörjer att dagen för annonsen antecknas på den handling som hålls tillgänglig.

När bevis om anslag kommer in till myndigheten, granskas beviset för kontroll av att anslaget har skett på behörigt sätt.

Om hinder har mött för delgivning eller om det framgår av bevis eller tidningsexemplar att delgivning ej har skett enligt de anvisningar som har meddelats eller att någon annan brist i delgivningsförfarandet föreligger, skall myndigheten utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs.

17 §* Formulär till delgivningskvitto samt till meddelande enligt 3 a § första stycket, 6 § andra stycket, 9 § tredje stycket och 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428) fastställs av Domstolsverket efter samråd med Rikspolisstyrelsen och Posten Aktiebolag. Formulär till blankett som anges i 2 § tredje stycket fastställs av Domstolsverket efter samråd med Rikspolisstyrelsen. Domstolsverket meddelar föreskrifter om vad en upplysning enligt 3 a § andra stycket delgivningslagen skall innehålla. Rikspolisstyrelsen meddelar efter samråd med Tullverket föreskrifter om vad en upplysning enligt 3 b § andra stycket delgivningslagen skall innehålla.

Rikspolisstyrelsen meddelar allmänna råd för förfarandet när myndigheter eller enskilda anlitar polismyndighet för delgivning. *Förordning 2001:391, som trätt i kraft den 1 november 2001.*

* Senaste lydelse 1997:272

Bilaga*

Förteckning över myndigheter som får anlita Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning (4 § delgivningsförrordningen)

Arrendenämnderna
Bolagsverket
Diskrimineringsombudsmannen
Domstolarna
Domstolsverket
Fastighetstaxeringsnämnderna
Finsk-svenska gränsälvscommissionen
Försäkringskassan
Hyresnämnderna
Konsumentverket/Konsumentombudsmannen
Kronofogdemyndigheten
Lantmäterimyndigheterna
Länsstyrelserna
Patent- och registreringsverket
Pensionsmyndigheten
Regeringskansliet
Rättshjälpsmyndigheten
Rättshjälpsnämnden
Skatteverket
Statens va-nämnd
Sveriges geologiska undersökning

Förrordning 2009:1178, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

* Senaste lydelse 2008:1256.

-
1. Denna förrordning träder i kraft den 1 juli 1979.
 2. Genom förrordningen har upphävt delgivningskungörelsen (1970:467) och kungörelsen (1970:662) om formulär till blanketter för delgivningsbevis m.m.

Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:314)

23 maj 1990

Prop. 1989/90:14, SkU17, rskr. 216

Inledande bestämmelser

1 § Vad i denna lag sägs om skatt gäller även allmän avgift samt ränta på skatt eller allmän avgift och administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning.

2 § I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller denna lag endast i den mån särskilt anges i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga eller i 2 § lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag. *Lag 1991:439, som trätt i kraft den 1 juli 1991.*

3 §* Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtida skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2. samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning,

2. Skatteverket i övriga fall. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006. Ärenden som avses i 3 § andra stycket 1 och som handläggs av Skatteverket, skall vid ikraftträdandet överlämnas till Kronofogdemyndigheten.*

* Senaste lydelse 2003:697.

3 a § Bestämmelserna i denna lag gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt överenskommelse med utländsk jurisdiktion.

Bestämmelserna i denna lag, utom 22 §, gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Paragrafen införd genom lag, 20081305, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

4 §* I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat ska utländsk myndighet lämnas biträde med handräckning i skatteärende.

Den behöriga myndigheten förordnar om handräckning i varje särskilt fall. Om handräckningen inte sker genom den behöriga myndighetens försorg, uppdrar denna åt vederbörande svenska myndighet att ombesörja handräckningen. *Lag 2008:1305 som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2004:984.

5 § Handräckning skall, om inte annat följer av 10 eller 12 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser.

6 § Handräckning får inte innefatta att svensk myndighet skall

1. vidta åtgärd som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. vidta åtgärd som strider mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen,

3. lämna handräckning, om och i den mån beskattningen i den stat som begär handräckningen strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper eller mot bestämmelserna i en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning eller i annan överenskommelse med den främmande staten.

Handräckning får inte heller innefatta att svensk myndighet skall

1. lämna upplysning som inte är tillgänglig enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. lämna upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. lämna upplysning, om det skulle strida mot allmän hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

7 §* Föranleder handräckning talan inför svensk domstol eller myndighet, äger den behöriga myndigheten ta emot stämning samt själv eller genom ombud föra talan. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:697.

Utredning i Sverige

8 §* Skatteverket kan, efter framställning från den behöriga myndigheten i den främmande staten, medge företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige.

Företrädare som avses i första stycket får inte fatta beslut i frågor som rör utredningen i Sverige. *Lag 2003:697, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:314.

9 § I fall då svensk myndighet, efter begäran från utländsk myndighet eller i anledning av vad som framkommit vid revision eller annan granskning, till utländsk myndighet översänder uppgift rörande skatt skall uppgiften även tillställas den som berörs därav för kännedom. I sådan underrättelse skall anges till vilken utländsk myndighet uppgiften översänts.

Underrättelse enligt första stycket får underlåtas, om underrättelsen är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets utredning eller beslut i skatteärende.

Indrivning i Sverige

10 § I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den stat som begärt handräckningen.

11 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 2003:697.

12 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2003:539, som trätt i kraft den 1 juli 2004. Den upphävda paragrafen gäller dock i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas]*

* Senaste lydelse 1990:314.

Delgivning av handlingar i Sverige

13 §* Handling i ärende rörande utländsk skatt delges enligt delgivningslagen (2010:1932). *Lag 2010:1956, som träder i kraft den 1 april 2011* Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

* Senaste lydelse 2006:708.

Handräckning i främmande stat

Allmänna bestämmelser

14 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten begära biträde i den främmande staten med handräckning i skatteärende. *Lag 1993:495, ingressen, som trätt i kraft den 1 juli 1993.*

15 § Framställning enligt 14 § får göras endast under förutsättning att

1. motsvarande handräckningsåtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende,

2. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

16 § Uppgift som erhållits med stöd av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får ej användas för att ändra eller söka ändring av svensk skatt, om detta skulle strida mot avtalet i fråga.

Utbyte av upplysningar

17 §* Svensk myndighet får hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för att få del av deklARATIONER och andra uppgifter som erfordras i ett svenskt skatteärende.

I skatteärende som är av väsentligt intresse för beskattningen i Sverige får svensk myndighet hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat som innebär att företrädare för verket eller myndigheten får närvara vid skatteutredning i den främmande staten. *Lag 2003:697, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:314.

Indrivning i främmande stat

18 §* Begäran om handräckning i främmande stat för indrivning av svensk skatt får göras endast om beslutet i skatteärendet är verkställbart i Sverige och fordringen inte kan drivas in i Sverige utan väsentlig svårighet. Begäran får avse indrivning inte bara hos den skattskyldige utan även hos arbetsgivare eller någon annan som är betalningsskyldig enligt svensk lagstiftning. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:495.

19 § Svensk skatt som har tagits ut genom handräckning i främmande stat anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit den behöriga myndigheten till handa vid tidpunkten för uttagandet. *Lag 1993:495, ingressen, som trätt i kraft den 1 juli 1993.*

Delgivning av handlingar i främmande stat

20 §* Om den behöriga myndigheten önskar delgivning i främmande stat av handling rörande svensk skatt, får den begära handräckning för sådan delgivning.

I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får svensk myndighet, utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket, se till att delgivning sker med person i den främmande staten genom att sända handlingen med posten enligt 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932). *Lag 2010:1956, som träder i kraft den 1 april 2011 Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.*

* Senaste lydelse 2006:708.

Handräckning inom Europeiska gemenskapen

21 §* Myndighet inom Europeiska gemenskapen skall lämnas biträde med sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1. Därvid skall bestämmelserna i tillämpliga delar i 3 § andra stycket 2, 4 § andra stycket, 5–9, 13–17, 20 och 22–24 §§ tillämpas. Bestämmelserna i denna paragraf skall tillämpas på inkomstskatt, förmögenhetsskatt och skatt på försäkringspremier.

Bestämmelser om sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1 och 3 finns

- såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt, och

- såvitt avser punktskatter, i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. *Lag 2005:263, som trätt i kraft den 1 juli 2005.*

* Senaste lydelse 2003:1132.

Gemensamma bestämmelser

22 §* Om ett ärende enligt denna lag är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall den behöriga myndigheten med eget yttrande överlämna ärendet dit. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:697.

23 §* Den behöriga myndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag 1994:1654, ingressen, som träder i kraft** samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 22 §.*

* Senaste lydelse 1993:495.

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag 1994:2028 om ändring i lagen (1994:1654).

24 §* Har en svensk myndighet fått upplysningar från en främmande stat i ett skatteärende och gäller på grund av överenskommelse med den främmande staten villkor som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningarna, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. *Lag 1994:1654, ingressen, som träder i kraft** samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.*

Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 23 §.

* Senaste lydelse 1991:439.

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag (1994:2028) om ändring i lagen (1994:1654).

-
1. *Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.*
 2. *Genom lagen upphävs lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende.*
 3. *Genom lagen upphävs vidare*
 - *kungörelsen (1941:999) angående särskilt förfarande för erhållande av handräckning i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,*
 - *kungörelsen (1941:1000) angående handräckning på begäran av myndighet i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,*
 - *kungörelsen (1958:381) angående förfarandet för erhållande av handräckning för indrivning i Belgien av svensk skatt,*
 - *kungörelsen (1958:382) angående handräckning åt belgisk myndighet i beskattningsärende,*
 - *förordningen (1973:630) om handläggningen av vissa handräckningsärenden, samt*
 - *förordningen (1978:724) om tillämpning av avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden.*
 4. *Vad i lagen sägs om överenskommelse med främmande stat gäller inte, förutom bestämmelserna i 4, 14, 21 och 22 §§, avtalet den 14 maj 1935 med Tyska Riket angående handräckning i beskattningsärenden.*

Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:320)

23 maj 1990

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid handräckning enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

2 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

Utredning i Sverige

3 §* Om en svensk myndighet vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgifter som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat, skall myndigheten snarast anmäla detta till Skatteverket. *Förordning 2003:946, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:320.

4 §* Om Skatteverket enligt 8 § första stycket lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden medger företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige, skall verket förordna sådan företrädare.

Förordning 2003:946, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 1990:320.

Indrivning i Sverige

5 §* Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). *Förordning 1993:1254 som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

* Senaste lydelse 1990:320.

6 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

7 §* Belopp för vilket indrivning begärts skall, såvida inte annat föreskrivs i avtal eller överenskommelse med främmande stat, räknas om till svenska kronor enligt den växelkurs som Kronofogdemyndigheten har fastställt för varje tidpunkt.

Betalningen får dock alltid ske i den ansökande statens myntslag. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

8 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

Handräckning i främmande stat

Utbyte av upplysningar

9 § Hemställan enligt 17 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall innehålla utredning om att de i 15 § samma lag angivna förutsättningarna för handräckning föreligger. I hemställan skall vidare anges namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun för den person som saken gäller. Av hemställan skall också framgå att det är fråga om ett skatteärende.

Hemställan enligt 17 § andra stycket samma lag skall därjämte innehålla en kort redogörelse för det svenska skatteärendet och skälet för hemställan.

Indrivning i främmande stat

10 §* Begäran om handräckning för indrivning skall innehålla utredning om att de i 15 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden angivna förutsättningarna för handräckning föreligger.

Till begäran skall fogas det beslut på vilket anspråket grundas i original eller kopia. Om det följer av överenskommelse med den främmande staten får till begäran i stället fogas utdrag ur restlängd eller utsköknings- och indrivningsdatabasen eller annan handling där grunden för anspråket framgår. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

11 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

12 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

13 §* Om det uppkommer rest på grund av omväxling till svenskt mynt av ett belopp som varit avsett att täcka en fordran som är föremål för handräckning eller därför att en myndighet i den främmande staten eller bank eller annan som förmedlat betalningen har gjort avdrag för kostnader, faller restbeloppet bort. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1990:320.

Delgivning av handling i främmande stat

14 §* Begäran om delgivning i främmande stat av handlingar i ett svenskt skatteärende skall innehålla uppgift om mottagarens namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun samt om handlingens innehåll. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1990:320.

15 §* Den behöriga myndigheten får begära att delgivningen sker på visst sätt som kan vara föreskrivet enligt lagstiftningen i den stat där delgivningen skall äga rum. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2006:767.

Bemyndigande

16 §* Om det finns avtal om utbyte av upplysningar, bistånd med indrivning eller delgivning av handlingar mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten ingå överenskommelse med myndighet i den främmande staten om det sätt på vilket utbytet av upplysningar, biståndet med indrivning respektive delgivningen av handlingar skall genomföras såsom frågor om samordnade skatteutredningar, automatiskt utbyte av kontrolluppgifter, spontant utbyte av upplysningar, liksom frågor om blanketter och vilket minsta belopp en hemställan om indrivning bör avse. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

17 §* Den behöriga myndigheten får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1990.

Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1990:226)

3 maj 1990

Prop. 1989/90:98, SkU 28, rskr 175

Det avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden som Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar undertecknade den 7 december 1989 skall i originaltexternas lydelse gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken. På svenska språket finns två texter, en för Finland och en för Sverige. Alla originaltexterna skall ha samma giltighet.

Den för Sverige avfattade texten är intagen som en bilaga till denna lag. *De övriga texterna finns tillgängliga hos utrikesdepartementet.*

Bilaga

Avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar som önskar ingå ett avtal om handräckning i skatteärenden, som konstaterar att i fråga om Färöarna och Grönland handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas och Grönlands självstyrelsekompetens, har kommit överens om följande:

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

De avtalsslutande staterna förbinder sig att lämna varandra handräckning i skatteärenden enligt detta avtal i fråga om:

- a) delgivning av handlingar,
- b) utredning i skatteärenden, såsom införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet,
- c) tillhandahållande av deklarationsblanketter och andra skatteblanketter,
- d) åtgärder för att undvika att preliminär skatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat,
- e) uppbörd av skatt,
- f) överföring av skatt, och
- g) indrivning av skatt och säkerställande av betalning för fordran på skatt.

Artikel 2

1. De för närvarande utgående skatter på vilka detta avtal tillämpas, är:

a) i Danmark

- 1) inkomstskatten till staten,
- 2) den kommunala inkomstskatten,
- 3) den amtskommunala inkomstskatten,
- 4) den särskilda inkomstskatten,
- 5) kyrkoskatten,
- 6) utdelningsskatten,
- 7) ränteskatten,
- 8) royaltyskatten,
- 9) skatterna enligt kolväteskattelagen,
- 10) förmögenhetsskatten till staten, och
- 11) sjömansskatten;

b) på Färöarna

- 1) skatten till landskassan,
- 2) skatten till kommunerna,
- 3) kyrkoskatten,
- 4) utdelningsskatten, och
- 5) royaltyskatten;

c) på Grönland

- 1) landsskatten,
- 2) den särskilda landsskatten,
- 3) kommunskatten,
- 4) utdelningsskatten,
- 5) den gemensamma kommunala skatten, och
- 6) skatterna enligt kolväteskattelagen;

d) i Finland

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
- 2) kommunalskatten,
- 3) kyrkoskatten, och
- 4) källskatten;

e) i Island

- 1) den statliga inkomstskatten,
- 2) den kommunala inkomstskatten, och
- 3) den statliga förmögenhetsskatten;

f) i Norge

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
- 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
- 3) inkomstskatten till fylkena,
- 4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
- 5) skatterna enligt petroleumskattelagen,
- 6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister, och
- 7) sjömansskatten;

g) i Sverige

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 3) ersättningsskatten,
- 4) utskiftningskatten,
- 5) vinstdelningsskatten,
- 6) den kommunala inkomstskatten, och
- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

h) i samtliga avtalsslutande stater

- 1) skatt på arv och på gåva,
 - 2) motorfordonsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
 - 3) mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
 - 4) punktskatter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20, och
 - 5) socialförsäkringsavgifter och andra offentliga avgifter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20.
2. Med skatt likställs förskott på sådan skatt och avgift som avses i punkt 1 a)–g).
3. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

Artikel 3

Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

- a) uttrycket ”avtalsslutande stat” åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också de i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna och Grönland;
- b) ”behörig myndighet” åsyftar
 - 1) i Danmark: skatteministeriet,
 - 2) på Färöarna: Färöarnas ligningsråd,
 - 3) på Grönland: skattedirektoratet, 290 Handräckning mellan de nordiska länderna, förordning
 - 4) i Finland: finansministeriet,
 - 5) i Island: finansministeriet,
 - 6) i Norge: finans- och tulldepartementet,
 - 7) i Sverige: finansdepartementet, eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att i ovannämnda myndigheters ställe handha frågor enligt avtalet;
- c) ”nordiskt dubbelbeskattningsavtal” åsyftar avtalet den 12 september 1989 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning

beträffande skatter på arv och på gåva samt motsvarande avtal mellan nordiska länder som efter undertecknandet av förevarande avtal ingås vid sidan av eller i stället för dessa avtal.

Artikel 4

1. En avtalsslutande stat är skyldig lämna handräckning enligt artikel 1 i alla de skatteärenden och i fråga om alla de skatteanspråk som uppkommit i annan avtalsslutande stat i enlighet med dess lagstiftning beträffande de skatter och avgifter som omfattas av artikel 2.

2. Handräckning får avse åtgärd inte endast mot skattskyldig utan också mot annan som enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken ansökningen är riktad är skyldig att lämna bistånd till skattemyndigheterna.

3. Framställning om handräckning får göras endast om den begärda åtgärden inte kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter och om den avtalsslutande stat som gör framställningen enligt sin egen lagstiftning kan på begäran av den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats verkställa motsvarande handräckning.

4. Framställning om handräckning och skriftväxling mellan de avtalsslutande staterna enligt detta avtal ombesörjs av behörig myndighet i dessa stater.

Artikel 5

1. Framställningar och andra handlingar i ärenden angående handräckning skall vara avfattade på danska, norska eller svenska språket eller vara åtföljda av en översättning till något av dessa språk. Beträffande ärenden om delgivning gäller detta dock endast framställningen om delgivning.

2. I framställning om handräckning skall anges den myndighet som i första hand begärt handräckningen samt namn, yrke eller titel, adress, födelsedata och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort beträffande den person saken gäller. Framställningen bör vidare innehålla uppgift om övriga omständigheter som kan tjäna till ledning för att identifiera denna person.

Artikel 6

1. Framställning om handräckning kan avböjas, om den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts, anser denna ägnad att strida mot dess allmänna intresse.

2. När fråga om tillämpning av bestämmelse i något av de nordiska dubbelbeskattningsavtalen är anhängig hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts, kan denna stat efter samråd med den avtalsslutande stat som begärt handräckningen förklara framställning om handräckning för indrivning av skatt vilande.

Artikel 7

1. Efterkoms inte framställning om handräckning, skall den avtalsslutande stat som begärt handräckningen så snart som möjligt underlättas om beslutet och skälen för detta.

2. Verkställs handräckning, skall den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts snarast underrätta den andra avtalsslutande staten om resultatet av handräckningen.

3. I underrättelse enligt denna artikel skall också anges sådana omständigheter som kan vara av betydelse för vidare åtgärder i skatteärendet.

Artikel 8

Handling som utfärdats eller bestyrkts av domstol eller förvaltningsmyndighet i en avtalsslutande stat behöver inte legaliseras för att användas i skatteärende inom annan avtalsslutande stats område.

Motsvarande gäller i fråga om handling som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, om sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat domstolen eller myndigheten tillhör.

Delgivning av handlingar

Artikel 9

1. Delgivning enligt detta avtal skall ske i den ordning som för liknande delgivning tillämpas enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts. Begäran om delgivning av handling skall innehålla kort uppgift om handlingens innehåll.

2. Om den avtalsslutande stat som begär delgivningen så önskar, kan delgivningen ske i särskild form, i den mån det begärda förfarandet står i överensstämmelse med lagstiftningen i den avtalsslutande stat i vilken delgivningen skall ske.

3. Såsom bevis om delgivning skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt erkännande av den, med vilken delgivningen skett, eller ett intyg av vederbörande myndighet i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

Införskaffande av uppgifter m.m.

Artikel 10

1. Uppgifter skall införskaffas i enlighet med lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats.

2. Framställning om införskaffande av uppgifter kan avböjas, om affärs-, fabrikations- eller yrkeshemlighet skulle yppas om framställningen efterkoms.

Artikel 11

1. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall, i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår, utan särskild framställning, tillställa behörig myndighet i envar av de andra avtalsslutande staterna upplysningar i fråga om i denna stat bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer beträffande

a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,

- b) räntor på obligationer och liknande värdepapper,
- c) tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar samt räntor på sådana tillgodohavanden,
- d) innehav av fast egendom,
- e) royalty och annan periodisk avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom,
- f) löner, arvoden, pensioner och livräntor,
- g) skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet, och
- h) andra inkomster eller tillgångar, i den mån överenskommelse träffats därom enligt artikel 20.

2. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall verka för att uppgifter, som framkommer vid utredning i denna stat i ärende angående skatt och som kan antas vara av intresse för annan avtalsslutande stat, snarast överlämnas till den behöriga myndigheten i denna andra stat.

3. Om det i den avtalsslutande stat som tagit emot upplysningarna framkommer att upplysningarna icke motsvarar de verkliga förhållandena, skall den behöriga myndigheten i denna stat på lämpligt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som lämnat upplysningarna om förhållandet.

4. Då person bosatt i en avtalsslutande stat avlidit och efterlämnat fast egendom i annan avtalsslutande stat eller tillgångar nedlagda i rörelse där, skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten, så snart kännedom vunnits om förhållandet, underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten därom.

Artikel 12

1. Efter framställning av en avtalsslutande stat skall två eller flera avtalsslutande stater samråda för att bestämma föremål och tillvägagångssätt för samtida skatteutredningar. Varje avtalsslutande stat avgör själv om den vill medverka vid viss samtidig skatteutredning.

2. Med samtidig skatteutredning i punkt 1 förstås en överenskommelse mellan två eller flera avtalsslutande stater, enligt vilken var och en inom sitt område föranstaltar om en samtidig undersökning av skatteförhållanden beträffande en person av gemensamt eller komplementärt intresse i syfte att utbyta de upplysningar av betydelse som därvid framkommer.

Artikel 13

1. Företrädare för myndighet i en avtalsslutande stat kan i skatteärende av väsentligt intresse för denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i samma stat tillåtas närvara vid utredning i sådant skatteärende i annan avtalsslutande stat. Framställning härom prövas av den behöriga myndigheten i denna andra stat, som snarast underrättar den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten om sitt beslut. Bifalls framställningen, anges i underrättelsen tid och plats för utredningen samt de övriga uppgifter som bedöms erforderliga för den behöriga myndighet som gjort framställningen.

2. Företrädare som avses i punkt 1 får inte fatta beslut i frågor som gäller utredningen men kan framföra förslag i sådana frågor till myndighet eller tjänsteman åt vilken uppdragits att verkställa utredningen. Beslut i anledning av sådant förslag fattas av myndigheten eller tjänstemannen.

3. Upplysningar som kommit fram vid utredning som avses i punkt 1 skall behandlas såsom hemliga och får inte yppas för andra personer eller myndigheter, häri inbegripna personer som tjänstgör vid domstolar och andra judiciella myndigheter, än dem som handlägger taxering, uppbörd eller indrivning av skatter som avses i detta avtal eller avgör besvär eller frågor om åtal i anslutning härtill.

4. Avslås framställning som avses i punkt 1, äger bestämmelserna i artikel 7 punkt 1 motsvarande tillämpning.

Indrivning av skatt

Artikel 14

1. Beslut i skatteärende som enligt lagstiftningen i en avtalslutande stat är exigibelt i denna stat skall erkännas som exigibelt i annan avtalslutande stat.

2. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken skattefordran inte kan verkställas skall lagstiftningen i den ansökande staten tillämpas.

3. Indrivningsåtgärder som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 2 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.

4. Den myndighet som i första hand begär handräckning för indrivning skall i framställningen intyga att beslutet är exigibelt samt ange den tidpunkt då rätten att ta ut skatten helt eller delvis upphör på grund av preskription. Denna myndighets behörighet skall bestyrkas av myndighet som avses i artikel 3.

Artikel 15

Har skattskyldig eller annan som avses i artikel 4 punkt 2 avlidit, får indrivning inte ske med belopp överstigande värdet av tillgångarna i dödsboet. Är boet skiftat, får av arvinge eller annan som förvärvat egendom på grund av dödsfallet icke drivas in mer än som motsvarar värdet av egendomen vid tiden för förvärvet.

Artikel 16

1. För skatt som skall drivas in enligt detta avtal åtnjuts inte i den avtalslutande stat hos vilken handräckning begärts sådan särskild förmånsrätt som där kan gälla för dess egna skatter.

2. I ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal får åtgärd för att inleda rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande inte vidtas i den avtalslutande stat hos vilken indrivningen begärts, med mindre den behöriga myndigheten i denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i

den avtalsslutande stat som gjort framställningen, uttryckligen samtycker till sådan åtgärd.

Artikel 17

1. Upphör, innan ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal avslutats, rätten att ta ut skatten helt eller delvis enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat som begärt handräckningen på grund av betalning, nedsättning eller undanröjande av taxering, avkortning eller annan anledning, skall den behöriga myndigheten i denna stat snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall äga motsvarande tillämpning i fall då anstånd med betalning av skatten medgivits.

Artikel 18

När indrivning enligt detta avtal skett i en avtalsslutande stat och indrivet belopp kommit indrivningsmyndighet i denna stat till handa, är denna stat ansvarig gentemot den avtalsslutande stat som begärt indrivningen för det indrivna beloppet.

Säkerställande av betalning för fordran på skatt

Artikel 19

1. Säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal skall ske enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken säkerställande begärts. Sådant säkerställande kan ske också om fordran inte är fastställd.

2. Bortfaller fordran på skatt helt eller delvis sedan åtgärd för säkerställande enligt detta avtal vidtagits, skall den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som gjort framställningen snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

3. Bestämmelserna i artiklarna 14–18 skall i tillämpliga delar gälla även beträffande säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal.

Särskilda bestämmelser

Artikel 20

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse för att genomföra bestämmelserna i detta avtal. De kan särskilt komma överens om utbyte av upplysningar enligt artikel 11 punkt 1 h), om minsta belopp som framställning om indrivning får avse, om handräckning beträffande skatter och avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 2–5, om åtgärder för att undvika att preliminärskatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat, om uppbörd av skatt eller om överföring av skatt samt beträffande räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande belopp som utgår i samband med beskattning eller indrivning, om fastställande av kurs för omräkning av belopp som skall drivas in, samt om redovisning av indrivna belopp.

2. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan två eller flera avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. Resultatet av sådana överläggningar skall snarast delges de behöriga myndigheterna i övriga avtalsslutande stater.

3. Finner den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat att överläggningar i fråga som avses i punkt 2 bör ske mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall sådana överläggningar äga rum på begäran av denna stat.

4. Om ansökan om handräckning för indrivning av ett skattekrav avser inkomst som har beskattats i annan avtalsslutande stat än den som begär handräckningen, och sådan dubbelbeskattning inte har reglerats i avtal för att undvika dubbelbeskattning, kan den behöriga myndigheten i den anmodade staten ta upp ärendet med den behöriga myndigheten i den ansökande staten i syfte att genom ömsesidig överenskommelse söka undvika att inkomsten dubbelbeskattas. Indrivningen av skattekravet kan inställas till dess sådan överenskommelse har träffats.

Artikel 21

Beträffande förfrågningar, upplysningar, uppgifter och andra meddelanden, som enligt detta avtal inkommer till en avtalsslutande stat, tillämpas de sekretessbestämmelser som gäller enligt lagstiftningen i denna stat.

Artikel 22

För handräckning enligt detta avtal är den avtalsslutande stat som begärt handräckningen skyldig ersätta kostnad endast för sådant rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande i den andra avtalsslutande staten som föranleds av handräckningen.

Artikel 23

Detta avtal tillämpas inte på Svalbard och Jan Mayen samt de norska besittningarna utanför Europa.

Artikel 24

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det danska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det danska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan detta avtal har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

3. Avtalet den 9 november 1972 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, med senare ändringar, upphör att gälla och tillämpas sista gången i fråga om

ärenden som före ikraftträdandet av detta avtal har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

4. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av avtalet den 18 oktober 1979 mellan den danska regeringen och Grönlands landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. samt överenskommelsen enligt punkt 20 i bilagan till det sistnämnda avtalet.

5. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av bestämmelserna om handräckning i avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m.

Artikel 25

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår säga upp avtalet genom skriftligt meddelande härom till det danska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater vid kalenderårets utgång.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det danska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombudena undertecknat detta avtal.

Som skedde i Köpenhamn den 7 december 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på ärenden som efter ikraftträdandet av det den 7 december 1989 undertecknade avtalet inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats.

**Förordning om avtal mellan de nordiska länderna
om handräckning i skatteärenden (SFS 1991:171)**

11 april 1991

* Lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall träda i kraft den 1 maj 1991 och tillämpas på ärenden som från annan avtalsslutande stat kommit in till Skatteverket efter den 8 maj 1991. *Förordning 2003:950, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som kommit in före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1991:171.

Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1997:1157)

4 december 1997

Vid tillämpningen av lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall de överenskommelser, som träffats med stöd av artikel 20 i avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, i de för Sverige avfattade originaltexternas lydelse gälla som förordning här i landet. Texterna är inlagda i bilagorna 1 och 2 till denna förordning.

Bilaga 1

Överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, vilket omfattar Danmark, Färöarna, Grönland, Finland, Island, Norge och Sverige, har överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats om följande bestämmelser.

1. Med uttrycket ”införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter” i artikel 1 b) i avtalet avses införskaffande av deklARATIONER eller annan uppgift för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat som begär handräckning. Uttrycket avser även tillhandahållande av deklARATIONER eller andra handlingar, i original eller kopia, som avgetts för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas.

2. Med skatter för vilka handräckning skall medges likställs,

a) dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat intill den tidpunkt då fordringen överlämnas för indrivning i den andra avtalsslutande staten eller vid försummelse av uppgifts- eller redovisningsskyldighet i fråga om skatt eller offentlig avgift (förseningsavgift, avgiftstillägg etc.);

b) sådan dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat efter den tidpunkt då fordringen har överlämnats för indrivning i den andra avtalsslutande staten och för vilka handräckning begärs i särskild framställning; och

c) ersättning för indrivningskostnad samt vite i den mån kostnaden respektive vitet inte har samband med rättegångsförfarande vid domstol.

3. A. Med ”motorfordonsskatt” enligt artikel 2 punkt 1 h) 2) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: registreringsavgift för motorfordon enligt lagen nr 221 den 26 maj 1971, viktavgift för motorfordon enligt lagen nr 99 den 28 mars 1962 samt avgift enligt lagen nr 956 den 25 november 1994 om avgift för väganvändning;

b) för Finlands del: skatt enligt lagen om skatt på motorfordon (722/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: registreringsavgift enligt lagtingslagen nr 175 den 18 december 1992 om registrering av motorfordon och viktavgift enligt lagtingslagen nr 38 den 31 mars 1982;

d) för Grönlands del: avgift enligt landstingslagen nr 3 den 16 juni 1987 om avgift för motorfordon;

e) för Islands del: fast avgift eller kilometeravgift (viktavgift) på icke bensindrivna motorfordon enligt lagen nr 3/1987, om finansiering av väganläggningar och avgift på motorfordon enligt lagen nr 39/1988;

f) för Norges del: följande avgifter enligt lagen den 19 juni 1959 nr 2, nämligen engångsavgift på motorfordon m.m., sammansättningsavgift, årsavgift, viktårsavgift och omregistreringsavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt lagen (1976:339) om saluvagnsskatt, fordonsskattelagen (1988:327) och lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon.

B. Med ”mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt” i artikel 2 punkt 1 h) 3) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: avgift enligt lagen nr 375 den 18 maj 1994 om mervärdeavgift (momslagen);

b) för Finlands del: skatt enligt omsättningsskattelagen (559/1991) samt skatt enligt mervärdesskattelagen (1501/1993);

c) för Färöarnas del: avgift enligt lagtingslagen nr 136 den 8 september 1992 om mervärdeavgift;

d) för Grönlands del: (utgår inte för närvarande);

e) för Islands del: skatt enligt lagen om mervärdeavgift nr 50/1988;

f) för Norges del: avgift enligt lagen den 19 juni 1969 om mervärdeavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

C. Med ”punktskatter” enligt artikel 2 punkt 1 h) 4) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: lagen nr 414 den 18 december 1968 om avgift på choklad och sötsaker m.m., lagen nr 153 den 6 maj 1980 om avgift på sprit m.m., lagen nr 174 den 7 maj 1975 om avgift på ansvarsförsäkringar för motorfordon m.m., lagen nr 607 den 21 december 1946 om avgift på glass, lagen nr 413 den 20 augusti 1976 om avgift på nöjesbåtförsäkringar, lagen nr 634 den 21 december 1977 om avgift på vissa detaljhandelsförpackningar och vissa påsar av papper och plast m.m., lagen nr 265 den 9 juni 1982 om avgift på stenkol, brunkol och koks m.m., lagen nr 607 den 12 december 1984 om avgift på mineralvatten m.m., lagen nr 89 den 9 mars 1977 om avgift på elektricitet, lagen nr 174 den 30 april 1969 om stämpelavgift, lagen nr 228 den 22 april 1987 om avgift på överlåtelse av aktier m.m. (aktieavgiftslagen), lagen nr 575 den 25 november 1977 om avgift på

förstagångsöverlåtelse av vissa ägarlägenheter, lagen nr 832 den 21 december 1988 om avgift på vissa klorfluorkarboner och haloner (CFC-avgift), lagen nr 834 den 21 december 1988 om vissa miljöavgifter, lagen nr 838 den 19 december 1989 om avgift på avfall och råvaror, lagen nr 830 den 19 december 1989 om avgift på lönesumman m.m., lagen nr 44 den 14 mars 1955 om olika förbrukningsavgifter, lagen nr 389 den 6 juni 1991 om avgift på vissa flygresor, lagen nr 888 den 21 december 1991 om koldioxidavgift på vissa mineralolja produkter, lagen nr 1015 den 19 december 1992 om avgift på öl, vin och fruktvin m.m., lagen nr 1016 den 19 december 1992 om avgift på tobak, lagen nr 1029 den 19 december 1992 om energiavgift på energiprodukter m.m., lagen nr 492 den 30 juni 1993 om avgift på ledningsfört vatten, lagen nr 414 den 14 juni 1995 om avgift på hermetiskt förseglade nickel-kadmiumbatterier (stängda nickelkadmiumbatterier), lagen nr 415 den 14 juni 1995 om avgift på vissa klorerade lösningsmedel, lagen nr 416 den 14 juni 1995 om avgift på bekämpningsmedel, lagen nr 419 den 14 juni 1995 om avgift på naturgas och stadsgas, lagen nr 421 den 14 juni 1995 om avgift på svavel och lagen nr 490 den 12 juni 1996 om avgift på spillvatten;

b) för Finlands del: skatter och avgifter enligt lagen om tobaksaccis (1470/1994), lagen om sötsaks- och läskedrycksaccis (1474/1994), lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), lagen om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996), lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), lagen om oljeavfallsavgift (894/1986), lagen om oljeskyddsfonden (379/1974), lotteriskattelagen (552/1992), lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), lagen angående stämpelskatt (662/1943), lagen om överlåtelseskatt (931/1996), lagen om skatt på motorfordon (772/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 120 den 23 december 1991 om tillverknings- och importavgift, lagtingslagen nr 121 den 23 december 1991 om tull, lagtingslagen nr 179 den 18 december 1992 om särskild avgift på bränsleolja, lagtingslagen nr 75 den 13 maj 1992 om miljöavgift på smörjolja, lagtingslagen nr 37 den 26 maj 1988 om reseavgift och lagtingslagen nr 11 den 9 april 1968 om avgift vid utlottning;

d) för Grönlands del: avgifter enligt landstingslagen nr 18 den 30 oktober 1992 om import och export av varor, landstingslagen nr 19 den 30 oktober 1992 om importavgifter, landstingslagen nr 7 den 31 oktober 1987 om lotteriavgift, landstingslagen nr 8 den 31 oktober 1987 om stämpelavgift, landstingslagen nr 3 den 17 maj 1990 om avgift på automatspel och landstingslagen nr 20 den 25 oktober 1990 om avgift på räkor;

e) för Islands del: lagen om varuavgift nr 97/1987, lagen om finansiering av väganläggningar nr 3/1987, lagen om nöjesskatt nr 58/1970, lagen om varuavgift på motorfordon, bränslen m.m. nr 29/1993, lagen om alkoholavgift nr 96/1995, lagen om stämpelavgift nr 36/1978, flygplatsavgift enligt lagen nr 31/1987 om luftfartyg och finansiering av luftfartsanläggning, returavgift enligt lagen nr 52/1989 om åtgärder mot miljöföroreningar på grund av engångsemballage för drycker och avgift på tele- och radiokommunikationsdrift enligt lagen nr 147/1996;

f) för Norges del: avgift på brännvin och vin m.m. och avgift på alkohol i essenser m.m. som importeras (lag den 19 juni 1964 nr 1), avgift på öl (lag den 28 juni 1912 nr 4), grundavgift på engångs-emballage för drycker, avgift på tobaksvaror, avgift på bensen, autodieselavgift, avgift på båtmotorer, förbrukningsavgift på elektrisk kraft, avgift på mineralolja, avgift på smörjolja m.m., avgift på kol och koks m.m., avgift på choklad och sötsaker m.m., avgift på alkoholfria drycker m.m. (utan kolsyra och med kolsyra), miljöavgift på emballage för drycker, avgift på socker, avgift på flygning av passagerare, avgift på kassetter, avgift på radio- och televisionsmaterial m.m. (lag den 19 maj 1933 nr 11), de motorfordonsavgifter som är nämnda under punkt 3A bokstav f (lag den 19 juni 1959 nr 2), produktionsavgift på elektrisk kraft (lag den 8 januari 1993 nr 3), avgift på honorar till utländska konstnärer m.m. (lag den 5 april 1963 nr 10) och dokumentavgift (lag den 12 december 1975 nr 59); samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotninglagen (1975:343), lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensen, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1132) om lagerskatt på dieselolja för förbrukning i vissa motordrivna fordon och lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus.

D. Såsom avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 5) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: arbetsgivarbidrag till dagpenningfonden, jfr 41 § fjärde stycket, samt 11, 13 §§ och 15 § andra stycket lagen nr 262 den 7 juni 1972 om dagpenning vid sjukdom och barnsörd, bidrag till frivillig försäkring enligt 27 § lagen nr 852 den 20 december 1989 om dagpenning vid sjukdom eller barnsörd, redarbidrag, jfr 21 § fjärde stycket lagen nr 311 den 9 juni 1971 om offentlig sjukförsäkring, obetalda arbetsgivarbidrag enligt de till den 1 januari 1988 gällande reglerna, jfr 72 a § lagen nr 612 den 24 juni 1996 om social pension, försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkringsbolag eller försäkringsförbund, jfr 42, 43 och 44 §§ Socialministeriets kungörelse den 25 juni 1987 om arbetsskadeförsäkringslagen, bidrag enligt lagen nr 46 den 7 mars 1964 om arbetsmarknadens tilläggs-pension, kap. V (ATP), försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkrings-

bolag, jfr 46, 47 och 48 §§ Socialministeriets lagkungörelse nr 789 den 28 augusti 1996 och bidrag enligt lagen nr 448 den 30 juni 1993 om arbetsmarknadsfonder;

b) för Finlands del: avgifter och premier enligt folkpensionslagen (347/1956), sjukförsäkringslagen (364/1963), lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) och lagen om skogsvårdsföreningar (558/1950);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 193 den 10 december 1993 om avgift på lönesumma, lagtingslagen nr 87 den 5 juni 1992 om ränteskatt, lagtingslagen nr 15 den 1 februari 1995 om ränteavgift på finansiella tillgångar, lagtingslagen nr 115 den 21 maj 1993 om offentlig sjukförsäkring, lagtingslagen nr 62 den 20 maj 1996 om avgifter vid utmätning för skatt m.m. och lagtingslagen nr 93 den 11 maj 1993 om avgifter i samband med uppbörd av skuld till landskassan;

d) för Grönlands del: försäkringspremie, som en försäkringsskyldig arbetsgivare skall inbetala till erkända försäkringsbolag, jfr 51, 52 och 53 §§ enligt förordningen nr 818 den 11 september 1996 om ikraftträdande av lagen om försäkring mot följder av arbetsskada i Grönland och arbetsgivarbidrag enligt landstingslagen nr 16 den 23 november 1989 om arbetsgivares yrkesutbildningsbidrag (AEB);

e) för Islands del: avgifter enligt lagen om folkförsäkring nr 117/1993, lagen om social försäkringsavgift nr 113/1990, lagen om Industrilånefonden nr 76/1987, industriavgift enligt lagen om industriavgift nr 134/1993, lagen om ansvarsfonden för lön i samband med konkurs nr 53/1993 och marknadsavgift enligt lagen nr 114/1990 om Islands Exportråd;

f) för Norges del: avgifter enligt lagen den 17 juni 1966 om folkförsäkring och lagen den 19 juni 1969 om avgift på investeringar m.m. samt avgift enl. kgl. res. den 17 december 1971 med bestämmelser om överlastavgift; samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (1981:691) om socialavgifter, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1990:661) om avkastnings-skatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och skattebetalningslagen (1997:483).

E. Överenskommelsen tillämpas också på skatter och avgifter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som nämns i punkterna A–D, som före undertecknandet av överenskommelsen har påförts eller efter undertecknandet kan komma att påföras vid sidan av eller i stället för ovannämnda skatter och avgifter.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall snarast möjligt meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive lagstiftning.

4. Skyldighet att lämna uppgift enligt artikel 11 i avtalet avser också uppgift om utbetalat periodiskt understöd.

5. Vid framställning om handräckning för indrivning skall fogas, i original eller kopia, det beslut på vilket skatteanspråket grundas eller officiellt utdrag ur restlängd eller annan handling av vilket anspråket framgår.

I framställningen skall anges:

- a) den myndighet som begär handräckningen;
- b) beträffande betalningsskyldig fysisk person: namn, bostadsadress, födelsedata (personnummer) och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort;
- c) beträffande betalningsskyldig juridisk person: juridisk karaktär, namn och adress;
- d) i förekommande fall, ort i den stat hos vilken indrivningen begärs där betalningsskyldig tillhörig egendom finns samt egendomens beskaffenhet;
- e) anspråkets art och belopp, däri inbegripet upplupen ränta, den tid anspråket avser samt tidpunkt då anspråket helt eller delvis preskriberas enligt den egna statens lagstiftning;
- f) grund för beräkning av ränta eller avgift enligt punkt 2 a) eller b); samt
- g) annan omständighet som kan underlätta eller påskynda indrivning av fordringen.

Motsvarande uppgifter skall lämnas i framställning om handräckning för säkerställande av betalning för fordran på skatt.

6. Framställning om handräckning för indrivning av skatt får göras endast om det sammanlagda betalningsanspråket, däri inte inräknat belopp som avses i punkt 2 a), uppgår till minst 2 500 danska kronor, 1 500 finska mark, 25 000 isländska kronor, 2 500 norska kronor eller 2 500 svenska kronor.

7. Indrivning sker i den avtalsslutande stats myntslag hos vilken indrivning begärs. Vederbörande myndighet i denna stat skall snarast möjligt efter det handräckningsframställningen har inkommit omräkna det belopp framställningen avser till den statens myntslag enligt av centralbanken rekommenderad kurs som gällde den dag då framställningen kom in och skall indrivningen avse det sålunda framräknade beloppet. Vid omräkningen får tillämpas de bestämmelser om avrundning till jämnt belopp som kan gälla enligt lagstiftningen i denna stat.

Om förändring i växelkurs äger rum under indrivningsförfarandet kan den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat i vilken indrivning begärs, efter hörande av centralbanken i denna stat, besluta om den växelkurs som skall tillämpas i ärendet på grund av förändringen.

Utän hinder av föregående bestämmelser i denna punkt kan betalning av det belopp framställningen avser ske i den avtalsslutande stats myntslag som begär indrivning.

För Färöarnas och Grönlands del används som myntslag danska kronor.

8. Belopp, som flutit in på grund av handräckning enligt detta avtal, skall indrivningsmyndigheten snarast möjligt betala in hos centralbanken i den egna staten på ett konto som innehas av centralbanken i den avtalsslutande stat för vars räkning indrivningen skett.

Handräckning i skatteärenden mellan nordiska länder, förordning 409

I samband med inbetalningen skall uppgift lämnas om namn och adress på den indrivningsmyndighet som äger uppbära beloppet samt om det skattekrav till vilket beloppet är att hänföra.

Influtet belopp kan även sättas in på postgirokonto som tillhör den indrivningsmyndighet som har begärt handräckningen.

I förekommande fall avräknas rättegångs- och konkurskostnader från influtet belopp (artikel 22 i avtalet).

Med ”indrivningsmyndighet” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Told- og Skattestyrelsen,
för Finlands del:	skatteverk, distriktstullkammare och fordonsförvaltningscentralen,
för Färöarnas del:	Färöarnas uppbördskontor,
för Grönlands del:	Skattedirektoratet,
för Islands del:	Tulldirektören i Reykjavik,
för Norges del:	Skattefogden i Oslo, och
för Sveriges del:	kronofogdemyndighet.

Med ”centralbank” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Danmarks Nationalbank,
för Finlands del:	Finlands Bank,
för Färöarnas del:	Färöarnas Landsbank,
för Grönlands del:	GrönlandsBANKEN,
för Islands del:	Islands Sedelbank,
för Norges del:	Norges Bank, och
för Sveriges del:	Sveriges Riksbank.

9. Överföring av valuta för skattebetalning från en avtalsslutande stat till annan avtalsslutande stat sker inom ramen för gällande betalningsöverenskommelse mellan dessa stater.

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas på ärenden som har kommit in efter ikraftträdandet till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Denna överenskommelse är utfärdad i åtta exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Bilaga 2

Överenskommelse om uppörd och överföring av skatt

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden har följande överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige.

I. Inledande bestämmelser

Artikel 1

Skatter som omfattas av överenskommelsen

Denna överenskommelse tillämpas på inkomstskatter som omfattas av avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt "dubbelbeskattningsavtalet").

Artikel 2

Definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av denna överenskommelse följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "pension" avser utbetalningar enligt bestämmelserna i artikel 18 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande artikel i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1;

b) "skatt" avser slutlig skatt eller preliminär skatt som skall erläggas i avräkning på slutlig skatt. Om endast slutlig skatt eller endast preliminär skatt avses används uttrycket "slutlig skatt" respektive "preliminär skatt", varvid källskatt på inkomst av arbete och pension likställs med såväl "slutlig skatt" som "preliminär skatt";

c) "hemviststaten" avser den avtalsslutande stat där en person har hemvist;

d) "arbetsstaten" avser sådan annan avtalsslutande stat än hemviststaten där en person utför arbete som avses i denna överenskommelse;

e) "den ansökande staten" avser en avtalsslutande stat som till annan avtalsslutande stat gör framställning om överföring av skatt;

f) "den anmodade staten" avser en avtalsslutande stat som från annan avtalsslutande stat tar emot framställning om överföring av skatt.

2. I denna överenskommelse förstås med att preliminär skatt har erlagts att skatten har betalats eller innehållits genom avdrag från en arbetstagares lön eller från pension.

Detta gäller även i fall då skatten är innehållen och gottskriven den skattskyldige, men inte är inbetald till skattemyndigheten i den anmodade staten.

3. Övriga uttryck, som förekommer i denna överenskommelse och som även förekommer i dubbelbeskattningsavtalet, skall ha den betydelse som uttrycket har enligt nämnda avtal.

4. Då en avtalslutande stat tillämpar denna överenskommelse vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck, som inte omfattas av punkterna 1–3, ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka överenskommelsen tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

II. Uppbörd av skatt på arbetsinkomst

Artikel 3

Stat i vilken preliminär skatt kan krävas

1. När en person med hemvist i en avtalslutande stat har inkomst av arbete som utförs i en annan avtalslutande stat och hemviststaten finner att arbetet kommer att pågå under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte kommer att överstiga 183 dagar under en tolv-månadersperiod samt att ersättningen betalas av eller för arbetsgivare med hemvist i denna stat, skall preliminär skatt erläggas till hemviststaten. Skattemyndighet i arbetsstaten skall i sådant fall inte kräva preliminär skatt, om det genom skriftligt meddelande från skattemyndighet i hemviststaten visas att avdrag för preliminär skatt sker där. Godtar arbetsstaten hemviststatens bedömning enligt första meningen, kan arbetsstaten underlåta att kräva preliminär skatt även om meddelande enligt andra meningen inte lämnats. Om avdrag för preliminär skatt inte längre görs i hemviststaten, skall skattemyndigheten där, så snart den fått kännedom om detta, underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om skattemyndighet i hemviststaten finner att utgiven ersättning rätteligen skall belasta fast driftställe eller stadigvarande anordning i arbetsstaten. Görs därför inte längre avdrag för preliminär skatt i hemviststaten, skall skattemyndigheten där snarast underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

3. Framgår av underrättelse från arbetsgivaren eller på annat sätt att förutsättningar för skatteavdrag i hemviststaten i enlighet med punkt 1 inte längre föreligger eller att sådant avdrag inte görs, kan avdrag för preliminär skatt krävas i arbetsstaten. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall innan sådant avdrag sker underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om de ändrade förhållandena och att sådan skatt kommer att krävas i arbetsstaten.

Artikel 4

Krav på preliminär skatt i arbetsstaten

1. I fall då ersättningen skall beskattas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i artikel 21 punkt 7 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande bestämmelser i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1, får preliminär skatt krävas i denna stat. Detsamma gäller i fall då ersättning som avses i artikel 3 punkt 1 betalas av eller för arbetsgivare som varken har hemvist i arbetsstaten eller i arbetstagarens hemviststat.

2. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att preliminär skatt erläggs eller kommer att erläggas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i denna artikel, skall denna myndighet underrätta skattemyndigheten i arbetstagarens hemviststat om nämnda förhållande. Sedan sistnämnda skattemyndighet tagit emot sådan underrättelse, skall preliminär skatt inte längre krävas i arbetstagarens hemviststat.

Artikel 5

Uthyrning av arbetskraft

1. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att fråga är om uthyrning av arbetskraft, kan preliminär skatt tas ut där. Arbetstagare som avses i artikel 3 punkt 1 anses uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans verksamhet i arbetsstaten (uppdragsgivare), förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i arbetsstaten och uthyraren inte har ansvar och inte heller står risken för arbetsresultatet.

2. Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning, varvid särskilt beaktas om

- a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,
- d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och
- e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

3. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om att preliminär skatt betalas i arbetsstaten. Har sådan underrättelse tagits emot, skall hemviststaten inte kräva preliminär skatt på inkomsten.

Artikel 6

Ömsesidig överenskommelse vid tvist om uttagande av preliminär skatt

1. Om skattemyndigheten i en avtalsslutande stat, som enligt bestämmelserna ovan skall avstå från att kräva preliminär skatt, inte godtar beslut av skattemyndighet i annan avtalsslutande stat, skall frågan lösas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i dessa avtalsslutande stater.

2. Om de behöriga myndigheterna inte kommer överens om annat skall, till dess frågan är avgjord, skatt inte krävas i

a) arbetsstaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 3,

b) hemviststaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 4 eller artikel 5.

Artikel 7

Gränsgångare

Om dubbelbeskattningsavtalet eller särskild överenskommelse mellan avtalsslutande stater innehåller bestämmelser om beskattning av inkomst som s.k. gränsgångare med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, skall bestämmelserna i artiklarna 3–6 inte tillämpas i fråga om sådan inkomst.

III. Överföring av inkomstskatt

Artikel 8

Allmänt om överföring av skatt

Har skatt på arbetsinkomst, pension eller inkomst av näringsverksamhet erlagts i en avtalsslutande stat kan den erlagda skatten, efter framställning av den behöriga myndigheten i annan avtalsslutande stat, överföras till denna andra stat för att där gottskrivas den skattskyldige som skatt på sådan inkomst.

Artikel 9

Framställning om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension på preliminärskattestadiet

1. Har preliminär skatt erlagts på arbetsinkomst eller pension i annan avtalsslutande stat än den som enligt dubbelbeskattningsavtalet har rätt att kräva slutlig skatt, skall, på framställning av den sistnämnda staten, skatten överföras till denna stat.

2. Framställning enligt punkt 1 skall ha kommit in till behörig myndighet, i Danmark och Färöarna senast den 1 februari, i Norge

senast den 1 april och i Finland, Island och Sverige senast den 31 maj under året efter inkomståret.

3. Överföring skall inte ske med högre belopp än det som med hänsyn till den skattskyldiges inkomstförhållanden borde ha erlagts som preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen enligt lagstiftningen i den ansökande staten. Inte heller skall högre belopp överföras än det som har erlagts i preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen i den anmodade staten. Undantas arbetsinkomst eller pension från beskattning i den anmodade staten, hindrar detta inte överföring av preliminär skatt som enligt vad som var känt vid tidpunkten för uppbörden borde ha erlagts i denna stat.

Artikel 10

Framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstarets utgång

1. Görs framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstarets utgång, skall, med de begränsningar som följer av punkt 2, skatt som har erlagts för inkomsten i den anmodade staten överföras till den stat som enligt dubbelbeskattningsavtalet i första hand har rätt att beskatta inkomsten. I fråga om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension gäller detta endast om framställningen görs efter tidpunkt som anges i artikel 9 men inom tre år efter inkomstarets utgång.

2. Den anmodade staten får begränsa överföringen till belopp med vilket den i denna stat erlagda skatten överstiger det på inkomståret belöpande skattekrav som kvarstår sedan inkomsten undantagits från beskattning eller, sedan avräkning medgetts för slutlig skatt på inkomsten i den ansökande staten. Avräkningsbeloppet får dock begränsas till den del av inkomstskatten (beräknad utan avräkning) i den anmodade staten som belöper på den inkomst som får beskattas i den ansökande staten.

Artikel 11

Framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång

Görs framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång, kan överföring ske enligt bestämmelserna i artikel 10. Överföringsbeloppet får emellertid i sådant fall begränsas även med hänsyn till andra krav som den anmodade staten har på sådana skatter och avgifter som inte belöper på inkomståret. Denna kvittningsrätt är inte begränsad till skatter och avgifter som avses i handräckningsavtalet den 7 december 1989. Den anmodade staten är i stället berättigad att enligt sin egen lagstiftning använda skattebeloppet för kvittning mot varje vid omdebiteringstillfället föreliggande fordran mot den skattskyldige.

Artikel 12

Återbetalning

1. Har preliminär skatt erlagts för samma inkomst i flera avtalslutande stater, skall den stat, som enligt bestämmelserna i artikel 6 inte skall kräva skatt, återbetala skatten.

2. Uppkommer i en avtalslutande stat fråga om återbetalning av skatt, skall återbetalningen, om annan avtalslutande stat har anmält ett anspråk på skatten, anstå i avvaktan på att den sistnämnda staten gör framställning om överföring av skatten inom tid som anges i artikel 9 punkt 2. Om den skattskyldige själv begär återbetalning av skatt, tillämpas punkt 3 i denna artikel.

3. Skall återbetalning av för mycket erlagd skatt ske i en avtalslutande stat på inkomst förvärvad i annan avtalslutande stat och har denna andra stat inte framställt krav på överföring av skatt, skall, innan återbetalning sker, denna stat underrättas härom. Har den förstnämnda staten inte inom 30 dagar efter det sådan underrättelse avsänts tagit emot sådant krav på överföring, får återbetalning ske.

Artikel 13

Ränta

Den anmodade staten är inte skyldig att erlägga ränta på skattebelopp som överförs enligt artiklarna 8–11. Den ansökande staten får inte heller kräva ränta på sådant belopp.

IV. Övriga bestämmelser

Artikel 14

Underrättelser och framställningar

1. Underrättelse enligt artiklarna 3–6 skall innehålla uppgift om

- a) arbetstagarens namn och födelsedatum samt adress och beskattningsort i båda staterna,
- b) arbetsgivarens namn och adress i båda staterna, och
- c) tid för vilken preliminär skatt har erlagts.

Finner skattemyndigheten att de uppgifter som lämnats inte är tillräckliga som underlag för beslut om att preliminärskatteavdrag inte skall ske, skall skattemyndigheten i den andra staten omedelbart underrättas om detta.

2. Underrättelser enligt artikel 12 punkt 3 skall innehålla uppgift om

- a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i båda staterna, och
- b) den inkomst och inkomstperiod som återbetalningen avser, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
- c) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna, och
- d) den skattskyldiges civilstånd.

3. Framställning om överföring av skatt enligt artiklarna 9–11 skall innehålla uppgift om

- a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i den anmodade staten,
- b) inkomst och inkomstperiod som skatten avser, och
- c) belopp, som skall överföras, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
- d) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna.

4. Underrättelse skall såvitt möjligt även innehålla arbetstagarens personnummer i båda staterna samt arbetsgivarens identifikationsnummer i båda staterna.

5. Underrättelser och framställningar enligt denna överenskommelse sänds genom behörig myndighet.

Artikel 15

Närmare tillämpning

De behöriga myndigheterna kan komma överens om den närmare tillämpningen av bestämmelserna i denna överenskommelse.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 om uppörd och överföring av skatt.

Sedan denna överenskommelse har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har kommit in till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

Denna överenskommelse är utfärdad i sju exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Denna förordning har trätt i kraft den 1 januari 1998

Avgiftsförordning (SFS 1992:191)

23 april 1992

Jfr prop. 1989/90:138, FiU38, rskr 289. Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 april

1992 (Regeringens förordningsmotiv 1992:3)

Förordningens tillämpningsområde

1 §* I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 17–19 §§ lagen (1996:1059) om statsbudgeten. *Förordning 1996:1196, som trätt i kraft den 1 januari 1997.*

* Senaste lydelse 1992:191.

1 a §* Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller endast 3, 6 och 15–25 §§. *Förordning 2004:935, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 2001:868.

2 §* Förordningen skall tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen. *Förordning 1996:1196, som trätt i kraft den 1 januari 1997.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Rätten att ta ut avgifter

3 § En myndighet får ta ut avgifter för varor och tjänster som den tillhandahåller bara om det följer av en lag eller förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

4 §* En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla:

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. rådgivning och annan liknande service,
5. lokaler,
6. utrustning,
7. offentlig inköps- och resurssamordning,
8. tjänsteexport,
9. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift,
10. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt sekretesslagen (1980:100) och förvaltningslagen (1986:223).

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

Beträffande tjänsteexport finns ytterligare bestämmelser i tjänsteexportförordningen (1992:192). *Förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1995:687.

Ekonomiskt mål

5 § Om inget annat ekonomiskt mål för verksamheten beslutats, skall avgifter beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.

För avgifter som tas ut enligt 4 § får myndigheten själv, inom ramen för full kostnadstäckning, besluta om grunderna för avgifts-sättningen, om inte regeringen har beslutat något annat. *Förordning 1993:431 som trätt i kraft den 1 juli 1993.*

Beslut om avgiftsbelopp, samråd m.m.

6 § En myndighet får bestämma avgiftens storlek endast efter särskilt bemyndigande.

Myndigheten får dock själv besluta om storleken av de avgifter som tas ut enligt 4 §.

7 §* Myndigheten skall varje år samråda med Ekonomistyrningsverket om de avgifter som myndigheten tar ut eller avser att ta ut.

Ekonomistyrningsverket får medge undantag från samrådsskyldigheten. *Förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1998:435.

8 §* Myndigheten skall på begäran av Ekonomistyrningsverket lämna uppgifter om de varor och tjänster som myndigheten tar ut avgifter för. *Förordning 1998:435, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Förfarandet vid uttag av vissa ansökningsavgifter

9 § Bestämmelserna i 10–14 §§ gäller, när det är särskilt föreskrivet, avgifter som statliga myndigheter skall ta ut för prövning av ärenden.

10 §* Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
1	220
2	600
3	1 200
4	2 000
5	3 200
6	5 000
7	7 400
8	11 100
9	16 500
10	33 000

Förordning 2005:237, som trätt i kraft den 1 juli 2005.

* Senaste lydelse 2001:868.

11 §* Avgiften skall betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker skall sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får sändas till sökanden med post eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följs inte föreläggandet skall ansökan avvisas. Sökanden skall upplysas om detta i föreläggandet.

Om sökanden är en myndighet som ger in ett stort antal ansökningar, får den myndighet till vilken ansökan ges in göra undantag från kravet att avgiften skall betalas när ansökan ges in. Om det finns synnerliga skäl får myndigheten även i andra fall göra sådant undantag.

I fråga om fordran på ansökningsavgift finns bestämmelser i 30 a §. *Förordning 1995:687, som trätt i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1993:1255.

12 § Ansökningsavgift skall betalas för varje avgiftsbelagt ärende som en ansökan avser.

13 § En myndighet får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av ansökningsavgiften.

14 §* En myndighets beslut om ansökningsavgift får överklagas i samma ordning som gäller för det ärende ansökan avser. Om andra beslut i ärendet inte kan överklagas får beslut om ansökningsavgift överklagas till Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. *Förordning 2003:956, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för Riksskatteverkets beslut.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Avgifter för kopior, bevis och registerutdrag m.m.

15 § En myndighet skall ta ut avgift enligt bestämmelserna i 16–22 §§ för att den efter särskild begäran lämnar ut

1. kopia eller avskrift av allmän handling,
2. utskrift av upptagning för automatisk databehandling,
3. kopia av video- eller ljudbandsupptagning eller utskrift av ljudbandsupptagning, eller
4. sådana bevis och registerutdrag som avses i 20 §.

Myndigheten skall, när avgift tas ut, samtidigt ta ut ersättning för portokostnad om försändelsen väger mer än 20 gram samt för eventuell postförskottsavgift eller annan särskild kostnad för att med post, bud eller liknande förmedling sända den begärda handlingen eller kopian till mottagaren. *Förordning 1994:356 som trätt i kraft den 1 juli 1994.*

16 §* Om en beställning omfattar tio sidor eller mer, skall avgift tas ut för kopior av allmänna handlingar och för utskrifter av upptagningar för automatisk databehandling enligt 15 § 1 och 2.

Avgiften för en beställning av tio sidor är 50 kronor. För varje sida därutöver är avgiften 2 kronor.

Myndigheten får besluta om undantag från första och andra styckena om det finns särskilda skäl.

Första–tredje stycket gäller även när en handling sänds till beställaren via telefax. *Förordning 1995:687, som trätt i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1992:191.

17 §* Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 90 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.

Avgiften för kopia av videobandsupptagning enligt 15 § 3 är 600 kronor per band.

Avgiften för kopia av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 120 kronor per band. *Förordning 1995:687, som trätt i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1992:191.

18 §* Om en myndighet enligt en särskild föreskrift skall framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, skall avgift tas ut med 90 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor. *Förordning 1995:687, som trätt i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1992:191.

19 §* Vid beställning av kopia bestäms avgiften efter det antal sidor som fordras för att utföra beställningen med den utrustning som myndigheten normalt använder för sådant ändamål. *Förordning 1999:899, som trätt i kraft 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1992:191.

20 §* När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag skall tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
A	160
B	320
C	690

Förordning 2005:237, som trätt i kraft den 1 juli 2005.

* Senaste lydelse 1995:687.

21 §* Staten är fri från sådana avgifter som avses i 15 §.

Misstänkta eller deras försvarare och målsägande eller målsägandebiträden är fria från avgift för ett exemplar av kopia eller avskrift av protokoll eller anteckning vid förundersökning eller annan utredning av polis- eller åklagarmyndighet i anledning av brott.

I rättshjälpslagen (1972:429) finns bestämmelser om avgiftsfrihet i vissa fall för den som beviljats rättshjälp.

Parter i mål och ärenden, sådana målsägande i brottmål som inte för talan samt offentliga försvarare och målsägandebiträden är fria från avgift för dom, utslag, slutligt beslut, protokoll i ärende om testamentsvittnesförhör eller sjöförklaring eller protokoll som innefattar slutligt beslut, och för bevis om edgång eller försäkran. Avgift ska inte heller tas ut för utskrift av skiljaktig mening, som lämnas ut samtidigt med en dom eller ett slutligt beslut, för skriftligt besked om beslut i en ersättningsfråga till den som i ett mål eller ärende begär ersättning av allmänna medel eller för beslut angående häktning.

Den som enligt fjärde stycket har rätt att erhålla en expedition utan avgift kan endast om det finns särskilda skäl avgiftsfritt få ut mer än ett exemplar av denna. *Förordning 2008:175, som trätt i kraft den 1 juni 2008.*

* Senaste lydelse 1997:629.

22 §* I förordningen (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. finns bestämmelser om hur avgiftsbelagda handlingar skall lämnas ut.

I fråga om fordran på avgift för kopior, bevis och registerutdrag m.m. finns bestämmelser i 30 a §. *Förordning 2003:261 som trätt i kraft den 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 1993:1255.

422 Avgiftsförordning

23 § Om någon anser att den avgift som en myndighet tagit ut av honom enligt 15 § är oriktig får han, inom 30 dagar efter den dag då avgiften betalades, hos myndigheten begära ett särskilt skriftligt beslut om avgiften.

24 §* Ett särskilt beslut enligt 23 § får överklagas hos Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. *Förordning 2003:956, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för Riksskatteverkets beslut.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Rätten att disponera avgiftsinkomster

25 §* En myndighet får disponera avgiftsinkomster endast efter ett särskilt bemyndigande.

Myndigheten får dock disponera sådana avgiftsinkomster som avses i 4 och 15 §§. *Förordning 1996:1196, som trätt i kraft den 1 januari 1997. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävts.*

* Senaste lydelse 1992:191.

26 §* Inkomster från avgiftsbelagd verksamhet, som en myndighet inte får disponera enligt 25 §, skall tillföras statens centralkonto i Riksbanken och redovisas under den inkomsttitel på statsbudgeten som regeringen bestämmer. *Förordning 2006:1101 som trätt i kraft den 1 januari 2007.*

* Senaste lydelse 1993:431.

Redovisning

27 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

28 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

29 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

30 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

Indrivning

30 a § Indrivning skall begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid. Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:1229). Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften. *Förordning 1993:1255 som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

Tillämpningsföreskrifter

31 §* Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning. *Förordning 1998:435, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1992.

Genom förordningen upphävs expeditionskungörelsen (1964:618), stämpelförordningen (1964:619) och ersättningsförordningen (1991:354).

Expeditionskungörelsens bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet i ärenden upptagna i kungörelsens bilaga, avdelning II.

En myndighet som ännu inte skall lämna en årsredovisning till regeringen enligt förordningen (1993:134) om myndigheters årsredovisning och anslagsframställning skall foga uppgifter enligt 29 och 30 §§ till sitt årsbokslut. Förordning 1993:431 som trätt i kraft 1 juli 1993.

Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft (SFS 1993:440)

27 maj 1993

Prop. 1992/93:218, bet. 1992/93:AU16, rskr.

1992/93:345

Lagens innehåll

1 § Denna lag gäller arbetsförmedling som bedrivs av någon annan än den offentliga arbetsförmedlingen. Lagen gäller dock inte arbetsförmedling som sker genom skrifter, överföringar eller upptagningar på vilka tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen är tillämplig.

Med arbetsförmedling avses i denna lag verksamhet som har till ändamål att skaffa arbete till arbetssökande eller arbetskraft åt arbetsgivare och som inte innebär uthyrning av arbetskraft enligt 2 §.

2 § I lagen ges också bestämmelser om uthyrning av arbetskraft. Med uthyrning av arbetskraft avses ett rättsförhållande mellan en beställare och en arbetsgivare som innebär att arbetsgivaren mot ersättning ställer arbetstagare till beställarens förfogande för att utföra arbete som hör till beställarens verksamhet.

Arbetsförmedling för sjömän

3 § Arbetsförmedling för sjömän får inte bedrivas mot ersättning.

Uthyrning av arbetskraft

4 §* Arbetsgivare som bedriver uthyrning av arbetskraft skall iakttä följande.

1. Arbetstagare får inte genom villkor i avtal eller på något annat sätt hindras att ta anställning hos beställare för vilka de utför eller utfört arbete.

2. En arbetstagare som har sagt upp sig från en anställning och tar anställning hos en arbetsgivare som hyr ut arbetskraft får inte hyras ut till sin förra arbetsgivare tidigare än sex månader efter det att anställningen hos denne upphörde. *Lag 1993:1499, som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

* Senaste lydelse 1993:440.

5 § *[Paragrafen har upphävts genom lag (1993:1499)]*

Förbud att ta betalt av arbetsökande eller arbetstagare

6 § Den som bedriver arbetsförmedling eller uthyrning av arbetskraft får inte begära, avtala om eller ta emot ersättning av arbetsökande eller arbetstagare för att erbjuda eller anvisa dem arbete.

Ansvar

7 §* Arbetsgivare som uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med 4 § döms till böter.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 3 eller 6 § döms till böter eller fängelse i högst sex månader. *Lag 1993:1499, som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993, då lagen (1991:746) om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft skall upphöra att gälla.

Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning (SFS 2006:1097)

7 september 2006

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller 10 § samt vid betalningar som direkt berör en inkomstitel eller ett anslag även 2 och 3 §§.

Statens centralkonto

2 § Statens centralkonto förs i Riksbanken och är det konto som Riksgäldskontoret använder för betalningar över Riksbanken till och från staten.

3 § En myndighet får göra direkta insättningar på och uttag från statens centralkonto endast efter medgivande av Riksgäldskontoret.

Konton

4 § Riksgäldskontoret får besluta att en myndighet för vissa slag av betalningsflöden skall ha skilda konton för inbetalningar till och utbetalningar från myndigheten.

Myndigheternas konton skall vara anslutna till statliga toppkonton i de banker som staten använder.

Om en myndighet har behov av nya eller ytterligare konton eller vill göra ändringar i befintliga konton, skall myndigheten ansöka om det hos Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret skall, i den utsträckning Ekonomistyrningsverket begär det, informera verket om sådana ansökningar och ge verket tillfälle att yttra sig.

5 § Betalningar till och från en myndighet skall göras via myndigheternas konton enligt 4 §, om inte annat föreskrivs i lag eller förordning eller har medgetts av Riksgäldskontoret.

Betalningar

6 § Betalningar till och från en myndighet skall ske på ett för staten som helhet kostnadseffektivt och säkert sätt. Statens behov av information om myndigheternas betalningar skall tillgodoses.

7 § En myndighet skall tillämpa ramavtal om betalningstjänster som har träffats för statens räkning. Om det finns särskilda skäl, får en myndighet träffa avtal om betalningstjänster till och från myndigheten. Såväl ramavtal som en myndighets avtal om betalningstjänster skall uppfylla villkoren i 6 §.

8 § Ett avtal om betalningstjänster skall godkännas av Riksgäldskontoret. Detta krävs dock inte om myndigheten tillämpar ett ramavtal om betalningstjänster som har träffats för statens räkning.

9 § Riksgäldskontoret får godkänna ett avtal om betalningstjänster endast om villkoren enligt 6 § är uppfyllda.

10 § Ett affärsverk får träffa avtal om betalningstjänster till och från verket.

Medelsförvaltning

11 § Medel som inte är insatta på ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land skall, om inte regeringen i ett enskilt fall beslutat något annat, vara insatta på statens centralkonto eller, när det gäller medel som avses i 13 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188), på konto i Riksgäldskontoret.

Första stycket gäller inte för kontantkassor.

12 § Om en myndighet har behov av ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

13 § Om en myndighet har behov av att valutasäkra betalningar i utländska valutor, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

Valutasäkring skall ske hos Riksgäldskontoret. Om det behövs får Riksgäldskontoret medge att valutasäkring sker på annat sätt.

Verkställighetsföreskrifter

14 § Riksgäldskontoret får meddela föreskrifter för verkställigheten av denna förordning. I det sammanhanget skall kontoret samråda med Ekonomistyrningsverket i frågor som rör statens koncernredovisning och behov av information om myndigheternas betalningar.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:14) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning.

Utdrag ur Kommunallagen* (SFS 1991:900)

13 juni 1991

Prop. 1990/91:117, KU38, rskr. 360

* Omtryckt 1998:1, 2000:277 och 2004:93

8 kap. Ekonomisk förvaltning

5 §* Budgeten skall innehålla en plan för verksamheten och ekonomin under budgetåret. I planen skall skattesatsen och anslagen anges. Av planen skall det vidare framgå hur verksamheten skall finansieras och hur den ekonomiska ställningen beräknas vara vid budgetårets slut.

För verksamheten skall anges mål och riktlinjer som är av betydelse för en god ekonomisk hushållning. För ekonomin skall anges de finansiella mål som är av betydelse för en god ekonomisk hushållning.

Budgeten skall också innehålla en plan för ekonomin för en period av tre år. Budgetåret skall därvid alltid vara periodens första år. Planen skall innehålla sådana finansiella mål som anges i andra stycket. *Lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

* Senaste lydelse 1997:615.

5 a § Om kostnaderna för ett visst räkenskapsår överstiger intäkterna, skall det negativa resultatet regleras och det redovisade egna kapitalet enligt balansräkningen återställas under de närmast följande tre åren.

Fullmäktige skall anta en åtgärdsplan för hur återställandet skall ske.

Beslut om reglering skall fattas senast i budgeten det tredje året efter det år då det negativa resultatet uppkom. *Paragrafen införd genom lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

5 b § Fullmäktige får besluta att en reglering av ett negativt resultat inte skall göras

1. om det har uppkommit till följd av ett beslut med stöd av 8 kap.

4 § fjärde stycket,

2. om orealiserade förluster i värdepapper uppstått, eller

3. om det finns andra synnerliga skäl. *Paragrafen införd genom lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

Budgetprocessen

6 § Förslag till budget skall upprättas av styrelsen före oktober månads utgång.

Om det finns särskilda skäl till det, får budgetförslaget upprättas i november månad. I så fall skall styrelsen före oktober månads utgång

föreslå skattesatsen för den kommunalskatt eller landstingskatt som ingår i den preliminära inkomstskatten under det följande året.

8 § Budgeten fastställs av fullmäktige före november månads utgång. De år då val av fullmäktige har förrättats i hela landet skall budgeten fastställas av nyvalda fullmäktige.

9 §* Om budgeten på grund av särskilda skäl inte kan fastställas före november månads utgång, skall fullmäktige ändå fastställa skattesatsen och, i förekommande fall, avgiftssatsen för begravningsavgiften enligt 9 kap. begravningslagen (1990:1144) inom denna tid.

Budgeten skall därefter fastställas före december månads utgång. Fullmäktige får då fastställa en annan skattesats än den som har bestämts tidigare, om det finns skäl till det. *Lag 1999:308, som trätt i kraft den 1 oktober 1999.*

* Senaste lydelse 1998:1.

11 §* I lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. finns föreskrifter om skyldighet för styrelsen att underrätta vissa myndigheter om skattesatsen och om avgiftssatsen för begravningsavgiften. *Lag 1999:308 som trätt i kraft den 1 oktober 1999.*

* Senaste lydelse 1998:1.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.* (SFS 1965:269)

3 juni 1965

* Omtryckt 1973:437. Rubriken ändrad genom lag 1977:191

1 §* Skattesatsen för kommuns uttag av kommunal inkomstskatt och landstings uttag av landstingsskatt samt avgiftssatsen för uttag av begravningsavgift enligt 9 kap. begravningslagen (1990:1144) skall bestämmas i förhållande till de av Skatteverket beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen det år skatte- och avgiftssatserna skall fastställas. Motsvarande gäller vid bestämmande av avgiftssatsen för ett trossamfunds uttag av avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Om enligt 8 kap. 9 § andra stycket kommunallagen (1991:900) någon annan skatte- eller avgiftssats slutligt fastställts än den som har bestämts tidigare, skall den nya skatte- eller avgiftssatsen om möjligt bestämmas med hänsyn till de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen det år skatte- eller avgiftssatsen skall fastställas. *Lag 2003:679 som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:1238.

2 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1979:1161.]*

* Senaste lydelse 1977:1076.

3 §* Skatteverket ska senast den 8 mars till kommuner och landsting redovisa den skatt för det föregående året som tillkommer kommunen eller landstinget. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om sådan redovisning.

Skatteverket ska senast den 10 september varje år lämna kommuner och landsting uppgift om den beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsten som avses i 1 § första stycket.

Skatteverket ska i fråga om avgifter till trossamfund lämna redovisning och uppgifter motsvarande dem som anges i första och andra styckena till Svenska kyrkan och andra registrerade trossamfund, som enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund har beviljats statlig hjälp med att ta in avgifterna. Skatteverket ska lämna motsvarande redovisning och uppgifter i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) till den församling, kyrkliga samfällighet eller kommun som är huvudman för begravningsverksamheten.

Skatteverket ska till kommuner lämna motsvarande redovisning som anges i första stycket i fråga om fastighetsavgiftsmedel. Senast samma dag ska Skatteverket till kommuner också lämna uppgift om de sammanlagda fastighetsavgifterna i kommunen enligt Skattever-

kets senaste beslut vid årlig taxering enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) *Lag 2007:1414, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Bestämmelserna i 3 § fjärde stycket tillämpas första gången i fråga om Skatteverkets redovisning för fastighetsavgiftsmedel som tillkommer kommuner 2008 och i övrigt för fastighetsavgifter för 2008.*

* Senaste lydelse 2003:679.

3 a §* När en kommun eller ett landsting har fastställt budgeten, skall kommunstyrelsen respektive landstingsstyrelsen genast underrätta Skatteverket om den skattesats som har bestämts för det följande året.

Om skattesatsen inte har fastställts före oktober månads utgång, skall styrelsen genast underrätta Skatteverket om styrelsens förslag till skattesats. Har någon annan skattesats än den föreslagna fastställts, skall styrelsen genast underrätta Skatteverket om den fastställda skattesatsen. Om budgeten inte har fastställts före november månads utgång, skall, så snart skattesatsen för den preliminära skatten har fastställts, Skatteverket underrättas om skattesatsen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även underrättelse om avgiftssats enligt begravningslagen (1990:1144). *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:298.

3 b §* [*Paragrafen upphävd genom lag 1999:298*]

* Senaste lydelse 1992:341

4 §* Det som sägs i denna paragraf om kommun och kommunal-skattemedel tillämpas också i fråga om landsting och landstingsskattemedel samt kommuns begravningsavgiftsmedel. I fråga om slutavräkning av begravningsavgiftsmedel gäller dock i stället bestämmelserna i sjätte stycket.

En kommun har rätt att under visst år (beskattningsåret) av staten uppbära preliminära kommunalskattemedel med ett belopp som motsvarar produkten av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommunen enligt Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt (skatteunderlaget) året före beskattningsåret, den skattesats som har beslutats för beskattningsåret och de uppräkningsfaktorer enligt tredje stycket som har fastställts senast i september året före beskattningsåret. En kommun har också rätt att under visst år (avgiftsåret) av staten uppbära fastighetsavgiftsmedel med belopp som motsvarar vad kommunen haft rätt att uppbära i sådana medel närmast föregående år med justering för skillnaden mellan de sammanlagda fastighetsavgifterna i kommunen enligt Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen vid årlig taxering året före avgiftsåret och motsvarande summa andra året före avgiftsåret.

Senast i september varje år ska regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, fastställa två uppräkningsfaktorer som ska

svara mot den uppskattade procentuella förändringen av skatteunderlaget i riket. Den ena ska avse förändringen mellan andra och första året före beskattningsåret. Den andra ska avse förändringen mellan året före beskattningsåret och beskattningsåret. Under år då riksdagsval hålls i september, får regeringen dock ändra redan fastställda uppräkningsfaktorer. Detta ska ske senast en vecka efter att regeringen avlämnat budgetpropositionen.

Innan Skatteverket betalar ut kommunalskattemedel och fastighetsavgiftsmedel till kommunerna ska avräkning och tillägg för bidrag göras enligt 19 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning och 6 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade. Vidare ska avräkning göras enligt 16 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483). Det belopp som framkommer ska betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte ska medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, ska utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Skatteverket dock förordna att utbetalningen ska grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari, februari och mars grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, ska den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i april eller, om det är fråga om ett större belopp, fördelas på utbetalningarna i april, maj och juni månader.

En slutavräkning av kommunalskattemedlen ska ske när den årliga taxeringen under året efter beskattningsåret har avslutats. Därvid ska en kommun som inte ingår i ett landsting behandlas som om den även utgjorde ett landsting. Produkten av skatteunderlaget enligt den taxering och den skattesats som har beslutats för beskattningsåret utgör det slutliga kommunalskattemedlen. Om summan av dessa överstiger summan av de preliminära kommunalskattemedlen enligt andra stycket ska skillnaderna betalas ut till kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året före beskattningsåret. Utbetalning eller återbetalning ska göras i januari andra året efter beskattningsåret.

En slutavräkning av kommunens begravningsavgiftsmedel ska ske när den årliga taxeringen under året efter beskattningsåret har avslutats. Produkten av skatteunderlaget enligt den taxeringen och den avgiftssats för begravningsavgiften som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga begravningsavgiftsmedlen. Om dessa överstiger de preliminära begravningsavgiftsmedlen enligt andra stycket ska skillnaden betalas ut till kommunen. I motsatt fall ska skillnaden återbetalas av kommunen. Utbetalning eller återbetalning ska göras i januari andra året efter beskattningsåret. *Lag 2008:343, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2007:1414.

4 a §* Ett registrerat trossamfund som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund är berättigat att under visst år av staten uppbära avgift som avses i den lagen med belopp som motsvarar vad som skulle utgå på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga i trossamfundet enligt Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) vid det föregående årets (taxeringsåret) taxering, beräknat efter den eller de avgiftssatser som har bestämts för året före taxeringsåret.

Trossamfund som avses i första stycket är berättigat att under ett visst år av staten såsom förskott uppbära ett belopp som motsvarar produkten av den eller de avgiftssatser som har beslutats för året och de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna, som enligt Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen rörande det föregående årets taxering till kommunal inkomstskatt har påförts de avgiftsskyldiga. Förskottet avräknas mot de avgifter, som trossamfundet har rätt att uppbära av staten på grundval av taxeringen under året efter det, då förskottet enligt bestämmelserna i nästföljande stycke utanordnas.

Belopp, som vid ingången av ett år utgör trossamfundets fordran hos staten enligt denna paragraf skall Skatteverket under samma år utanordna till trossamfundet med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är trossamfundets fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, skall vid dessa tillfällen utbetalas samma belopp som har utbetalats i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Skatteverket dock förordna att utbetalning skall ske med annat belopp. Om något belopp som utbetalades i månaderna januari och februari inte motsvarar en tolfedel av trossamfundets fordran, skall den jämkning som föranleds härav ske i fråga om det belopp, som utbetalas i mars månad.

Vad som har sagts om avgift till registrerat trossamfund tillämpas på motsvarande sätt i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte enligt 3 § lagen om avgift till registrerat trossamfund skall räknas in i kyrkoavgiften. Det som sägs om trossamfund skall dock i stället gälla den församling eller kyrkliga samfällighet som är huvudman för begravningsverksamheten. *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:1238.

5 §* Finner Skatteverket på grund av anmärkning eller eljest att av verket meddelat beslut enligt denna lag blivit uppenbart oriktigt till följd av skrivfel, räknfel eller annat sådant förbiseende, skall verket meddela beslut om rättelse. *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Rättelse av skattemyndighets beslut skall efter ikraftträdandet göras av Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1999:298.

6 §* Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen. *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:298.

**Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning
av preliminära kommunalskattemedel för 2011;
(SFS 2010:1137)**

30 september 2010

Regeringen föreskriver att följande uppräkningsfaktorer skall användas vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2011 enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Inkomstår	Uppräkningsfaktor
2010	1,019
2011	1,011

**Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning
av preliminära kommunalskattemedel för 2010;
(SFS 2009:1209)**

24 september 2009

Regeringen föreskriver att följande uppräkningsfaktorer skall användas vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2010 enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Inkomstår	Uppräkningsfaktor
2009	1,011
2010	1,006

Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och lands-ting* (SFS 1979:417)

31 maj 1979

Prop. 1978/79:157, KU40, rskr. 363

* Rubriken ändrad genom lag 1999:1246

1 §* Om en kommuns område ändras vid ingången av ett år, skall vid bestämmande av skattesatsen för kommunens uttag av skatt för detta år enligt 1 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna beräknas med hänsyn tagen till indelningsändringen. Motsvarande skall gälla när en ny kommun bildas. *Lag 1999:1246, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången i fråga om 2002 års taxering.*

* Senaste lydelse 1992:1588.

2 §* Om en kommuns område har ändrats eller en ny kommun bildats skall från och med det beskattningsår då indelningsändringen träder i kraft preliminära kommunalskattemedel enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., när det är möjligt, beräknas med hänsyn tagen till den förändring av skatteunderlaget i kommunen som indelningsändringen medfört. I andra fall skall medlen beräknas med hänsyn tagen till den förändring av invånarantalet i kommunen som indelningsändringen medfört. *Lag 1995:1520, som trätt i kraft den 1 januari 1996. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i fråga om slutavräkning av kommunalskattemedel för år 1995 och tidigare år samt i fråga om församlingsskatt.*

* Senaste lydelse 1994:1985.

3 §* I fråga om ett område som har överförts från en kommun till en annan skall vid avräkning av preliminära kommunalskattemedel som beräknats på grundval av taxeringarna under året innan indelningsändringen träder i kraft och det följande året fordran hos eller skuld till staten påföras den kommun till vilken området har hört enligt den äldre indelningen.

Om en kommun har delats, skall en sådan fordran eller skuld påföras kommunerna enligt den nya indelningen i förhållande till de olika delarnas andel av skatteunderlaget i den odelade kommunen under det år taxeringen avser.

En fordran eller skuld, som avser en kommun som har lagts samman med en annan kommun, skall påföras den kommun som bildats genom sammanläggningen. *Lag 1995:1520, som trätt i kraft den 1 januari 1996. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i*

Kommunal utdebitering av skatt vid ändring i rikets indelning, lag 437

fråga om slutavräkning av kommunalskattemedel för år 1995 och tidigare år samt i fråga om församlingsskatt.

* Senaste lydelse 1992:1588.

4 §* Vad som har sagts i denna lag om kommun och kommunalskatt skall gälla också för landsting och landstingskatt. Bestämmelserna i 1 § skall gälla också för begravningsavgift som skall betalas till kommun enligt begravningslagen (1990:1144). *Lag 1999:299, som trätt i kraft den 1 oktober 1999. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om församlingsskatt avseende 2000 och tidigare års taxeringar.*

* Senaste lydelse 1995:1520.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979, då förordningen (1948:766) angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal eller ecklesiastik indelning m.m. skall upphöra att gälla.

Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m. (SFS 1950:431)

29 juni 1950

1 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2003:898.*]

* Senaste lydelse 1998:1724.

2 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1993:1197.*]

* Senaste lydelse 1992:1671.

3 §* Om en del av en kommun genom ändring i den kommunala indelningen överförs till en annan kommun, bildar en egen kommun eller ingår i en nybildad kommun, har kommunstyrelsen i den kommun, till vilken kommundelen hör enligt den nya indelningen, att från den motsvarande myndigheten i den förstnämnda kommunen på begäran erhålla de till denna myndighet överlämnade uppgifterna från Skatteverkets beskattningsdatabas och förvaltningsrättens domar angående ändring av taxering av fastighet för året närmast före det, då indelningsändringen träder i kraft.

Vad i första stycket sägs skall tillämpas också om en kommun i sin helhet införlivas med en annan kommun eller ingår i en nybildad kommun. *Förordning 2009:873, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:898.

4 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1990:1242.*]

* Senaste lydelse 1966:581.

5 §* Om en del av en kommun genom ändring i den kommunala indelningen överförs till en annan kommun, bildar en egen kommun eller ingår i en nybildad kommun i annat län, skall Skatteverket, så snart det kan ske, tillställa kommunstyrelsen i den kommun till vilken kommundelen hör enligt den nya indelningen uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommundelen enligt taxeringen året innan indelningsändringen träder i kraft.

Det som sägs i första stycket angående uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna enligt taxeringen året innan indelningsändringen träder i kraft, skall tillämpas också om en annan kommun i sin helhet införlivas med en annan kommun eller ingår i en nybildad kommun. *Förordning 2003:898, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:855.

6 §* Skatteverket skall också i andra fall än som sägs i 5 § på begäran av kommunstyrelse lämna uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna eller annan uppgift som är tillgänglig för verket om kommun som berörs av ändring i kommunal indelning. *Förordning 2003:898 om trätt i kraft den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 2000:855.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 augusti 1950.

Lag om utjämnning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:342)

22 maj 2008

Prop. 2007/08:88, bet. 2007/08:FiU26, rskr. 2007/08:186

Inledande bestämmelse

1 §* Denna lag innehåller bestämmelser om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och bestämmelserna i socialförsäkringsbalken om assistansersättning. *Lag 2010:1303, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:342

Beräkning av bidrag och avgifter

2 §* För varje kommun beräknas en standardkostnad för

1. insatser enligt 9 § 2–8 och 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
2. bostad med särskild service för vuxna, och
3. den ersättning varje kommun betalar till Försäkringskassan enligt 51 kap. 22 och 23 §§ socialförsäkringsbalken.

Om en person har beviljats både insatsen biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans och insatsen bostad med särskild service för vuxna, ska endast sistnämnda insats ingå i beräkningen.

Med standardkostnad avses en för varje kommun beräknad teoretisk kostnad för de insatser och den ersättning som anges i första stycket. *Lag 2010:1303, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:342

3 § En kommun vars standardkostnad per invånare överstiger den för landet genomsnittliga standardkostnaden per invånare har rätt till ett bidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen den 1 november året före det år bidraget ska lämnas (utjämningsåret).

En kommun vars standardkostnad per invånare understiger den för landet genomsnittliga standardkostnaden per invånare ska betala en avgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen den 1 november året före utjämningsåret.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av bidraget och avgiften.

4 § Bidrag och avgifter beräknas på grundval av den indelning av kommuner som gäller vid början av utjämningsåret.

Hur bidrag och avgift fastställs m.m.

5 § Skatteverket beslutar senast den 20 januari under utjämningsåret preliminärt om bidrag respektive avgift för varje kommun.

En kommun får senast den 15 februari under utjämningsåret till Skatteverket påtala brister och oriktiga uppgifter i underlaget för beslutet.

Skatteverket fastställer bidrag respektive avgift för varje kommun senast den 15 april under utjämningsåret.

6 § Bidrag och avgift ska betalas respektive avräknas i samband med och på motsvarande sätt som vid utbetalning av kommunalskattemedel enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Överklagande

7 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Vid prövningen av ett beslut enligt 5 § tredje stycket får sådana fel och brister i underlaget för beslutet som har påtalats först efter den tidpunkt som anges i 5 § andra stycket, beaktas endast om det finns synnerliga skäl.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2. Genom lagen upphävs

a) lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, och

b) lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

3. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2008 och tidigare år.

4. En kommun vars bidrag minskar eller avgift ökar med mer än 200 kronor per invånare år 2008 enligt de lagar som upphävs genom denna lag jämfört med en kommuns bidrag respektive avgift enligt 2–4 §§ om dessa bestämmelser skulle ha gällt för år 2008, har rätt till ett tillfälligt införandebidrag under år 2009 motsvarande det belopp som överstiger 200 kronor per invånare.

Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:776)

25 september 2008

Allmänna bestämmelser

1 § Statistiska centralbyrån ska varje utjämningsår för varje kommun beräkna

1. standardkostnad enligt 2 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade, och

2. utjämningsbidrag och utjämningsavgift enligt 3 § lagen om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.

Om summan av samtliga bidrag inte motsvarar summan av samtliga avgifter för kommunerna, ska en nivåjustering göras som motsvarar skillnaden. För samtliga kommuner görs ett avdrag eller tillägg med ett enhetligt belopp per invånare, som beräknas så att summan av avgifterna motsvarar summan av bidragen.

2 § Standardkostnaden ska beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 1 november året före utjämningsåret och anges i kronor per invånare. Standardkostnaden ska beräknas i utjämningsårets prisnivå utifrån en prognostiserad utveckling av nettoprisindex.

3 §* Underlag för beräkningar av standardkostnaden ska utgöras av Statistiska centralbyråns räkenskapssammandrag, Socialstyrelsens individ- och insatsstatistik (mikrostatistik) för insatser enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och Försäkringskassans statistik om antalet beslut om assistansersättning enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken, två år före utjämningsåret. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om underlag för beräkningar av standardkostnaden beträffande sådana uppgifter om assistansersättning och ersättning till Försäkringskassan som avses i 3 § och 4 § första stycket sista meningen i deras nya lydelse. Detta gäller dock endast till och med utjämningsåret 2012.*

* Senaste lydelse 2008:776

Beräkning av standardkostnad

4 §* En kommuns standardkostnad ska beräknas enligt följande. Antalet personer i kommunen med verkställda beslut om insatser enligt 9 § 2–8 och 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och insatsen bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 samma lag samt antalet personer som beviljats personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken, multipliceras med den enligt 5 § beräknade genomsnittliga kostnaden per insats i landet, varefter produkterna summeras. För personer i kommunen med verk-

ställda beslut avseende både insatsen personlig assistans enligt 9 § 2 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade och insatsen bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 samma lag, ska endast kostnaden för den sistnämnda insatsen ingå i beräkningen. Till summan adderas kommunens ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken enligt räkenskapssammandraget.

Den enligt första stycket beräknade kostnaden multipliceras med det personalkostnadsindex som beräknats enligt 6 §. Produkten multipliceras med nettoprisindex och en korrigeringsfaktor. Den erhållna produkten divideras slutligen med antalet invånare i kommunen, varvid kommunens standardkostnad är beräknad. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om underlag för beräkningar av standardkostnaden beträffande sådana uppgifter om assistansersättning och ersättning till Försäkringskassan som avses i 3 § och 4 § första stycket sista meningen i deras nya lydelse. Detta gäller dock endast till och med utjämningsåret 2012.*

* Senaste lydelse 2008:776

5 §* Den genomsnittliga kostnaden per insats enligt 4 § ska beräknas enligt följande.

Genomsnittskostnaden för daglig verksamhet framgår direkt av räkenskapssammandraget och mikrostatistiken. De övriga insatserna beräknas utifrån skattningar baserade på kostnader för bostad med särskild service, personlig assistans och övriga insatser, vilka också framgår av räkenskapssammandraget.

Beträffande boende enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade ska följande gälla. Genomsnittskostnaden för bostad med särskild service för vuxna ska utgöra ett riktvärde för övriga boendeformer. Bostad med särskild service för barn och ungdomar ska motsvara 125 procent och barn i familjehem 45 procent av riktvärdet.

Genomsnittskostnaden för personlig assistans enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade ska utgöra ett riktvärde för personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken. Personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken ska motsvara 50 procent av riktvärdet.

För övriga insatser ska följande gälla. Genomsnittskostnaden för insatsen korttidsvistelse ska utgöra ett riktvärde för följande insatser. Korttidsstillsyn ska motsvara 55 procent, avlösarservice 25 procent, ledsagarservice 25 procent och kontaktperson 10 procent av riktvärdet.

Den genomsnittliga kostnaden per insats ska uppdateras årligen. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:776

6 §* Personalkostnadsindexet beräknas dels utifrån kostnadsuppgifter från räkenskapssammandraget 2009, dels utifrån den kostnad som beräknats enligt 4 § första stycket. Beräkningen görs på följande sätt.

Ett belopp motsvarande 70 procent av skillnaden mellan en beräknad personalkostnad per kommun för år 2009 och den personalkostnad som ingår i den i första stycket sistnämnda kostnaden, adderas till sistnämnda kostnad. Den erhållna summan divideras med den i första stycket sistnämnda kostnaden. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2009:937.

7 § För beräkningarna gäller i övrigt de beräkningsmetoder och närmare detaljer som anges i bilagan till denna förordning.

Uppgiftslämnande

8 § Statistiska centralbyrån ska senast den 1 oktober året före utjämningsåret lämna uppgift till varje kommun om preliminära bidrag och avgifter enligt 3 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.

9 § Statistiska centralbyrån ska senast den 10 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter som beräknats enligt denna förordning.

Verkställighetsföreskrifter

10 § Statistiska centralbyrån får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009. Genom förordningen upphävs förordningen (2004:9) om utjämningsbidrag till och utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

2. Den upphävda förordningen gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2008 och tidigare år.

Bilaga

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnningen

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns (SCB) befolkningsstatistik.

Nettoprisindex

Uppräkning till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell föränd-

ring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2010 (1,6) och 2011 (0,8).

Genomsnittskostnaden

Genomsnittskostnaden per insats i landet beräknas enligt följande formel:

Boendeformer

Vuxna = nettokostnader från rad 5131 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut om bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut om boende enligt 9 § 8 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 1,25 + antal beslut om familjehem enligt 9 § 8 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,45).

Barn = genomsnittskostnaden för vuxna x 1,25.

Barn i familjehem = genomsnittskostnaden för vuxna x 0,45.

Personlig assistans

Personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade = nettokostnader från rad 5133 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut enligt 9 § 2 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken x 0,50).

Personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken = genomsnittskostnaden för personlig assistans enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,50.

Daglig verksamhet

Daglig verksamhet = nettokostnader från rad 5135 enligt räkenskapsammandraget / antal beslut enligt 9 § 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Övriga insatser

Korttidsvistelse = nettokostnader från rad 5139 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut enligt 9 § 6 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut enligt 9 § 7 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,55 + antal beslut enligt 9 § 5 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,25 + antal beslut enligt 9 § 3 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,25 + antal beslut enligt 9 § 4 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,10).

Korttidstillsyn = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,55.

Avlösarservice = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,25.

Ledsagarservice = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,25.

Kontaktperson = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,10.

Standardkostnadsberäkning

Den första delen av standardkostnaden beräknas enligt följande formel: $S = BV \times bv + BB \times bb + FH \times fh + DV \times dv + KV \times kv + KT \times kt + AS \times as + LS \times ls + KP \times kp + PAK \times pak + PAF \times paf + FK$, där förkortningar förklaras som

S = standardkostnad,

BV = bostad med särskild service för vuxna,

bv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

BB = bostad med särskild service för barn och ungdomar,

bb = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

FH = boende i familjehem,

fh = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

DV = daglig verksamhet,

dv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KV = korttidsvistelse utanför det egna hemmet,

kv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KT = korttidstillsyn för skolungdomar över 12 år,

kt = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

AS = avlösarservice i hemmet,

as = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

LS = ledsagarservice,

ls = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KP = biträde av kontaktperson,

kp = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

PAK = biträde av personlig assistent beslutad av kommunen enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade exklusive personer med både sådan insats och insatsen bostad med särskild service för vuxna,

pak = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

PAF = biträde av personlig assistent beslutad av Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken,

paf = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

FK = kommunens ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

Personalkostnadsindex (PK-IX)

Personalkostnadsindexets beräkning

A = Externa löner.

B = Entreprenad och köp av verksamhet.

C = Interna köp och övriga interna kostnader.

D = Internt fördelade kostnader enligt kommunnyckeln.

E = Internt fördelade kostnader enligt SCB-nyckeln.

F = Interna intäkter.

G = Ersättning från Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

H = Ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

J = Försäljning av verksamhet till andra kommuner.
S = Standardkostnad enligt tidigare beräkning.

Beräknade personalkostnader

Lönekostnader inklusive personalomkostnadspålägg (PO-pålägg) för anställda som är 26 till 64 år 2009 enligt Sveriges Kommuner och Landstings cirkulär 09:84.

Tillkommer 85 procent av köp av verksamhet, övriga interna kostnader, internt fördelade kostnader.

Avgår 85 procent av ersättning från Försäkringskassan, försäljning till andra kommuner, interna intäkter.

Tillkommer kommunens beräknade personalkostnad för köpta verksamheter avseende personlig assistans.

Steg 1

Lönekostnaden (A) x PO-pålägg + 0,85 x (B+C+D+E) - 0,85 x (F+G+J) + 0,85 x 0,20 x ((H/0,20) - G) = beräknade personalkostnader.

Steg 2

Personalkostnader ingående i den första delen av den beräknade standardkostnaden beräknas utgöra 85 procent = 0,85 x S.

Steg 3

Mellanskillnaden av steg 1 och steg 2 av överskjutande personalkostnader ersätts med 70 procent = (Lönekostnaden (A) x PO-pålägg + 0,85 x (B+C+D+E) - 0,85 x (F+G+J) + 0,85 x 0,20 x ((H/0,20) - G) - (0,85 x S)) x 0,7.

Indexet erhålls genom att standardkostnaden adderas med värdet av steg 3 dividerat med standardkostnaden = (S + steg 3) / S.

Slutlig standardkostnad

Den slutliga standardkostnaden erhålls genom att den ursprungliga standardkostnaden multipliceras med personalkostnadsindex. Produkten multipliceras därefter med nettoprisindex och en korrigeringsfaktor för att summan av standardkostnaderna, inklusive personalkostnadsindex, efter uppräkningsindex ska överensstämma med kommunernas sammanlagda nettokostnader, uppräknade till utjämningsårets prisnivå. Produkten divideras med antalet invånare = S x PK-IX x nettoprisindex x korrigeringsfaktorn / antalet invånare i kommunen.

Lag om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:773)

28 oktober 2004

Prop. 2003/04:155, bet. 2004/05FiU7, rskr. 2004/05:13

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om inkomst- och kostnadsutjämning för kommuner och landsting.

Lagen innehåller även bestämmelser om strukturbidrag och införandebidrag samt om regleringsbidrag och regleringsavgift.

2 § Med landsting avses i denna lag även kommuner som inte ingår i ett landsting.

3 § I denna lag används följande termer i den betydelse som anges här.

Utjämningsår: Det år bidrag eller avgift skall betalas.

Uppräknat skatteunderlag: De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt Skatteverkets årliga taxeringsbeslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt året före utjämningsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Uppräknad medelskattkraft: Summan av de uppräknade skatteunderlagen för hela landet dividerad med antalet invånare i landet den 1 november året före utjämningsåret.

Skatteutjämningsunderlag: Den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet folkbokförda invånare i kommunen respektive landstinget den 1 november året före utjämningsåret uppräknad med den procentsats som anges i 4 §.

Medelskattesats: Varje kommuns och landstings skatteunderlag multiplicerad med dess skattesats varefter summan av de beräknade beloppen divideras med skatteunderlaget i landet. Skatteunderlaget och skattesatsen för kommuner som inte ingår i ett landsting undantas från denna beräkning.

Standardkostnad: En för varje kommun eller landsting beräknad teoretisk kostnad för var och en av de verksamheter och kostnadslag som anges i 8 §, varvid kostnaden beräknas med utgångspunkt i faktorer som är av särskild betydelse för att belysa strukturella förhållanden.

Strukturkostnad: Summan av standardkostnaderna för en kommun eller ett landsting.

Bidragsminskning: En bidragsminskning föreligger i den mån nettot av en kommuns eller ett landstings bidrag och avgifter år 2004 enligt de lagar som upphävs genom denna lag ökat med ett enhetligt belopp per invånare, 333 kronor för kommuner och 139 kronor för landsting, är större än nettot av en kommuns eller ett landstings bidrag och

avgifter enligt 5, 6, 9, 10 §§, 11 § andra stycket, 12 § andra stycket, 15 och 16 §§, om dessa bestämmelser skulle ha gällt för år 2004.

Inkomstutjämning

4 § Vid beräkning av skatteutjämningsunderlaget skall procent-satsen vara 115 procent för en kommun och 110 procent för ett lands-ting.

5 § En kommun eller ett landsting vars skatteutjämningsunderlag är högre än det uppräknade skatteunderlaget har rätt till ett inkomst-utjämningsbidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med den skattesats som fastställs enligt 7 §.

6 § En kommun eller ett landsting vars skatteutjämningsunderlag är lägre än det uppräknade skatteunderlaget skall betala en inkomst-utjämningsavgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med den skattesats som fastställs enligt 7 §.

7 § Regeringen fastställer för varje län de skattesatser (länsvisa skattesatser) som skall tillämpas vid beräkning av bidrag enligt 5 § och avgifter enligt 6 §.

De länsvisa skattesatserna skall för bidragsberättigade kommuner fastställas utifrån 95 procent av medelskattesatsen år 2003 och för bidragsberättigade landsting utifrån 90 procent av medelskattesatsen samma år. För avgiftsskyldiga kommuner och landsting skall de länsvisa skattesatserna i stället fastställas utifrån 85 procent av medel-skattesatsen år 2003.

Vid fastställandet av de länsvisa skattesatserna skall hänsyn tas till skatteväxlingar mellan kommuner och landsting i respektive län från och med år 1991.

Kostnadsutjämning

8 §* För varje kommun beräknas standardkostnaden för

1. förskola, fritidshem och sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800),
2. förskoleklass och grundskola,
3. gymnasieskola,
4. individ- och familjeomsorg,
5. barn och ungdomar med utländsk bakgrund,
6. äldreomsorg,
7. befolkningsförändringar,
8. bebyggelsestruktur, och
9. löner.

För varje landsting beräknas standardkostnaden för

1. hälso- och sjukvård,
2. befolkningsförändringar, och
3. löner.

En standardkostnad beräknas också för kollektivtrafik. Kostnaden fördelas mellan kommuner och landsting enligt bestämmelser som

regeringen meddelar. *Lag 2010:1043, som träder i kraft den 1 juli 2011.*

* Senaste lydelse 2007:655.

9 § En kommun eller ett landsting vars strukturkostnad per invånare överstiger den för landet genomsnittliga strukturkostnaden per invånare har rätt till ett kostnadsutjämningsbidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen eller landstinget.

10 § En kommun eller ett landsting vars strukturkostnad per invånare understiger den för landet genomsnittliga strukturkostnaden per invånare skall betala en kostnadsutjämningsavgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen eller landstinget.

Strukturbidrag

11 § En kommun har rätt till ett strukturbidrag enligt följande.

En kommun som år 2004 haft en beräknad standardkostnad för näringslivs- och sysselsättningsfrämjande åtgärder eller för svagt befolkningsunderlag har rätt till bidrag med motsvarande belopp.

En kommun som får en bidragsminskning som är större än 0,56 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 har rätt till ett bidrag motsvarande denna del av minskningen.

12 § Ett landsting har rätt till ett strukturbidrag enligt följande.

Ett landsting som år 2004 haft en beräknad standardkostnad för små landsting har rätt till ett bidrag med motsvarande belopp.

Ett landsting som får en bidragsminskning som är större än 0,28 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 har rätt till ett bidrag som motsvarar denna del av minskningen.

Införandebidrag

13 § En kommun som får en bidragsminskning har rätt till ett årligt införandebidrag för den del av bidragsminskningen som inte ersätts enligt 11 § tredje stycket och som överstiger 0,08 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005.

Införandebidraget skall därefter årligen minska med 0,08 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 och utgå längst till och med år 2010.

14 § Ett landsting som får en bidragsminskning har rätt till ett årligt införandebidrag för den del av bidragsminskningen som inte ersätts enligt 12 § tredje stycket och som överstiger 0,04 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005.

Införandebidraget skall därefter årligen minska med 0,04 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 och utgå längst till och med år 2010.

Regleringsbidrag och regleringsavgift

15 § Om statens samlade utgifter för inkomstutjämningsbidrag, kostnadsutjämningsbidrag, strukturbidrag och införandebidrag, minskade med statens samlade inkomster från inkomstutjämningsavgifter och kostnadsutjämningsavgifter, är lägre än statens anslag för dessa bidrag, skall skillnaden fördelas till kommuner respektive landsting som regleringsbidrag, med ett enhetligt belopp per invånare i landet.

16 § Om statens samlade utgifter för inkomstutjämningsbidrag, kostnadsutjämningsbidrag, strukturbidrag och införandebidrag, minskade med statens samlade inkomster från inkomstutjämningsavgifter och kostnadsutjämningsavgifter, är högre än statens anslag för dessa bidrag, skall skillnaden betalas av kommuner respektive landsting i form av regleringsavgift, med ett enhetligt belopp per invånare i landet.

Gemensamma bestämmelser

17 § Avgifter och bidrag beräknas på grundval av antalet invånare i en kommun eller i ett landsting den 1 november året före utjämningsåret och den indelning av kommuner och landsting som gäller vid början av utjämningsåret.

18 § Skatteverket beslutar senast den 20 januari under utjämningsåret preliminärt om bidrag respektive avgifter för varje kommun och landsting.

En kommun eller ett landsting får senast den 15 februari under utjämningsåret till Skatteverket påtala brister och oriktiga uppgifter i underlaget för beslutet.

Skatteverket fastställer bidrag respektive avgifter för varje kommun och landsting senast den 15 april under utjämningsåret.

19 § Avgifter och bidrag enligt denna lag avräknas respektive betalas i samband med och på motsvarande sätt som vid utbetalning av kommunalskatteomedel enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

20 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Vid prövning av ett beslut enligt 18 § tredje stycket får sådana fel och brister i underlaget för beslutet som har påtalats först efter den tidpunkt som anges i 18 § andra stycket, beaktas endast om det finns synnerliga skäl. *Lag 2005:804, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2004:773.

21 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av bidrag och avgifter enligt denna lag.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Genom lagen upphävs

a) lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting,

b) lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting,

c) lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting, samt

d) lagen (1995:1517) om införande av lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting, lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting och lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting.

2. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2004 och tidigare år.

Förordning om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:881)

28 oktober 2004

Allmän bestämmelse

- 1 §** Statistiska centralbyrån skall varje utjämningsår beräkna
1. skatteutjämningsunderlag, standardkostnad och strukturkostnad enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning,
 2. inkomstutjämningsbidrag enligt 5 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 3. inkomstutjämningsavgift enligt 6 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 4. kostnadsutjämningsbidrag enligt 9 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 5. kostnadsutjämningsavgift enligt 10 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 6. strukturbidrag enligt 11 och 12 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 7. införandebidrag enligt 13 och 14 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 8. regleringsbidrag enligt 15 § lagen om kommunalekonomisk utjämning, och
 9. regleringsavgift enligt 16 § lagen om kommunalekonomisk utjämning.

Inkomstutjämning

2 §* Vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner och för landsting ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	19,03	10,05
Uppsala	19,63	9,45
Södermanlands	19,93	9,15
Östergötlands	19,10	9,98
Jönköpings	19,28	9,80
Kronobergs	20,16	8,92
Kalmar	20,51	8,57
Blekinge	19,24	9,84
Skåne	19,70	9,38
Hallands	19,48	9,60
Västra Götalands	19,84	9,24
Värmlands	20,45	8,63
Örebro	19,37	9,71
Västmanlands	20,07	9,01
Dalarnas	19,76	9,32

454 *Kommunalekonomisk utjämning, förordning*

Gävleborgs	19,35	9,73
Västernorrlands	20,74	8,34
Jämtlands	20,52	8,56
Västerbottens	20,35	8,73
Norrbottnens	20,23	8,85

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 19,60 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 9,48 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för landsting. *Förordning 2010:1337, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:1271.

3 §* Vid beräkning av inkomstutjämningsavgifter för kommuner och för landsting ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	16,96	9,53
Uppsala	17,56	8,93
Södermanlands	17,86	8,63
Östergötlands	17,03	9,46
Jönköpings	17,21	9,28
Kronobergs	18,09	8,40
Kalmar	18,70	7,79
Blekinge	17,17	9,32
Skåne	17,63	8,86
Hallands	17,41	9,08
Västra Götalands	17,77	8,72
Värmlands	18,38	8,11
Örebro	17,30	9,19
Västmanlands	18,00	8,49
Dalarnas	17,69	8,80
Gävleborgs	17,28	9,21
Västernorrlands	18,67	7,82
Jämtlands	18,45	8,04
Västerbottens	18,28	8,21
Norrbottnens	18,16	8,33

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 17,54 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 8,95 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för landsting. *Förordning 2010:1337, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:1271

4 § Inkomstutjämningsbidrag och inkomstutjämningsavgift anges i kronor per invånare i kommunen respektive landstinget och avrundas till närmaste hela krontal.

Kostnadsutjämning

Standardkostnad

5 § Standardkostnad skall beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 31 december två år före utjämningsåret, anges i kronor per invånare och avrundas till närmaste hela krontal. Standardkostnaden skall, utom i fråga om 13 och 15–19 §§, beräknas i utjämningsårets prisnivå utifrån den prognostiserade utvecklingen av nettoprisindex.

Kommuner

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

6 § En kommuns standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg beräknas genom att en ålderssättning multipliceras med ett volymindex och två korrigeringsfaktorer.

Ålderssättningen beräknas enligt följande. Andelen barn i kommunen delas in i följande åldersgrupper: 1–3, 4–5, 6 och 7–9 år. Andelen barn i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med en genomsnittlig kostnad per barn i förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg i respektive åldersgrupp, varefter produkterna summeras.

Den enligt andra stycket beräknade ålderssättningen multipliceras med ett volymindex. Volymindex beräknas för kommunen utifrån föräldrarnas förvärvsfrekvens, kommunens skattekraft och befolkningstäthet. Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Den första korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga ålderssättning som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

Den andra korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

Förskoleklass och grundskola

7 § En kommuns standardkostnad för förskoleklass och grundskola beräknas genom att andelen barn i kommunen i åldersgrupperna 6 och 7–15 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp i landet. Genomsnittskostnaden per barn i åldersgruppen 6 respektive 7–15 år beräknas utifrån den genomsnitt-

liga standardkostnad för förskoleklassen respektive grundskolan som anges i bilagan till denna förordning.

För kostnader som avser modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk beräknas ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån andelen barn med utländsk bakgrund i åldersgruppen 7–15 år i kommunen multiplicerad med en genomsnittlig kostnad per barn i åldersgruppen 7–15 år i landet för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk. Från detta tillägg görs avdrag för den genomsnittliga ersättningen per invånare för modersmålsundervisning och svenska som andraspråk.

Kommuner som har merkostnader för små skolor och skolskjutsar får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av skolor i olika storlekar och kostnadsklasser, med elevernas geografiska spridning i kommunen åren 1997, 1999 och 2001 som grund. Samtliga kommuner får ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Gymnasieskola

8 § En kommuns standardkostnad för gymnasieskola beräknas genom att andelen ungdomar i kommunen i åldersgruppen 16–18 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per invånare i den åldersgruppen i landet. Genomsnittskostnaden beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnad för gymnasieskolan som anges i bilagan till denna förordning.

Kommuner som har merkostnader för resor och inackordering av gymnasieelever får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av skolor med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 2001 samt utifrån en beräknad kostnad för resor och inackordering. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Kommuner får ett tillägg till eller avdrag från den enligt första stycket beräknade kostnaden på grund av elevernas programval. Tillägget eller avdraget beräknas utifrån den genomsnittliga kostnaden två år före och tre år före utjämningsåret för de program som kommunens elever har valt.

Individ- och familjeomsorg

9 § En kommuns standardkostnad för individ- och familjeomsorg beräknas med hjälp av två modeller, en för barn- och ungdomsvård och en för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet.

10 § Kommunens standardkostnad för barn- och ungdomsvård beräknas utifrån

1. andelen barn till ensamstående föräldrar,
2. andelen barn med utländsk bakgrund,

3. andelen lagförda ungdomar, och
4. kommunens folkmängd.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

11 § Kommunens standardkostnad för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet beräknas utifrån

1. andelen ensamstående kvinnor med barn,
2. andelen flyktingar och övriga utrikes födda,
3. andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning,
4. andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst, och
5. ett täthetsindex.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

12 § Standardkostnaderna för respektive modell multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter summan av produkterna bildar standardkostnaden för individ- och familjeomsorg. Korrigeringsfaktorens värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för barn- och ungdomsvård respektive ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet som anges i bilagan till denna förordning.

Barn och ungdomar med utländsk bakgrund

13 § En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Kommuner får ett tillägg på 75 kronor per invånare för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

Äldreomsorg

14 § En kommuns standardkostnad för äldreomsorg beräknas enligt följande. En normkostnad beräknas per kön och civilstånd för var och en av åldersgrupperna 65–69, 70–74, 75–79, 80–84, 85–89 samt 90 år och äldre fördelade på födda inom och utanför Norden. Andelen invånare i kommunen i respektive grupp multipliceras med kommunens normkostnad för gruppen, varefter produkterna summeras.

En kommuns normkostnad för respektive grupp beräknas genom att en genomsnittlig kostnad per person i landet fördelade på ålder, kön, civilstånd, yrkesbakgrund och födelseland multipliceras med antalet personer i kommunen i respektive grupp år 2002.

Summan av en kommuns totala normkostnad multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten, efter tillägg och avdrag enligt fjärde stycket, utgör standardkostnaden för äldreomsorg. Korrigeringsfaktorens värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostna-

den som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för äldreomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

De glesbygdskommuner som anges i bilagan till denna förordning får ett tillägg på fem procent till den enligt första, andra och tredje styckena beräknade standardkostnaden. Ett tillägg ges för merkostnader för hemtjänst, som beräknas utifrån de äldres geografiska spridning i kommunen år 2001. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Befolkningsförändringar

15 § En kommuns merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,

2. kommuner som under en femårsperiod haft en minskning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att minskningen överstiger motsvarande minskning i landet med minst två procentenheter,

3. kommuner som under en femårsperiod haft en ökning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att ökningen överstiger ökningen i landet med minst fem procentenheter, och

4. kommuner som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

16 § Befolkningsminskning under en tioårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den procentuella befolkningsminskningen under en tioårsperiod reduceras med två procentenheter och multipliceras med 100 kronor per invånare.

17 § Befolkningsminskning under en femårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den del av befolkningsminskningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsminskningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år ökat under femårsperioden,

skall den del av befolkningsminskningen i kommunen som överstiger två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person.

18 § Befolkningsökning under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år är skillnaden mellan befolkningen i den aktuella åldersgruppen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsökningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med fem procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år minskat under femårsperioden, skall den del av befolkningsökningen i kommunen som överstiger fem procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person.

19 §* Befolkningsökning under en fyraårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 1 november sex år före utjämningsåret och befolkningen den 1 november två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen räknat i antalet personer från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret som överstiger 1,2 procent samt kommunens folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med kommunens intäkter året före utjämningsåret dividerat med antalet invånare i kommunen. Kommunens intäkter året före utjämningsåret beräknas enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Förordning 2005:810, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Bebyggelsestruktur

20 §* En kommuns standardkostnad för bebyggelsestruktur beräknas som summan av de beräknade standardkostnaderna i 2004 års kostnadsutjämning för gator och vägar, uppvärmningskostnader samt administration, resor och räddningstjänst och av standardkostnaden för byggkostnader som anges i bilagan till denna förordning.

Vid beräkningen av standardkostnaderna för gator och vägar samt administration, resor och räddningstjänst skall underlaget uppdateras enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Löner

20 a § En kommuns standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på medellönen för kommunanställda i angränsande kommuner, köpeskillingen för småhus i kommunen och förvärvsarbetsgraden i kommunen. För kommuner med ett värde på löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande hälften

av produkten av den del av löneindexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

En kommuns justerade lönekostnad beräknas på följande sätt. Kommunens standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnomsorg, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, uppdelad på barn- och ungdomsvård och övrig individ- och familjeomsorg, samt äldreomsorg multipliceras med lönekostnadsandelen för respektive verksamhet, varefter produkterna summeras. Lönekostnadsandelen för vardera verksamheten anges i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Landsting

Hälso- och sjukvård

21 § Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån befolkningens vårdbehov och hälso- och sjukvård i glesbygd.

Kostnaden för befolkningens vårdbehov beräknas med hjälp av två modeller, en för vårdtunga grupper och en för den övriga befolkningen.

22 § I modellen för vårdtunga grupper beräknas genomsnittskostnaden för behandlingen av följande sjukdomstillstånd: elakartad tumörsjukdom, cerebrovaskulär sjukdom, inflammatorisk ledsjukdom, artros, ischemisk hjärtsjukdom och hjärtsvikt, höftfraktur, schizofreni, övriga psykoser och hiv.

I modellen beräknas de genomsnittliga kostnaderna för behandlingen av vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och följande åldersgrupper: 0–19, 20–49, 50–74, 75–79, 80–89 samt 90 år och äldre. För varje landsting multipliceras antalet personer i respektive vårdgrupp med nämnda kostnader för vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och angivna åldersgrupper.

23 § I modellen för den övriga befolkningen delas den övriga befolkningen in i olika grupper utifrån kön, åldersgrupperna 0, 1–4, 5–9, 10–14, 15–19, 20–24, 25–29, 30–39, 40–49, 50–59, 60–69, 70–74 och 75 år och äldre, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och boendetyper. I varje landsting multipliceras antalet personer i respektive grupp med den genomsnittliga kostnaden för gruppen.

24 § Summan av den beräknade kostnaden för vårdtunga grupper och för övriga grupper divideras med antal invånare i landstinget den 31 december två år före utjämningsåret.

Ett landstings kostnader enligt första stycket multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten utgör kostnaden för befolkningens vårdbehov. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den

genomsnittliga standardkostnad för hälso- och sjukvård som anges i bilagan till denna förordning.

25 § Ett landstings kostnader för hälso- och sjukvård i glesbygd beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av sjukhus, ambulanscentraler och vårdcentraler. Utifrån denna placering av enheterna beräknas även kostnader för övernattningsplatser vid vårdcentraler och behovet av sjukresor. Samtliga landsting får därefter ett invånar-baserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av de beräknade kostnaderna per invånare i landet för hälso- och sjukvård i glesbygd.

Befolkningsförändringar

25 a § Ett landstings merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för landsting som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

Befolkningsökningen under en fyraårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 1 november sex år före utjämningsåret och befolkningen den 1 november två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen räknat i antal personer från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret som överstiger 1,2 procent samt landstingets folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med landstingets intäkter året före utjämningsåret dividerat med antalet invånare i landstinget. Landstingets intäkter året före utjämningsåret beräknas enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2005:810, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

Löner

25 b § Ett landstings standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på lönerna i länets privata sektor och läkarnas faktiska lönenivå i landstinget. För landsting med ett värde på löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande hälften av produkten av den del av löneindexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad. Samtliga landsting får därefter ett invånar-baserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Ett landstings justerade lönekostnad beräknas genom att landstingets standardkostnad för hälso- och sjukvård multipliceras med lönekostnadsandelen för verksamheten. Lönekostnadsandelen för hälso- och sjukvård anges i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Delat huvudmannskap

Kollektivtrafik

26 § Standardkostnaden för kollektivtrafik beräknas utifrån variablerna gleshet, arbetspendling och tätortsstruktur. Värdena för respektive variabel multipliceras med parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Standardkostnaden beräknas för respektive län, varefter hälften av standardkostnaden tillförs kommunerna i länet och hälften landstinget, med undantag av Stockholms län där kommunernas andel motsvarar 40 procent och landstingets andel motsvarar 60 procent av standardkostnaden.

Den del av standardkostnaden som tillförs kommunerna fördelas mellan kommunerna efter deras andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken år 2002, dock med följande undantag:

1. I Skåne län och Stockholms län fördelas kommunernas andel av standardkostnaden med lika stora belopp per invånare mellan kommunerna.

2. Standardkostnaden för Gotlands kommun motsvarar redovisade nettokostnader. Hälften av standardkostnaden fördelas i kommunernas utjämningsystem och hälften i landstingens utjämningsystem.

3. För kommunerna i Västra Götalands län och Jämtlands län fattar regeringen särskilda beslut om varje kommuns andel av de totala kostnaderna i respektive län.

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämningsen

27 § För beräkningarna gäller i övrigt de beräkningsmetoder och närmare detaljer som anges i bilagan till denna förordning.

Strukturbidrag och införandebidrag

28 § Vid beräkning av bidragsminskning enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning skall till regleringsbidrag och regleringsavgift enligt 15 respektive 16 §§ denna lag läggas

1. den sammanlagda summan för strukturbidrag enligt 11 § tredje stycket och 12 § tredje stycket samma lag, och

2. den sammanlagda summan för införandebidrag enligt 13 och 14 §§ samma lag.

Uppgiftslämnande

29 § Statistiska centralbyrån skall senast den 1 oktober året före utjämningsåret lämna uppgifter till varje kommun och varje landsting om preliminära bidrag och avgifter enligt 5, 6 och 9–16 §§ lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning.

30 § Statistiska centralbyrån skall senast den 10 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter som beräknats enligt denna förordning.

Verkställighetsföreskrifter

31 § Statistiska centralbyrån får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting samt förordningen (1995:1646) om skattesatser vid beräkning av utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting. De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2005.

Bilaga

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnings-

Generella bestämmelser för kostnadsutjämnings-

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns befolkningsstatistik.

Genomsnittlig standardkostnad

Kommuner

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden i kronor per invånare före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för var och en av följande verksamheter är:

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg	5 676
Förskoleklass och grundskola	
- Förskoleklass	482
- Grundskola	8 209
Gymnasieskola	3 858
Individ- och familjeomsorg	
- Barn- och ungdomsvård	1 334
- Övrig individ- och familjeomsorg	1 745
Äldreomsorg	8 677

Beloppen avser år 2008

Landsting

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för hälso- och sjukvård är 17 765 kronor per invånare. Beloppet avser år 2008.

Delat huvudmannaskap

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för kollektivtrafik är 1 529 kronor per invånare. Beloppet avser år 2008.

Nettoprisindex

Uppräkning till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell förändring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2003 (1,5), 2004 (0,1), 2005 (0,1), 2006 (1,1), 2007 (2,7), 2008 (2,7), 2009 (-0,8) och 2010 (0,3).

Följande verksamheters standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex året före utjämningsåret samt utjämningsåret: förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 2003 t.o.m. utjämningsåret: bebyggelsestruktur.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas inte upp till utjämningsårets kostnadsnivå: barn och ungdomar med utländsk bakgrund samt befolkningsförändringar.

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

Okorrigerad åldersrelaterad ersättning = 42 827 x andelen barn 1–3 år + 41 863 x andelen barn 4–5 år + 26 547 x andelen barn 6 år + 15 273 x andelen barn 7–9 år.

Volymindex = 0,023 + 0,116 x andelen föräldrar som förvärvsarbetar mer än 28 timmar/vecka + 0,194 x skattekraften + 0,402 x täthetsindex.

Täthetsindex = (andel som bor i tätorter med fler än 199 invånare) x (befolkning i tätorter med fler än 199 invånare) / (ytan för tätorter med fler än 199 invånare) / 100. Täthetsindex får vara högst 0,23 och lägst 0,05.

Skattekraften beräknas som kommunens skatteunderlag per invånare i förhållande till riksgenomsnittet. För kommuner vars relativa skattekraft överstiger 1,27 eller understiger 0,82 används värdet 1,27 respektive 0,82. Volymindex avrundas till tre decimaler.

En kommuns skattekraft beräknas som medelvärdet enligt taxeringarna för treårsperioden t.o.m. året före utjämningsåret. Uppgifter om en kommuns skattekraft hämtas från Skatteverket och Statistiska centralbyrån.

Förskoleklass och grundskola

Genomsnittlig ersättning för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk är 6 739 kronor per elev som är född utanför Sverige, Norge och Danmark eller där båda föräldrarna är födda utanför dessa länder.

Gymnasieskola

Tillägg för elevernas programval beräknas utifrån antal elever per hemkommun och gymnasieprogram.

Programvalsfaktorn för respektive kommun beräknas enligt följande för åren två respektive tre år före utjämningsåret: ((summering av (antal elever per program x landets genomsnittskostnad per program)) - relationstal (antal 16–18-åringar x gymnasiets genomsnittskostnad i landet per 16–18-åring)) / befolkningen den 31 december två respektive tre år före utjämningsåret.

Uppgifter om antalet elever hämtas från Statistiska centralbyråns skolstatistik.

Uppgifter om kostnader för olika program hämtas från Skolverkets statistik.

Individ- och familjeomsorg

Standardkostnad för ekonomiskt bistånd = $(-342,282 + 284,686 \times \text{andelen ensamstående kvinnor i åldersgruppen 18–44 år med barn i åldersgruppen 0–17 år} + 47,825 \times \text{andelen flyktingar och nära anhöriga till flyktingar samt övriga utrikes födda från länder utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU 2003} + 1\,118,847 \times \text{andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning} + 3,549 \times \text{andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst} + 1,774 \times \text{roten ur antalet boende i tätort}) \times \text{korrigeringsfaktor}$.

Standardkostnad för barn- och ungdomsvård = $(-173,803 + 183,109 \times \text{andelen barn till ensamstående föräldrar 0–12 år} + 1\,207,573 \times \text{andelen lagförda ungdomar 15–17 år} + 246,085 \times \text{andelen barn med utländsk bakgrund} + 1,142 \times \text{roten ur kommunens folkmängd upp till 75\,000}) \times \text{korrigeringsfaktor}$.

Äldreomsorg

Följande kommuner får ett tillägg på fem procent till den enligt 14 § första, andra och tredje styckena beräknade kostnaden: Torsby, Malung, Orsa, Vansbro, Älvdalen, Ånge, Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre, Bjurholm, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storuman, Vilhelmina, Vindeln, Åsele, Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk, Pajala, Överkalix och Övertorneå.

Befolkningsförändringar

Eftersläpningseffekter

Antalet personer som utgör den befolkningsökning som överskrider 1,2 procent mellan den 1 november två år före utjämningsåret och den 1 november året före utjämningsåret samt kommunens eller landstingets folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med summan av, kronor per invånare året före utjämningsåret, bidrag eller avgift i kostnadsutjämnningen, strukturbidrag, införandebidrag och regleringsbidrag eller regleringsavgift samt det enligt andra stycket framräknade beloppet.

Kommunens eller landstingets inkomstutjämningsbidrag eller inkomstutjämningsavgift omräknas med kommunens respektive landstingets befolkning den 1 november två år före utjämningsåret samt den

del av befolkningsökningen som överskrider 1,2 procent mellan den 1 november två år före utjämningsåret och den 1 november året före utjämningsåret utifrån landets och kommunens eller landstingets skatteunderlag som används vid beräkningen av inkomstutjämningen året före utjämningsåret.

Kommunen eller landstinget kompenseras för differensen mellan bidrag eller avgift i utjämningsystemet året före utjämningsåret och bidrag eller avgift i utjämningsystemet beräknat enligt första och andra styckena.

Bebyggelsestruktur

Gator och vägar

Om inget annat anges får samtliga kommuner i Värmlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län ett ortstillägg på 56 kronor per invånare och övriga kommuner 0 kronor per invånare.

Undantag:

- Följande kommuner får 56 kronor per invånare: Södertälje, Uppsala, Eskilstuna, Linköping, Norrköping, Jönköping, Växjö, Kalmar, Karlskrona, Helsingborg, Kristianstad, Lund, Halmstad, Borås, Örebro och Västerås.

- Följande kommuner får 111 kronor per invånare: Nacka, Sundbyberg, Solna, Lidingö, Malmö, Härryda, Partille, Öckerö, Mölndal, Karlstad, Falun, Gävle, Sundsvall, Örnsköldsvik, Härjedalen, Östersund, Skellefteå, Umeå, Åsele och Luleå.

- Göteborgs kommun får 167 kronor per invånare.

- Stockholms kommun får 501 kronor per invånare.

Byggkostnader

Standardkostnad = ((byggkostnadsindex 2001 + byggkostnadsindex 2002)/2 - 98,65) x 2 484/100.

Administration, resor och räddningstjänst

Standardkostnaden beräknas efter följande förutsättningar:

Inv./km ²	Folkmängd	Tätortsgrad	Bidrag
<6	<10 000	<0,6	1 420
<6	<10 000	0,6–0,8	1 086
<6	10 000–20 000	<0,6	1 002
<6	10 000–20 000	0,6–0,8	668
6–10	<10 000	<0,6	557
6–10	<10 000	0,6–0,8	334
6–10	10 000–20 000	<0,6	390
6–10	10 000–20 000	0,6–0,8	167

Kollektivtrafik

Standardkostnad per län = $-1\,177,719 + 36,956 \times$ roten ur invånardistansen + $1\,926,383 \times$ andelen boende i tätort med mer än 11 000 invånare + $3\,336,552 \times$ andelen personer som arbetspendlar över kommungräns.

Med invånardistansen avses det genomsnittliga avståndet mellan invånarna i länet. *Förordning 2009:1030, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:777.

Lagregister

Sakregister över de viktigaste författningarna, m.m.

Allmän försäkring

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift.....	147
Lag om allmän pensionsavgift	144
Lag om fördelning av socialavgifter	164
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden.....	264
Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift och socialavgiftslagen	169
Utdrag ur Socialförsäkringsbalk	173

Aktiebolag

Utdrag ur aktiebolagslagen	344
----------------------------------	-----

Arbetsgivaravgifter

Förordning om anställningsstöd.....	265
Förordning om omföring av allmän pensionsavgift.....	147
Förordning om sjöfartsstöd	277
Lag om allmän löneavgift	142
Lag om allmän pensionsavgift	144
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden.....	264
Socialavgiftslag	149

Artistersättning

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ...	312
---	-----

Avräkning vid återbetalning av skatt

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	327
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	324

Begravningsavgift

Förordning om begravningsavgift.....	321
Utdrag ur Begravningslag	319

Beviljningsavgifter

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ...	312
---	-----

Delgivning

Delgivningsförordning	375
-----------------------------	-----

Egenavgifter

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift	147
Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2011	163
Lag om allmän löneavgift	142
Lag om allmän pensionsavgift	144

Expeditionsavgifter

Avgiftsförordning	417
-------------------------	-----

Fastighetsskatt

Lag om statlig fastighetsskatt	298
--------------------------------------	-----

Handräckning

Förordning om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden	402
Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna	403
Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden	389
Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna	392
Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden	382

Indrivning

Förordning om hantering av statliga fordringar	355
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	341
Indrivningsförordning	333
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m.	328
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	339

Kommun

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel	435
Kommunallag, utdrag ur	428
Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m.	438
Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	430
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting	436

Medelsförvaltning

Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning.....	426
--	-----

Preskription

Lag om preskription av skattefordringar m.m.....	368
--	-----

Privat arbetsförmedling

Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft....	424
---	-----

Sjukpenninggrundande inkomst

Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid.....	173
---	-----

Skattebetalning

Skattebetalningslag	13
Skattebetalningsförordning	125

Skatteunderlag, kommunalt

Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m.....	438
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting.....	435

Skatteutjämning

Förordning om kommunalekonomisk utjämning.....	453
Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.....	442
Lag om kommunalekonomisk utjämning.....	448
Lag om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.....	440

Socialavgifter

Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (utdrag ur).....	247
Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (utdrag ur).....	258
Lag om fördelning av socialavgifter	164

472 Lagregister

Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden.....	264
Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft....	424
Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift och socialavgiftslagen	169
Om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.....	244
Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (utdrag ur).....	229
Socialavgiftslag.....	149

Statliga fordringar

Förordning om hantering av statliga fordringar	355
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	341
Indrivningsförordning	333
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m.	328
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter....	339

Svenska kyrkan

Lag om avgift till registrerat trossamfund.....	322
---	-----

Särskild inkomstskatt

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	304
Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ...	312

Särskild löneskatt

Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader	296
Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.....	290
Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader	293

Taxering

Utdrag ur Taxeringslag	139
------------------------------	-----

Trossamfund

Lag om avgift till registrerat trossamfund.....	322
---	-----

Utdebitering

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskatte medel	435
Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	430
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting.....	436

Utjämningsbidrag/Utjämningsavgift

Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade	442
Förordning om kommunalekonomisk utjämning	453
Lag om kommunalekonomisk utjämning.....	448
Lag om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade	440

Vite

Lag om viten	372
--------------------	-----

Ålderspension

Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension.....	178
Lag om statlig ålderspensionsavgift.....	282
Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m.	285
Förordning om fastställandet av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter.....	287
Pensionsgrundande inkomst.....	182
Pensionsrätt och pensionspoäng.....	189

Återbetalning av skatt

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	327
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	324